

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΦΥΣΙΚΑ. ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ. ΗΘΗΚΑ.

Μετάφρασις ἐκ τῶν δαμασίου ἕως τοῦ πρώτου περὶ οὐρανοῦ βιβλίου.

Επιτομή σχολικὴ ἕως τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἡ' περὶ φυσικῆς βιβλίου.

Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως βιβλίου.

Πρισκιανίου λυδοῦ μετὰφρασις τῶν Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως καὶ φαντασίας.

QVÆSTIONES ALEXANDRI APHRO: DISIENSIS NATVRALES. DE ANIMA. MORALES.

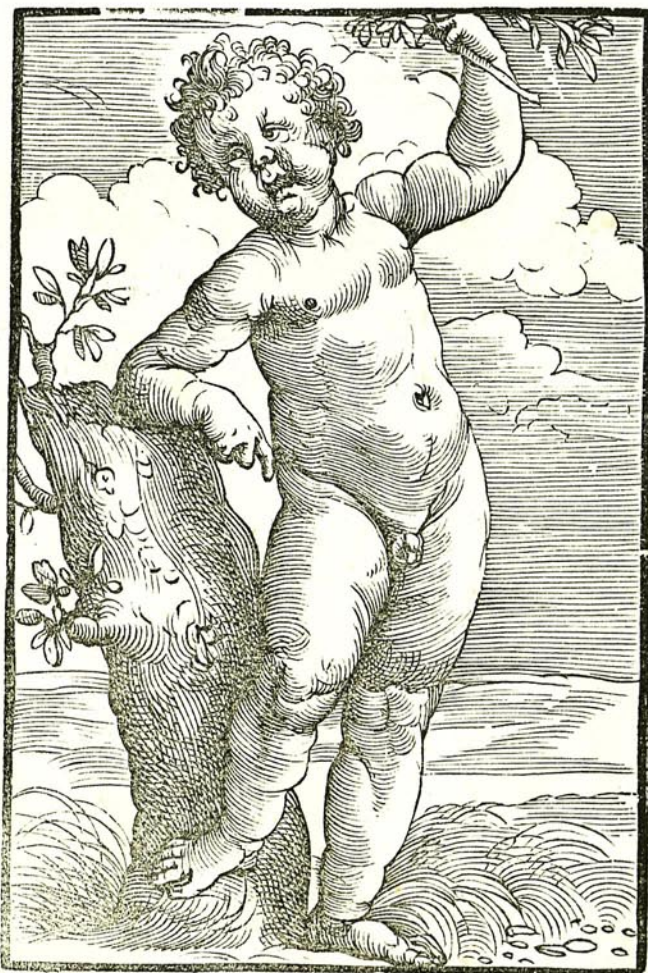
Metaphrasis ex Damascio in primum librum de cælo et mundo.

Epitome per modum comentarij in quatuor primos, et octauum phisices libros.

Theophrasti liber de sensu.

Prisciani lydi metaphrasis in libros Theophrasti de sensu et phantasia.

σὺν δεῦ

οὐ μετὰ πολὺ

ἀνὴρ ἐστὶ μοῖρος

M D X X X VI.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΠΡΟΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΠΡΟΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΠΡΟΟ

PETRO DANESIO VICTOR
TRINCAVELVS .S.

EA sunt officia Danesie optime pariter ac doctissime, quibus tu me arctissime deuin-
xisti, ut profecto illiberalis et ingratus sum, nisi et te plurimum diligam, et tibi me
plurimum debere fatear. in ea enim prouincia, quam in gratiam et utilitatem literatorum
hominum suscepimus, graeca monumenta praestantiorum authorum quae haecenus in tene-
bris et puluere non sine studiorum iactura latuerant, formis quae fieri posset melius excuden-
di, tu mihi, tum in alijs quae iam a nobis edita sunt, cum in Alexandri quaestionibus, quae ad
causam perductae, ad editionem properant, eam operam et auxilium impertitus es, ut quic-
quid studiosi bonarum litterarum ex nostris laboribus se profecisse senserint, id uel maxime
tibi debeant. Quamobrem iure mihi merito Aphrodisiensis, non tantum ob operam quam
tu diligentem admodum ut illum suae pristinae integritati restitueres, impendisti. quantum
ob tui ingenij felicitatem eruditionisque praestantium, quibus tu illi similis admodum euase-
ris, qui inter Aristotelicos expositores omnium fere consensu primatum sibi uendicauerit
expetere uidetur, ut tui nominis particeps factus et tibi dicatus in manus doctorum homi-
num prodcat: cum non parum sit sibi ex tuo patrocinio gratiae apud bonos et eruditos ho-
mines, qui omnes praetuis uirtutibus te plurimum et amant et colunt, accessurum. Sub tuo
itaque nomine et tuis felicibus auspicijs Alexandri quaestiones edemus, quibus tamen ut in-
iustum uolamen liber excresseret, alios elegantes et utiles libellos hinc inde conquisitos, et
a ruina et interitu erutos, adiunximus. quare tu huiusmodi uiri patrocinium, quo semper
plurimum delectatus es, suscipe, et me ut facis, semper ama. Vale.

διὸ τὸ εὐεργετὴς ὄν· καὶ ἐν τῷ ὠλεσμένῳ μέλλων ἢ ἐν τῷ ἀολεστώ· ἐν δὲ τῷ εἴσῳ τὸ κελεύον μέλλων ἢ ἐν
 τῷ ὕλῃ· καὶ ἐν εἴσῳ τῶν οὐσίᾳ μέλλων ἢ ἐν πνιγῶσι τῶν γενῶν· διὰ γὰρ τῶ τὸ καὶ τ' ἄλλα ἐστίν, καὶ τ'
 ἐν οὐσίᾳ τὸ μέλλειν ὅν καὶ ἀπολωὶν ἢ ἁμοιρῶν τῶ διωχέμεν κελεύον μέλλειν· τοιαύτη ὁ οὐσικαὶ δὲ δεικνύει
 ἢ περὶ οὐσικαὶ φύσις, κυρίως ἀπὸ καὶ πρῶτως αὐτῇ ὁρεκτῇ τε καὶ νοητῇ·

Περὶ χρώματός τινα. β'.

Τὸ χρώμα ὡς ποτὶ ἀριστοτέλους πέρας τῶ ὠλεσμένου διαφανοῦς, ἢ διαφανέος· τῶ γὰρ σώματος καθόσον μὲν σῶμα, πέρας ἡδη φανῆσαι· καθόσον δὲ διαφανέος, χρώμα· διὸ καὶ ἄμα ἐστὶ τὸ χρώμα καὶ τῆ ἡδη φανεῖα· ἐπεὶ γὰρ παντὸς σώματος ὡς σώματος πέρας, ἡδη φανῆσαι· καὶ τὸ διαφανέος δὲ σῶμα ὅστις καὶ τούτου πέρας τῶ σώματος ἢ ἡδη φανῆσαι· ἐστὶ δὲ ἅλπου καὶ ὡς διαφανοῦς πέρας τὸ χρώμα· καὶ ἄμα ἐστὶν ἅλπου τὰ πέρατα ἄμφω, εἴγε πέρατα οὐκ ὄντα τὰ ἅλφα ἀλλ' ἡλίου· πᾶν μὲν γὰρ σῶμα ἐν ἡδη φανεῖα καὶ ἐν ἡδη φανεῖα, οὐ μὴν πᾶσα ἡδη φανῆσαι σὺν χρώματι, ὅτι μὴ δὲ πᾶν σῶμα διαφανέος ὠλεσμένου· τῶ γὰρ διαφανοῦς σώματος, τὸ μὲν ὠλεσμένον, τὸ δ' ἀόριστον· τὸ μὲν οὐκ ἀόριστον διαφανέος, ὁ ποῦς ὅστις ὅτε ἀήρ καὶ τὸ ὑδρῶδες περ οὐδὲ ἡδη φανῆσαι οἰκᾶν τε καὶ ὠλεσμένον ἔχει· οὐδέ τι· γὰρ τὸ ὑγρὸν τε καὶ ἀόριστον σῶμαται τοῖς περιέχουσιν, ὥτως οὐδ' οἰκᾶν ἔχει χρώμα· ἀλλ' ἐστὶ τῶν ἀλλοφρίων σώματων διακινόν τε καὶ δεκτικόν, ὥς περ καὶ χημέτων, καὶ βυλῶ γῆς ἢ φύσις ἄχρωον ἐποίησεν τὸ διακινῶν σῶματον τοῖς ἀλλοφρίοις χρώματι διαφανέος· διαφανέος μὲν ὅπως ἢ δεκτικὸν χρωμάτων· ἀόριστον δὲ καὶ ἄχρωον, ὅπως μὴ τὸ οἰκᾶν ἅλπου χρώμα τῇ μίξει τῇ πρὸς τ' ἀορώμενα δι' ἅλπου ἐμποδίζῃ τὴν ἀληθεῖ μίλυνιν ἅλπων· τὸ δὲ ἐν τοῖς ὠλεσμένοις τε καὶ σερεῖς σώμασιν, ὡς ὠλεσμένον ἔχει τὸ ὡς σῶμα τὸ χρώμα τε καὶ πέρας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὡς διαφανοῦς· καὶ ἐστὶν ὡς διαφανοῦς ἅλπου πέρας χρώμα· τὸ γὰρ χρώμα πέρας, ὠλεσμένον διαφανοῦς· οὕτε γὰρ πᾶν σῶμα διαφανέος· ὅτε γὰρ πᾶν δεκτικὸν χρωμάτων, οὕτε πᾶν διαφανέος ὠλεσμένον· τὰ δὲ ἐν βλάθῃ τῶν ὠλεσμένων διαφανῶν οὕτως ἔχει χρώμα ὡς ἡδη φανῆσαι τε καὶ χημέ· καὶ τῶν διαφανῶν δὲ ὠλεσμένων, πᾶν μὲν μέλλον ὅστις, πᾶν δὲ πῶν ποιῶντα· μέλλουσι μὲν γὰρ διαφανῆναι, τὰ λαμπρὰ τε καὶ λευκὰ σῶμαται ἢς φύσις ὅστις τὸ πύρ· φανθόν γὰρ τῇ μίξει τῶ καπνοῦ μέλανος ὄντος φαίνεται· διδυτέρως δὲ καὶ τρίτως ἐστὶ διαφανῆ καὶ τὴν πρὸς τῶ τὸ ἀποστῆσαι· ὅσα δὲ μέλανα τῶν σωμάτων ταῦτα ὄντα ἐν σερήσει χρώματος καὶ τῆς διαφανείας ἐσέρηται· ἐστὶ γὰρ τῶν τε ὄντων τὸ χρώμα καὶ τῶν ἐν ἄλλοις εἶναι πεφυκῶτων, εἶναι τι ἐστὶν καὶ σῶμα ἐν ᾧ τὸ χρώμα· καὶ ὅστις τῶ τὸ διαφανέος σῶμα· ὕλη γὰρ τῶ πεπροσχεῖς χρώματος, τὸ μὲν εὐεργεῖα διαφανέος ἔχον ἅλφον εὐεργεῖα· τὸ δὲ διαφανέος διωάμεν ὡς ὕλη δὲν δεκτικὴν τῶν τε εὐαντίων χρωμάτων ἀλλ' ἀλίοις, καὶ τῶν πούποις μετὰ γῆν, καὶ ἐν παντὶ σῶματι χρώμα ἔχοντι ἢ ὄντι χρώματος δεκτικῷ ὅστις μετὰ μίμνῃ, καὶ ἢ τῶ διαφανοῦς φύσις· ἐν οἷς μὲν οὐκ σῶμασιν οὐσιν διαφανέειν ἔχουσι τὴν διαφανέος ἐν αὐτοῖς τὸ πέρας φανερόν ὅστις καὶ ὠλεσμένον· ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς σερεῖς τῶ, ἐστὶν ἐν τούτοις, καὶ χρώμα φαίνεται· καὶ οἰκᾶν· καὶ ὅστις ἐν μένοις πούποις κινεῖται λεγόμενον χρώμα· καὶ μέλλον ἐν οἷς τὸ μέλλον· τὸ δὲ ἀόριστον διαφανέος οὐδὲν μὲν οἰκᾶν, οὐδ' ὠλεσμένον ἔχει χρώμα τῶ διαφανοῦς πᾶσι μὲν καὶ τέχνην τε καὶ γένειν διωάμεν· τῶ δ' ἀλλοφρίων χρωμάτων γίνεσθαι δεκτικὴν τε καὶ διακινόν, οὐδὲν μὲν ἅλφον πεπνητικῶς ἀναλαμβανῆαι· κινουμένων δὲ π' ἅλφον, καὶ πᾶν περνούσιν τὴν καὶ ποιῶν ἔχον πρὸς ταῦτα τῶν ἐχόντων χρώμα οἰκᾶν, ἐστ' αὖτ' ὁ ραεῖται αὐτῶ τῶ διακινῶς τῆς κινήσεως τῆς γινομένης ἐν τῷ ἐκείνοις ὄντων χρωμάτων, ἐν αὐτῶ διακινῶν, τοῖς τῶν ζώων ὁρατικῶς ὡς ἀντιλαμβανέσθαι δι' αὐτῶ τῶν χρωμάτων· τῶ δὲ ποιῶν οἷον τὸ διαφανέος, ἐφ' ᾧ πᾶν πρῶτον κινουμένον ὑπὸ παρουσίας τῶν φωτίζων φύσιν ἐχόντων, πᾶσιν καὶ δεχόμενον ἅλφον ὡς οἰκᾶν χρώμα· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῶ τὸ οἰκᾶν ἅλφον χρώμα, ἀλλ' ἐστ' αὖτ' ἐν τῶ περὶ τὸ φωτίζων πεφυκῶς, ἔχει τὸ φῶς· ἀπελθόντος δὲ, καὶ τὸ ἐν τούτῳ φῶς πέπνυται· ἐστ' αὖτ' οὐκ ἢ πεφωτισμένον, καὶ τὰς τῶν ἄλλων χρωμάτων ποιότητες τε καὶ διαφανείας· ὁμοίως δεχόμενον ὡς καὶ τὸ φῶς διακινόν γίνεσθαι τοῖς ὁρατικαῖς ἀντιθέσειν οὐσίαις καὶ ἅλφους ὅς ὁμοίως διαφανοῦς σῶματος διακινῶν γινομένου πάθος ἐν τοῖς ὁφείον ὑπὸ τῶ ἐκ τῶ ὄντος ἅλφον διαφανοῦς κινουμένου τὸν προσηρμένον φῶσιν ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν χρωμάτων· ὡς ἐν τῶ ἀόριστον διαφανῆ, καὶ διακινῶν μὲν χρώμα πεπνητικῶς ἀναλαμβανόντι· ἢ μὲν περνούσιν τῶ φωτίζων πεφυκῶς φῶτος ἀπεία· ἢ δ' ἀποσῆσαι σκότος, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ὠλεσμένοις σώμασιν, ἢ μὲν πλείων μίξις καὶ περνούσιν τῶ μέλλουσι διαφανέος σῶματος· ποιῶν δὲ οὐ ὅστις τὸ λευκὸν οἰκᾶν χρώμα· μέλλουσι γὰρ τῶ χρώμα καὶ μέλλουσι ὁρατῶν, τῶ τε μέλλον καὶ χρώμα τοῖς σῶμασιν ἀπεία καὶ τῶ μέλλον ὁρατοῖς εἶναι· ἢ δὲ πᾶν τῶς ἀποσῆσαι τούτου τῶ μέλανος ἀπεία, ὅς σερήσει χρώμα τῶς οἰκᾶν μέλλον ἢ χρώματι· πᾶν δὲ μετὰ γῆν χρώμαται καὶ τῶ πῶν μίξιν, τῶ διαφανῶν καὶ τῶν μὴ ποιούτων ἔχει τῶ γένεσθαι καὶ τῶ διαφανῶν· ἐστὶ γὰρ τῶν ἀπλῶν σωμάτων μέλαν μὲν τὸ πύρ ὁρατῶν τε τῶ ἅλφον φύσις, καὶ οὕτω διαφανέος, ὡς προῆπον ποιούτων ὅστις, ὡς καὶ φωτίζων διωάμεν τὸν ἀέρα καὶ περῆσιν ἅλφον τῶ καὶ ὅστις τελευτᾷ· τὸ γὰρ φῶς ἐντελέχεια καὶ εἶδος τῶ ἀόριστον διαφανοῦς ἢ διαφανέος· ἢ μὲν δὲ

τοιοῦτον

[illegible]

Τίνων ἔσιν οἱ ὀλισμοί. γ'.

Ο ὁ εἰσοδοῦ τῶν μὴ κατέχευετο οὐκ ἔστιν, ὅτι ταῦτα μὴ συμβεβηκότων πινὼν τὸ εἶναι τοιαῦτα ἐστὶ
καὶ καὶ οὐκ αὐτῶν ὡσίων ἀλλὰ μετεπιπίνοντες, καὶ αἰσθήσεως μάλλον ἢ ἡδονῆς διώκοντες
ἀλλὰ δρομύων, ἀλλὰ οὐδὲ κρινού πινος τὴν κατέχευετο κεχωρισμένου, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀσώματον πινος φύσεως
καὶ αἰσθῆσις πῶς γὰρ αὐτὴν διόπου αὐτομάτον, πῶς θνητὸν αἰσθῆσις. λέγομεν δὲ ἐλθόμενοι τὸν αἰσθῆσις
πιν, ποτὲ μὴ ζῶον πινὸν διόπου, ποτὲ δὲ ζῶον λογιζόμενον θνητὸν. ἀλλὰ ἔστιν οἱ εἰσοδοῦ τῶν ἐν τοῖς κατέχευε
το κοινῶν, ἢ τῶν κατέχευετο κατὰ τὰ ἐν αἰσθῆσις κοινὰ. ἐν γὰρ τοῖς κατέχευετο, τὰ μὴ ὄντα ἰδία, καὶ κατέχευε
κατὰ ὄντα. τὰ δὲ κοινὰ, καὶ πρὸς ἀλλήλους, ἅπαν ἐν πᾶσι, οἷς αὐτὴ κοινὰ τὸ ὄντα καὶ αἰσθῆσις. καὶ ἡ
τὴν ὡσίων φύσιν, τὴν ὁμοίαν τε καὶ τῆς ὡσίων φύσεως εἶναι πάντα τὰ ἐχοντα αἰσθῆσις ὄντα αἰσθῆσις. τὸ γὰρ ζῶον
λογιζόμενον θνητὸν, ἢ μὴ λαμβάνειτο μὴ τῶν ὑλικῶν περιεσώσων τε καὶ διαφορῶν, μετὰ ὧν ἡ ὑπόστασις αὐτῶν
τῶν, αὐτὴν ὡσίων ἀλλὰ ποιεῖ τὴν σωκράτην, καὶ τὴν καλλίαν, καὶ τοὺς κατέχευετο ἀνθρώπους. ἢ δὲ
χωρὶς τούτων λαμβάνειτο, κοινὸν γίνετο, ὅχι ὅτι μὴ ὄντα ἐν ἐκείνῳ τῶν κατέχευετο αἰσθῆσις, μὴ τούτων
γὰρ τὰ ἰδία τῶν κατέχευετο ὄντα, ἀλλὰ ὅτι ἐστὶν ἐν πᾶσι τὸ αἰσθῆσις. τὴν δὲ τοῦτον καὶ οὗτω κοινῶν. διόπερ
πολλοὶς τὴν κατέχευετο ταυτὴν οἱ εἰσοδοῦ. διό οὐδὲ ἀσώματον πινος φύσεως καὶ τῶν κατέχευετο κεχω
ρισμένου τὸ τὸ τοῦτον εἰσοδοῦ. τὴν γὰρ αὐτὸν εἰσοδοῦ, τὸ ζῶον πινὸν διόπου κοινὸν ὄντα ἐν πᾶσι ἐν τοῖς
κατέχευετο αἰσθῆσις, ὁλόκληρον ἐν ἐκείνῳ κοινόν τῶν πλείονων εἶναι τὸ αἰσθῆσις, ἀλλὰ οὐ τῶν μερῶν αἰσθῆσις
τῆς κατέχευετο. ἐκείνους γὰρ αὐτῶν, ζῶον πινὸν διόπου ἐστὶ. διό οὐδὲ τῶν κοινῶν ὡς κοινῶν οἱ εἰσοδοῦ.
ἀλλὰ τούτων, οἷς κοινῶν κατέχευετο φύσιν εἶναι συμβεβηκεν. καὶ γὰρ οἷς οἱ τοὺς ἐν ὑπόστασις αὐτῶν μὴ
νοῦ ὡσίων τῶν αἰσθῆσις. οὐ γὰρ διότι ἐν πολλοῖς ὄντα οὐ τοὺς αἰσθῆσις, ἀλλὰ διότι κατὰ τὴν τοιαύτην
τὴν φύσιν ὁ ἄνθρωπος. ἄνθρωπος ὄντα, εἴτε πλείους εἶεν κεκοινωνήκεν τῆς αἰσθῆσις φύσεως, εἴτε μὴ. λέγονται δὲ τὸ
νοημάτων καὶ τὸ κοινῶν, οἱ εἰσοδοῦ, ὅτι νοῦ τὸ χωρεῖσαι τὸν ἀνθρώπου, ἀπὸ τῶν σὺν οἷς ὑφέσκειν ἀλλή
λων. καὶ κατὰ αὐτὴν λαβεῖν. ὁ δὲ τῶν ὑφέσκειν μὴ μετὰ ἀλλων, νοουμένων δὲ χωρὶς ἐκείνων. καὶ ἀλλων.
καὶ οὐχ ὡς ὑφέσκειν ὁ εἰσοδοῦ, νοήματος εἶναι δεκά, καὶ κοινῶν. ὅτι χωρὶς τὸ συμβεβηκότων τὸ τοῖς
τον ἐν ἐκείνῳ νοουμένων, κοινόν τι ὄντα. καὶ ἐν πλείονσι ταυτὴν. ἀφῆκεται δὲ τὰ κοινὰ τῇ τῶν κατέχευετο
σε, ἐν οἷς ὄντα ἐκδιὰσθῆναι αἰσθῆσις. τὴν γὰρ τῇ τῶν κατέχευετο γένεσι πάντων, ὁμοίαν τε καὶ ταυτῆς
μὲν οἷς, ἐστὶ. τοιαῦτα γὰρ τὰ κοινὰ, οὐκ ἐν τοῖς συντηρήσειν ἀλλήλους τῶν κατέχευετο μένους ὄντα.
καὶ διὰ τὸ ὄντα κοινὰ. ἀλλὰ ἐν πᾶσι τοῖς ὁμοιωμένοι. διό καὶ οὐδὲν κεκαλῶσαι θνητὸν πιν, αἰσθῆσις
εἶναι. θνητὸν γὰρ ὄν κατέχευετο αἰσθῆσις.

Σχολίον ἐν διαλογῷ περὶ τῆς ἡμετέρας γένεσις καὶ ἡμετέρας μέγιστον, ἀναιρεῖται,
ὁ δὲ ἀποστόλος τε καὶ ἐνδεχόμενον. δ'.

ΑΡΑ οσι δοκῇ τὰ καθεσθῆναι αὐτῶν γινόμενα οὕτω γίνεσθαι ὡς πάντων τὰ ἁλλῶν προκαταβεβλη-
 θῆναι πρὸς αὐτάς, καὶ ὅς αἰσχροῖς καὶ σὺν ἁλλῶν ἔπιδου τῷ αὐτῷ προκαταβεβλημένῳ·
 πῶς ᾧ ἄλλως οἶόν τε γίνεσθαι λέγειν τὰ τῶτον γινόμενα ἢν πρόπον· τὸ δὲ ἔξ ἀσχροῖς ἐπίμειον αἰ-
 τῶ πνὶ ὠσεσμένῳ τε καὶ προκαταβεβλημένῳ, ἀρ' οὐ δοκῇ σοι κεκαλῦνθαι ὑπ' αὐτοῦ ἄλλως πῶς μὴ
 γίνεσθαι ἢ ἔχων πρὸς πῖν πρὸς ἁλλο ἀκρολουθίαν· δοκῇ καὶ τῷ το· ἄλλ' αὖ μὴ γίη, τῷ κεκαλῦνθαι
 γενέσθαι οὐκ αἶδιωται· ἐκεῖνο γενέσθαι λέγουσι, εἴη δ' αἶδιωτὸν ὅτι τῷ οἶόν τε γενέσθαι ἀκάλυτον
 ὄν· καὶ οὗς ᾧ αἶδιωτὸν γενέσθαι· μὴ κεκαλυμμένον, ᾧ κεκαλυμμένον γενέσθαι, οὐκ αἶδιωτὸν· τῷ
 τὸ δὲ κεκαλῦνθαι γενέσθαι· ὁρθῶς μοι καὶ τῷ δοκῇς λέγειν· ἀλλ' ἡ ταῦτα τῷ ἔχων σοι ἢν πρόπον,
 δοκῇ, δ' ἵλον αἰς συγχορῆς αἶ καὶ τῷ πύτοις ἐπιμείω· ἐπὶ δὲ τῷ τῶν γινομένων καὶ τῶν ἑρμῶν αἰ-
 τῶν, καὶ καὶ αὐτὰς προκαταβεβλημένας μηδὲν ἄλλως γίνεσθαι αἶδιωτῶν· ἐπὶ το δ' αἶδιωτῷ καὶ
 μείω, τὸ καὶ οὗς πάντα γίνεσθαι καθεσθῆναι μόνον εἶναι καὶ ταῦτα αἶδιωτὰ ὅσα γίνεσθαι αὐτῷ, πάν-

Alex. Aphr.

a iiii

[illegible]

οὐδὲν αὐτῶν ἐφ' ὧν τῆς ἀντιφάσεως ἔς τὸ μέλλον θάτερον μέρος ἀφωρισμένως ἀληθὲς τῆς ἀντιφάσεως ἀφωρισμένως ἀληθὲς ὅτιν ἢ δεχόμενων. ἀλλὰ πάντων διφασισθάτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως ἀφωρισμένως ἀληθὲς εἶναι. φασὶ γάρ, οὐδὲν αὐτῶν ὅτιν ἐνδεχόμενον. οὐτε γὰρ κατ' ὧν ἀληθὲς ἔσται τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ μὴ γενέσθαι, οὐτε ἐφ' ὧν φούδους τὸ οὐκ ἔσται. ἔσται ὅτι μὴ οἷόν τε πούτων γενέσθαι. καὶ γὰρ πῶς ἐφ' ὧν φούδους μὴ πούτων λεγόμενων τὸ μὴ γενέσθαι λέγοιτο; τερον πούτων ἐνδεχόμενων ἐνδεχόμεν ἢ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, ἔπειτα αὐτῷ τῷ ἀμφοτέρω λέγειν ἐνδεχόμεν. τότε γὰρ εἰ δεχόμεν γενέσθαι ἀληθὲς τῷ ἐνδεχόμεν καὶ μὴ γενέσθαι, καὶ ὁ ἐνδεχόμεν μὴ γενέσθαι ποῖσιν τῷ ἐνδεχόμεν γενέσθαι; ἔπειτα ἢ ἔσται ἐφ' ὧν τὸ γενέσθαι ἐνδεχόμεν, ἀλλὰ τὰς καὶ τὸ μὴ γενέσθαι ποῖσιν καὶ ἐφ' ὧν τὸ μὴ γενέσθαι ἀλλὰ πούτων καὶ τὸ γενέσθαι ἐνδεχόμεν ὁμοίως ὡς αὐτῶν ἐνδεχόμεν γενέσθαι τε καὶ μὴ γενέσθαι, πῶς δὲ ἀπὸ πᾶν ἀλλὰ πούτων τὸ μὴ ἐνδεχόμεν τῆς προλεγομένης ἀντιφάσεως ἀφωρισμένως ἀληθὲς εἶναι λέγειν. θάτερον ὃ φούδους ὁμοίως τῷ προκειμένῳ ἀμφοτέρωθεν. ἀπολαβεῖ γὰρ τοῖς πᾶσι γινόμενα τῶν τὸ ῥόπον λέγειν γίνεσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ προκειμένῳ ἀμφοτέρωθεν. ἀπολαβεῖ γὰρ τοῖς πᾶσι γινόμενα τῶν τὸ ῥόπον λέγειν γίνεσθαι, τὸ ὁμοίως αὐτῶν ἐκείνων φούδους.

Διατὴν αὐτοῦσης κατὰ τὸ εἶδος μόνον ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὁμοίαν. ἔσται

[illegible]

Ὡς δὲ μᾶλλον τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ψυχρὸν οὐ καὶ τὸ ὑγρὸν ἢ μὲν ἔς τὸ θερμὸν αἰσθῆναι ἐκ τῆς ψυχροῦ μεταβολῆς οὐ φθέρει αἰὼς ἡ δὲ ἐκ τῆς ὑγροῦ ἔς τὸ θερμὸν φθέρει. 51.

ΕΙ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟ ΎΔΩΡ. ΎΔΩΡ ΕΣΤΙΝ ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ Η ΤΟ ΎΓΡΟΝ, ΩΣ ΠΥΡ Ή ΚΥ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΜΕΛΛΟΝ Η ΞΗΡΟΝ
 ΑΨΡ Ή ΚΥ ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ Η ΘΕΡΜΟΝ, Ή Ή ΚΥ ΤΟ ΞΗΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ Η ΦΥΧΡΟΝ, ΤΙ ΔΗ ΠΟΤΕ ΚΥ Ή Ή ΤΟΥ Ύ
 ΓΡΟΝ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝ, Δ ΨΥΔΩΡ Ο ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ΚΥ Ή ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝ ΎΔΩΡ ΕΠΙ ΜΟΝΗ. ΎΔΩΡ ΓΑΡ ΘΨΙ
 ΚΥ ΘΕΡΜΟΝ ΓΕΝΟ ΜΥ. ΚΑΙ ΠΟΤΙ Δ ΤΟ ΠΥΡ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝ ΚΥ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΠΥΡ ΕΠΙ ΔΘ Ο ΑΨΡ Η ΚΥ ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΜΕΤΑ
 ΒΑΛΛΟΙ. ΑΛΛ ΔΘΕ Ή ΜΟΝΗ Η ΚΥ ΤΟ ΞΗΡΟΝ ΜΕΤΑΒΑΛΛΑΣΚΑΙ. ΑΔΗ ΖΗΤΗΣΑΙ ΔΙ' ΑΝΤΙΣ ΚΥ ΤΣ ΤΟ Ε΄Τ' ΑΨΙΣ. ΤΙ ΔΗ ΠΟΤΕ
 Δ ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΑΨΨΩ ΤΟ Ε΄ΙΝΑ, Η ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΑΔΙ ΤΑΣΙΣ ΦΘΕΙΡΑΙ ΑΨΩ, ΕΙΧΕ ΠΙΝΥΝΤΑΙ Ή ΔΙΑ Τ' ΎΠΕΡΒΑΛ
 ΛΑΠΑΝ ΦΥΧΡΟ ΠΙΤΑ. ΠΑΧΕΝ Ή ΔΚ ΕΠΙ ΕΣΤΙΝ ΎΔΩΡ ΕΝΕΡΓΕΙΑ. ΔΘΕ ΨΥ Η ΚΥ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΑΔΙ ΤΑΣΙΣ ΠΥΡΟΣ ΦΘΕΑΡΤΙ
 ΚΑ, ΔΤΕ Η ΚΥ ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΑΕΡΟΣ, ΟΥΤΕ Ή ΨΗ Η ΚΥ ΤΟ ΞΗΡΟΝ. ΔΘ ΘΛΑΣ ΑΛΛΑ ΠΝΟΣ Η ΚΥ ΤΟ ΟΙΚΕΘΟΝ ΕΙΘΟΣ ΑΔΙ ΤΑΣΙΣ
 ΦΘΟΡΑΣ ΑΨΨΑ, Ή ΕΠΑ Ή ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΉΣ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΣ ΎΔΑΠΣ ΑΕΡΟΣ ΕΣΤΙ ΓΕΝΗΤΙΚΗ. ΔΘΕΝ ΨΥ
 ΟΙΟΝ ΤΕ ΑΛΛΟ ΣΩΜΑ ΕΣ ΎΔΑΠΣ ΚΥ ΜΟΝΗ Τ' ΕΚ ΤΣ ΦΥΧΡ Θ ΓΕΝΕΑΤΣ ΜΕΤΑΒΟΛΩ. ΔΚ ΕΣΤΙ Ή ΑΨΡ ΘΕΡΜΟΣ ΜΟ
 ΝΟΝ, ΑΛΛΑ ΚΥ ΎΓΡΟΣ, ΚΥ ΤΟΤΕ Ε΄ΙΝΑ ΑΩΤΩ ΑΕΕΙ ΚΥ Τ' ΎΓΡΟ ΠΙΤΑ ΜΕΛΛΟΝ. ΕΣΤΙ ΔΙ' ΔΧ Θ ΜΟΙΟΝ ΤΟ ΎΓΡΟΝ Ε΄ΤΕ Ύ
 ΔΑΠ ΚΥ ΑΕΕΙ. ΤΟ Ή ΨΥ ΎΔΩΡ ΠΑΧΥΤΕΡΟΝ. ΔΙΟ ΚΥ ΑΨ ΑΠΛΗΣΙΝΕΝ. Ή Ή ΤΣ ΑΕΡΟΣ ΎΓΡΟΤΗΣ ΛΙ ΠΨΗ. Δ ΜΟΝΟΝ ΔΨΕ
 Τ' ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΤΨ ΎΔΑΠ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ, ΑΛΛΑ ΚΥ Τ' ΚΥ ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΚΥ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΠΑ Ή ΠΟΙΑΔΕ ΎΓΡΟΤΗΣ ΔΘΘ
 ΠΟΙΟΣ Τ' ΑΕΡΟΣ ΉΣΘΝ Η ΚΥ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ Τ' ΎΔΑΠΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗ. Ή Ή ΚΥ Ή ΎΓΡΟΝ ΤΨ ΎΔΑΠ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΎΠΟ ΤΣ
 ΘΕΡΜΣ ΚΥ ΤΣ Ε΄ ΠΟΥΤΩ ΘΗΡΣ ΨΙΝΕ) ΛΕΨΩΛΟΝΤΟΣ ΑΨΩ ΚΥ Τ' Ε΄ ΑΨ ΤΨ ΠΑΧΥΤΗΤΑ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝ ΠΣ. ΉΤΙΣ ΜΕΤΑ
 ΒΟΛΗ ΔΨΕΤΑΙ ΧΡΟΝΘ. ΔΙΑ ΤΣ ΤΟ ΜΕΧΡΙΣ ΑΨ Η Ε΄ ΦΨ ΎΔΑΠ ΓΕΝΟΜΟΝ ΘΕΡΜΟΤΗΣ Τ' ΎΓΡΟ ΠΙΤΑ ΉΣ ΠΟΣΟΥ ΤΟ ΜΕΤΑ
 ΒΑΛΛΗ, ΩΣ ΕΙΘΟΣ ΑΕΡΟΣ ΓΕΝΕΑΤΣ ΎΔΩΡ ΕΠΙ ΜΟΝΗ ΔΝ ΤΟΙΣ ΤΟ Ή Ο ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΕΙΛΙΚΜΕΝΕΣ ΎΔΩΡ, ΑΛΛΑ Λ ΠΨΙΤΕ
 ΡΟΝ. ΛΕΨΨΕΤΕΡΟΝ ΨΥ ΤΟ ΑΨΩ ΎΔΩΡ ΘΕΡΜΑΝΘΕΝ Η ΠΕΘ Τ, Ή Ή ΔΘΑΠ ΦΥΧΡ ΉΤΕΝΑ Ή ΨΑΛΙΝ ΎΔΩΤΕ ΛΕΨΨΟΤΕΡΟ
 ΤΩΝ ΠΗΝ ΑΡΨΑΙ ΜΗ ΚΑΘΕΡΜΑΝΘΕΝΑΝ. ΘΘΘΣ ΨΥ ΤΨ ΎΔΑΠ ΠΨΣ ΉΣ ΑΕΡΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ Η ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΥΧ Θ
 ΜΟΙΟΝ ΤΟ ΎΔΩΡ ΘΕΡΜΑΝΘΕΝ ΤΕ ΚΥ ΠΕΘ ΤΣ. ΩΣ ΔΙ' Η ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΠΗΝ ΎΓΡΟ ΠΙΤΑ ΛΕΨΨΑΙ, ΔΤΩ ΠΑΛΙΝ Η ΦΥΧΡ Θ
 ΤΗΣ ΠΑΧΨΑΙ ΤΕ ΚΥ ΣΥΝΙΣΤΗΝ. ΚΥ ΕΠΑ Ή ΠΟΙΑΨ ΤΣ ΎΓΡΟΥ ΔΨΤΑΣΙΣ ΎΠΟ ΤΣ ΦΥΧΡ Θ ΧΡΟΨ Η ΠΟΙΑΨ ΠΨΙ
 ΝΕΤΑΙ. ΔΙΑ ΤΣ ΤΟ ΟΥΔΘ Ο ΑΨΡ ΦΥΧΘΕΙ ΎΔΩΡ ΘΥΘΑΣ, ΑΛΛ ΑΨΡ ΜΟΝΗ ΕΣ ΑΨ ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΕΠΙ ΛΕΨΨΟΝ Ή Ή Ή ΚΑ ΠΕ
 ΤΟ ΎΓΡΟΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΟΥΚ ΘΝ ΘΝΤΩΣ ΔΘΘΠΩΟΝ ΤΣ ΎΔΑΠΣ, ΩΣ ΤΟ ΦΥΧΡΟΝ ΤΟ ΎΔΩΡ ΦΘΕΙΡΑΙΝ ΔΥΚΑ. Θ ΠΙ ΜΗ.

μόνον ἔς γῆν μεταβολὴ τῷ ὕδατι γίνεται καὶ τὰ τὴν ὑγρὴν μεταβολῶν, ἀλλὰ καὶ ἔς κρύσταλλον . οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οὗτος ὕδωρ πως ἐπ' αὐτὸν ἀλογον ὅτ' τῷ ὕδατι τῷ θερμῷ κρυσταλλοῦ ἀμφω ὅτ' πεπονήσκει ὕδωρ καὶ οὐ μεθεῖται τῷ ἔμ. ὕδατος τε καὶ αἰέρος, τὸ δὲ ὕδατος τε καὶ γῆς· ἐστὶ δὲ καὶ ὡς τ' ἄλλων πᾶσι μετὰ τῶν ἀπλῶν τὴν ἔς τὰ παρακάμιντα αἰσῖς μεταβολῶν καὶ τὰ τὴν θαλάσσης τῶν ἁδραιοῦ των αἰσῶ μεταβολῶν ἰδεῖν δεομένῳ χρόνον· οὐ ὅς οὐ δοκεῖ καὶ τὰ θάλασσαν αἰσῖς ἡ μεταβολὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀμφω· τῷ δὲ τὴν καὶ τὰ θάλασσαν μεταβολῶν μὴ ἔς τὸ εὐαντίον γίνεσθαι, ἀλλὰ ἢ ἔς ἀντιπῶν ἢ ὡς τὰς τῆς αἰσῖς ποίωτος καὶ τὴν ἔς τὸ εὐαντίον τ' ἐν αὐτῷ μεταβολῶν μόνον μεταβέλλαν δοκεῖ· οὐτε ὅτ' οὐδὲν γὰρ τὸ πῦρ ἐν φυγῇ· σὴν ὅτ' ποικίλ γένεσθαι τὴν ξηρότητα· σὶδ' ἔτε καὶ πνός, ὕδατος ἢ σὶ· ἀλλὰ οὐδ' αὐτὸ ἔς ὑγρὸν μεταβέλλει πῦρ μόνον ἀπ' ἡδ'· σὴν ὅτ' οὐ τὴν καὶ πνός θερμότητος· σὶδ' οὐ μεθεῖται πνὶ πῶν γίνεσθαι· σὶδ' αἰσῖς καὶ ὡς τ' ἄλλων ἵστος τῷ ὕδατος, καὶ οὐχ ἀπλῶς τὸ φυγῇ, ἢ καὶ γῆ τὸ μετὰ, ἀλλὰ τὸ φυγῇ· μετὰ τῷ ὑγρῷ, ἐς αὐτὸ ὡς πᾶσι δῶνται δῶνται τὸ ὑγρὸν ὄντος ἐν αὐτῷ τῷ φυγῇ εἶδος τὸ φυγῇ τ' ὕδατος· τὸ ὅ φαρμακὸν τῷ ὑγρῷ φυγῇ δὲ ἐπ' οἷον τῷ ὕδατος εἶδος εἶναι· τὸ πῦρ τὸ σὶ φυγῇ εἶδος αἰσῖς· οὐ ἢ ὡς τῶν δὲ ἐπ' ὕδατος τῷ πνὶ ὑγρῷ φαρμακῇ.

Ὡς οὐκ ἐναντία τότε μέγα καὶ τὸ μικρόν, εἶχε ἄς ἐναντία μὲν ἡ μεταβολή,
τὸ δ' αὐτὸ ἐξ ὀκνον καὶ μοιούμενον ἄς ταῦτα μεταβάλλει. ζ'.

Εἰ τοῖς κινουμένοις πᾶσιν, ὅξ ἐναντία ἔς ἐναντίον ἢ μεταβολή, τὰ δ' αὐξομένα καὶ μισομένα καὶ νῆπτου, ἢ ἂν καὶ τούτοις ὅξ ἐναντίων ἔς ἐναντία ἢ μεταβολή· γίνεται δ' αὐτοῖς ἡ μεταβολή ἔς μέγεθος καὶ μικρότητα· τῷ μὲν ἥρ' αὐξομένῳ μέγεθος ἡ αὐτὴ ὁσις· τῷ δὲ μισομένῳ, ἔς μικρότητα ἡ συστολή· ἐναντίον αὖρε τοῦ μέγεθος καὶ μικρόν· ἀλλὰ οὐ δεκά ὡς δὲ πλάσιον ἀριστοτέλης ἐν χειρτορίῳ ἐδήσεν, ἢ οὐχ ἀπλῶς ἔς μέγεθος καὶ μικρότητα· τοῖς αὐξομένοις δὲ καὶ μισομένοις· ἀλλὰ τοῖς μὲν αὐξομένοις κατὰ φύσιν· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς κεκοινωνηκότα, ἔς τελειότητα καὶ τέλειον μέγεθος ἡ αὐτὴ ὁσις· τὰ δὲ μισομένα ὅξισται τῆς τελειότητος καὶ ἔς τὸ ἀτελές συστέλλεται· ἔς τὸ τέλειον οὐ μέγεθος καὶ τὸ ἀτελές αὐτοῖς ἡ μεταβολή γίνε· ταῦτα δὲ ἐναντία, ἢ καὶ τὸ μὴ μέγεθος τῶν μικρῶ ἀπλῶς ἐναντίον ἔλεγεν· καὶ ἐπὶ τὴν κίνησιν ἔς τὰ ἐναντία μεταβολῶ λέγει, τὰ ἐναντία κοινότερον λαμβάνων· ἐναντία ἥρ' ἔθος αὐτῷ λέγειν καὶ τὴν στήρησιν καὶ εἶν καὶ τὰ πρὸς τὴν αἰπικέμενα· τῷ γ' οὐδ' ὑπερβολῶ καὶ τὴν ἔλαψιν ἐν τοῖς ἠθικοῖς ἐναντία λέγει· τὸ πρὸς τὰ ἀλλήλοισ αἰπικέμενα· καὶ τὸ μέγεθος οὐ καὶ τὸ μικρόν ὄντα πρὸς τι, λέγοιτ' αὖ ἐναντία, οὐ τὰ κυρίως ἐναντία· ἀλλ' ὡς τὰ πρὸς τι· ἢ οὐδὲ γίνετο· κατὰ αὐτὸν κίνησις· τὸ πρὸς τι· οὐ ἥρ' δεξιὴν π γίνετο· πνος πέντος κινηθέν αὐτό· θερμὸν δὲ γίνετο· καὶ αἰὼν, οὐχ οἶον τε μὴ κινηθέν, ἢ καὶ μὴ αὐτὸς ὁ δεξιὸς γενόμενος, διὰ μεταβολῆς τῆς· τὴν χέσιν ποιοῦ περ ἐγένετο· διὰ τῷ τὸ ἥρ' οὐκ ἐστὶ· τὸ πρὸς τὴν κίνησις, ὅτι μὴ γίνε· τὴν χέσιν τὴν μεταβολὴν κινήσεως τῷ μεταβάλλοντι· τὴν χέσιν· ἢ ἥρ' ὡς· τὸ ποὺ γίνετο μεταβολῆ αὐτῷ τῷ τῷ τὸν γὰρ πρὸν ἀλλὰ ἀσόντος καὶ μεταβάλλοντος· τὸ πῶ· ὁμοίως καὶ ἡ· ποιοτήτος καὶ ἡ· πρὸν· οὐ τὰ δὲ καὶ ἡ· τὸ πρὸς τι ἡ· τὴν χέσιν ὑπερβαλὴν γίνετο· καὶ κινήσεων· ὑπερβαλόντων τὴν χέσιν· τὴν χέσιν· καὶ ἥρ' μὴ κινήσεων, ἡ χέσις ἀλλὰ ἀσέεται, οὐκ ἐπεὶ μὴ οὕτως ἡ· χέσιν ὑπερβαλὴν γίνετο· διὰ τῷ οἶον τε ἀλλὰ χέσιν χέσεως γένετο· καὶ κινήσεως· δεξιὸς ἥρ' οὐκ αἰπὶς ἀλλου γένοιτο μὴ γενομένης· τὸ πῶ ἀμφοῖν κινήσεως, ἢ θάτερον· ἀλλοὺ δὲ διπλάσιον αὖ γένοιτο ἀλλο ἀλλο· μὴ· τὸ πῶν γενομένης κινήσεως· ὥστε καὶ μὴ ἀστὴ κίνησις· τὸ πρὸς τι, ἀλλὰ διὰ κινήσεως γε πινός ἡ ἔς τὰς διάφορους χέσεις μεταβολή· ὥστε κατὰ γε τῷ, οὐδὲν αὖ καλῶσι καὶ τὴν ἔς μέγεθος καὶ μικρόν μεταβολῶ καὶ χέσιν ἀλλήλοισ αἰπικέμενα διὰ κινήσεως γίνετο· συγχωρομένον τῷ καὶ τὰ ὡς πρὸς τὴν αἰπικέμενα ἐναντία λέγετο· καὶ εἶναι, καὶ τὰς ἔς ταῦτα μεταβολὰς ἐναντία, ἢ ἔλεγετο ὑπ' αὐτῷ τὰ πρὸς τι ἐναντία· οὐδὲ ἥρ' ἡ ὑπερβολή καὶ ἔλαψις ἐναντία ὑπ' ἀριστοτέλους λέγετο· καὶ τὸ πρὸς τι ἐστὶν ὡς δῆλον ἐκ τῷ λέγετο· μὲν αὐτὰ πρὸς ἀλλήλα· ἢ ἥρ' ὑπερβολή, ἐνδείκνυται ὑπερβολή· καὶ ἡ ἐνδείκνυται, ὑπερβολῆς ἐνδείκνυται· ἐναντία δ' εἶναι μὴ· τὴν χέσιν ταῦτα· ἀλλὰ καθόσον τὸ μὲν συμμέτρως πλῆον ἐστὶν· τὸ μὲν ἥρ' ὑπερβαλόν ποιοῦτο· τὸ δὲ ἔλαττον τῷ συμμέτρων· ποῖτον ἥρ' τὸ ἔλαττον· οὐ ἥρ' τὸ πῶσιν ὑπερβαλόντα καὶ ἔλαττοντα ἐναντία λέγει· ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸν συμμέτρων οὐ τὰς ἐχόντα· πρὸς ὁ οὐκ ἐπὶ σωζέται· τὸ πρὸς τὴν χέσιν οὐδὲ πρὸν αὐτῶν· καὶ τὸ λυγρὸν δὲ καὶ τὸ μέλαν καθὼ μὲν ἐναντία ἀλλήλοισ λέγετο, πρὸς τὴν οὐκ ἐναντία· καθὼ δὲ τὸ μὲν λυγρὸν πῶν δὲ χρωμα, τὸ δὲ μέλαν πῶν δὲ, ἐναντία ἀλλο πρὸς τι· τὰ ἥρ' ἐναντία καθόσον μὲν δῆλοι, φύσεις πῶν πλῆτον ἀλλήλων διαφερούσας, οὐ πρὸς τι καθόσον δὲ οὕτως ὁνομάζεται, πρὸς τι ἐστὶν.

Πρὸς τὸ μὴ εἶναι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ. ἦ.

Πρὸς τὸ μὴ εἶναι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ ἄς ἐν ὑποκειμένῳ μὴδὲ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ σώματι ὡς λεγόμεν,
ὅτι πρὸς τὸ εἶναι τῇ ὕλῃ ἐνεργεῖα τοῦ εἶδος ἀπὸ τοῦ οὐ ὅτι οἶόν τε εἶναι αὐτῷ ἐν ὑποκείμενῳ χωρὶς

τῶν εἰδῶν, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ὄν, ἐν τῇ ὅττι ἐνεργεῖ ὅτι. ὁ δὲ ἄλλοι. εἶναι καὶ χωρεῖς τῶν ἐν ὑποκει-
 μένῳ αὐτῶν ὄντος πρὸς ὁ ἀντίπηλιν τὸ καὶ τὰ σώματα βοηθεῖται μὲν πρὸς τὸ εἶναι ἐν ὑποστάσει ὑπὸ
 τῶν συμβεβηκότων. εἴη πᾶν σῶμα ἀνάρημι μετὰ γήματος εἶναι πρὸς καὶ χρώματος. ὁ μορφοῦνται
 ὅταν τὰ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι τῶν σώματι. οὐκ αὐτοκρῶν οὐδὲ πρὸς τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ πρὶν τὸ συν-
 τελεῖν τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν ὅς τὸ εἶναι ἐν ὑποστάσει, ἢ δὲ μὲν τὸ ἀπλῶς συντελεῖ πρὶν ὅς τὸ εἶναι ἐν ὑπο-
 στάσει, οὐ κεκώλυται τῶν ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι αὐτῶν ὡς ἐδείχθη αὐτῶν τῶν σώματος καὶ τῆς ποιότητος. ἢς
 χωρεῖς ἀδύνατον εἶναι. πρὸς ἐν ὑποστάσει σῶμα, ὃ δὲ πρὸς ὡς μέρος συντελοῦν τούτων ἐν ὃ ὅτι τῶν, οὐχ
 εἰδὼν τε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι τῶν οὐ ὅτι μέρος. τὸ δὲ εἶδος τούτων ἐν ὃ ὅτι ὡς μέρος συντελοῦν φαίνεται.
 εἰ μὲν γὰρ πρὶν τὴν ἡγεσίαν τῶν πρὸτερον ὡς ἐν ὑποκειμένῳ πρὶν ὅτι τὸ προκείμενον ἢ μὴ ποιεῖται λαβόντων
 πρὸς ἄλλοι ἐν ὃ ὅτι μὲν τῶν πρὸς οὐ τὴν ἡγεσίαν. ζητεῖται δὲ τὸ πῶς ὅτι ἐν αὐτῶν. ὁ γὰρ διακινῶν ὅτι τὸ
 λαβόντων ἐν σῶματι ὡς ἐν ὑποκειμένῳ λαβόντων τὸ σῶμα ἐν ὃ τὸ λαβόντων ὅτι. καὶ εἰδείξας ὅν ἐν τῶν σῶματι
 αὐτῶν μήτε ὡς μέρος, μήτε ὡς διωκόμενον χωρεῖς αὐτοῦ εἶναι, ἐδείχθη ὅτι ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῶν, οὐ τὰ
 δεδαικται τὴν ζητούμενη πρὸς τῶν εἰδῶν πρὸτερον ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ μὴ λαβόντων τοιοῦτον, ἐν ὃ ὅτι μὲν
 ἢ δὴ τὸ εἶδος ζητεῖται δὲ τὸ πῶς. ἐν μὲν οὐδὲ τῇ ὕλῃ ἢ καὶ ἐν τῇ λαμβάνοντι, οὐ πῶς ἐστὶ τὸ εἶδος. διὸ δὲ
 αὐτῶν ζητοῖται τὸ πῶς ὅτι ἐν αὐτῶν, τὸ μὲν δὲ ἄρῃον ὄν ἐν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ ὅτι ἐν τῇ συναμφοτέρῳ οὐσίας τὸ
 τοιοῦτον εἶδος ἢ τοιοῦτο τὸ προχειρομακόμενον ἐπὶ αὐτῶν τὴν ἡγεσίαν ποιεῖται. ἀλλὰ μὲν ὡς ἐν λαβόντων
 μὲν συναμφοτέρον οὐσίας ἐν αὐτῶν τὸ εἶδος τὸ ὄν ἐν αὐτῶν, τὸ ὄν ὡς μέρος ἐστὶ τῶν συναμφοτέρον. καὶ γὰρ
 ἢ φυλὴ ἐν τῶν ὀργάνικῳ σῶματι ἐν ὃ ὅτι οὐ πῶς ἐστὶν, ὡς μέρος δὲ ὡς μέρος, οὐκ ἀντὶ ὅς ἐν ὑποκει-
 μένῳ ὄν πούτω ἐν ὃ ὅτι, οὐ πῶς ἐστὶν. οὐδὲ ἢ φυλὴ οὐκ ἐστὶ εἶδος ὅλας, ἢ ἐρεῖ τις καὶ τὸ λαβόντων τῶν μὲν λαβ-
 οντων σῶματος εἶναι μέρος, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ εἶναι τῶν σῶματι ὃ συντελεῖ πρὸς τὸ εἶναι ἐν ὑποστάσει. διὸ
 καὶ τὸ εἶδος τῆς μὲν συναμφοτέρον οὐσίας μέρος ἐστὶν. ἐν δὲ τῇ ὕλῃ ἢ συντελεῖ πρὸς ὑπερβαίνει εἶναι
 ἐν ὑποκειμένῳ. ἢ οὐδὲ γὰρ λέγειν εἶναι μὲν ἐν ὃ ὅτι ζητεῖται. εἰ ὅτι πῶς ἐν ὑποκειμένῳ πάντως εἶναι
 τὸ δὲ πρὸς καὶ ἐνεργεῖ ὑπερβαίνει. οὐ γὰρ δὴ ἐν τῶν μὲν ὄντι οἶδον τί τὸ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ. τῶν δὲ τούτων
 συντελοῦντων πρὸς τὸ εἶναι ἐν ὑποστάσει τε καὶ κατὰ ἐνεργεῖαν τῶν εἶναι ἐν αὐτῶν ὅσα μὲν αὐτῶν ὅσα
 οὐν ὅς τὸ ὑποστάσει εἶναι συντελεῖ. μὲν ἐπὶ δὲ καὶ τὸ πῶς τὸ εἶναι τῶν ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῶν εἶναι καὶ
 γὰρ τὸ σῶμα τὴν οὐκ εἶναι φύσιν, οἶδον τε μετεβάλλειν ταῦτα ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν αὐτῶν. ὅσα δὲ μὴ μόνον
 ὅς τὸ ὑπερβαίνει, ἀλλὰ πολὺ πρὸτερον ὅς τὸ πῶς τὸ εἶναι συντελεῖ πρὶν. καὶ δὲ μετεβάλλειν οὐκ ἐπὶ οἶδον
 τε μὲν τῶν τῶν οὐδὲ ἢ ἀπονοῖα φέρει τὸν ἀνθρώπον. διὸ ἢ μὲν γραμματικῇ ἐν ὑποκειμένῳ τῶν ἀνθρώπων
 τῶν ἐχοντων αὐτῶν. καὶ οἱ συντελοῦσαι αὐτῶν πρὸς τῶν γραμματικῶν εἶναι. οὐ γὰρ ἐν τῇ τῆς γραμματικῆς
 ἀπονοῖας καὶ ἀνθρώπου εἶναι, πᾶν ἐστὶ. ἢ δὲ φυλὴ, οὐκ ἐστὶ ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸ εἶναι ἀνθρώπου
 πᾶν ἢ συντελεῖται αὐτῶν, ἀλλὰ οὐ πρὸς τὸ ποιεῖν ἢ ποσὸν εἶναι, ἢ πᾶν ἢ πρὶν τῶν τοιοῦτων ὄντων τοιοῦτον
 γὰρ τὸ εἶδος τὸ φυσικόν, εἴη καὶ τὸ εἶδος ἐκείνου τὸ εἶναι τῶν ὃ ὅτι ἐν μὲν οὐδὲ τῶν συναμφοτέρῳ τε
 καὶ τῶν δὲ πρὶν ὄντι διατῶν τὸ εἶδος οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ. μέρος γὰρ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου οὕτως ἐν αὐ-
 τοῖς ὄν. οὐδὲ ἐν τῇ ὕλῃ δὲ μόνον ὅτι μὲν δὲ ἀρῃον αὐτῶν οὕτως ὑποκείμενον ὡς τὸ δὲ πρὸς τὸ μὴ ἐχοντος πῶς
 ἐν αὐτῶν τὸ εἶδος. ἐν τῶν τοῖς ἐκείνου οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, τὸ γὰρ εἶναι καὶ τὸ δὲ ἐν τῶν τῶν ἐν ὑποκειμένῳ
 τοιοῦτον γὰρ τὸ μὲν ἐχον. ἐπὶ δὲ τὸ μὲν ὑποκείμενον τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντος αὐτῶν διαφέρει, τῶν τὸ μὲν
 ὑποκείμενον διωκόμενον καὶ αὐτῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων αὐτῶν εἶναι. καὶ γὰρ ἢ μὴ οἶδον τε κηρὸν εἶναι χω-
 ρεῖς γήματος, ἀλλὰ χωρεῖς γε τούτων τῶν γήματος, ὁ γὰρ ἔχει οἶδον τε αὐτῶν εἶναι. τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ
 ὄν μὴ διωκόμενον χωρεῖς ὄντος τῶν ὑποκειμένου αὐτῶν εἶναι. τὴν δὲ ὕλην καὶ τὸ εἶδος ἀδύνατον χωρεῖς ἀλ-
 λήλων εἶναι, τῶν πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν λέγειν. τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους λεγόμενα ἄμα εἶναι τῇ φύσει, εἴη
 πρὸς τὴν ὅτι, οἷς τὸ εἶναι πεντὸν ὅτι τὸ πρὸς τὴν πῶς ἔχει, οὐδὲ οὕτως αὐτῶν τὸ εἶδος εἴη ἐν ὑποκειμένῳ τῇ
 ὕλῃ ἢ διωκόμενον καὶ αὐτῶν τῆς ὕλης λέγειν. ὅτι χωρεῖς μὲν εἶδος, οὐχ οἷα τε εἶναι, ὡς περὶ δὲ ὁ κηρὸς χω-
 ρεῖς γήματος. χωρεῖς δὲ τῶν εἶδους τῶν, οἶδον τε αὐτῶν εἶναι ὡς καὶ τὸν κηρὸν χωρεῖς τῶν δὲ τῶν γήματος, ἢ
 ἢ ἢ φυλὴ οὐκ ἐν ἀλλῶ πρὶν σῶματι οἷα τε εἶναι ἢ γενέσθαι ἢ ἐν τῶν ὀργάνικῳ, πούτων δὲ οὐκ ἐστὶ μέρος.
 οὐκ ἀντὶ ὅς ἐν ὑποκειμένῳ τῶν δὲ γήματος ἐκείνου, οὐκ ἐν ἀφωρεσμένῳ γίνεσθαι σῶματι. ἐπὶ τὸ

Ὡς οὐχὶ τῇ βίβλῳ ἡ νόσος ἀντίκειται μάλλον τῆς καχεξίας. θ'.

Εζητήθη πῶς ἔχῃ τῇ διέξει· ὅση αὐτὴ παρὰ μὲν ὑμῖνα, ἡ νόστος μὲλλον τ' καὶ χεῖρας ἀντίκει· ἔφη πὰρ
ἐν ταῖς πλείουσιν ἀλλήλων διέσκεπον ἐν τῷ ὁλοῦ γενέ· ὃ ἦ καὶ χεῖρας ἐν ὑμῖνοιον γίνε· ἔφη αὖ

ἀειμένης της οὐσας ὑγείας· οὕτω δὲ ἔσται τῇ ἀδιτακμένῃ ὑγείᾳ, ἡ ἀειμένη ὑγεία ἐναντία· αὐτοποιν δὲ τῇ
μὲν ὑγείᾳ τὴν νόσον λέγειν εἶναι ἐναντίον· μικρεῖ δὲ τῇ ἀδιτακμένῃ ὑγείᾳ τὴν νόσον, ἢ τὴν κατὰ τὴν
νόσον ἀδιτακτιν· αὐτὴ γὰρ ἔσται πλεῖστον ἀλλῆς διεσπασμένη, ἢ μὲν περὶ ταυτὸν ἐγίνετο ἢ τε ὑγεία καὶ ἡ
ἐξία· ἐπὶ δὲ ἡ νόσος καὶ ἡ καχεξία, ὡς αὐτὴς τὸ λεγόμενον, ἐπὶ αὐτῇ δὲ περὶ ταυτὸν τὸ ἐναντία γίνε-
σθαι· διὸ ἐν ἀλλὰ μὲν ἡ ὑγεία, ἐν ἀλλὰ δὲ ἡ διεξία· καὶ ἐν ᾧ μὲν ἡ ὑγεία ἐν τούτῳ καὶ ἡ νόσος· ἐν ᾧ δὲ
ἡ καχεξία ἐν τούτῳ καὶ ἡ διεξία, οὐτε ὑγεία αὐτὴ ἀδιτακμένη οὐτ' ἐναντίον αὐτῇ εἴη ἡ νόσος τὴν
ἀρχὴν μηδὲ γινομένη περὶ αὐτῆς αὐτῇ· γίνεται γὰρ ἡ μὲν ὑγεία καὶ νόσος περὶ τὰς διωάμας τῶν περὶ αὐ-
τῶν σωμάτων, ὅς ἐσιν τὰ ζωά· ἀπὲρ ὅστις τὰ σοιχεῖα· ὧν διωάμας· θερμότης, ψυχρότης· ὑγρότης, ἐμρό-
της· ἐν μὲν γὰρ τῇ τῶν διωάμαων τούτων πρὸς ἀλλήλας συμμετρία, ἡ ὑγεία· ἐν δὲ ἀσυμμετρίας τῶν αὐτῶν
τούτων, ἡ νόσος· ἡ δὲ διεξία καὶ καχεξία περὶ ταῦτα γίνονται· περὶ αὐτὰ ἰσχύς τε καὶ ἡ ἀσθενεία· εἰοικε γὰρ
ἡ μὲν διεξία τῇ ἰσχύϊ· ἡ δὲ καχεξία τῇ ἀσθενείᾳ· ὅτε γὰρ ἰσχυρὸν πλεονέκτης ἢ τῇ ἀπλῶ ὑγείᾳ ἰσχύος
ὅς ἀδιμελῆς οὐδέποτε καλεῖται· καὶ ὁ οὐδέποτε οὕτως ἰσχυρὸς· καὶ ὁ ἀσθενέστερος ἢ τῇ τῶν ἀπλῶ
ὕμεινον τῶν ἰσχυρῶν καχεκτικῶν κατ' ἐκείνο, ἀλλὰ ὡς μὴ ἡ ἰσχύς καὶ ἡ ἀσθενεία ἐν συμμετρίας τῶν ὁμοιομε-
ρῶν ἐν τοῖς ζωοῖς μερῶν· καὶ ἀσυμμετρία τὸ εἶναι ἐχθρὸν ἢ μὴ ἰσχύος, εἰ τῇ τούτων συμμετρίας· ἡ δὲ ἀ-
σθενεία οὐ τῇ τῇ ἀπλῶ ἀσυμμετρίας· ὥστε καὶ ἡ διεξία καὶ ἡ καχεξία οὐ τοῦτοις αὐτὴ γίνονται· καὶ εἴη ἐν
ὧς ἀσθενεία ἰσχύϊ, οὕτω καχεξία διεξίᾳ ἐναντίον· διὸ καὶ ἡ μὲν ὡς περὶ αὐτὰ καὶ ἡ ὑγεία περὶ ταῦτα καὶ
διεξία, εἶχεν αὐτὴν λέγειν τὴν διεξίαν ἀδιτακμένην ὑγείαν, ἐπεὶ δὲ μὴ περὶ ταῦτα ὅστις ἐκ αὐτῶν διό-
τως οὕτω λέγοιτο, ἢ ἐπεὶ ἀπὸ τῆς γίνεσθαι τὴν διεξίαν ἀδιτακμένην ὑγείαν, ἐπεὶ δὲ μὴ περὶ ταῦτα ὅστις ἐκ αὐτῶν διό-
μεινός τῇ ὑμείνοντι γινομένης, ἀλλ' οὐ κατὰ ὑγείαν, οὐδὲ τὴν κατὰ ταῦτα συμμετρίαν.

Ὡς δὲ τίταρα καὶ αἵπα, οὐκ ἔσται καὶ ἐν τοῖς θεοῖς σώμασι καὶ ὑποκείμενον ὕλη. ἰ.

Εἴ ῥ' φυσικῶν ἀρχῇ καὶ σοιχεῖα τὰ περὶ ὧν εἴρηκεν ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει ἀριστοτέλης· ἐστὶ τῶν ταῦ ἤλικ τε καὶ τῶ εἶδους· καὶ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ οὐκ ἔχει· καὶ κυκλοφορητικὸν σώμα· ἢ τοι οὐκ ἔσται φυσικὸν σώμα, ἢ ἔσται ἕλη· καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν ἐκείνῳ, ἢ ἔκ ἔσται πάσας τὰς ἀρχάς· ῥ' φυσικῶν λέγειναι· τὴν ῥ' τὸ ὑποκείμενον ἐκείνῳ· ἀλλὰ μὴ φυσικὸν σώμα καὶ ἐκείνο· πᾶν ῥ' σώμα ἢ φυσικὸν ἢ μαθηματικόν· οὐκ ἐστὶ δὲ μαθηματικὸν ἐκείνο, ἐπεὶ πᾶν τὸ ἐν κινήσει τῇ ὅτ' ἅλλον σώμα φυσικόν· ἐν κινήσει δὲ ἐκείνο εἶχε καὶ ἀκίνητον, καὶ τὴν αὐτίαν τῆς κινήσεως ἔχον ἐν αὐτῷ· ἢ φύσις καὶ τὸ ἅλλον ἀρχὴ κινήσεως καὶ πάσεως· οὗ οἷς ὅτι πρῶτως καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός· οὐκ ἔχει δὲ ἐκείνο ἀρχὴν πάσεως ἐν αὐτῷ· ὁ δ' αὖ φύσιν ἔχει· ἢ δὲ μὴ φύσιν ἔχει· οὐδ' αὖ φυσικὸν σώμα εἶναι· ἀλλὰ ἢ μὴ φυσικόν, ποῖον δὴ· οὐ ῥ' δὴ μαθηματικόν, ἐπεὶ ἐμφύχον ὅτι· πᾶν δὲ σώμα ἐμφύχον, φυσικόν· οὐ φυσικόν δ' ἐν σώμα· ἔκ ἔχει καὶ ὑποκείμενον ἕλῳ, εἶχε ἢ ἕλη τὸ παρὰ μέρος τῶν ἐν αὐτῶν δεκτικόν, ἢ καὶ μὴ τὴν ἕλῳ ἔλεγεν εἶναι μόνον τὸ ἔχοντι ὑποκείμενον τῶν ἐν αὐτῶν παρὰ μέρος δεκτικόν· οὐκ αὖ ὡς ἐν τῇ ἕλῳ περιελημμένον τὸ ὑποκείμενον τῷ πέμπῳ σώματι· ἢ δὲ οἷζετοι τὴν ἕλῳ, καὶ οὕτως ἔχοντι ὑποκείμενον ἀνθρώμῳ καὶ τῷ ἅλῳ, εἶναι αὖ ἐν τῇ οὕτως ἕλῳ λεγομένη περιελημμένον· καὶ τὸ ἐν τῷ θεῷ σώματι ὑποκείμενον· κοινὸν τερος ῥ' ὁ λόγος οὗτος τῆς καὶ τὰ τὸ ὑποκείμενον ἀρχῆς καὶ περιέχον ἐν αὐτῷ ἀμφοτέρω κατὰ ὑποκείμενα· οὐκ ἔχει τερα δὲ ἀλλήλων αἱ ἕλῳ, ἢ τε ἐν τῷ θεῷ σώματι ὑποκείμενα· καὶ ἢ οὗ τῶν γενέσει καὶ φθορᾷ· ἢ δὴ κοινὸν εἶναι· τὸ μὴ ῥ' ὡς τὸ ἅλῳ ἐν τὸ ὑποκείμενον, ὅτι αἱ αἱ διαφορῶν, καὶ βᾶς ὁ δὲ ποιηθῆσαι ἔχουσαι καὶ τὸν ὑποκείμενον ἀλλήλων διαφέρουσι· δὲ ἔστιν ἕτερα πέντη, οὐκ ἀνὰ τῆν αὐτὴν καὶ τὰς καὶ πέντας ὁ δὲ ποιοῦς διαφορὰς ἀλλήλων διαφέρειν· οὐ δὲ ῥ' τὸ εἶδος καὶ ἢ ἕλη, ἐπεὶ ἔτερος ἀλλήλων, διατρετο καὶ σύνετα.

Εὖως ἔρητοι· ἐν τῷ αὖ πρὸς Φυλῆος, τὸ γὰρ ζῶον τὸ κεφάλαιον ἦτοι οὐδὲν ὄσιν ἢ ὑπερον. ια.

Ε Ζητῶ το πῶς ἔρρηται ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ψυχῆς ὑπ' ἀριστοτέλους. τὸ γὰρ ζῶον το καθόλου ἦτοι ὁ δὲν ὅστις, ἢ ὕστερον, ὅτι μὲν οὐκ ἀλλάσσεται παραδείγματα πρὶ τῷ ζῳῳ κεκρῆσθαι τ' ἰδιὸν τ' ψυχῆς κ' ἢ οὐτω λεγομένων καθόλου ὡς τὸ πρῶτον ἔχων καὶ δεύτερον, βεβλόμενος ὅπως ἔχει διέξαι εἰρηταί μοι ἐν τῷ ἔς ἐκείνο τὸ βιβλίον ὑπομνήματι. εὐεσι μὲν περὶ τὸ ἔρμηνεον καὶ ἰδιὸν τῷ ζῳῳ καὶ ἰδιὸν τῶν κυρίως ὄντων γενωγῆσθαι φαρμῶζον διέξαι. ἐπεὶ γὰρ τὸ γένει καθόλου. τὰ δὲ καθόλου πινῶν ὄντων καθόλου ἐστίν. ὁ γὰρ δὴ μὲν περὶ ὃν καθόλου τέ ὅστις καὶ γένος καὶ συνανήκους κατηγορεῖται. ἀλλὰ δὲ εἶναι πρᾶγμα. ὃ τὸ καθόλου συμβέβηκεν. καὶ ὅστις ἐκείνο μὲν πρᾶγμα π, ὃ τὸ καθόλου συμβέβηκεν. τὸ δὲ καθόλου οὐ πρᾶγμα πὲν κυρίως, ἀλλὰ συμβεβηκός π ἀλλω, ὅιν τὸ ζῶον πρᾶγμα τὸ ὅστις καὶ φύσεως πινός δηλωπίνον. σημάειν γὰρ οὐσαν ἐμφύχον αἰσθητικὴν. ὁ καὶ πὲν πὴν ἁλώφυνον, οὐκ ἔστι καθόλου. οὗς δὲν γὰρ ἦ πὴν ἔσται καὶ ἢ καὶ κατ' ἀριθμὸν ὑποτέθην ζῶον εἶναι. ὑπάρχει δὲ αὐτῷ ὄντι τοιούτῳ ἐν πλῆθει οὐκ εἶναι καὶ κατ' εἶδος ἀλλήλων ἀφαίρεσιν. συμβέβηκεν οὐκ ἁλῶφ τῷ π. ὁ γὰρ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ πινός ὄν ὑπάρχει ἁλῶφ συμβεβηκός. ἐπεὶ τόιανω τὸ γένος τὸ τοιοῦτο οὐ πρᾶγμα π ἀλλὰ συμβεβηκός πρᾶγμα

μας τι πνί, εἴ πιν ἁπλό ἀεζοτέλης, ἢ μὴδὲν εἶναι, ἐπεὶ μὴ κνέως ὄν τὸ γρ ὡς γένος ζῶον βαλόμενος διη-
λῶσαι προτέθηκεν τῷ ζῳῳ τῷ καθόλου ἢ πῶν, τὸ γρ ζῶον τὸ καθόλου τῷ τοῦ αὐτοῦ τὸ ὡς γένος ζῶον, ἢ τοι
οὐδὲν ὅστις ἐπεὶ μὴ φύσιν τινὰ οἰκῆται σημαίνει, ἀλλὰ ἐστὶ σύμπλημα ὡς τινι γινόμενον πρᾶγματι, ἢ ἢ καὶ
τὸ οὕτως ὄν ὅντις λέγοι, ὕστερον ἔσται ἐκείνου φ' ὑπέρχει· δι' εἰ γρ εἶναι πρῶτον τὸ πρᾶγμα τῷ συμβεβη-
κότος αὐτῷ, ὅτι δὲ ὕστερον τῷ πρᾶγματι, δὴ κλον-ζῶον μὴ γρ ὄντος, οὐκ ἀνάγκη τὸ ὡς γένος ζῶον εἶ-
ναι· δι' αὐτοῦ γρ πρὸς ὑπόθεσιν καὶ εἰ τι ζῶον εἶναι· ἐπεὶ τὸ μὴ εἰ τι οὐσίᾳ αὐτοῦ τὸ καθόλου ἐστὶν ἢ τὸ
ὡς γένος ζῶον ἀνάγκη καὶ τὸ ζῶον εἶναι· καὶ ἀναιρουμένου μὴ οὐσίας ἐμφύχον αἰσθητικῆς, οὐδ' αὖ τὸ
ὡς γένος ζῶον εἶναι· οὐ γρ οἷόν τε τὸ μὴ ὄν εἰς πλείοσιν εἶναι· ἢ μὴ τοὺ ἀναιρεθεῖν τὸ ὡς γένος ζῶον, οὐκ ἀ-
νάγκη καὶ τῷ οὐσίαν ἐμφύχον αἰσθητικῶν ἀνῆρθεῖν· εἰν γρ αὐτὸ ὡς εἶπον καὶ εἰ ἐνί· καὶ ἐστὶ διὰ ταῦτ'
ἄρμυρόν τὸ ἢ ὕδεν ὅστις, ἢ ὕστερον· ὕστερον δ' ὅτι τὸ πρᾶγματι, καὶ συμβέβηκε πάλιν ἁπλό πρῶτον ἐ καὶ ὁ
σον τῶν ὑπ' ἁπλό γένετον· διότι τὸ τὸ μὴ γένει εἶναι ὅστις εἰς τῇ καὶ παλῶν καὶ διαφερόντων καὶ πηροῦν
αἰται, τὸ δ' εἰ μέρει εἶναι ὅστις τὸ μετὰ παλῶν εἶναι ὅφ' εἰ τὸ ἢ γένος ἢ εἰς ὅς· διὸ ἀναιρουμένου μὴ ἐνί
πῶν ὑπὸ τὸ κρινόν· ἔκ ἀναιρεθεῖν τὸ κρινόν διότι ἐστὶν εἰς πλείοσιν· εἰ δ' ἀναιρεθεῖν τὸ κρινόν, οὐδ' αὖ τῶν
ὑπὸ τὸ κρινόν εἶναι τὸ ὅς τὸ εἶναι εὐ τῷ ἐκείνο ἔχον εἰς αὐτοῖς·

Ἀλλως δ' αὖτ' ὁ ὠδιμελέστερον τετραγμύον.

Ε Ζητήσῃ τοὺς εἰρητοὺς ἐν τῷ αὐτῷ περὶ ψυχῆς ἀεζωτοπλῆ. καὶ ᾧ ζῶον τὸ κεθόλου ἦτο οὐδὲν ἐστὶν ἡ ὕψρον, ὅτι μὴ δυνάσκειτο παρὰ δόξαμα εἰ τῷ ζῳῳ κεχρηῆσθαι τῷ ὡδὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἄνω λεγομένων κεθόλου ὡς τὸ πρῶτον ἔχει, καὶ διούτερον βυλάμενος πῶς ἔχει δόξαμα, εἰρητοῦ μοι ἐν τῷ εἰς ἐκείνο τὸ βιβλίον ὑπομνήματι. ἔπειτα ᾧ ὅτι χρὴ δύλαβεῖσθαι ἀσκεπτον κατεπαπτεῖν τῷ πότερον τῷ πᾶσι διαφέρουσιν μόνον ἀλλήλων αἱ ψυχαί, ἢ καὶ τῷ γένει. ἔπειτα ᾧ τὸ διοεζθεῖν οὐλῆσθαι ἡμᾶς ποτερον εἰς τὴν ἴσως ψυχῆς κρινός τε καὶ γενικός. ἔπειτα δὲ μὴ ὁ μωγενὲς εἶεν ἐκείνου γένους ψυχῆς, ἴδιος ἔσται τὸ ᾧ κρινὸν ψυχῆς ὄνομα μόνον ἐστὶν. οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ πρᾶγμα π. σ. κινὸς δὲ πῶς ἴδιος ἐκείνης, παρὰ δόξαμα ἐκρήσεται ὑπὸ τοῦ γένους οὐ π. ὁ καὶ ἀσπείρεται τὸ λεγόμενον ἐποίησεν. ἔπειτα ἢ καὶ τὸ αὐτὸ φησι μὴ ὁ μωγενὴς ὁ ἴσως καὶ ὁ κινὸν καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ θεός ὥστε γένος αὐτῶν τὸ ζῶον εἶναι, ἴδιος ἐκείνου ἁπλῶς ἴσως ἔσται. καὶ δὲ ζῶον τὸ κρινὸς καὶ αὐτῶν κατεγορεύμενον. ἦτοι οὐδὲν ὅτιν δὲ μέγα οἰκῆται σημεῖα φύσιν. ἀλλὰ ἔσται ὁ μῶνυμον, ἢ ἡ σὺ μοῖνα ἔσται ὡς δοκῇ ἔχων. ὡδὶ τῶν πολλὰ χῶς λεγομένων, τῶν καὶ οἱ ὅτι τὸ πρῶτον καὶ ὕπερον. καὶ ᾧ κρινὸς οὐ τοῖς οὕτως ἔχουσιν κατεγορεύμενον, σημαίνει μὲν τινε φύσιν. οὐ μὲν οὐ πᾶσιν ὁ μῶνυς ἔχουσιν τοὺς ὡν κατεγορεύεται. διὸ ὕπερον τῷ τῶν ὑπὲρ αὐτὸ τὸ μὴ μὴ ᾧ ὡς γένος τινῶν κατεγορεύμενον, ἀναιροῦμενον συναναρῆται αὐτῷ πᾶσι τὰ ὑφ' αὐτοῦ. ὡν οὐδὲν ἀναιροῦμενον, συναναρῆται. διὸ πρῶτον τῇ φύσει. τὸ εἶναι οἱς τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕπερον ὅτιν, ἀναιροῦμενον τῷ πρῶτῳ ἔχοντι τὸ ὑπὲρ αὐτῶν σημεῖον μόνον συναναρῆται. διὸ οὐκ ἐπὶ πρῶτον, ἀλλὰ ὕπερον γίνεται. τοιοῦτον δὲ δόξαμα καὶ τῷ ψυχῇ ὡν. διὸ ἀπὸ τῆς περὶ τῶν πρῶτον τῶν καὶ ὕπερον τοῖς ὡς γένος δὲ τὸν ἴσον ὡδὶ ζῶον, ὡδὶ ὡν ἐμνημόσυνον ὑπὸ τὸ ζῶον ὡς προσέθηκεν, καὶ ὁ μῶνυς δὲ καὶ ἐπὶ κρινὸν ἀλλο κατεγορεύεται. σ. κινὸς ὅτι πᾶν εἶπ οὕτω κρινὸς τινῶν κατεγορεύεται ὡς μὴ εἶναι γένος αὐτῶν, ἢ οὐδὲν ἔσται, ἢ ὕπερον ὡς προείρηται. καὶ μὴ οὐδὲν ἐκείνοις εἴρηται, ἐπὶ μοι τοῖς καὶ ἀναιροῦμενον καὶ ὡδὶ τῶν ζῶον καὶ ὡδὶ τῶν κινῶν γένων ὄντων ἐφαρμέζον δόξαμα. ἐπὶ ᾧ τὰ γένη κεθόλου. καὶ δὲ κεθόλου τινῶν ὅτι κεθόλου ἐστὶν. οὐ ᾧ δὴ μὴ δὲ πὺν κεθόλου τὸ ἔσται καὶ γένος καὶ συνανύμους κατεγορεύεται. ἐν μοι τὸ γένος, οὐδὲ τὸ πᾶν τὸν ὅτιν. καὶ ὡς ὑποκείμενον φ. καὶ κεθόλου συμβεβηκε, πρᾶγμα τὸ ὅτι, καὶ δὲ κεθόλου τὸ ἐκείνω συμβεβηκός, οὐ πρᾶγμα π. καὶ αὐτὸ ὅτιν, ἀλλὰ καὶ τὸ συμβεβηκε ἡσὶς τὸ ἐκείνω. διὸν ζῶον πρᾶγμα εἰ τὸ ὅτι καὶ φύσεως πινος δηλωτικῶν. σημαίνει ᾧ οὐσίαν ἐμφυχον αἰσθητικῶν. ὁ καὶ τὰ μὴ τῷ αὐτοῦ φύσιν, οὐκ ἐστὶν κεθόλου. οὐδὲν ᾧ ἦτον ἔσται καὶ ἐν κατεπελθὲν ὑπὸ πειθῇ ζῶον εἶναι. ὑπάρχει δὲ αὐτῷ ὅτι τοιοῦτον ἐν πλεόσιν εἶναι, καὶ καὶ ἐπὶ ἀλλήλων διαφέρουσιν. συμβεβηκεν οὐ αὐτῷ τῷ τ. ὁ ᾧ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ πινος ὅν ὑπάρχει αὐτῷ συμβεβηκός. ἐπὶ γὰρ τὸ γένος τοιοῦτον οὐ πρᾶγμα, ἀλλὰ συμβεβηκός πρᾶγμα π. π. εἶπεν αὐτὸ ἀεζωτοπλῆς, ἢ μὴ δὲν εἶναι ἐπὶ μὴ μὴ κινῶν ὡν. καὶ ᾧ ὡς γένος ζῶον βουλόμενος δηλώσαι, προσέθηκε τῷ ζῳῳ, καὶ κεθόλου ἔπειτα. καὶ ᾧ ζῶον τὸ κεθόλου. τῷ τὸ οὐδὲν ὡς γένος ζῶον, ἦτοι οὐδὲν ὅτιν ἢ μὴ φύσιν πινὰ οἰκῆται ἔχ. ἀλλὰ ἐστὶ σύμπτωμα ὡδὶ π. γινόμενον πρᾶγμα π. ἢ καὶ τὸ οὕτως ὅν π. λέγοι, ὕπερον ἔσται ἐκείνου ὡς ὑπάρχει. εἰ ᾧ εἶναι πρῶτον τὸ πρᾶγμα τῷ συμβεβηκός τῷ αὐτῷ. τὸ εἶπεν τῷ πρᾶγμα π. ζῶα μ. ᾧ ὄντος, οὐ ἀνέγκει τὸ ὡς γένος ζῶον. δηλώσεται ᾧ π. ὡς ὑπὸ τῆς π. καὶ τὸ ζῶον εἶναι. ἐπὶ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῷ τῷ καὶ κεθόλου, καὶ δὲ εἶναι τὸ ὡς γένος ζῶον, ἀνέγκει καὶ τὸ ζῶον εἶναι. καὶ ἀναιροῦμενον ἢ οὐσίαν, ἐμὴ φύσιν αἰσθητικῶν, οὐδὲν αὐτὸ ὡς γένος ζῶον εἶναι. οὐ ᾧ ὅτιν π. καὶ μὴ ἐν ἐν πλεόσιν εἶναι. ἐμὴ τὸ αὐτῷ π. ὡς γένος ζῶον, οὐκ ἀνέγκει καὶ τὴν οὐσίαν ἐμφυχον αἰσθητικῶν ἀναιροῦται. εἰ ᾧ αὐτὸ ὡς εἶπεν καὶ ἐν ἐν. καὶ ἐπὶ διὰ τῶν ἀρμυῶν καὶ ἢ οὐδὲν ἐστὶν, ἢ ὕπερον. ὕπερον δὲ ἐν τῷ πρᾶγμα π. συμβεβηκός

τῶν χυμῶν γένεσις, καὶ ἡ τῶν χρωμάτων ἀάλογον πύποις ἐκείνων. ὅσοι δὲ οὐ μετὰ βάλαντος
τὰ πρῶτα ἐκείναι γίνετο, διὰ καὶ αἰτία ἐστὶν τὸ πᾶν μηδὲν αὐτῶν προεπινοεῖσθαι πρῶτον ὅτι ὧν ἡ τῶνδε
γένεσις διεκινεῖται διὰ καὶ αἰτία οὐ γάρ τι καὶ καὶ ἐκείνη εἴδη καὶ αἰ σέρησις δέκνυται παρὰ μέθ
ρος ἧς ἀλλήλας μετὰ βάλαντος, διὰ τὸ οὐκ αἰτία, ἀλλ' ἐκείνη αἰ φάνηται ἀναγκάως περὶ τῆ ὕλη
ἐκείτηρον αὐτῶν ἐν εἰ καὶ αἰτία ἦτε ἐξίς καὶ ἡ σέρησις· καὶ καὶ μὴ ἦδε ἡ ἐξίς μηδὲ ἡ σέρησις αἰτία, ὅτι δὲ
ἀναγκάως αἰ ταῦτα εἶναι, ὅλον, πρῶτον μὲν ἐκ τῆ τῶν ὕλην αἰτίαν οὐσαν, μὴ διωαδαί ποτε χω
εἰς εἰδους εἶναι ἢ ὡνίους μόνον, διὸ περὶ ἐκ τῆ μὴ διωαί ποτε ἀντικείμενά τε καὶ τὰ ἐκείναι οὐσαν
αὐτῶν τὸ μὴ διωαί ποτε ἄμα οὐ τοῖς ἐκείναις εἶναι ἀντικείμενα ὅταν θάπτεται αὐτῆ τῶν ἐκείναι
παρὲρ διωαί ποτε εἶναι. ὅτι δὲ διωαί ποτε ἐκείνη τὸ πᾶν ἐκείνη. οὐ διωαί ποτε αἰ ἀναγκάως
ὕλη αἰ μετὰ εἰδους πινὸς εἶναι καὶ σέρησις· καὶ δὲ αἰ μετὰ ἀμφοτέρων καὶ οὐδὲ ποτε ὅτι ὅτι ἡ λη
φθεῖσα ὕλη ἢ πάντα αὐ διωαί ποτε ἄμα ἐκείνη αἰ εἶναι, ἢ πάντα αὐ διωαί ποτε διωαί ποτε οὐδὲν δὲ ὧν διωαί
ποι ἐκείνη αἰ οὐδὲν γάρ καὶ αὐτὴ εἴη ἀναγκάως τὰ πρῶτα ἐκείναι αἰτία εἶναι.

Οτι μή γὰρ εἶδους ἐν τῇ ὑλήϊ ὥς ἐν ὑποκειμένῳ. 17.

ΕΙ το εἶδος πινος εὐ ὑποκειμένη ἐστὶν ἡτοι. εὐ τῇ ὕλῃ εὐ ὑποκειμένη ἐστὶ τῇ πρώτῃ ἡτοι. εὐ τῷ σώματι οὐ εἶδος ὅστις ἢ εὐ τῇ ᾧ τῷ μεταβάλλοντι σώματι, οὐτε δὲ εὐ τῇ πρώτῃ ὕλῃ. οἶόν τε π. εὐ ὑποκειμένη εἶναι ὅτι μὴδὲ τῷ ἀρχῇ ὑπόκειται ἢ ποιῶν τῇ ὕλῃ εὐεργεία, ἀλλὰ δίδεται πρὶς τὸ εἶναι. εὐ ὑπέρβει τῷ εἶδους. οὐτε γὰρ τῷ ὕλῃ χωρεῖ εἶδους οἶόν τε εὐ ὑποσάσει εἶναι, οὐτε τὸ εἶδος αὐτοῦ τῆς ὕλης. ἐκείπερον γὰρ ὡς τῷ εἶδος δίδεται πρὶς τὸ εἶναι εὐεργεία τε καὶ εὐ ὑπέρβει. δίδει δὲ τὸ εὐ ᾧ τῷ ὅστις εὐ ὑποκειμένη ὡς οὐ εἶναι πρῶτον εὐεργεία μὴδὲν πρὶς τὸ εἶναι. ὁ ὑπόκειται βοιωθεμενον. ὑπὸ τῷ εὐ ὑποκειμένη ὄντος αὐτῷ. ἀλλὰ οὐδὲ εὐ ᾧ ὅστις σώματι καὶ οὐ εἶδος ὅστις οἶόν τε αὐτῷ. εὐ ἐκείνῳ ὡς εὐ ὑποκειμένη εἶναι. μέρος γάρ ὅστις τούτου, εἴη καὶ τῷ ὅστις ἐκείνῳ τὸ εἶναι. ἀλλὰ δίδει εὐ τῷ ᾧ τῷ μεταβάλλοντι σώματι εἶναι αὐτῷ π. μὴδὲ ὅστις ἐκείνῳ τὴν ἀρχὴν ἀλλὰ ἐφωρῇ. ἢ γὰρ καὶ εἶδη τῷ σώματι π. βολὴ φθορὰ δίδει ἀρὰ εἶδος εὐλόγοντι, καὶ πινος ὄν οἶόν τε εἶναι. εὐ ὑποκειμένη. δίδει τῷ εἶδος π. καὶ ἢ φυχή. ἢ ἐμψυχον σώματος, οὐδὲ αὐτῷ εὐ εἶναι εὐ ὑποκειμένη, ὅτε τὸ τῷ ὡς φ. π. καὶ φυχή. ἢ ζώον. κυελεύοντι. οὐτε εὐ τῷ ᾧ τῷ ἐμψυχον σώματι π. βάλονται σώματι. πῶς γὰρ αὐτὸ εὐ τῷ εὐ φθορᾷ π. φθορὰ γὰρ ἐκείνῳ ἐγένετο ἡ ἢς τὸ ἐμψυχον π. βολή. ὅπως τε ἀδωάτων εἶναι τῷ φυχήν. εὐ πινι, ὁ μὴ φυχήν ἔχει. ὁ δὲ τῷ ἀρχὴν μὴ ὅστις εὐ πινι, δίδει αὐτὸ εὐ ὑποκειμένη αὐτῷ εἶναι. δίδει εὐ μ. ᾧ ὅστις σώματι εἶδος ὅστις ἐκείνῳ καὶ μέρος. εὐ ᾧ δὲ μὴ ὅστις τὴν ἀρχὴν, οὐδὲ αὐτὸ εὐ ὑποκειμένη αὐτῷ εἶναι, οὐκ αὐτὸ φυχήν εὐ ὑποκειμένη πινι εἶναι.

ΟΠΙ ΜΗ ΟΙΟΝ ΤΕ ΤΗ ΚΡΟΣΜΟΝ ΑΦΘΑΡΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑ ΤΗ ΒΕΛΗΚΗΝ Τ' ΝΕΕΣ Η Δ' ΑΦΘΑΡΤΟΣ ΤΗ ΕΛΛΕΙ Τ' ΕΥΣΕΙ. ΠΗ.

Τὸ δλωατὸν ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἡδὲ πύτων κατηγορεῖται κυρίως, ἡδὲ τῶν εὐδεχομένων καὶ μὴ εἶναι καὶ μὴ γενέσθαι, ταῦτα αὖ λέγεται δλωατὰ εἶναι ἢ γενέσθαι, λέγοντες ὅτι οὗτο δλωατὸν εἶναι καὶ οἷον τε εἶναι ἢ γενέσθαι καὶ ἀκώλυτον ὅτι· ἢ τῷ πέντεως γενέσθαι ἢ τῷ δλωατοῦ κείσεως. ἀλλὰ τῷ μὴ κεκωλύσθαι γενέσθαι αὐτό· δλωατὸν ἢ οὐδὲν ἢ τίον καὶ μὴ κωλύμενον ὑπὸ πινος περιστάσεως γενέσθαι, πρὶς τὴν ὡδὴ πησιόηται ἔχει καὶ μὴ γίνεσθαι. δλωατὸς ἢ δλωατὸν γραμματικὸς γενέσθαι ἐς αὐτὸ ἢ καὶ μὴ γέσθαι· ἢ μὴ εἶναι καὶ δλωατὸς γενέσθαι γραμματικὸν αὐτόν κεκαυλῆναι, ἢ δὲ ποιεῖν, ὅτιλον ὅτι ἀληθὲς οὐτὸ αὐτὸ δλωατὸν γενέσθαι καὶ δὲ πᾶσι, ἡδὲ πύτων ἢ δλωατὸν καὶ αὐτό τῷ καὶ μὴ γενέσθαι. ὁ δ' οὖν ἀνάρχης τῷ ἢ εἶναι ἢ γίνεσθαι. τῷ οὐκ ἀληθὲς λέγειν δλωατὰ γενέσθαι, ἢ μὴ πρὸς τῷ δλωατῷ αὐτὸ τῷ ἀνάρχῳ· ἢ ὅτι καὶ δλωατὸν γίνεσθαι καὶ μὴ γινώσκον τοιοῦτο διὰ καὶ κεκαλύσθαι καὶ μεταπίπῃοντα τῷ δλωατοῦ διὰ τῷ κωλύουσιν αὐτὸν γενέσθαι περιστάσιν τοῦτο ὁ αὐτὸ δλωατὸν κατὰ τὸν εἶναι τοῦ φύσι· εἶναι αὐτὸ ἡδὲ πύτων γινώσκον καὶ καὶ λέγόμενον, αὐτὸ πρὶς τὸ γενέσθαι καὶ μὴ γενέσθαι τῷ ἐκ τῆς οἰκίας φύσεως παρὰ σκευῶν τε καὶ ὡδὴ πησιόηται ἔχει· διὸ καὶ μὲν ἀχρυον, δλωατὸν ὃν καὶ καθύλα καὶ μὴ καὶ καθύλα· αὐτὸ δλωατὸν γίνεσθαι καὶ καθύλα ἐὰν εὖ τῷ ἀτόμῳ γίνεσθαι. καὶ ἢ ἡμῶς δλωατὸν οὐσε ὁραβῶναι τε καὶ μὴ ὁραβῶναι· αὐτὸ δλωατὸς ὁραβῶναι γίνεσθαι ὅταν εὖ τῷ βυθῷ γίνεσθαι τῷ κεκαλύσθαι ἢς εὐερόν· ἢ ὅταν εὖ τῷ πλῶναι, διὰ καὶ κεκαλύσθαι· τὴν ἢ ἀρχὴν αὐτὴ πησιόηται· ὅτι τῷ σύμμερος εἶναι τῷ πλῶναι· ἢ δλωατὸν λέγεται. ἀλλὰ σύμμερον αὐτὸ ὅτι ἀνάρχης εἶναι λέγοντες, τὸ σύμμερον αὐτῆς αὐτὸς ὅτι κατηγορεῖται· καὶ τὸ εἶναι ἐξ ἀνάρχης ἀφθαρτον εἶναι λέγοντες, αὐτὸ δλωατὸν αὐτὸν φανερὸν εἶναι τῷ καὶ φύσει φθαρτῶν· διὸ τὸν τοίνυν τὸ δλωατὸν ὅτι τῷ τῷ φύσει, τῷ δὲ, διὰ καὶ κεκαλύσθαι· ἢ φύσι μὲν ὅταν αὐτὸ δλωατὸν τοῦτον πῶν ὑπέρβαιναι καὶ αὐτὸς εἶναι ἀνάρχης ὑπέρχει· διὰ δὲ καὶ κεκαλύσθαι τοῦτον τὸν ἔχοντα πρὶς τὸ γενέσθαι φανερὸν ὡδὴ πησιόηται ὑπὸ πινος περιστάσεως εὖ αὐτοῖς γενέσθαι κεκαλύσθαι· καὶ μόνον αὐτὸ δλωατὸν γενέσθαι δλωατῶν διὰ καὶ κεκαλύσθαι τὸ εὐδεχομέναι

τὴν δὲ διανομήν αὐτῶν

ἢ ἢ διωαμένων ὅτι διωάμεν ἡ ἀλλ' οὐκ ὅς ἀνάγκη· ἢ μὲν ὁ κῆπος γαιήτης ὡς ἔχει ἐν αὐτῷ διωά-
 μεν καὶ τὸ φθαερῶαι καὶ τὸ μὴ φθαερῶαι, διωαὶ αὐτ' αὖ ὑπὸ πικροκαλυθεὶς φθαερῶαι ἀδιωατος φθα-
 ρῶαι γενέσθαι· ἢ δὲ ὅτιν ὅς ἀνάγκη καὶ ἐν τῇ φύσει παντὸς τῆ γενομένου τὸ φθαερῶαι ὅς ἀνάγκη
 αὐτὸν ὑπερχει παρὶ τῇ τῷ γινόμενῳ τὸ εἶναι αὐτὸ φθαερῶαι· ἢ δὲ ὅς ἀνάγκη τὸ φθαερῶαι, τὸ τ' ἀδιωα πιν
 μὴ φθαερῶαι διὰ τὸ τῷ φύσιν αὐτοῦ αἰετῶκεν αἰδιότητες εἶναι· ὥστε καὶ ὁ κῆπος φθαερτὲς ὡν ὅς
 ἀνάγκη ἔχει καὶ γεννιὸς καὶ τὰ τῷ αὐτοῦ φύσιν, αἰετῶκετὸς ὅτιν αἰδιότητες· τὸ δ' οὕτως αἰετῶκετῶν
 αἰδιότητες, καὶ τὰ τῷ αὐτῷ φύσιν, ἀδιωατον αἰδιότητες διέσθαι· τὸ δ' οὕτως ἀδιωατον πᾶν ὃν ἀ-
 διωατον, καὶ τοῖς θεοῖς αὖ ἐν τοιούτων· οὐτε γὰρ τὸ ὅς ἀνάγκη ὑπερχειν πιν, οἷον τε ὑπερχειν αὐτῷ
 καλυθῶαι ποτε, καὶ οὐκ εἶναι οὕτως ὑπερχειν· οὐτε τὸ ἀδιωατον ὑπερχειν διωατον ὑπερχειν γενέσθαι,
 μὴνα ἥρ' ἐκείνα καλυθῶαι ὑπερχειν πῶν διὰ τε· περὶ αὐτῶν τῶν ἔχων αὐτὰ καὶ τῶν μὴ ἔχων φυσικῶ
 παρασθῶαι ἔχει· καὶ αὐτὸς τῶν καλυθῶαι διωαται ἐν αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἀλλ' ὅτιν ὅς ἀνάγκη π
 σι παρασθῶαι οὐχ οἷον τε καὶ τὰ καλυθῶαι γενέσθαι· ἔσαι ἥρ' οὕτω παντὸν ἅμα γινόμενον τε
 καὶ μὴ γινόμενον· γινόμενον καὶ, διότι ἀνάγκη αὐτῷ γινέσθαι, οὐ γινόμενον δὲ, διότι ἡ κεκαλυμμέ-
 νον· τὸ δὲ ἀδιωατον, ἀδιωατον αὐτῶν καὶ τὸ φθαερῶν καλυθῶαι φθαερῶαι· ἐπισθῶι ἀνάγκη αὐτῷ
 φθαερτῶ τὸ φθαερῶαι καὶ ἀδιωατον τὸ μὴ φθαερῶαι· ἔσαι ἥρ' οὕτως ἅμα φθαερῶαι καὶ μὴ φθα-
 ρόμενος· ὅτι δὲ τὰ ἀδιωατα τῇ αὐτῶν φύσιν καὶ τοῖς θεοῖς ὅτι ποιητὰ· καὶ πλάτων αὐτὸς μετρηρεῖ
 δι' ὧν λέγει, ἀλλ' οὐτ' ἀπελίδαι πὲ καὶ καὶ διωατ' ἐν ὧ θεόσπερε· ὑπεικνίον γὰρ πιν τῷ ἀραθῶ αὐτῶ
 νάγκη εἶναι, οὐτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ ἴδρυται, τῇ δὲ θινῇ φύσιν καὶ τὸν δὲ τὸν πρόπον περὶ πλεῖν ὅς ἀνάγκη

Τὼς ἡ αὐτὴ δυνάμις ἅμα τῶν ἐναντίων λέγεται εἶναι. 18.

Η αὐτὴ διδάσκει τῶν εὐσεβίων εἶναι λέγειται, οὐχ ὡς ἅμα διδάσκουσιν τῶν εὐσεβίων περὶ τὰς διδάσκεις ἔχον αὐτῶν γενέσθαι. τὸ γὰρ ἡ ἀδίδακτον, ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ τὰ εἶχαν τῶν εὐσεβίων ἐξ ἑαυτῶν, ὡς περὶ τοὺς μὲν ὀφείλουν τὸ δε τῶν εὐσεβίων διέξασθαι. μετὰ δὲ τῆς τοῦδε· ἐν παντὶ γὰρ χρόνῳ εὐδέχεται τὸ εὐ μὴ ἐτέρῳ ὢν τῶν εὐσεβίων. ἐν ὁποτέρῳ αὐτῶν γενέσθαι καὶ οὐκ ἀφωλεσμένῳ ἐν τῷδε, διό καὶ λέγειται ἅμα ἔχον τὰς τῶν εὐσεβίων διδάσκεις, τὸ γὰρ εὐδέχεται ὅσον αὐτὴ τῇ φύσει τῆς τῶν εὐσεβίων δεχομένης ὅτε τὸ ἔτερον ἐν αὐτῇ γίνεται, μὴδὲν ἥτιον αὐτῇ πύπυ τὸ ἔτερον ἐν αὐτῇ γενέσθαι αὐτῶν τῆς ἅμα αὐτῶν τὰς διδάσκεις ἔχον. περὶ γὰρ τὰ ποιητικὰ αὐτῶν, τὸ δε τὴν περὶ τῶν εὐσεβίων ἐν τῇ ἀμφοτέρῳ δεκτικῇ γίνεται τῇ παρεῖναι τῆς τοῦ ποιητοῦ ἡ ἐν ἐκκαύσει πρὸς αὐτὸν, ἢ μετὰ ἰσχυροτέρας διδάσκεις αὐτὸ κινεῖν. ἢ γὰρ μὴ ἅμα τὰς διδάσκεις ἔχον αὐτῶν, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ ἀδίδακτον καὶ οὐτε τὸ δε τὴν τῶν εὐσεβίων διέξασθαι αὐτὸ, οὐτὶν ἔτερον αὐτῶν ἐν αὐτῇ πολλοῖς εἶναι, ἀλλὰ καὶ μὴ μὴδὲτέρον περὶ τῶν εὐσεβίων καὶ περὶ τῶν αὐτῇ τῆς ποιητικῆς τῇ μὴ ἔχον τὴν διδάσκειν τῆς τότε διέξασθαι αὐτὸ. ἢ δὲ μὴδὲς χρόνος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ δεκτικὸν τῶν εὐσεβίων ὁμοίως ἐκκαύσειται πρὸς αὐτῶν ἔχον. μόνον γὰρ τότε τὸ ἔτερον αὐτῶν ἐκκαύσειται ἐν τῇ δεκτικῇ γενέσθαι, ὅτ' αὐτὸ περὶ τοῦ δεκτικῆς αὐτῶν πολλοῖς τῇ ἀδίδακτον εἶναι τὰς εὐσεβίας συνιπάρχειν ἀλλ' ἢ τοῖς οὐδὲν μὲν ποιητικῶς καὶ ὅσον αὐτῇ τῇ τῇ δεκτικῇ φύσει φθέραι τὸ περὶ τοῦδε τῇ δεκτικῇ διδάσκειν ἔχον τὸ τῆς ποιητικῆς αὐτὸ ἐν αὐτῇ γενέσθαι. καὶ γὰρ ὅτε δὲ ἐν τῇ ἐτέρῃ τῶν εὐσεβίων, τότε διδάσκειν ἔχει τῇ μεταβάλλειν ἐς ἑτέρον. ἢ γὰρ μὴ ἔχει τὸ ἐν τῇ ἐτέρῃ τῶν εὐσεβίων ὢν διδάσκειν τῇ μεταβάλλειν ἐς ἑτέρον μὲν αὐτὸ ἐν τῇ ἐτέρῃ ἀδίδακτον ὢν ἐς τῆς μεταβάλλειν ἐπὶ. ἢ δὲ μεταβάλλει, διότι ὡς τῇ διδάσκειν ἔχον τῇ διέξασθαι καὶ τῇ μεταβάλλειν μεταβάλλει αὐτὸ πᾶν ἐς αὐτὸ. ἀλλ' ἀμὲν καὶ τὸ ὅτι ἐν αὐτῇ εὐσεβίας διδάσκειν ἔχον, γὰρ μὴ μὴδὲ μὲν εἶναι ἐν αὐτῇ τῇ μὴ διδάσκειν ἔχον, γὰρ τῇ ἐτέρῃ τῶν εὐσεβίων τῇ διδάσκειν ἔχει, τότε καὶ περὶ τοῦδε ὡς τῇ μὲν ἀμφοτέρῳ, καὶ ὅτι τῇ τῇ ἐτέρῃ, καὶ τῇ τῇ ἐτέρῃ τὸ περὶ τοῦδε περὶ τοῦδε, οὐδὲν ἥτιον ὅσον αὐτῇ τῇ τῇ δεκτικῇ φύσει διδάσκειν μὲν αὐτὸ καὶ τοῦ τοῦ περὶ τοῦδε γίνεται τοῦ τῶν ὢν διδάσκειν τὸ μὲν ἔχον τὸ δὲ ἔξον.

Διαπὶ τῶ θέρους ὑπνωτικώτεροι ἐσμεν. ἃ ὁ ὕπνος διὰ τὴν τῶ συμφύτου
ἡμῶν θερμῶ ἕς τὸ ἐν τὸς ἀντιπερίστασιν. κ.

ΕΙ ὁ ὕπνος διὰ τῶν τῶ συμφύτων ἡμῖν θερμῶν ἔς τὸ εἶπὸς αἰτηπεύσαν, τῶ δὲ θέρους αἰτηπεύ
εἰσέθηκε μάλλον τὸ θερμὸν ἔς τὸ ἔκτος, διὰ τῶ θέρους ἔσμεν ὑπνωτικοί, ἢ ὁ ὕπνος γίνεται
παι τῆ ἀπὸ χειρῶν τοῦ πῆς κατεχθεῖς αἰσθυμίας οὐκ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸν θώρακα τοῦ σὺμ
φυτον ἡμῖν θερμῶν. ἡ γὰρ πούτων αὐτοῖσι συστολὴ αἰτία τῆς ἀγρίας τοῦ αἰσθησέναι. ἥτις γίνεται
κατοχῇ τῶ θερμῶν περὶ τὸν θώρακα, ἵως αὐτὴ κατεχθεῖς αἰσθυμίας οὐκ παχύνει, ὑπὸ τῆς κατε
χομένης ὑπὸ αὐτῆς θερμότητος ἀθρόας αὐτοῖσι συνεσταλμένης, περὶ τε καὶ λεπτοῦσιν διακρινθῆ. καὶ
αὐτὴ καὶ φύσιν αἰτία τῶ ὑπὸ κατῶ τῶ σὺμ φυτον καὶ τῶ εἰ τῶ θέρους γινομένης ἀλλὰ τῶ μὲν θερμῶν τῶ

Alex. Aphr.

b

ὑπὸ τῆς περὶ ἔχοντος ἡμέρας ἄερος ὄντος ψυχροῦ αὐτῆς φύξε δασι τῶν ἀδιφαιέων, ὅς οἱ αἰσῶν τὸ σύμφυτον ἡμῖν θερμὸν ἐπ' αὐτῶν ἀδιφρεῖται καὶ χεῖται ἐπ' αὐτῇ. ἀλλ' ἐὼς εὐδον περὶ τὸν θάρακκα καὶ τὴν καρδίαν πλείον συνθηροσμοῖ οὐδὲ ὑπὸ τῆς καρταφερομένης ἀναθυμιάσεως, οὕτε ὁ μοῖως κρατεῖται. κρατῆθεν τε, τῇ πληθῆ ταχέως ἐκπισεῖται καὶ λεπτῶς τὴν καρτέχουσιν ἀναθυμιάσιν αὐτοῖ. διὸ ὅτε ῥα εἰδοὶ οἱ τῆς χειμῶνος ὕπνοι, οὕτε πολυχρονοὶ τῶν ἡμέρας διὰ τὴν τῆς ἀδιφαιέως μενόντι καὶ τὴν γινόμενῃ νύκτι ὑπὸ τῆς αὐτῆς περὶ ἔχοντι ἄερος θερμότητος, τὸ σύμφυτον ἡμῖν θερμὸν πλείον ἐπ' αὐτὴν φερόμενον καὶ διαπνεύμενον ἐλαττόν ὅτι περὶ τὸν θάρακκα καὶ τὴν καρδίαν. διὸ ὑπὸ τῆς καρταφερομένης ἀναθυμιάσεως κρατοῦμένων τε καὶ καρτερόμενων ῥαδίας, ἔτι τε μὴ διωάμενον ὁ μοῖως αὐτοῖς διακρίνειν τε καὶ λεπτῶς, δι' ὀλιγόπικτα αὐτῶν πλείονα χρόνον κρατοῦμενον ὑπ' αὐτῆς αἰπὸν γίνεται πλείον ἡμῖν ὕπνῳ τῶν ἡμέρας. ἴσως ἢ καὶ ἡ τῶν νυκτῶν βραχυτής, φαντασάσιν ἡμῖν πλείω παρέχει τῶν δοκῶν τῶν ἡμέρας καὶ μεῖσται πλείω διὰ τὸ καὶ τῆς ἡμέρας ἀδιλαμβαίνειν. πικρὴ δ' αὖ καὶ δι' ἀσθενείας τῆς αἰσθητικῆς τὴν γινόμενῃ νύκτι ὑπὸ τῆς περὶ ἔχοντος ἡμέρας τῶν ἡμέρας θερμότητος πλείον ὁ ὕπνος γινόμενος τῶν ἡμέρας. ξηροτέρων γὰρ γινόμενων ὑπὸ τῆς ἑξῆς τῆς θερμότητος αὐτῶν καὶ διὰ τῆς τοῦ μὴ διωάμενον εὐεργετῆ ἢ ὅς ὕπνον γίνεται καρταφορεῖται εὐ αὐτῶς ὄντος οἰκόνος τε καὶ ἐμφύτου θερμῷ ὑπερθενοῦσιν πρὸς τὴν εὐεργεσίαν τῇ ὑπὸ τῶν ἑξῶθεν θερμῶν πλείονος ὄντος κρατεῖται. ὁ καὶ τὸ τῶν λύχνων φῶς ὁρῶμεν πείθεσθαι ὑπὸ τῶν φῶς τῶν ἡμέρας.

Εν τίνι κατηγόρεά ἡ κίνησις. κά.

Τὴν κίνησιν εἰς τὴν μὴ περὶ ἀδελφότητα τῶν ἐν τοῖς κατεργασμένοις αὐτῇ ἐν τοῖς ποσὶς μὴ
καὶ οὕτως λέγουσιν αὐτὴν εἶναι πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς κινήσεως ὑπάρχουσαν πρὸς τὴν εἶναι, εἴη αὐτὴ πάθος.
ὅτι ἢ τὸ κινῆσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν. πάθος δὲ περὶ αὐτὴν πᾶσαν πᾶσαν καὶ οὐδὲ τὸ κινῆσθαι κινήσεως πε-
ρὶ αὐτὴν κινῆσθαι ἢ κινήσεως αὐτὴν πάθος εἶναι. τὸ δὲ ὅτι πάθος ποιοῦ τοῦ φέροντος ἢ εἶδος ποιοῦ τοῦ
πρὸς καὶ πάθος ἢ εἶδος ἀπελθὼν ἐνέργεια πάθος οὐσία, εἴη αὐτὴ ποιοῦ τοῦ φέροντος ἢ δὲ τελεία ἐνέργεια ἔστι αὐτὴ καὶ
ὑπὸ κατεργασμένη πᾶσα, ἢ εἴη τοιαύτη ἐνέργεια τε καὶ ἐντελέχεια εἶδος. τὸ δὲ ὅσον τὰ μὲν φυσικὰ, τὰ δὲ
τεχνικὰ καὶ οὐδὲ τὰ μὲν φυσικὰ εἴδη δόξαι, τὰ δὲ τεχνικὰ ποιοῦ τοῦ φέροντος εἴη αὐτὴ καὶ ἡ ἐνέργειαν αὐτῇ δια-
φορὰ. οὗτοί τινες καὶ τὸ φυσικὸν ὅσον ποιοῦ τοῦ φέροντος ἀμὴν ἔστιν ἡ δόξα ὅτι ὑποκειμένων συντελεῖ, ἀλλὰ ἔστι τὸ ποιοῦ
δὲ εἶναι. τί οὐκ ἔστι λέγειν τὸ φῶς εἶναι, ἔπειτα καὶ αὐτὸ ἐντελέχεια τῆς διαφανείας ἢ διαφανείας εἶναι μὴ φύ-
σις τῆς διαφανείας εἶδος τὸ φῶς μὴδὲ δόξα τις γίνεται αὐτοῦ. οὐ γὰρ σύνεστι τῷ διαφανῶ, οὐδὲ ἐν τῇ δό-
ξῃ εἶναι αὐτῇ, ἀλλὰ ἀπερὶ αὐτὴν ποιοῦ τοῦ φέροντος καὶ αὐτὴ γίνεται καὶ αὐτὴ καὶ ἔστιν ἀλλοῦ πρὸς ἀλλοῦ εἶναι πάθος τὴν καὶ
αὐτὸν κινῆσθαι καὶ τὸ ἔστιν καὶ περὶ αὐτὴν ποιοῦ τοῦ φέροντος αὐτὴν ποιοῦ τοῦ φέροντος ἐν ἀλλοῦ οὐκ ἀλλοῦ
τέλῃς εἶπεν. οἷον γὰρ τὸ πρῶτον τὸ φῶς εἶπεν τῆς διαφανείας.

Εἰ δὲ κινούμενον ὡδὶ πινός καὶ πρὸτερον μέλειν αὐτοῦ πρὸτερον κινῆται. κβ'.

ΕΙ το κινύμενον ὑδὲν πινος μεγέθους ἢ πρότερον μύσειον ἁλλοῦ πρότερον κινεῖται· διὰ τῆτο ἥρ' οὐ
 χρὸν παῖσαι ἰνῆνις ὅτι μὴ οἷον τε ἄμα το κινύμενον ὑδὲ παντὸς τῆς ὑποκειμένης ἀθρόως κινῆται
 ναι· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ τι ἁλλοῦ πρῶτον διελθεῖν τὸ δὲ ὕψερν· ἢ δὴ τῆτο καὶ κατὰ τὸ πρότερον μύσειον
 τῆς μεγέθους πρῶτον κινεῖται τὸ κινούμενον· ἐπ' ἅπειρον ἐν τῇ μεγέθει τὸ πρότερον, πᾶν τὸ κινούμενον
 νοι ἅπασα ἔσται κινούμενον· καὶ πᾶν τὸ κεινημένον ὅσον δὴ διαστήμα ἅπασα, πρότερον καὶ ἅπασα
 μύσεια κεινημένον ἔσται, ἀλλὰ ἀδιεξίπτικα τὰ ἅπασα· ἢ τοι οὐκ ἐπ' ἅπασα ἢ τὸ μὴ τῶν συνεχῶν
 ἢ δ' κατὰ τὰ πρότερον, πρότερον ἢ ἰνῆνις, ἢ γίνεται μὲν κατὰ τὸ πρότερον μύσειον τῆς μεγέθους ἢ κί
 νησις πρότερον· οὐτω μὲν τι κατὰ τὸ πρότερον μύσειον ὥς ὅτι ἐν τῇ συνεχεῖ ἢ μὲν πρότερον μύσειον
 τὸ δὲ ὕψερν· οὐ ἥρ' ἀλλὰ ἐστὶ μὲν ἐν ἐκείνῳ, ἀλλὰ δὲ ἁλλὸ τὸ κινύμενον διέσση λαμβάνονται· πῶς οὐ
 ὅτι ἐν τῇ συνεχεῖ τὸ πρότερον καὶ ὕψερν μύσειον· ἀλλὰ γε εὐεργεταί ἢ οὐκ ἐστὶ ἢ συνεχῆς, οὐδὲν εἴ
 αὐ ἁλλοῦ τὸ μέρη διηρημένα καὶ εὐεργεταί ἐν τῷ ὅλῳ· τῷ ἥρ' ἀδιείρατον εἶναι τὸ μέγεθος· ἰνῆνις οὐ
 ἁλλὸ διηρημένον πύτω ἐστὶ συνεχῆς· ἐν ἥρ' ἁλλὸ εὐεργεταί διηρημένον, οὐτ' αὐ ἁλλὸ ἐν τι μέγεθος ἁλλὸ, οὐδ' ἢ
 κίνησις μία· ἢ δὲ μὴ εὐεργεταί τὰ μύσεια κατὰ τὴν τῷ ὅλῳ ἐστὶ λείπεται διωάμεν ἁλλὰ εἶναι ἐν τῷ ὅλῳ τῇ
 καὶ συνεχῇ· καὶ τὸ πρότερον δὴ κατὰ τὸ ὕψερν ἔσται ἐν τῇ συνεχεῖ διωάμεν οὐκ εὐεργεταί· καὶ τὸ κινού
 μενον δὴ ἐπ' ἁλλοῦ· οὐτω κατὰ τὸ πρότερον κινῆσεται ὥς ὅτι, ἢ ἐν τῇ μεγέθει, διωάμεν τὸ ὅτι, ἔστι
 ἐν τῇ μεγέθει οὐτως δὴ καὶ ἁλλὸ ἐπ' ἁλλοῦ κινῆσεται· τῆτο δὲ ποιήσαι ἢ μὴ ὥς διακροῶ ἁλλὸ κινεῖτο κ
 εὐεργεταί ποιοῶ πρότερόν τι ἐν αὐτῇ καὶ δεῦτερον· κινύμενον δὲ οὕτως ὅταν κινῆθῃ ὑδὲ τῆς μεγέθους
 εὐεργεταί τὸ μέγεθος κατὰ πρότερον ἐπ' ἅπειρον, οὕτως ἔσται καὶ ἁλλὸ κεινημένον ἁλλὰ διωάμεν δὲ εὐε
 ργεταί ἐπ' ἅπειρον τὸ πρότερον καὶ τῆτ' ἔσται τὸ διωάμεν πρότερον ἐπ' ἅπειρον διεκλινῆσθαι· οὐκ ἁλλ
 ἀδύατον· οὐ ἥρ' ἐκαστο τὸ διωάμεν ἅπασα ἀδιεξίπτικα εἶναι, ἀλλὰ τὰ εὐεργεταί· διακροῖ δὲ ἢ οὐ ἀεὶ
 ἀκρίβειαν τὰ πρότερον ἀδιεξίπτικα τὸ κινούμενον·

Ὡς δ' φθαρτὴ ἢ γῆ οὐκ ἐνδέχεται αὐτῷ καὶ ἄλλο ποτὶ φθαρῶσαι. κγ.

ΕΙ οὐδέ γε τοι τῶνδε βῶλον φθαρῶαι καὶ τὰ τόνδε τὴν κελῶνον· καὶ οὐ πῶς ἐξοῦν πῶς ἀπὸ τοῦ
μέρους τῆς γῆς ἀλῆτες τοὺς δέχεσθαι αὐτὸ φθαρῶαι, εἰ δέ χοιτὴ αὐτῶν πᾶσαν τὴν γῆν φθα-
ρῶαι· καὶ δὲ τῷ τοὺς δέχοιτο αὐτὴ μὴ εἶναι γῆν ὅπῃ ἀδύατον· οὐδὲ γὰρ ὁ κέρως εἴη αὐτῶν οὐκ οὐδὲ πῶς
ἢ φθορὰ αὐτῶν, ἢ οὐκ ἐπὶ τοῦ τῶν πᾶσαν εἰδέχεται φθαρῶαι τῶν γῆν τε τοῦ ἄμα· τὲ τοὺς ἀδύατον
τοῦ· καὶ γὰρ πάντες διατὰ τοῦ τῶν οὐρανῶν κινήσεις ἐκ τῆς πινός ἕως ἀλλοι γίνετο μεταβολῆς, ὅτω καὶ
ὅς ἀλλοι πινός ἕως γῆν· καὶ ἐπ' αὐτῶν δὲ ὁ αὐτὸς κέρως· οὐ γὰρ ἢ πάντες φθαρτοὶ καὶ ἄμα πάντες· οὐδὲ τῶν
ἐπεργαγῆς διακινῶν διατὰ τοῦ εἴναι ἔχουσιν τὴν διακινῶν εἰδέχεται αὐτοὺς φθαρῶαι, καὶ πάντες ἄμα
αὐτοὺς εἰδέχεται φθαρῶαι οὐκ ὅτι ὡς λαμβάνει· καὶ γὰρ ἢ λάβει πάντας οὐς ἐπιβλήθην αὐτοὺς ἀ-
θρόους φθαρῶσαι οὐκ ἢ δι καὶ πάντες εἰληφον τῶν μὴ ἐπεβλήθην εἶναι πάντας· ἐπὶ τε οὐδὲ οὐς ἐπε-
βλήθην, οὐ τὰς ἐλάβον ὡς ἀθρόους εἰδέχεται χομῆς αὐτοὺς φθαρῶαι, ἀλλ' ὡς εἴναι ἔχουσιν· διὸ οὐ συναφεί
τοὺς πάντας ἀθρόους ἀλλὰ τοὺς πάντας ὅς οὐκ αὐτοὺς· ὡς αὐτῶν εἰς ἐπ' ἀπὸ τῶν γῆν πένθη τομῆς.
πάντη γὰρ τῇ γῆν τοὺς συνεχέως ὅς ὅτι ἄμα πάντη, ἀλλ' ὅτι καθ' ὅσον· ὥς οὐδὲ μοῖας γῆν τε αὐτῶν αὐτοὺς
εἶναι καὶ ἄνθρωποι· ἀλλὰ αὐτὴ μὴ γῆν ἀπλῶς αὐτῶν εἶναι· ὅτι ἄνθρωποι δὲ οὐ πᾶσι τοῖς δέ τοὺς γὰρ ὅς ἀπλῶς
αὐτῶν αὐτῶν ἢ λέγουσι περὶ τοῦ τῶν ἄνθρωποι δὲ αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ μὴ διορισμὸς τῶν εἰς αὐτῶν εἶναι.

Εξήγησις λέξεως ἐκ τῆς πρώτου τῆς φωνητικῆς ἀκροάσεως ἀειστέλους ὠδητέλει ἡρμείης.
δι' ἧς λέγει ὀρεθεῖσάν τὴν ὕλιν λύσαι καὶ τὰς πῶν ἀγ' χαίαν ἀπειρίας. καδ'.

[illegible]

Alex. Aphr.

b ii

παύρου καὶ συμβεβηκυῖα αὐτῇ· πᾶσι γὰρ τοῖς ὅς ὕλης γινομένοις ἡ γένεσις καὶ τὴν ἐκ τῆς σερήσεως
ὡς ἀγίνεται μεταβολῇ· διὸ οὐτε ἐκ τῆς σερήσεως καὶ τῆς μὴ ὄντος καὶ αὐτὸ ἡ γένεσις· καὶ θὸ γὰρ ὃν πως
ὄν γάρ πως πᾶσι τῇ ὕλῃ ὄντι οὐὸν συμβεβηκυῖα, οὐτε ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς ὄντος καὶ αὐτὸ· εἴγε καὶ θὸ ὄντι
σερήσις, ἢ ὡς τὸ εἶδος αὐτῆς μεταβολή·

Εἰς τὰ πρὸς προνοίαν τινὰ συντελοῦται. κέ.

Τὸν οὐσίαν κρατὲ ἀριστοτέλῃ ἢ μὴ ὄντι ἀσωμάτους τε, καὶ αὐτὸν σῶματος εἶδος τι αὐλον καὶ
 χρεῖσιν ἐνεργεῖα τις οὐσα πείσης διωάμεως κεχειρομένη· ὡς οὐσαν καὶ νοῦν κρατὲ· νοῦν δὲ
 ὃν κρατὲ ἐνεργεῖα· αἰετὶ νοοῦν τε καὶ νοοῦμαι τὸ τῶν ὄντων ἀριστον. τὴν δὲ εἶναι ἁπλό· ἁπλὸν δὴ νοεῖ
 ὁ νοῦς οὗτος. τὸ γὰρ μέλειται νοητὸν, ὁ μέλειται νοῦς νοεῖ· μέλειται δὲ νοητὸν τὸ χρεῖς ὕλης εἶδος. τῇ γὰρ αὐτῇ
 τῆς φύσεως ἡ ποιὰ δὲ οὐσία νοητὴ. καὶ μὴ γὰρ εὐρύλα εἶδη νοητὰ μὴ ὄντι, ἀλλ' οὐ τῇ ἁπλῶν φύσει, ἀλλ' ὅθεν
 καὶ αὐτὰ πᾶσι. ἀλλ' ὁ νοῦν ἁπλὰ νοῦς, νοητὰ ἁπλὰ ποιᾷ, χρεῖζον ἁπλὰ τῆς ὕλης τῇ ἰδιότητι. καὶ ὡς ὄντα καὶ
 αὐτὰ λαμβάνων. τὸ δὲ πέσης ὕλης καὶ πέσης διωάμεως εἶδος κεχειρομένη τῇ ἁπλῇ φύσει, νοητὸν ὄντι
 κυβέως· ἀλλὰ μὴ ἡ ποιὰ τῇ οὐσίᾳ ὁ προσηρμένος νοῦς ὄντι. διὸ ἐαυτὸν νοεῖ· καὶ γὰρ ἡ ποιὰ τῇ οὐσίᾳ
 μὴ δὲ ἔχουσα διωάμεως, αἰετὶ ἐνεργεῖα εἰς νοητὴ· ἐνεργεῖα δὲ ὄντι νοητὸν, τὸ αἰετὶ κρατὲ ἐνεργεῖαν νοῦς μὴ οὐ
 εἶναι αὐτοῦ νοοῦμενον ὑπὸ τῆς οὐ τῆς αἰδίου τε καὶ ἐνεργεῖα· τοιοῦτον δὲ ἡ προσηρμένη οὐσία ὡ· ὡς πρῶτον
 τῇ οὐσίᾳ νοῦς τε ὁ πρῶτος καὶ νοητὸν τὸ πρῶτον καὶ νοῦς αἰετὶ νοῦν. καὶ οὐ τούτῳ τῶν οὐσίαν ἔχων, πῶς
 μὴ γὰρ ὁ νοῦς ὅταν ἐνεργῇ ἁπλὸν νοεῖ τῷ γίνεσθαι, πῶς ἐνεργῶν ὁ ἁπλὸς τῷ νοοῦμενῳ· εἴη τῇ τῆς
 νοοῦμενον λήφει τὸ νοεῖν· γίνεται τὸ δὲ τὸ εἶδος νοοῦμενον λαβὼν γίνεται πῶς τὸ νοοῦμενον· τὸ δὲ
 πῶς εἶπον, τῷ ἐφ' ὃν μὴ τὸ νοοῦμενον εὐλογον, ὡς τούτων οὐχ ἀπλῶς ὁ νοῦν νοῦς νοοῦμενον γίνεσθαι
 τῶν τῷ μὴ μετὰ τῆς ὕλης τὸ εἶδος λαμβάνειν· ἐφ' ὃν δὲ τὸ νοοῦμενον εἶδος ὄντι ὕλης κεχειρομένη
 νοῦν, τούτων ἀπλῶς γίνετον ὁ νοῦν νοῦς, ὁ ἁπλὸς τῷ νοοῦμενῳ· ὅταν δὲ προσῇ καὶ ἁπλῇ τῷ νοοῦν
 γὰρ αὐτῷ τῷ εἶναι κατ' αὐλόν, τὸ τε πέντη γίνεται νοῦν ἐαυτῷ· μέλειται δὲ αὐτῷ προσῇ τὸ μὴ δὲ ἀλλοτὶ εἶναι
 τὸ χρεῖσιν τε καὶ ὕλης καὶ νοητὸν καὶ εὐρύλα τὸ πρῶτον νοῦν· ὡς μὴ γὰρ τῶν οὐσίαν τῷ εἶναι τὸ ἁπλὸν
 οὐ τῷ ἀριθμῷ γίνεται τὰ τῆς αὐτοῦ εἶδους κεκοινωνησὶς παρὰ τῆς ὕλης, τῶν κρατὲ τὸν ἀριθμὸν διασφ
 φορεῖ ἔχοντα· ὅσα δὲ τὰ ἁπλὰ ὄντα ἡ δὴ αὐτὰ εἶναι, ταῦτα οὐ οὐ κρατὲ τὸ εἶδος μόνον, ἀλλὰ καὶ κρατὲ τὸ
 ἀριθμὸν ὄντι τὰ ἁπλὰ· οὐ γὰρ τῷ ἀριθμῷ τὰ πάντα ὡς αἰ συντηθεμένης σιγμᾶς τε καὶ γραμμᾶς καὶ ἰδιότη
 πῶς, καὶ ποιὰ τῇ μὴ ὡς διασφραζέσθαι ἡ πρῶτη τε καὶ ἀσωμάτος καὶ ἀκίνητος καὶ αἰετὶ
 διος οὐσία· μετ' ἐκείνῃ δὲ τὸ θεῖον σῶμα τὸ κυκλοφορητικὸν ἐμφύχει καὶ κρατὲ ψυχὴν κινούμενον· καὶ
 εἴπερ πᾶν τὸ κατὰ ψυχῇ κινούμενον ἐφέσει πινὸς ἡ ἀποστροφῇ κινεῖται καὶ τὸ κυκλοφορητικὸν ὃ σῶ
 μα καὶ κρατὲ ψυχῇ κινεῖται τῶν κινήσεων τῶν κινήσεων, ἡ μόνη κινήσεων πινὸν αἰδίου τε εἰς καὶ συνεχὲς καὶ
 ὁ μέλειται, ὅλον ὡς καὶ τῷ εἶναι αὐτῷ ἐφέσει πινὸς κινούμενον· ἀλλὰ μὴ ἡ πᾶσα σωματικὴ οὐσία ὑστέρῃ
 τῆς σῶμα πινὸς ἐκείνου, οὐδενὸς τούτων ἐφέσει κινεῖσθαι οἷον τε ἁπλό· τῆς ἀρᾶς πρῶτης οὐσίας αἰδίου τε
 καὶ ἀκινήτου, λέγειται ἐφεμένον ἁπλό κινεῖσθαι τῶν αἰδίων περιφορᾶν· ἡ δὲ ἐφεσις αὐτῷ οὐ τῆς λασ
 βῆν ἁπλό, ἀλλὰ τῆς ὁμοιωθῆναι καὶ τὰ διωάμεν αὐτῷ· ὁμοιοῦται δὲ αὐτῷ καὶ τῶν κινήσεων τῶν αἰετὶ
 δίῳ καὶ τῇ ὁμοιότητι τε καὶ ὁ μέλειται τῆς κινήσεως· σῶμα γὰρ ὅπου πινὸς περιφορᾶν, ἡ αἰετὶ καὶ τὰ
 ἁπλὰ καὶ ὡς πινὸς ἔχουσα· εἴπερ ὁμοιωσὶ τῷ τελείῳ καὶ ἡ καὶ ὅσταν διωάμεν ἐκείνου τὸ ὁμοιωθῆναι
 ναν αὐτῷ τελείῳ τῆς· τελείῳ τῆς τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα πινὸς, ἡ ποιὰ τῇ περιφορᾶν· πλὴν ὄντων τῶν σφ
 ρων οὐσίαν τῶν τῶν θεῖον σῶμα πινὸς· ἡ μὴ πρῶτη τε καὶ ὄντως τῶν, ἀπλῶν τε καὶ μίαν κινεῖται κινήσεων
 ἐκείνης ἐφέσει τῆς οὐσίας, αἰετὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ αὐτῷ κινεῖσθαι καὶ τούτων ἐκείνη ἐφέσει τε καὶ ὁ
 ρέξει πινὸς οὐσίας, ὁ πινὸς καὶ ἡ πρῶ ἁπλῶν, οὐ μὴ μόνον τῶν με κινεῖσθαι, ἀλλ' ὅθεν αὐτῶν κινεῖται
 ἐκείνη ὡς κινεῖται καὶ περιφέρεται ἀλλοπαλιν ἐκείνη τῷ τῶν ἔστιν τε καὶ τῶν τοιαύτην ἔχων· κινεῖσθαι
 τε καὶ δευτέραν κινήσεων ὑπὸ τῆς πρῶτης περιφερομένη τὴν ἁπλὴν ἐκείνη, τῆς δὲ διπλῆς τούτοις αἰετὶ
 πινὸς κινήσεως, τὸ εἶναι μὴ εἶναι καὶ πινὸς ἀλλο σῶμα παρὰ τὸ αἰδίου τε καὶ θεῖον, ὃν οὐ γένεσθαι καὶ φθορᾶ
 ὅ· εἴπερ πῶς τῶν αἰδίων ἁπλοῖς περιφορᾶν συντελεῖ καὶ τὸ πινὸν σῶμα, οὐχ οἷον τε δὲ τὸ τοιοῦτο
 σῶμα κατ' εἶδος αἰδίου μίαν μὴ τοῖς ἐκείνων πινύλλαις κινήσεων κυβερνώμενον· τούτων δὲ τῶν
 ἐχόντων τὸν ὁρόπον· ἡ μὴ πινὸς βέλοτον λέγειν προνοεῖσθαι πᾶν τὸ διατὶ καὶ παρὰ πινὸς ὁ πινὸς τὸ με
 ταβάλλειν ἔχων καὶ τὸ κινεῖσθαι, εἴη αὐτῷ πᾶσα σωματικὴ οὐσία, ἡ τε αἰδίου καὶ ἡ οὐ γένεσθαι καὶ φθορᾶ
 ὅ· ὑπὸ τῆς πρῶτης οὐσίας τῆς αἰδίου καὶ ἀκινήτου καὶ ἀσωμάτου προνοεῖσθαι καὶ δὲ πινὸς ταῦτα μίαν πρῶ
 νοεῖσθαι λέγειν ὡς χρεῖν τὸ προνοεῖν ἁπλῶν λεγόμενον ἐνεργεῖα πινὸς ἐνεργεῖας κινούμενον μόνον αὐτῷ
 καὶ ἀριστοτέλῃ δὲ ὑπὸ σελῶν σῶμα προνοεῖσθαι· τῶν δὲ εἰς τὸ εὐλόγον τε καὶ οὐ γένεσθαι καὶ οὐ φθο
 ρᾶ· ἐπεὶ τῆς τῶν πινὸν χρεῖν τε παρὰ μίαν καὶ αἰδίου καὶ εἶδος διαμορῆς κινεῖται· κινεῖσθαι γὰρ
 κυκλοφορητικὸν σῶμα πινὸς αἰετὶ τὴν πρῶτην τε καὶ ἀπλῶν καὶ κινήσεων καὶ πινὸς σφραζέσθαι τὴν κινήσεων
 τῶν· διότι γὰρ εἶναι τοῖς γνωμοῖς καὶ φθοροῖς κινήσεων κα

πάντα τὰ θεῖα, ὁ μὲν μὴ γένεσθαι, ὁ μὲν δὲ φθορᾶς τε τοῦ μέντοι ἀπατῶν τῇ δὲ γένεσθαι· δι' ὧς γένεσθαι τε καὶ φθορᾶς ὅσοντι γινόμενός τιν' εὖ πυν, αἰδία καὶ ταῦτα κατ' αἶδος μέντοι πινός καὶ εἰ ἐκείνους ποιήλεις κινήσεως.

Ὡς δὲ εἶδους ἐν τῇ ὑλῇ πότερον καθ' αὐτὸ, ἢ κατὰ συμβεβηκός. κς'.

Εἰ μὴ λέγοι τις ἐν τῇ ὕλῃ γίνεσθαι τὸ εἶδος καὶ αὐτὸ, ἔσται ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ὕλης τὸ εἶδος καὶ αὐτὸ πο. ἃ τὸ καὶ αὐτὸ ὑπάρχον πνι ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ τῷτο συμβεβηκός αὐτῇ ὕλῃ τῷ εἶδει φθαρομένη ἢ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῇ τῆς ὕλης τὸ εἶδος. οὐ γὰρ οἶον τε ὕλην εἶναι ἀνδρὶ οἰκέον εἶδος, ἀλλὰ φθαροῦτος τῷ εἶδος ἢ χειροῦτος, οὐκέτι οἶον τε ἐκέναι τὴν ὕλην εἶναι. ἢς ὡς εἶδος ἐκείνο. ἀλλὰ ἄμμε ἐστὶν ὥσπερ τὸ εἶναι τῇ ὕλῃ συμβεβηκέναι αὐτῇ ἢ περὶ οὐσίας τῷ εἶδος, ἢ καὶ αὐτὸ οὐ ὑπάρχει τὸ εἶδος τῇ ὕλῃ ὥς ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῇ ἐν ὥσπερ ἢ τῷ ζῳῳ ὁ ἀνθρώπος, καὶ παντὶ τῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπάρχον αὐτῷ. ἔτι τε οὐκ ἔσται ἐν τῇ αὐτῇ φύσει ἔχουσα τὸ τῶν ἡδῶν δεικνύον, ἀλλ' αὐτὰ τὰ εἶδη. ἔτι ἢ τοῖς ἐκείνη ὕλη ἄμμε τὰ εἶδη πᾶσι ταῖς ἔξω, ὁ ἀδύνατον. ἐστὶ γὰρ ἢ ἐν αὐτῇ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐν ὕλῃς εἶδεσιν ὥς αὐτῶν στοιχείων ὁ ῥῶμον, ὅς οὐ δηλονότι μὴ πάντα ἐν τῇ αὐτῇ, ἔτι ἢ εἶχεν πάντα ἢ αὐτῇ, οὐκ αὐτῷ ἢ καὶ τὰ γένεσιν μεταβολῇ. ἢ δὲ ἄλλα ἄλλα, ἀφθαρτον αὐτῇ ἔκαστον ὡς τῶν ἐν ὕλῃ. ἢ δὲ ὡς φθορὸν, καὶ ἢ ὕλη αὐτῇ συνεφάετο. ἐπέλθον δὲ αἰετὶς οὐσα, ἀλλ' οὐδ' ὡς τὰ συμβεβηκέναι τῇ ὕλῃ τὰ εἶδη. ἐστὶν ἐν αὐτῇ. ἔσται γὰρ ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῇ καὶ ἢ τῇ οὐσίᾳ ὅτι τα συμβεβηκέναι ἔσται ὁ ἄπειρον ἢ τὰ συμβεβηκέναι πᾶσι καὶ καὶ τῇ φύσει τῶν συμβεβηκότων, ἔσται ἢ οὐσία συμπεφοσμένη ὅς ὕλης καὶ συμβεβηκέναι. ὅς τὸν δὲ οὐκ ἔσται ἀπλῶς ἢ συναμφότες τὸς οὐσίας, οὐσία, ἀλλ' ὥσπερ τῶν καὶ τὰ τέχνη γινόμενα ἢ καὶ σπον, ἔτι ἢ μὲν ὡς ἢ ὕλην καὶ εἶδος εἶναι ἀδυναμῶν, ἐδύνατο αὐτῇ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι αὐτῇ τὸ εἶδος. ἢ δὲ σὺν εἶδει ἢ ὑπόστασις αὐτῇ καὶ ὅτι οὐτως ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῇ γινόμενον τὸ εἶδος ὡς οὐσία μετ' εἶδος καὶ ἐν ὑπόστασις καὶ ἢ δὲ σὺν ὡς ἔσται τῷ σῶματι ἢ τοῖς ἐκείνῳ ἔσται τῷ σῶματι τῷ ἔχοντι τὸ εἶδος ὅς οὐ τῇ ὕλῃ ἢς τῷ μετὰ μεταβολῇ. ὁ ἀδύνατον. πῶς γὰρ οἶον τε ἐν τῷ φθορομένη τῷ ἔξω τῷ μεταβολῇ λέγειν εἶναι τῷ ἔξω οἶον τε ἐκένον σωζομένην γίνεσθαι ἐν αὐτῇ ἢ ἐν τῇ τῷ ἐχούσῃ τὸ εἶδος ἢς ὁ μεταβεβηκέναι, ἀλλ' οὐδὲ πύτω οἶον τε. εἴγε τῷ μὲν τὸ σῶμα ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῷ πύτῳ εἶδος τὸ εἶναι ἔχει. οὐδὲν δὲ αὐτὸ αὐτῷ τῷ συμβεβηκέναι. καὶ ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ μὴ ὡς μέρος ἐν ἐν ὅς ὅτι. τὸ δὲ εἶδος πύτῳ μέρος ἐστὶ τῷ ὅς ποικιλόμενον. μήποτε οὐ ὅς οὐτως συμβεβηκέναι ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος καὶ ἐν ὑποκειμένῳ οὐ τῷ καὶ αὐτὸ ὡς λέγεται καὶ αὐτὸ ὑπάρχον πνι ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ὅτι. ἀλλ' ἐπεὶ ὡς καὶ ἄλλος φθόρος τῷ καὶ αὐτὸ. οὐ καὶ ἀριστοτέλης καὶ θεόφραστος ἐν τοῖς ὑστέραις ἀεὶ ἀλμπηκοῖς μνημονοῦσιν. οὐ πνι δὲ εἶναι καὶ ἐν ἐλέγῳ τῷ καὶ αὐτὸ ὑπάρχον πνι, οὐ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῷ ὑπάρχει. παραλογισμὸς. καὶ ἐν ὅς ὅτι τῷ τῷ καὶ αὐτὸ τὸ περιττὸς ἀριθμὸς καὶ ἀριθμὸς ὑπάρχοντι τῷ ἀριθμῷ. ἢ καὶ τῷ οὐ γὰρ αὐτῷ ὁ εἰς ὁμοῖοι τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ ὁρισμῷ χρώμεθα λέγοντες τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἢς αὐτῷ διακρούμενον. τὸν δὲ ἀρῖτοι ἀριθμὸν ἢς ἰσα διακρούμενον. δὲ καὶ γὰρ ἢ ἐν τῷ τῷ ἐν ὕλῃ εἶδος λόγῳ ἢ ὕλην παραλογισμὸς ἐν ἢ ὅς. παντὶ μὲν γὰρ ἐν ὕλῃ καὶ τὰ εἶδος ὁ ἴστος. καὶ τὰ γὰρ τῷ αὐτῷ τῷ τῷ πᾶσι εἶναι. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τῆς ὕλης ἀεὶ ἀριστοτέλης μνημονοῦν αὐτῇ. καὶ γὰρ περὶ καὶ ὅς ὅς ἀλλὰ καὶ χαρὸς καὶ προσώπων οἱ λόγῳ τοῖς τοῖς καὶ τῷ ψυχῇ δὲ ὁ εἰς ὁμοῖοι εἶδος οὐσαν ἐν ὕλῃ ἐν τῷ ὁρισμῷ αὐτῇ, καὶ τὸ ὅς ὅς ποικιλολογισμὸς. τῷ γὰρ σημαίνειται ὑπὸ σῶματος φουσηοῦ ὁργανηοῦ. καὶ ὡς αὐτῶν ἀριθμῶν οὐ πᾶς μὲν ἀριθμὸς περιττός. οὐδὲ πᾶς ἀριθμὸς ἀριθμὸς. πᾶς μὲν τοῖς ἀριθμὸς ἀριθμὸς. ἢ πᾶς περιττός ὁμοῖος ἀριθμὸς καὶ οὐ τῷ καὶ αὐτῇ τῷ εἶδος καὶ τῆς ὕλης. οὐ πᾶς μὲν ὕλη μετὰ τῷ πᾶσι πᾶσι τῷ εἶδος. πᾶν δὲ ἐν ὕλῃ εἶδος ἐν ὕλῃ. καὶ ὡς ἐπ' ἐκένον ὁ μὲν ἀριθμὸς οὐκ ἀπαιτῶνται ἐν τῇ ἢς τὸ ἀρῖτον ἢ περιττὸν μεταβολῇ. τὸ δὲ ἀρῖτον καὶ περιττὸν ἐν αὐτῷ παρὰ μέρος φθέρεται τῇ ἢς τὰ εἶδη μεταβολῇ. τὸ μὲν τοῖς ἢ δὲ παρὰ μέρος φθέρεται. οὐ τῷ καὶ ὕλη οὐκ ἀπαιτῶνται ἐν τῇ ἢς τὰ εἶδη μεταβολῇ. τὰ μὲν τοῖς εἶδη παρὰ μέρος φθέρεται ἐν τῇ πᾶσι ὕλης ἢς αὐτὰ μεταβολῇ.

Alex. Aphr.

b iiii

Ο' π' ἐπεὶ τοὺς καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν χρόνον ὅς ἀδιαίρετων συντίθειται τὸ πέντε καὶ τοὺς κινούμενα καὶ τὰ
τῶ ἀμεροῦς ἰσοταχῶς κινεῖται. α.
Ε' ξήγησις λέξεως ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἡρημνῆς ἢ ἀνείρεσιν τῆς τὴν ψυχὴν ἀλλοκίνητον εἶναι. β.
Τ' ἰς ἡ ἀπὸ τῆς κινήσεως τῆς θείας σώματος ἐπὶ νομομένη δυνάμεις τῶ γατηνῶντι ἀλλὰ θνητῶν τε καὶ ἐν γενέσ
σας σώματι. γ.
Ο' π' ἡ τῆς ἐφ' ἡ μὴν τὸ ἀντικείμενον μὴ ἐφ' ἡ μὴν οὐδὲ τὸ ἀλλοῦ ἐφ' ἡ μὴν. οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡ μὴν, ἐφ' ἡ μὴν ὅτι. δ.
Ρ' εἰς τῆς ὅτι καὶ τὸ ἐφ' ἡ μὴν καὶ ἐφ' ἡ μὴν μὴ μόνον. ε.
Ρ' ὡς καὶ ἀκίνητον εἶναι αὐτὸ πρὸς τὸν κινουὶν εἶγε ὡς φησὶν ἐκείνους ὅτιν ὅτιν ἔργον ἐνέχεα τῆς ἔργον. δε.
Δ' οὐ ἐργάται ἀθανάσια. τῆς τὸ δ' ἐστὶν ζωὴ αἰδίου. ὡς τ' ἀνείρεσιν τῶ θεῷ κίνησιν αἰδίου ὑπάρχον. ς.
Τ' ἰς ἐστὶν ἡ ὕλη ἢ παρὰ μὲν τῆς σερίσεως ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς κινήσεως. παρὰ δὲ τῆς εἰδους τὸ π
ποιῶνται καὶ ἐκ κινήσεως. ζ.
Ρ' ὡς οὐκ ἀλλοῦ δὲ ἀλλοῦ ὁρίζεται τὴν ψυχὴν ὁρίσας μὲν οὐτελέχεται σώματος φησὶν ὁ ὁργανικὸν δυνάμ
μει ζώων ἔχοντες. η.
Ρ' ὡς οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν ἢ οὐτελέχεται σώματος τοιούτου. θ.
Ο' π' μὴ ἀλλοκίνητος ἡ ψυχὴ. ι.
Δ' ἰατὶ τὸ γινόμενον ἐκ τῆς σερίσεως ὡς μεταβάλλον ἄμα καὶ ἐκ τῆς ἐκινήσεως αὐτῶν μεταβάλλει. εἶγε
μὴ παντὸν ἢ τε σερίσεως καὶ τὸ ἐκινήσεως. ια.
Ο' π' οὐ δέκνεται δὲ ἀλλοῦ συσχεῖται καὶ τὸ σώματι ἢ ἐκ αὐτῶν τὸ σώμα χωρεῖν διὰ τὸ σώματος. ιβ.
Ρ' ῥος τοὺς ἐκ τῶν ὁρίων τὰ ὁρίων καὶ τὰ ἐκ τῶν ὁρίων τῶ σώματος συντίθειται λέγοντας τὸ τὸ σώματος. ιγ.
Ε' ἰ τὸ κοινὸν νόηματος. τὰ δὲ νόηματος οὐ σώματος. οὐδ' αὖ τὸ κοινὸν εἶναι σώματος νόηματος. τε δὲ τῶ κοινού σώ
ματος. οὐδ' ὁ ὁρίων, οὐκ ἐστὶ σώματος ὁ ὁρίων. ιδ.
Ρ' ὡς λέγουσιν τὴν ἀλλοῦ δυνάμειν ἄμα τῶν ἐκινήσεως εἶναι. ιε.
Ρ' ὡς οὐκ ὁμοίως τοὺς συσχεῖται τέχναις καὶ ἀλλὰ τέχναις τέλος ἔχουσιν τὸ πέντε καὶ περὶ ἀλλὰς ποιῶν
πρὸς τὸ τῆς προσημνοῦ τυγχάνειν. ις.
Ο' π' οὐκ ἔστιν τῶ ὡς ὑπὲρ ἐκείνου σώματος πυρὸς ὁ καὶ συσχεῖται ὅτιν. ὁ καὶ θερμότερόν π' ἀλλοῦ πῦρ διὰ τὸ π
τὴν τῶ ἀπὸ μίαν τῶ ἐκινήσεως τοιούτου ἐκείνο εἶναι. ιζ.
Ρ' εἰς τῆς τῶ φύσιν ἀρχὴν κινήσεως εἶναι. ιη.
Ο' π' ἡ ὁ ὁρίων αἰδίου. τὸ δὲ ὁρίων εἶναι αὐτῶν τὰς ἐκινήσεως. εἶναι αὐτῶν τῶ οὐκ αἰδίου οὐδ' αἰδίου αἰδίου καὶ τῶ. ιθ.
Ρ' ὡς τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν καὶ τῶ δυνάμειν τῶ δυνάμειν καὶ τῶ δυνάμειν καὶ τῶ μεταβάλλειν ἢ ὁ μ
τέταται. κ.
Ο' π' μὴ καὶ τὸ συμβεβηκὸς ἢ πρόνοια καὶ τὸ ἀριστοτέλει. κα.
Ε' ξήγησις λέξεως ἐκ τῆς δυνάμειν πρὸς γενέσεως καὶ φθορῆς, ἀλλὰ ἔχοντα παρὰ τῶ ἐν τῶ τῶ αὐτῶν τὸ ὅ
πομνὴ καὶ. κβ.
Ρ' εἰς τῆς ἡ ὁρίων λίθου. κγ.
Δ' ἔξεως ὅτιν ἐκ τῆς δυνάμειν πρὸς ψυχῆς μετ' ὁλίγον τῆς ἀρχῆς. κδ.
Α' ἄλλος ἐκ τῶ αὐτῶν λέξεως ὅτιν ἐκινήσεως. κε.
Ο' π' μὴ ἡ ὕλη γένος. κς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΑΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ο' π' ἐπεὶ τοὺς καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν χρόνον ὅς ἀδιαίρετων συντίθειται τὸ πέντε καὶ τοὺς
κινούμενα καὶ τὰ ἀμεροῦς ἰσοταχῶς κινεῖται. α.

ΡΕΤΑΙ τῶ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν χρόνον ὅς ἀδιαίρετων συντίθειται λέγειν
τὸ πέντε καὶ τοὺς κινούμενα καὶ τὰ ἀμεροῦς ἰσοταχῶς κινεῖται. ἢ ἢ ἐν τῶ μὲν καὶ
τὸν τὸ δὲ βραδύτερον καὶ τὰ ἀμεροῦς κινούμενα, ἢ τὸ πέντε κινούμενα ἐν τῶ
ἀδιαίρετῳ χρόνῳ κινούμενα καὶ τὸ βραδύτερον ἐν πλείοι κινεῖται καὶ
ἀλλοῦ καὶ διαίρεται. ἢ ἢ ἐν διαίρετῳ χρόνῳ διαίρεται. ἔστι καὶ τὸ μέγεθος, ἐφ' οὗ
ἡ κίνησις. ἢ ἢ ἢ τὸ βραδύτερον κινούμενον μὴ κινεῖται καὶ τὰ ἀμεροῦς
μὴ δὲ οὐ τῶ ἀμεροῦς χρόνῳ, οὐ τῶ οὐδ' ὅλως λέγει κινεῖται τὸ βραδύ. εἶγε τὸ μὲν
π' ἡ μέγεθος ὅς ἀμεροῦς σύγκειται καὶ ὁ πρὸς χρόνος οὐχ οἷον τε δὲ κινεῖται τὸ βραδύ καὶ οὐδενὸς
ἀμεροῦς. διὸ ἰσοταχῶς καὶ κινεῖται πάντα καὶ καὶ τὰ ἀμεροῦς κινούμενα. ἢ ἢ ἢ τὰ ἀμεροῦς ἰσοτα
χῶς καὶ αὐτὸν πέντε μέγεθος ἰσοταχῶς καὶ κινεῖται. εἶγε πέντε τοῖς μέγεθος ἢ συντίθειται. τὸ ἢ
λεπτόν καὶ τὸ μὲν τῶ ἀμεροῦς, πέντε ὁμοίως καὶ ἰσοταχῶς κινεῖται. βραδύτερον ὃ ἀλλοῦ ἀλλὰ δὲ καὶ κ
νείαται διὰ τῶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ αὐτῶν ἐκινήσεως πρὸς τὸ αὐτῶν ἐκινήσεως. ἢ ἢ ἢ τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ
νεύει. τὰ οὐτῶ κινούμενα ἢ κινήσεως ἀλλοῦ γίνονται βραδύτερον αὐτῶν ἀλλὰ ἐκινήσεως ἀλλὰ καλῶς συνεχῶς κ
νείαται, ἀλλὰς τε καὶ ἢ πολυπλοκῶς τὸ θάπρον, θάπρον. ἔστι ἢ οὐτῶ καὶ βραδύτερον κινούμενον πλείω
χρόνον ἐστὶς ἢ κινούμενον. ἢ ἢ ἢ ὡς μὲν μὲν τὸ θάπρον κινούμενον τὸ δὲ ἀπὸ μὲν διελκυσθῶς. ἀλλὰ δὲ
τῶ ὡς μὲν τὸ βραδύτερον δὲ καὶ αὐτῶν μὲν κινεῖται. τοὺς δὲ τέσσαρας ἐστὶν. ἢ ἢ ἢ τὸ πρὸς
τῶ πλείονι χρόνῳ ἐστὶς, ἢ ἢ ἢ μὲν μὴ φάνεσθαι. κινούμενον δὲ τοὺς ὅλως καὶ τῶ τὸ ὁμοίως.

Εξήγησις λέξεως ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἀριστοτέλους ἡρημνῆς ἢ ἀνείρεσιν τῆς
τὴν ψυχὴν εἶναι αὐτὴν κίνητον. ἔστι δὲ ἡ λέξις ἡδε. β.

ΑΛΛὰ μὲν καὶ ἡ κινεῖται αὐτὴ καὶ αὐτὴ κινεῖται, ὡς τ' ἐπεὶ πέντε κινήσεως ἐκινήσεως ὅτι τῶ
κινούμενον, ἢ κινεῖται καὶ ἡ ψυχὴ. ὅτιν αὐτὴ ἐκ τῆς οὐσίας, ἢ μὴ καὶ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῶν κ
νεί, ἀλλὰ ἐστὶν ἡ κίνησις τῆς οὐσίας αὐτῆς καὶ αὐτῶν, ἢ ψυχὴ φησὶν ἢ κινεῖται αὐτὴν ἢ τοι καὶ ἀλλοῦ μὲν π
κινεῖται, καὶ ἀλλοῦ δὲ π κινεῖται. καὶ οὕτως ἔστι αὐτὴ κινεῖται. ὡς περὶ τὸ ζῶον αὐτὴ κινεῖται φησὶν. τῶ
καὶ τὸ μὲν αὐτὴ κινεῖται, τὸ δὲ κινεῖται. τὸ ὅλον φησὶν αὐτὴ κινεῖται. κινεῖται μὲν γὰρ τὸ ἐν αὐτῶν ἡ ψυχὴ.
κινεῖται δὲ τὸ σώμα. καὶ οὕτως ἡ ψυχὴ διότι κινεῖται κινεῖται. οὐτε τὸ σώμα. διότι κινεῖται κινεῖται, κ
νείαται γὰρ. καὶ τῶν τῆς ψυχῆς οὐκ ἀπὸ μὲν ἢ οὕτως εἶναι κινούμενον ἢ μὲν ὅτι κινεῖται, ἢ δὲ κινεῖται
μὲν οὐτε τῆς κινούμενης καὶ δὲ κινεῖται κινούμενης, οὐτε τῆς κινούμενης καὶ δὲ κινεῖται κινούμενης, ἔστι οὐκ
οὕτω τὸ πρὸς τὸν κινουὶν ἀκίνητον. καὶ αὐτὴ τῆς ψυχῆς. ἢ γὰρ πάλιν ἢ κινεῖται δυνάμεις κινεῖται
λέγειτο ἢ τοι ὅτιν, ἢ ὑπὲρ ἀλλοῦ ἔστι κινούμενον. ἢ μὲν οὐκ ὑπὲρ ἀλλοῦ, ἐπ' ἀπὸ τῶν προελεῖται
σεταὶ ἢ ἔστι πρὸς τὸν κινουὶν μὲν, ἀκίνητον δὲ. ἢ ἢ ὅτιν αὐτῶν εἶναι αὐτῶν αὐτὴ κινεῖται ὡς καὶ
δὲ κινεῖται κινούμενον ἀκίνητον τῶν αὐτῶν τὴν ψυχὴν οὕτω λέγειν αὐτὴ κινεῖται. ἀλλὰ ἢ ἢ ψυχὴ οὕτως αὐτὸ
κινεῖται λέγειτο ὡς καὶ κινεῖται τῶ κινεῖται, ἢ καὶ ψυχὴ κινεῖται καὶ ψυχὴ καὶ κινεῖται. ἢ
ἢ ἢ καὶ ἀλλοῦ κινούμενον, φέρεται πέντε καὶ τὸ πρὸς οὐ καὶ τὸ αὐτὴ κινεῖται καὶ κινεῖται. ἢ
καὶ ὃ ἢ ψυχὴ κινεῖται οὐ καὶ ψυχὴ ἔστι κινούμενον εἶγε καὶ τὸ πρὸς. οὐ καὶ τὸ πρὸς ἢ ψυχὴ, οὐ
τῶ δὲ ἔστι καὶ ἀλλοῦ κινεῖται, καὶ ἀλλοῦ δὲ κινεῖται, οὐ καὶ τῶ δὲ ἐλέγετο κινεῖται ὅτι αὐτῶν καὶ
δὲ αὐτῶν ψυχὴ κινεῖται. ἀλλὰ ἢ πέντε καὶ τὸ κινεῖται κινούμενον τε καὶ μεταβάλλον ὅτιν καὶ
κινεῖται, τὸ μὲν καὶ τὸ πρὸς τὸ πρὸς. τὸ δὲ καὶ τὸ πρὸς τῶ πρὸς. τὸ δὲ καὶ τὸ μέγεθος τῶ μέγεθος.
καὶ τὸ καὶ τὴν κινούμενον ὅτιν καὶ τὸ πρὸς. ὡς καὶ ἢ ψυχὴ καὶ ψυχὴ ἔστι αὐτῶν κινεῖται
ἢ αὐτῶν μὴ καὶ συμβεβηκὸς, ὅτιν αὐτῶν τῶ οὐκ αὐτῶν τῶ καὶ τῶ ψυχῆς καὶ τῶ ἢ ἢ εἶναι αὐτῶν.

Alex. Aphr.

b iii

Τὶς ἢ ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶ θείων σώματος ἐπινόμοιεν διώμενος τῇ γατριῶντι ἁλλοθι τῷ τε καὶ
 ἐν γενέσει σώματι, ἀρά γε ἄλλαν τὴν ὄψιν αὐτῆς φύσεως παρὰ τὴν οἰκῶν ἐκείνων τῶν φυσικῶν σω-
 μάτων ἡ ἀρχὴν κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας φαινομένη ὑπάρχει πρῶτως καὶ οὐ αὐτὴ καὶ μὴ κατὰ συμ-
 βεβηκὲς καὶ ὅρ ἢ τῇ γατριῶντι αὐτῇ γίνεται σώματι, ἢ διὰ αὐτὴν τὸ ἔχον οἰκῶν φύσιν ὃν τε εὐερ-
 γεία σῶμα πᾶν ὅρ σῶμα εὐεργεία θνητὸν ἀπλῶς ὃν τὶ ὄψιν, ἢ ἐκ τούτων συνθετὸν τε καὶ μικτόν. τοῦ-
 τῶν δὲ ἐκείνων οἰκῶν ἔχει τινὰ φύσιν ἢ καὶ δι' ἐκείνῳ ἔστιν εὐεργεία τοιούτων. εἴη τε αὖ οὗτοι πρῶτον
 ἀπολαβόντες τὸ πῦρ τῆς τοιαύτης ἐκ τῶ θείων διωμέως. ἐπιπῆται τοῖς μετ' αὐτὸν διαδίδον αὐτῇ. ὡς πάν-
 τες τὰ σώματά τῇ τοιαύτῃ διαδοῖσι μεταλαμβάνειν αὐτῆς τὰ μὲν πλείω τὰ δὲ ἑλαττον. ἀλλ' ἢ τὸ τοιοῦτον
 ζήτησάς τις ἀντισυντέλει τῶν σωμάτων ἐκείνων ἢ τοιαύτη διώμενός τε καὶ φύσις. κατὰ ὅρ τὴν πρῶτην
 φύσιν τὴν ἐπινόμοιόν αὐτὴν ἐκείνων. καὶ ὅρ μὲν ὄψιν, τὸ δὲ ἀήρ, τὸ δὲ ὕδωρ, τὸ δὲ γῆ, ἢ ὡς τοὺς
 οἰκῶνς αὐτοῖς τόποις κινήσεως γίνεται. καὶ ὅρ ἐκείνων αὐτῶν τῆς ἰδίας τυγχάνει τελειότητος. ὁμοίως δὲ
 ἢ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις γίνοιο σώμασιν καὶ ἐν ἐκείνοις οὐ πρὸς τὸ εἶναι αὐθροπῶν ἢ ἥδον ἢ φονὴν ἔκασ-
 τον αὐτῶν τέλειαν τῇ ἡδὴ ὅρ οὐκ αὐτοῖς ἐφίνοιο αὖ ὡς τῷ πυρὶ καὶ τῶν ἀπλῶν ἐκείνων. ὅρ δὲ αὖ οὐδὲ
 κέβ ἢ διώμενός ἐκείνῳ αὐτῷ γίνοιο τὸ τε μὲν ἐμφύχρῳ εἶναι, τὰ δὲ ἀψυχρῶ τῶν σωμάτων. καὶ τῶν ἀ-
 φύχων, τὰ μὲν τῶν θρεπτικῶν ψυχῇ μόνον ἔχοντες, τὰ δὲ καὶ τὴν αἰσθητικὴν. τὰ δὲ πρὸς τοὺς καὶ
 τὴν λογικὴν. αὐτῇ δὲ ἐκαστὸς τῆς κατ' αὐτῆς διαφορὰς ἔχων τὴν αὐτήν. διὰ ὅρ ταύτης τῆς διωμέως
 προνοία ἐκαστοῦ λογικὸν ἥδον ὃν αὐθροπῶν ποιοῖσιν, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον πάντες ὅσοι διὰ τὸν ἥγον τε
 καὶ τὸν νοῦν, διὰ τε ὑπάρχον τῷ αὐθροπῶν ταυτὸν ἔχει παρὰ τῆς θείας προνοίας. μή τ' οὖν χρὴ λέγειν
 τοῖς μὲν ἀπλῶς σώμασιν προὑπάρχουσιν, τὴν δὲ τὴν διώμεν ἐφίνοισαί τε καὶ προγίνεσθαι. δι' ἡν αὖ
 τῶν αὐτῶν μὲν οὐδὲν τι θείον αὐτοῖς ἔχει πῶς. τοιοῦτο ὅρ ἢ ψυχῇ ὄψιν ἀμοιρα πάναπεισιν, ὅτι μὴ ὄψιν
 αὐτῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἢ ποιεῖ δὲ διώμενός ἐξέθεν αὐτοῖς καὶ προὑπάρχουσι προγινομένοις. ἀλλ' ἔστιν ἀπλῶς
 σώματα. ὅσοι δὲ ἐκ τῆς τούτων φυσικῆς μίξεως τε καὶ κράσεως γίνεται. τούτων δὲ οὐ τῇ γενέσει κατὰ
 παρομοίαν καὶ τὴν θείαν διώμεν καὶ φύσιν ἀμέναν καὶ τελειότερα ταῦτα ποιοῖν τὰ σώματα συνει-
 σφερόντων ἢ τῶν ἀπλῶν σωμάτων ἔς τὴν γένεσιν τῶν δὲ αὐτῶν γινομένων σωμάτων, καὶ τὴν θείαν
 διώμεν ἢς μεταλαμβάνουσιν κατὰ τὴν γατριάν. δι' ἡν διώμεν, ἔκ' ἐπὶ ταῦτα μόνης τῆς κατὰ τὴν
 ῥοπήν κινήσεως ἀρχῇ καὶ αὐτοῖς ἔχει, ἀλλὰ πᾶσα καὶ ψυχικὴ προστέλῃσιν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν γένε-
 σιν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς θείας διωμέως. πῶς φύσις τε καὶ ψυχῇ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἀπλῶν σωμά-
 των, ὅρ ἔν ὄψιν τὸ ἔχον αὐτῆς σώματός. τὸ μὲν ὡς πλείον ὃν, κοινῶς τῆς αὐτῆς διωμέως ὅρ ἐφ' ἑντέρῳ τὸ εἶναι
 τῷ θείῳ σώματι καὶ εἶναι λεπτομερές τε καὶ καθαρότερον. τὸ δὲ ἐπ' ἑλαττον διὰ τε τὸ ἀποσπῆμα
 πλείον, καὶ διὰ τὴν τῆς συστάσεως παχύτητα διάφορον καὶ αὐτῆς γίνεται. ὅσοι μὲν ὅρ τῶν συνθετῶν σω-
 μάτων τὸ πλείον τὸ γῆς ἔχει ταυτὸν γῆς πινὸς κοινῶς ψυχικῆς διωμέως τῷ καὶ τὸ τὴν πλείστην μοῖ-
 ραν τῆς οὐσίας αὐτῷ σώματι ἑλαττον τῆς θείας μεταλαμβάνει διωμέως. ὅσοι δὲ πλείονος ἐν αὐτοῖς ἔχει
 τῆς πυρώδους τε καὶ θερμῆς οὐσίας ταύτης τῆς ψυχῆς τελειότερας μεταλαμβάνειν τὸ πλείον ἔχον
 σώμα ἐν αὐτοῖς ὡς πλείον τῆς θείας μεταλαμβάνειν διωμέως. οὕτω δὲ εἴη δευτέρῳ φύσις ἡ ἑρ-
 καμεν θείαν διώμεν εἶναι ἐπινόμοιόν τοῖς ὑπὸ σελήνῳ σώμασιν διὰ τὴν πρὸς ἐκείνῳ γατριάν ὡς
 ὕλην χρωμῶν τοῖς ἀπλῶς φυσικοῖς σώμασι πρὸς τὴν τῶν τελειότερων τε καὶ ἐμφύχων γένεσιν σωμά-
 των. τὰ μὲν οὖν κατὰ κράσιν τῶν ἀπλῶν σωμάτων καὶ κατ' ἀλλοίωσιν γινόμενα συνθετὰ σώματα
 τῇ ἔχουσιν καὶ τὴν τοιαύτην διώμεν οὐ τῇ τῶν ἐχόντων αὐτῶν σωμάτων μίξει συνηνομοῦν πῶς καὶ
 μνημονεύειν καὶ αὐτῇ. τελειότερα γίνεσθαι σώματα καὶ θεοτέρας φύσεως καὶ ἀρχῆς κοινοκινηστέ-
 ῳ δὲ συνθέσει τε καὶ παραθέσει τῶν ἀπλῶν σωμάτων γίνεσθαι δοκεῖ σώματι συνθετῷ, ταῦτα οὐκ
 ἐπὶ τῆς τοιαύτης κοινῶν διωμέως τε καὶ φύσεως διὰ τε ὧν ἐκείνων τῶν ἀπλῶν σωμάτων εὐεργεία
 σὺν τὴν αὐτοῦ φύσιν ἐν τῇ τοιαύτῃ μίξει καὶ συνθέσει. οὐ γὰρ ἔς τὴν τῶν οὕτω συνθετῶν σωμάτων
 οὐσίαν ἢ θεία διώμεν συντελεῖ μόνον ἐν ἐκείνῳ αὐτῶν ὅπῃ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως αὐτῶν, ἢς τῆς
 πρὸς ἀλλήλους διωμέως τις λέγειν καὶ τῆς τῶν ἀπλῶν σωμάτων γένεσεως τὴν ἀπὸ τῶν θείων διώ-
 μεν αὐτῶν εἶναι αὐτῶν γινομένων αὐτῶν εἶδος τε καὶ φύσιν. ἢ ὅρ ὕλην κατὰ τὸν ἐκείνης ἥγον ἀπὸ τῶν
 οὐκ καὶ ἀρχιμέτρους ὑπὸ τῆς ἀπὸ τῶν θείων σωμάτων διωμέων γινομένης αὐτῆς εὐεργείας σὺν
 μεῖ ἐπὶ τε καὶ γίνεται, ἢ δοπιεῖται τε καὶ χηματίζεται. ὡς δὲ μὲν πρὸς τῷ θείῳ σώματι αὐτῆς καὶ
 γατριῶντι ἐκείνῳ πλείονος τῆς θείας μεταλαμβάνον διωμέως ἢ δοπιεῖσθαι θερμότητι καὶ ξηρότη-
 τι. ταῦτα ὅρ πρῶτον τῶν ἀπ' ἐκείνων αὐτοῖς θνητότης πέδη. τὸ δὲ πλείον ἀφεστὸς τῶν ταύτης τῆς με-
 ταβολῆς τε καὶ γένεσεως αὐτῶν αὐτῇ οἶον σωμάτων, ἢ πέντη τοῖς τούτων ἀκινήτων ἢ δοπιεῖσθαι, ἢ δὲ
 μὲν τὸ πούτων τὸ δὲ τὴν τῶν πούτων ἀκινήτων εἶδος τε καὶ πάθος λαμβάνειν κατὰ τὴν ἐκείνων ἀλλοτε

ἀλλοτε

ἀλλοῖαν

ἀλλ' αὖτις πρὸς τὰς τῆς δεξιᾶς διὰ τὴν αὐτὴν τῶν τοῦτον κύνων διάφορος ἡδονοποιῦμενον. τοῦτο δὲ
 πρὸς τὴν τῆς ζωδιακοῦ διάθεσις, ἐφ' οὗ κοινοῦμενα ἡλιός τε καὶ σελήνη καὶ τὰ ἄλλα τὰ πλανῶντα τὰ
 ἀστέρων λεγόμενα, τῷ μὲν τῆς ὕλης μέρῳ ὡς ἄλλων ἢ ἐν τῷ περὶ τὴν θερμότητος τε καὶ
 ψυχρότητας αἰτία γίνεται. οὐδὲς τὸ εἶναι τῷ πυρὶ. τῷ δὲ θερμότητος τε καὶ ψυχρότητας ἢ τῆς φύσεως αἰ-
 τίας. τῷ δὲ ψυχρότητας τε καὶ ψυχρότητας ἢ ὅτι ἐν ὕδατος φύσει. τῷ δὲ τοῖς ἐπὶ καὶ πλεονεκτήμασι ἐν τῶν
 ἀπλῶν τῶν πρώτων διὰ τὸ εὐαπώσων, ὥστε ψυχρότης τε καὶ θερμότης, ἀπὸ τῆς γῆς συνέστασι φύ-
 σιν. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τῆς θέας διωόμεως εἶδη ἐν τῇ ὕλῃ ἀπλά τε καὶ πρὸς τὰ εἶδη γινόμενα
 τῆς τῶν ἀπλῶν σωμάτων οὐσίας τε καὶ φύσεως αἰτίας. τὰ δὲ ἐκ τῆς τούτων γινόμενα μίξεως τε καὶ
 κράσεως, ὥστε πλεονῶν κοινωσὼν τε διωόμενα τε καὶ διαφορῶν σωμάτων σύνθεσις τε ἢ δὴ γίνεται
 καὶ πλεονεκτήματα καὶ ἢ τῆς πλεονεκτησίας τε καὶ τὸ εἶδος αὐτοῖς διαφέρον γίνεται καὶ τὰ τε τὴν ἐν τοῖς πρώτοις
 εἰρημύνων τὴν ἐν τῇ μίξει τῶν σωμάτων διαφορὰς ἐστὶν αὐτῶν τὰ μὲν λεπτότερα καὶ πιπνικτότερα.
 τοιαῦτα τῇ ὅσα ἐν τῇ μέτρῃ καίτοι τῆς τῶν θανάμνησιν, τὰ δὲ παχυμερέστερα καὶ πνικτικώτερα, ὅσα
 πλέον ἀφείδων τῆς ἐκείνων πορώσεως. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ μίξει τε καὶ κράσει πλεόν ἔχει τῶν λεπ-
 τέρων τε καὶ καβαρωτέρων σωμάτων τούτων τελειότερον τὸ εἶδος ὅσα δὲ τῶν μὲν ποιούτων σώματις
 ἔλαττον ἐν αὐτοῖς ἔχει. πλεόν δὲ τῶν πνικτικῶν τε καὶ παχυμερέστερον. τούτων καὶ τὸ εἶδος ἀτελέστερον.

Οὐ πρὶ τῆς τοῦ ἐφ' ἡμῶν οὐ καὶ πικέμενον μὴ ἐφ' ἡμῶν. οὐδ' αὖτὸ ἐφ' ἡμῶν.
οὐδ' ἐφ' ἡμῶν. ἐφ' ἡμῶν ἔσται. δ'.

Εἰ ἐφ' ἡμῖν ὄντι τὸ τοῦ οὐ τοῦ ἀντὶκείμενον ἐφ' ἡμῖν. τὸ οὐ τοῦ ἀντὶκείμενον μὴ ἐφ' ἡμῖν. ἐκεῖνο οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν, οὐ τοῦ ἀντὶκείμενον οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τῷ ᾧ ἐφ' ἡμῖν τὸ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀντὶς κείμενον, οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀρὰ ἐφ' ἡμῖν. ἡ δὲ τὸ ἐφ' ἡμῖν μὴ ἐφ' ἡμῖν. οὐδὲν ὄντιν ἐφ' ἡμῖν, καὶ οὐκ ἀρὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντιν. οὐ καὶ τὸ ἀντὶκείμενον ἐφ' ἡμῖν, καὶ τὰ πύτους οὐδὲν ὄντιν ἐφ' ἡμῖν ἢ ἰσοῦτος τὸ ἡ μὴ ἐφ' ἡμῖν τὸ εἶναι ἐφ' ἡμῖν οὐδὲν ὄντιν ἐφ' ἡμῖν. τὸ μὴ ᾧ ἐφ' ἡμῖν π εἶναι οὐ τῇ φύσει ἡμῶν καὶ τῇ οὐσίᾳ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὄντι. ὥσπερ οὐδὲ τὸ λογιζοῖς εἶναι. τὰ μὲν τοι πράγματα, οἷς χράμεθα καὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν, ταῦτα ἐφ' ἡμῖν. τούτων ᾧ καὶ τὰ ἀντὶκείμενα ἐφ' ἡμῖν. τὸ μὴ ᾧ ἐφ' ἡμῖν π εἶναι οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τὸ δὲ περιπατῶσαι, ἐφ' ἡμῖν ὅτι καὶ μὴ περιπατῶσαι. καὶ ᾧ ἴδιον τὸ ἀντὶκείμενον τὸ ἐφ' ἡμῖν οὐκ ἐφ' ἡμῖν διαί πύτων. τὸ δὲ ἐφ' ἡμῖν ἐφ' ἡμῖν ὅτι οὐκ. ὥσπερ τὰ ἀντὶκείμενα ἐφ' ἡμῖν ταῦτα καὶ ὡς ἐφ' ἡμῖν ὅτι μὴ ἐφ' ἡμῖν οὐ τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τὸ δὲ εἶναι τὸ ἐφ' ἡμῖν οὐ τοῖς βουλομένοις καὶ τοῖς οὐδὲ χρονοῖς, καὶ ἄλλως ἔχειν. οὐ ὅπως τὸ οὐ πύτων τὸ εἶναι τὸ ἐφ' ἡμῖν. καὶ τοῖς ἡ μὴ διώμας τοῖς ὡς ὄντιν ἐφ' ἡμῖν, οὐκ ἐφ' ἡμῖν. πῶς δὲ χράμεθα τῇ τῇ ἐφ' ἡμῖν π εἶναι διώμας ἐφ' ἡμῖν ταῦτα. ὥσπερ καὶ ἡ μὴ χρῆσις τῇ ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν, οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ ἡ διώμας τῇς χρήσεως.

Γεὺ τῶ ὅτι καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν καὶ εἰς μαρτυρίαν. εἰ.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν πτῖναι ἀντίκειται· τὸ μὴδὲν εἶναι ἐφ' ἡμῖν· τὸ οὐδ' τῷ ἐφ' ἡμῖν πτῖναι τὸ ἀπ' ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν ὃ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον, τῷ καὶ ἐμμερμένῳ· εἴη πού τις καὶ ἐμμερμένῳ γίνετο· οἷς τὰ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον ὅτιν ἢ εἶναι ἢ γινέσθαι· τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν πτῖναι καὶ ἐμμερμένῳ· τὸ δὲ ἐφ' ἡμῖν πτῖναι καὶ ἐμμερμένῳ σώζοιτο ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν πτῖναι κατὰ οὐσίαν πένοντα γινέσθαι καὶ ἐμμερμένῳ λέγοντας, ἢ οὐκ ἀληθές· τὸ ὃ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον τῷ τῷ εἶναι καὶ ἐμμερμένῳ· ἢ μὴ ᾧ παντὶν ὡς τὸ ἐξ ἀνάγκης τὸ καὶ ἐμμερμένῳ αὐτὸς περὶ ἐξ ἀνάγκης οὐστὸς τῷ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον, οὐτὰ καὶ τῷ καὶ ἐμμερμένῳ· ἀλλ' ἵππεον δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης τῷ καὶ ἐμμερμένῳ· οὐ ᾧ πέν τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐμμερμένῳ· τίς αὖτε γὰρ οὐδ' οὐστὸς εἴη τῷ καὶ ἐμμερμένῳ ὁ λόγος ὁ λέγων, οὐδ' ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον· ἀλλὰ ὑπάρχει μὲν ἀντὶ καὶ τῷ τοῖς καὶ ἐμμερμένῳ, ἐπεὶ καὶ ἀλλὰ ἀναγκασίαι, οὐ μὴν ὡς ἀδύνατος ἀλλ' οἷς εἶναι· ἢ δὲ μὴ ἀδύνατος, οὐκ ἀδύνατος· οὐ δ' εἶται πάντως ὃ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον τῷ καὶ ἐμμερμένῳ, ἀλλὰ ἀναγκασίον τῷ τῷ· ᾧ οὐστὸς οὐστὸς ὁ περὶ ῥημῶς λόγος· τὸ ἐφ' ἡμῖν δὴ ὅτι ἀναγκασίον μὲν, ὅτι πέν τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ πέντον, ἀναγκασίαι ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει· οὐ μὴν καὶ ἐμμερμένῳ· οἷς ᾧ καὶ ἐμμερμένῳ ἀπ' ὧν γινόμεναι τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀδύνατον· ταῦτα εἴη ἀντὶ καὶ ἐμμερμένῳ.

Ὡς ἀνέκριντο· εἰν αὐτῇ κατὰ ῥησποτέλει τὸ πῶπον κινεῶν, εἶχε ὡς αὐτὸς φησιν ἡ ἑκαστὴν
 ὄψιν ὧν ὄψιν ἔργον εὐεχεα τῷ ἔργον. Θεοῦ δὲ εὐεργεσία θανάσιος· τῷ τὸ δὲ ὄψι ζωῇ
 αἰδίοτος, ὥστε ἀνέκριν τῷ Θεῷ κίνησιν αἰδίοτον ὑπάρχεν. 51.

Η Οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο ᾧ ὅστιν ἔργον πῖσις ἔργον μετ' ἑτέρω ἐργεῖται λέγει πῖν ὡς τίλος. τῇ δὲ οὐδὲν τίλος ἔστιν· ἡ γὰρ οὐσία αὐτοῦ ἐργασίας ἐστίν· ἀλλὰ οὐκ ὁ πῖς ἄλλο· ἐπειτα ἐργεῖται· σῆλον δὲ τῷ

διὸ ἐπέλεγεν ὁ θεὸς· ἐπεὶ δὲ ὁ οὐρανὸς τοιοῦτος· σῶμα αὐτὰ θεῶν· ἐκείνο γὰρ οὐ τοιοῦτον·

Τί ὅτιν ἡ ἕλην παρὰ μὲν τῆς σερήσεως ἔχῃ τὸ ἀποιος εἶναι καὶ ἀρχιμά-
 πτος· παρὰ δὲ τῆς εἰδους τὸ πεποιώσθαι καὶ ἀρχιματίσθαι. ζ.

Υ"λην παρὰ μὲν τῆς σερήσεως ἔχει το ἄπιοις εἶναι καὶ ἀχημέριτος. παρὰ δὲ τῆς εἰσεως το πρὶ
ποιῶσαι καὶ ἀχημέριτι τῷ ἁλῆς λόγῳ τὶ ἔσται· οὐ γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ τῆς
ὑλῆς φύσει· καὶ τὰ γὰρ ὅτι ἁλῆς ἔχον οὐτε ἄπιοις, οὐτε ποιὰ· ὡς ὁ ἀνθρώπος καὶ τὰ ὅτι ἁλῆς ἔχον, οὐ
τε ἀμυστος, οὐτε μυστικός· ὁ πότερον γὰρ αὐτὸν εἶχεν ἐν τῇ ἰδίῳ λόγῳ οὐκ αὐτῷ ἐν τῷ ἐτέρῳ γινόμενος.
οὕτως οὖν καὶ τῇ ὑλῇ εἴη αὐτὸ ἁλῆς εἶναι οὐκ ἐν τῇ ποιῇ εἶναι, ἀλλ' ἐν τῇ ἀδιηλεσθῆταί· ἔχον καὶ δι' ὅ
ναμιν· καὶ ὅτι ὅτι δεκτικὴ ποιότητων. καὶ δὲ ἄπιοις ἁλῆς συμβέβηκεν, ἔκ ὅτι ἁλῆς συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας ὡς καὶ παντὶ τῷ δεκτικῷ πινός· καὶ μὴ εἶναι τῆτο, οὐ ὅτι δεκτικόν. οὐσα δ' ἐν τῷ μεθεῶν τούτῳ
εἴη αὐτὸ ἐκ ἀφωρτος· ὅ γὰρ ἐν τῇ διώαται πινὰ δέχεται περαμέρος· καὶ εἶναι τῆτο οὐτ' ἐν τῷ μὴ εἶναι
ἐπὶ πιν ἁλῶν. οὐτ' ἐν τῷ εἶναι, ὅτι εἰσεται τῆς οὐκείας οὐσίας· οὐ γὰρ ἀπὸ λυσι καὶ διώαται ἐκ ὅ αὐτὸν οὐ
τῶν ὧν ἐδιώατο· οὐ γὰρ ὅπῃ οὐ τῆτο ἐδιώατο εἴη ἀπὸ φασίς τίς ὅτιν αὐτὴ τῆς ὑλῆς· ὅπῃ ἡ ὑλὴ οὐκ ἐστὶ
ποιὰ τῇ ἁλῆς φύσει· καὶ δὲ ὅπῃ οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐστὶν αὐτὴ τῆς ὑλῆς δεκτικῆς οὐσίας ποιότητος εἴη αὐτὴ ἡ ὑλὴ τῇ
ἁλῆς φύσει ἄπιοις, ἢ οὐκ ἐστὶ παντὶν ἔπῃ ἐν τῇ ἁλῆς· οὐκ ἐστὶ ποιὰ τῇ ἁλῆς φύσει· καὶ ὅτιν οὐ ποιὰ τῇ
ἁλῆς φύσει· καὶ μὲν γὰρ ὅτιν οὐ ποιὰ τῇ ἁλῆς φύσει καὶ τῆς φασίς οὐσα ἢ ἐκμεταξείσεως λεγομένη ἢ ἰ
σον διώαται τῇ σερήσει· καὶ δὲ οὐκ ἐστὶ τῇ ἁλῆς φύσει ποιὰ ἀπὸ φασίς· ἢ τις οὐκ ἐπὶ ἴσον τῇ σερήσει δύ
ναται· ὅ ὅτιν αὐτὴ τῆς ὑλῆς ἀληθές· ἢ γὰρ ἀδιηλεσθῆταί ἢ πρὸς τι μεταξὺ ἐκένον τὸ καὶ τῆς σερήσεως αὐ
τῆ, ἢ καὶ ὅπῃ μέλισται τῷ ἐκ ὅ ὅτιν ἢ ἀδιηλεσθῆταί, ἀδιώατον εἶναι χεῖρς θατέρου· οὐ γὰρ παντὶν εἴη
ἀδιηλεσθῆταί τῇ σερήσει· ἢ μὲν γὰρ ὑπομύει ὡς προείρηται· ἢ δὲ σερήσις φθείρεται· διὸ καὶ μὲν μὴ εἶναι
ποιὰν ἐν τῇ φύσει ἁλῆς· οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ καὶ ὅ ἄπιοις, ἀειστοτέλης ἐν πρώτῳ τῶν προτέρων ἀσυντηκῶν
πρὶ τῶν προσημνῶν οὕτω λέγει· διαφέρει δὲ πῶς ἐν τῷ κατασκευάσαν το ὑπλάμβανεν ἢ παντ
ὅν ἢ ἔπειρον σημάει, ἢ καὶ μὴ εἶναι καὶ τὸ δὲ καὶ τῆτο μὴ εἶναι· οἷον το μὴ εἶναι λυθόν· ἐστὶ καὶ μὴ λυ
θόν· οὐ γὰρ παντὶν σημάει· οὐ γὰρ ὅτιν ἀπὸ φασίς τῆ εἶναι λυθόν· ἐστὶ δὲ λέγειν ὅπῃ ἢ καὶ ὅπῃ καὶ μέλισται
ἀληθές αὐτὴ τῆς ὑλῆς· το τῇ ἁλῆς φύσει ἄπιοις ἁλῶν εἶναι ἀλλ'· οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ ἁλῆς τῆτο· ἀλλὰ
συμβέβηκεν αὐτῇ ὡς περ ποτὲ καὶ τὸ ποιόταται ἔχον ὡς καὶ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τῷ ἀμυστον καὶ μυστι
κόν· καὶ ὁ κηρὸς δὲ ἀχημέριτος ὧν τῇ ἁλῆς φύσει ἀχημέριτος οὐ φθίρεται, ὅπῃ μένει τούτῳ καὶ
κηρῷ εἶναι.

Ὡς οὐκ ἂν δι' αὐτοῦ ὡρίσατο ὁ τιτὸς ψυχὴν δεισάμενος εὐτελέει χεῖαν
σώματος φυσικῇ ὁ ραενικῇ διώματι ζωὴ ἔχοντος. ἡ.

Εἰ τὸ δυνάμει ζῶν ἐχον σημαίνει τὸ δυνάμει ζῶν, τὸ δὲ δυνάμει ζῶν ὅτι τὸ δυνάμει ζῶν
 ἔχει, πὺς οὐκ ἂν δι' αὐτοῦ ὠρεσται, ὁ τῷ ψυχῇ ὀρεσάμενος εὐτελέχαιεν σώματος φύσις
 καὶ ὁ ὁργανισμὸς δυνάμει ζῶν ἐχοντος, ἢ οὐ κέρηται εὐ τῷ τῆς ψυχῆς ὀρεσμῷ τῷ δυνάμει ζῶν ἐς
 χοντι, ἀλλὰ πρότερον λαβὼν τὸ δυνάμει ζῶν ἐχοντος, ὕστερον ὅτε λοιπὸν τὸν ὅρον ἀπειθίσωσιν, με-
 τέλαβε τὸ ὁργανισμὸς ἐς τῷ ὄρεσιν καὶ λήθην τῷ ὁργανισμῷ χρησάμενος τῷ δυνάμει ζῶν ἐχοντι.
 τὸ δὲ ὁργανισμὸς ὅτι οὐ ἔχον μίερα διαφερόνσις εὐτελέχαιεν ὑπηρετεῖσθαι δυνάμει ζῶν ἴσον ἔλαβεν ἢ
 τὸ δυνάμει ζῶν ἐχον, ἐπὶ πῶν εὐτελέχαιεν τὴν ψυχὴν τῷ σώματος δυνάμει ζῶν ἔχον, οὐ δι' αὐ-
 τῆς τῷ ἀπειθίσωσιν πεποιθοντι, τῷ ᾧ τῷ σώματος φύσιν εὐ καὶ ψυχῇ ὁ πῶς ἐστὶν ἐδήλωσεν. οὐ ᾧ τῷ
 ψυχῇ ἐδήλωσεν, οὐ τὴν ψυχὴν ὠρεσται δι' αὐτῆς, ἐστὶν οὐκ ἐστὶν πεντὸν ψυχῇ καὶ ζῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν εὐ-
 γὲς ἢ ζῶν ὅτι ἢ δι' αὐτοῦ φρονητε καὶ αἰθέσης, τὸ δὲ δυνάμει ζῶν ἐχον λέγει αὐτὸν τὸ ὁργανισμὸς ἐχον δι'
 αὐτοῦ τὸ δυνάμει ζῶν καὶ αἰθέσθαι, οὐκ ἐστὶν ἴσον τῷ τῷ ψυχῇ ἔχον.

Ὡς οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν ἀλλ' ἐν τελέχεια σώματος ποιού πν.

Η τὸ μὲν ἐν τελέχεια ἴσον ὅτι τὸ εἶδος· τὸ δὲ εἶδος οὐ πρὸς τι ἢ καὶ ὅτι μάστιγι πινός ὅτι· οὐ γὰρ εἶπεν πινός ὅτιν, ἀλλ' οὗτος ὅτι τῆς τοῦ καὶ πρὸς τι· καὶ γὰρ ἡ ὑποφάσις αἰνός οὐσα, οὐ πρὸς τι ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέρη τῶν δευτέρων οὐσιῶν πινός μὲν ὅτιν· οὐ μὴν ὅτι καὶ πρὸς τι· πρὸς τι γάρ ὅτιν, οἷς τὸ εἶναι ταυτὸν ὅτι τῶν πρὸς τι πῶς ἔχει· ἡ δὲ ψυχὴ σώματος μὲν ἐστὶ τοιοῦδε ἐν τελέχεια, οὐ μὴν τὸ εἶναι ὁμοῦ ἐν τῷ πρὸς τι πῶς ἔχει ἐστίν· οὐσα γάρ τι τῆς σώματος ἐστίν, ὡς καὶ ἡ κεφαλὴ οὐσά τι, ἐστὶν κεφαλή· καὶ τῆς κεφαλῆ· τὸ μὲν γὰρ ὁμοίων καὶ ὁμοίων, καὶ τὸ ἴσον καὶ ἴσον ἐν τῇ πρὸς ἀλέγεται ἁέσει τὸ εἶναι ἔχει, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν πρὸς ἀλέγεται ἁέσιν δηλοῖ· ἡ δὲ ψυχὴ καὶ ἡ κεφαλὴ οἰκεία τι καὶ φύσιν καὶ οὐσίαν σημαίνουσιν ἢ συμβέβηκεν ἄλλὰ εἶναι· οὐκ εἶπεν δὲ ἄλλὰ ἐστὶν ἡ δὴ καὶ πρὸς τι ἐστίν.

Ὅτι μὴ αὐτοκίνητος ἡ ψυχή. 1.

Υχὴ ὄσι, καὶ θὸς ζῶον. ζῶον ὄσι. καὶ θὸς ἥ διαφέρει εὐπαρέχον αὐτῷ τῷ ζῶον τῷ μὴ ζῶει, καὶ τὰ
 τῷ ζῶον. καὶ τὰ δὲ πῃ φυτὴν εὐπαρέχουσαν αὐτῷ διαφέρει τῷ ζῶον τῷ μὴ ζῶει, καὶ τὰ πῃ φυ-
 χλῷ ἀρᾷ τῷ ζῶον, ζῶον ὄσι. καὶ θὸς δὲ τῷ ζῶον, ζῶον ὄσι εἶδος, τῷ αὐτῷ τῷ πῃ ἥ καὶ λέγειται τε καὶ
 ὄσι. τοδε τι εἶδος τῷ ζῶον. καὶ ἥ πῃ καὶ τέχνη μιν μοῖαν ἔχουσιν καὶ τῶν καὶ τὸ φύσιν καὶ τὸ εἶ-
 δος ὄσι, τῷ οὐ πρὸ ἐστὶ. καὶ τῷ ζῶον δὴ ζῶον ὄσι καὶ τὸ εἶδος. καὶ τῷ φυτῷ ζῶον. εἶδος οὐδὲ
 ἡ φυτὴ. ἀλλὰ μὲν τὸ πρὸς εἶδος, εὐνολον εἶδος ὄσι. ἡ φυτὴ δὲ πρὸς εἶδος ὄσι. τῷ ἥ ζῶον. ἡ φυτὴ οὐδὲ
 εὐνολον εἶδος ὄν ἀδύνατον αὐτὸ καὶ αὐτὸ εἶναι. ὁ ἥ ὕλης δέσται πρὸς τὸ εἶναι πάντως τὸ ὄν, ἀδύνατον
 τῷ ζῶον χωρεῖν αὐτὸ πρὸς αὐτὸ καὶ αὐτὸ εἶναι. ἡ δὲ φυτὴ εὐνολον εἶδος ὄσι. φυτὴν οὐδὲ ἀδύνατον αὐτὸ
 τῷ καὶ αὐτῷ εἶναι. οὐτε. ὁ δὲ ἀδύνατον αὐτὸ καὶ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον καὶ καὶ αὐτὸ μιν ἔδωκεν,
 ἀδύνατον τι καὶ αὐτὸ εἶναι τῷ φυτῷ. ἀρᾷ ἀδύνατον εἶναι καὶ αὐτῷ τῷ μιν ἔδωκεν. ὁ δὲ μὴ καὶ αὐτὸ
 τὸ μιν πᾶν οὐχ ὁόν τε εἶναι αὐτομάτην. ἡ δὲ φυτὴ καὶ αὐτῷ τῷ οὐ μιν ἔδωκεν. ἡ φυτὴ ἀρᾷ οὐκ ἔστιν αὐτὸ
 τοῦ μιν πρὸς.

Διὰ τὸ γινόμενον ἐκ τῆς σέφσεως μεταβάλλον ἃ μα ἐκ τῆς συντήρας αὐτῆς
μεταβάλλει. εἶγε μὴ ταυτὸν ἐστὶν ἡ σέφσις καὶ τὸ συντήριον. 106.

Διατί τὸ γινόμενον ἐκ τῆς σερήσεως μεταβάλλει ἅμα καὶ ἐκ τῆς ἐναντίου αὐτῆς μεταβάλλει·
 εἶχε μὴ ταῦτα ἐσὶν ἡ σέρησις καὶ τὸ ἐναντίον· τὸ μὲν γὰρ ἐναντίον εἶδος π-ῖ δὲ σέρησις ἀπουσία
 πούτου, οὐ κατὰ τὴν ἐαυτῆς φύσιν τὸ ὑποκειμένον ἐστὶ ἀδιεκπικόν· ἀρ' οὐκ οὕτω δὲ πούτου αἶτιον, ἢ ὕλη
 ἢ τῶν οὐσῶν τῶν ἐν γενέσει τε καὶ φθορᾷ κοινῇ πασῶν αὐτῶν οὐσα καὶ ὑποκειμένη αὐτοῖς διωάμεσι
 πάντα ἐστὶ τῇ ἡς ἐκείσιν αὐτῶν μεταβάλλειν διώαται· διὰ τῆς τοῦ γὰρ λέγεται μὲν διωάμεσι πάντα
 ἢ οὐδέν· ἢ μόνον τούτων τῶν ὅς αὐτῆς γινομένων καὶ ἡς αὐτὰ μεταβάλλει ἐν τῇ οἰκείᾳ λόγῳ καὶ ἐν τῇ
 οἰκείᾳ οὐσίᾳ· ἀλλ' ἐστὶν ἀπέναντον αὐτῶν χωριστῇ τῇ λόγῳ· τῇ μόνον ὑποστασίᾳ τῇ ἢ ὑπάρξει ἁχρὶ
 εἰς τὸ ἐστὶν αὐτῶν τῇ αἰτίᾳ π' αὐτῶν ἔχον ἐνέργειαν καὶ μετὰ τῆς οὐν τούτων τίνι εἶναι ἐνέργειαν· τί ἐστὶ καὶ
 ἐν ὑπάρξει· οὐτε γὰρ τῶν ἡδόν τι ὧν ὕλη διεκπικὴ αὐτῶν τῆς ὕλης οἷον τε εἶναι ἐν ὑπάρξει, οὐτε τὴν ὕλην
 αὐτὴν πινὸς εἶδους· ἀλλ' ἐστὶν ἀχρὶ εἶναι ἀλλήλων πρὸς ὑπάρξειν· οὐσα οὖν αἰετὰ μετὰ πινος εἶδους, ὧν ἐστὶ διεκ-
 πικὴ τῶν ἡδόν, ἐν οἷς ἕκ ἐστὶ οὕτω σερεῖσθαι λέγεται τῇ διωάμεν ἡ χροσσε τῆς ἡς αὐτὰ μεταβολῆς μὴ
 εἶναι ἐν αὐτοῖς· διὸ καὶ ὅταν εἰς τὴν μεταβάλλειν ἐκ τῆς οἰκείας ἐκείνου ἡς ὁ μεταβάλλει σερήσεως μετα-
 βάλλειν λέγεται τῇ κατὰ μὲν τὴν πρὸς τῆς διωάμεν γινέσθαι τὴν ἡς τῆς τοῦ μεταβολῆς αὐτῆς· ὡς
 δὲ ἡ πρὸς τῆς διωάμεν αὐτῆς κατὰ τὴν πούτου σέρησιν· οὐτε γὰρ ἡ περιὰ αὐτὴν ἐσέρητο αὐτῇ αὐτῇ, οὐκ
 ἐκ τῆς μὴ ὡς ἀδιεκπικῆς χροσσε τὴν πρὸς αὐτὴν· τῇ οὖν μὴ κατὰ ἀλλῶν πινὸς διωάμεν ἢ τὴν κατὰ
 τῆς π', τὴν ἡς τῆς αὐτῆς γίνεσθαι μεταβολῆς τούτου ἡ κατὰ τῶν γινομένων ἐκ τῆς οἰκείας σερήσεως
 λέγεται γίνεσθαι κατὰ τὴν μεταβολῆς τῆς ὑποκειμένης τῆς πούτου σερήσεως· διὸ καὶ κατὰ συμβε-
 βηκὸς ἡ σέρησις ἐκείσιν τῶν γινομένων ὡς σοιχεῖον ἀρχὴ τῇ τὴν μεταβάλλουσιν ἡς αὐτὸ ὕλη καὶ
 σοιχεῖον αὐτῆς γινομένης καὶ τῆς διὰ τὸ προὔπαιρξεν ἐν αὐτῇ τὴν σέρησιν αὐτῆς πύτω κατὰ τῆς τοῦ ἡς
 αὐτὸ μεταβάλλειν· διὰ τῆς τοῦ ὅς οὐ θερμὸν γίνεσθαι τὸ θερμὸν, οὐκ ἐκ πλυνκίος ὅτι πὸν ἐκ τῆς θερμῆς
 διλωπικῆς ἐστὶ τῆς ἐν σέρήσει· θερμὸν ὅπως καὶ κατὰ τὴν σέρησιν ταύτην μεταβάλλοντος· οὐ γὰρ κα-
 τὰ τὴν πρὸς διλωπικῆς διωάμεν ἢ ἡς τὸ θερμὸν μεταβολῆ· οὐδὲ κατὰ τὴν ταύτης σέρησιν· καὶ διὰ
 τῆς τοῦ μὲν ἐκ σερήσεως τῇ δὲ τὴν ὕλην ἡδονπικῆς τῶς ἐναντίοις καὶ πούτων εἶναι παρὰ μέρος δι-
 κπικῶν ὅς ἐναντίον λέγεται γενέσθαι· τῶν γὰρ πῶν ὡς αὐτῆς γινομένων σωμάτων· εἶδη δ' ὅ· α·
 πῶν τῶν ἐναντιώσεων θερμότητος καὶ ψυχρότητας καὶ ξηρότητας καὶ ὑγρότητας καὶ πύτωσις ὅ· ε·
 ζετοῦ καὶ ἀπλάσώμεται· ἐπεὶ τῶν πούτων διεκπικῆ, καὶ ἐστὶ μετὰ πινος πούτων ἢ πινῶν ἀναγκασθὲν
 ἐστὶν αὐτῇ τὴν ὅτι μὴ ἔχῃ τὴν πούτων ἀλλὰ ἐν σέρήσει ἢ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐναντίοις αὐτῶν γένεσιν οὐ σῶσαι,
 ὅς ἀνάγκης ἐν τῇ πούτῃ σέρησι· καὶ ὅ· ἡρ ἐστὶν ἐν τῇ ἐναντίῳ τῆς θερμῆς ἐστὶ ἐν σέρήσει αὐτῆς· καὶ
 ὅς αὐτὴ ἐν ἐκείνῳ ἢ ἢ μόνον καὶ ἐν σέρήσει· τῇ οὖν αὐτῇ τῆς ἐναντίου παρούσας τὴν τῆς ἐναντίον σέρησιν
 συνεξέρχεται καὶ ἀναγκάσει· καὶ ὅταν ἐκ τῆς σερήσεως αὐτῆς ἡς τὴν ἔξιν μεταβάλλει· κατ' ἐκείνο ὁ
 παρὸν αἶτιον ὡς τῇ ὑποκειμένης τῆς εἶναι ἐν τῇ πούτῃ γίνεσθαι σέρησι·

Ὁ πὺν δέικνυται διὰ τῆς συζέξεως πρὸς τὸ σῶμα ἡς ἐκείνου τὸ σῶμα διὰ
τὸ σῶμα πρὸς χωρεῖν. ιβ'.

Ο ὅτι καὶ συσχελλόμεθα ἑς ἑαυτὰ ἀναχωροῦμε καὶ συσχελλεται σὺ μετὰ τοὺς χωροῦντες διὰ σὺ μετὰ
 τοὺς συσχελλεται ὅτι τὴν ποῦ ἐν ἐργασίᾳ αἱ ποὺ μελόντων αὐτῆς αὐτῆς οὐσίας ἑς ἑλπίονα ὅσον συ
 νάγεται ἢ ἀπὸ πινός ἢ ὑφ' ἑαυτῆς πάντα δὲ τὰ τὴν ποῦ πάχονται ἀπὸ κείνου πινός τὴν ποῦ ποιῶ. ἢ γὰρ τὴν

πινόματος χωρίζον, το λοιπόν σώμα ἔς τὴν τέως, ὑπὲρ ἐκείνου χείρων κατεχομένου συνέρχῃ, ἢ τῆς ὑγροῦ τῆς αὐτοῦ περιπαρομένου. ἡ δὲ ὕλη οὐδὲ τὴν ἀρχὴν συσχελλεται. τῷ μὲν δὲ ἐργάει ὕφεισται. γίνεται ὅτε αὐτῆς σώματα, ποτὲ μὲν αὐτὴ μέγιστος ὄγκον, ποτὲ δὲ ἐλαττονότερον τῶν σωμάτων τὰ μὲν εἶναι παχύτερα, ποτὲ δὲ σφαιρώτερα. τὰ δὲ λεπτότερα τε καὶ ὑγρότερα. ὧν τὰ μὲν παχύτερα τε καὶ σφαιρώτερα ἔχον ὄγκον πλείονος ὄγκον δέχονται. τὰ δὲ ὑγρότερα τε καὶ λεπτότερα ἐλαττονότερα. διὸ ποτὲ μὲν αὐτὴ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐστὶν σώμα πλείονος κατέχον τὸ πον. ποτὲ δὲ ἐλαττονότερον τὴν αὐτὴν ὕλην τῶν κατέχον τῶν σωμάτων ποιητικῶν πειστικῶν εἶναι δεκτικῶν. ἢ μὲν οὖν ἐν τῇ τῶν σωμάτων χωρήσει διὰ τὴν ὕλην ἐρίνετο φθορὰ τις καὶ ἢ μεταβολὴ ἔς παχυμερέστερα σώματα. ὥστε αὐτὸ ἐλαττονότερον ὅν τέως τὸ ἐπερὶ κατέχον τὸ πον, τῶν ὑστερον κατέχον τὸ ἐκ τῆς ἀμφοτέρων μίξεως γινόμενον. ἢ δὲ τὰ αὐτὰ μὲν κατέχον. ὅ γὰρ αὐτοῖς δοκεῖ σῶζεν ἢ τὴν αὐτὴν φύσιν, πῶς αὖ ἐπὶ γίνονται τῶν γινόμενων, ἐπὶ οὐκ ἀμεινύμενα οὐ μόνον οὐ παχύτερα ἀλλὰ καὶ λεπτότερα αὐτὸ ἢ πρότερον ἦν ποιεῖ. ὥστε ἐστὶν αὐτὸ αὐτὴ μέγιστος γινόμενον ὄγκον καὶ τὸ πον κατέχον πλείονος.

Εὐρὸς τὸν πλάτωνος τὸν ἐκ τῶν φριγῶνων τὰ χεῖρα καὶ τὰ εἶδη τῶν σωμάτων συγκρίσθαι λέγοντας οὐ τὰ σώματα. 19.

Εἰς πᾶσι μεταβολῇ ὅτι τὸ ὑποκείμενον, οὐδὲ μεταβάλλει κατεργάζεται. οὐ γὰρ τῇ φορᾷ τὸ φερόμενον ὑποκίπτεται κατ' ἐκείνο τὸ μεταβάλλον. ἐν τῇ αὐτῇ σῶσι καὶ μαίωσιν, τὸ αὐξάνον τε καὶ μεινύμενον. καὶ ἐν τῇ κατ' ἀλλοίωσιν τὸ ἀλλοιούμενον. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κατὰ γένεσιν καὶ φθορᾷ μεταβολῇ ὅτι ὑποκείμενον πινός ἢ μεταβολῇ. οὐ γὰρ μὴ ἐκ τῆς μὴ ὄντος ἢ γένεσιν καὶ ἔς τὸ μὴ ὄν ἢ φθορᾷ. καὶ ἐστὶν ἐν ταύτῃ μεταβολῇ τὸ ὑποκείμενον ἢ ὑποκείμενον. καὶ αὐτὴ τῆς τῶν ἀπλῶν δὴ σωμάτων γένεσός τε καὶ φθορᾷ ὑποκίπτεται. τι δὲ καὶ τῶν εἶναι ὕλην αὐτῶν. ὅτι οὐ γὰρ πρὸ τῆς ἐν τῇ πέρχον τῆς πινότης γίνεται καὶ ἔς τὸ ἐλαττον διαλύεται. τῶν ὕλην αὐτῶν ἐκείνων. καὶ τὰ ἀπλᾶ δὴ σώματα καὶ ὅτι οὐ πρὸς τὸ ὑποκείμενον γίνονται καὶ ἔς τὸ ἐλαττον διαλύεται. τῶν ὕλην αὐτῶν. ἀλλὰ ἐκ τῶν τοῖς ἀπλῶν σώματι ὑποκείμενον τὰ φριγῶνα. ἐκ τούτων γὰρ πρῶτον ἢ γένεσιν αὐτῶν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔς τὰ ἐλαττον ἢ ἀνάλυσιν, τὰ φριγῶνα ὕλην τῶν ἀπλῶν σωμάτων. εἰς δὲ ἢ ποιεῖ καὶ ποιεῖ τούτων σύνθεσιν. ἢ δὲ τῶν, τὰ σώματα ὅτιν, ἀλλὰ οὐ τὰ εἶδη τῶν σωμάτων τὰ γινόμενα ἐκ τῶν φριγῶνων κατ' αὐτὸς. ἢ γὰρ εἴη τις αὐτοῖς καὶ ἀλλὰ ὕλην ὑποκείμενον, εἴη δὲ καὶ τὰ φριγῶνα, οὐκ αὖ ὕλην ἔχει οὐδέτερος ἔς οὐδέτερον αὐτὸ φερόμενον διωκεμένης. ἢ δὲ λέγοιεν τὴν ὕλην καὶ τὰ ταῦτα καὶ γίνονται, καὶ τὰ μὲν τὰ δὲ τὰ φριγῶνα καὶ ὡς κατεργάζεται πῶς. καὶ τὰ δὲ τὰ δὲ τὴν δὴ ποιεῖ ἢ γὰρ ἀμετέβλητος αὐτοῖς ἔς τὰ ἀλλὰ γένεσται, ὁμοίως τῆς ὑποκείμενης ὕλης τῇ γὰρ διωκεμένης καὶ κατὰ τὸ τῶν πρὸς καὶ κατὰ τὸ τῶν ἀλλῶν σωμάτων ἡδονοῖα κατεργάζεται φριγῶνα. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ αὐτὴ τῶν φριγῶνων αὐτὸ ὡς τὰ φριγῶνα μεταβάλλονται, ἀλλὰ ἢ ὑποκείμενον ὕλην κατεργάζεται κατὰ ταῦτα ἔς ἀλλήλα μινούσης τῆς ὕλης ὑποκείμενης ὕλης ὁμοίως αὐτῆς ἀλλήλα πέντε μεταβάλλει. οὐ φησὶ αὐτὸ ὁμοίως ἔς ἀλλήλα μεταβάλλειν, ἀλλὰ ὅτι ὕλην αὐτοῖς ὑποκίπτεται τὰ φριγῶνα. ἐπεὶ μὴ ὁμοίως οἷα τὸ εἶναι συντίθεσθαι τε καὶ κατεργάζεται, οὐδὲ ἔς ἀλλήλας ἐπὶ μεταβάλλειν αὐτὰ φησὶν ἐπὶ περὶ τῆς ὕλης ἐχούσιν. ἢ γὰρ καὶ τὴν βαρύνειται περὶ τῶν φριγῶνων. τὸ γὰρ ἐκ πλείονων τῶν αὐτῶν συγκείμενον βαρύνει τὸν γένον οὐκ ἐπ' αὐτὸ γίνονται ἐκ τῆς ἐκείνων συνθέσεως τὸ μεθιμενικὸν σώμα. ἢ δὲ μὴ ἐκείνο τὸ φυνικὸν περὶ τῶν φριγῶνων αὐτοῖς τὸ φυνικὸν εἶναι σώματι.

Εἰ τὰ κοινὰ νοήματα. τὰ ὅτι νοήματα οὐ σώματα. οὐδ' αὖ τὸ κοινὸν εἶναι σώμα νόημα τε ὅν τῶν κοινῶν σωμάτων. οὐδ' ὁμοίως, οὐκ ἐστὶ σώματος ὁμοίως. 18.

Ἡ τὰ κοινὰ οὐκ ἀπλῶς νοήματα, ἀλλὰ ἀπὸ πινῶν καὶ πρὶ πινῶν. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ κατὰ γένεσιν καὶ φθορᾷ τῶν πινῶν. οὐκ ὅτι τῶν κοινῶν τὸ ἀφαιρεθῆναι αὐτῶν τῇ αὐτοῦ. ταῦτα δὲ κατὰ αὐτὰ διαφέροντα ἀλλήλων. καὶ δεχόμενα ὅτιν. ὧν ἀφαιρέθων τὸ κατελεσμένον νόημα, ἢ οὐκ ἀπαιρῶν τὸ κοινὸν ὅτιν οὐ τῶν ὕφεισται ὡς νοήματα, δοκεῖ τὴν ὑπόστασιν ἔχειν ἐν τῇ λέγειται καὶ ὅτιν ὁμοίως τῶν πινῶν. καὶ τῶν τὸν ὅτιν νοουμένων καὶ διὰ τῶν νοήματων εἶναι δοκῶν τῶν τῶν νοήματα, ἀλλὰ τῶν οὐ τῶν νοουμένων. μινυτικῶς γὰρ ὁ ὁμοίως τῶν ἀπὸ τῶν πρᾶγματις τῶν ἐλκυσμένων νοήματα γινόμενα. σιμῶα γὰρ τὰ μὲν νοήματα τῶν πρᾶγματις. οἱ γὰρ τῶν ἀπὸ ἐκείνων νοήματα. ὥστε καὶ ὁ τῶν σωμάτων ὁμοίως, εἴη αὖ τῶν νοήματων μινυτικῶς ὁ λέγειται ἀπὸ τῶν σωμάτων κατὰ ἀφαιρέσιν τῶν ὑπάρχοντων τῶν κατελεσμένων σωμάτων. ὧν ἀφαιρέθων τῶν κατελεσμένων κοινὸν καὶ ταυτὸν ὅτιν ἐπὶ αὐτῶν τῶν σωμάτων. ὧν δὲ τῶν σωμάτων φύσεως τε καὶ οὐσίας μινυτικῶς, οὐκ αὖ εἴη ἀσώματων. οὐδ' ἐπεὶ ἀσώματων οὐ τῶν, καὶ τὸ νόημα τὸ ἀπὸ τῶν σωμάτων διὰ τῶν ἀποπιν τὴν λέγειται. ὁ μὲν γὰρ ὁμοίως, ἔχον. οὐ γὰρ δὲ τὸ σώμα. καὶ ἐπὶ αὐτῇ οὐ τῶν νοουμένων τὴν σημανόμενον. ἐπεὶ αὐτὸ τῶν τῶν ἀφαιρέσιν καὶ τὸν τῶν λυκῶν ἔχον εἶναι καὶ τὸν τῶν βαρύνει βαρύνει. ὅτι μὲν γὰρ οὐ τῶν νοήματα.

ματος ὁμοίως. ὁ μὲν λέγει τὸ φριγῶν διὰ τὸ ἀπὸ. οὐ ποιοῦτο δὲ τὸ νόημα. καὶ ὁ μὲν ζῶν λογικὸν θνητόν. οὐδὲν δὲ πούτων ἐν τῇ νοήματι.

ὥς λέγειται τὴν αὐτὴν διώμεν ἄμα τῶν ἐναντίων εἶναι. 16.

Ὅταν λέγεται τὴν αὐτὴν διώμεν εἶναι τῶν ἐναντίων. οὐ τῶν λέγομεν ὅτι τῇ αὐτῇ διώμεν καὶ περιπατεῖ τις καὶ ἡρεμεῖ, καὶ λέγει καὶ σιγᾷ. οὐ γὰρ καὶ τὴν αὐτὴν διώμεν καὶ περιπατεῖ, καὶ τὰ πινῶν καὶ ἡρεμεῖ οὐ τῶν γὰρ αὐτὸ γίνονται καὶ τὸ κατελεσμένον τῶν ἡρεμεῖ. ἢ δὲ ὧν ἡ διώμεν ἢ αὐτὴ τῶν καὶ ἡ ἐργασία ἢ αὐτὴ. ἀλλὰ ἐστὶ τὸ λέγομεν ὅτι τῶν τῶν ἐναντίων πινῶν διώμεν τῶν καὶ τῶν ἐναντίων ἐκείνων διώμεν. ὅ γὰρ πρὸς θάτερον τῶν ἐναντίων αὐτὴν ποιεῖται ἔχει ὅτι ἀλλήλων καὶ πρὸς θάτερον. συνασπᾷ γὰρ ἢ θάτερον διώμεν τὴν θάτερον. ἢ αὐτὴν οὐ αὐτὴ τῆς ὕλης. τῶν γὰρ τῶν διώμεν πινῶν ἔχον μὴδὲ πινῶν εἶναι ἐκείνων, διώμεν δὲ μεταβάλλειν ἔς αὐτὸ. τὸ δὲ μεταβάλλειν ἔς τὸ ἐναντίον πινῶν αὐτὸς αὐτὸς μεταβάλλει. καὶ γὰρ τὸ μεταβῆναι ἐναντίον αὐτὸ, τὸ ἐναντίον πινῶν μεταβάλλειν. μέλλει οὐ τῶν ἐναντίων αὐτὸ εἶναι. ἐκ τούτων γὰρ ἢ μεταβολῇ. τὸ δὲ ἐν ἐναντίον καὶ ἀπὸ βάλαν αὐτὸ ὡς δὲ κατελεσμένον αὐτὸ τὸ ἐναντίον ἢ ἀμφοτέρων διώμεν ἔχει τῶν κατελεσμένων αὐτῶν περὶ κατελεσμένων καὶ ἀπὸ βάλαν διώμεν. τῶν οὖν συνασπᾷ τὴν τῶν ἐτέρων διώμεν καὶ τῶν θάτερον τούτων αὐτὴν δὴ οὐ καὶ τῶν ἐναντίων λέγειται. τὸ δὲ πρὸς οὐκ ἐστὶ τῶν ὑγρῶν διώμεν ἔχει θερμὸν ὅν, ὅτι μὴ τε θερμὸν οἶόν τε διώμεν εἶναι ποτε πρὸς τὸν ὅν, ἀλλὰ ἢ ἐν ἐργασία ποιοῦν. καὶ καὶ βάλαν ἀλλήλων τὸ οὐ τῶν διώμεν ἔχει, τούτου διώμεν καὶ τὸ ἀντικείμενον. ἢ γὰρ ὅτι ἀλλήλων ἐν αὐτῶν εἶναι. καὶ οὐ διώμεν εἶναι ἐπὶ αὐτῶν ἢ διώμεν, τῶν διώμεν αὐτὸ. ποτε μὴ ἔχον αὐτὸ διώμεν εἶναι. ἢ δὲ τὸ μὴ ἔχον αὐτὴν ποιεῖται τῶν ἔχον τὸ διώμεν ἔχον πινῶν. καὶ τῶν ἀπὸ κατελεσμένων αὐτῶν διώμεν ἔχει. οὐκ αὐτὴν δὲ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν διώμεν ἐναντίων λέγειται. τὰ μὲν γὰρ ἐναντία ἀπὸ διώμεν ἄμα τῶν αὐτῶν ὑπάρχον. αὐτὸ δὲ τῶν ἐναντίων διώμεν, ἄμα ἔχον ἐν τῶν διώμεν αὐτὸ. ὅταν οὐ μὴδὲ τῶν πινῶν αὐτῶν ἢ ἐργασία. ὅτε γὰρ κηρὸς, διώμεν καὶ φριγῶνα γίνονται ποτε διώμεν καὶ περιφέρει. πρὸ τῶν γὰρ οὐ μὴδὲ τῶν πινῶν εἶναι τῶν κατελεσμένων, οὐδὲν μέλλειν ἔς τὸ ἐπερὶ αὐτῶν μεταβάλλειν. ἔχον μὲν περὶ ἀμφοτέρων ἄμα τῶν διώμεν. οὐκ οὕτως ἐκείνων. καὶ ἀμφοτέρων ἄμα δὲ κατελεσμένον. οὐδὲν γὰρ ἄμα τῶν ἐναντίων ἐστὶ δεκτικὸν καὶ τῶν ἄμα αὐτῶν τῶν διώμεν ἔχον. ἢ γὰρ μὴ ἔχον ἢ ὕλη ἄμα πρὸς τὰς ἐναντίας αὐτὴν ποιεῖται. ἀλλὰ ἐν τῶν αὐτῶν τὸ διώμεν τὸν αὐτὸν δὲ τὸ δὲ, οὐκ αὐτὸ εἶναι ἐπὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἄποιος παρὸν πινῶν καὶ διαφορᾷ. καὶ δὲ τὸ μὲν τῶν ἐναντίων. καὶ δὲ τὸ ἐπερὶ διώμεν. διὸ τῶν μὲν γὰρ ἐναντίων διώμεν, οὐ ῥητέον ἐναντίας. εἴη αὐτὸ μὲν συνυπάρχουσιν. οὐκ οἶόν τε δὲ συνυπάρχον τὰ ἐναντία. τὰς ἐπὶ αὐτῶν ἔς τὴν ἐργασίαν περὶ οὐ τῶν, ἐναντίας ἐξ οὐ μὲν δὴ καὶ αὐτῶν.

ὥς οὐκ ὁμοίως τῶν σοχησικῶν τέχνων καὶ αἱ ἀλλὰ τέχναι τέλος ἔχουσιν τὸ πινῶν τὰ περὶ αὐτὰς ποιεῖν πρὸς τὸ τῶν προκειμένου τυγχάνειν. 15.

Εἰ τῶν σοχησικῶν τέχνων τέλος εἶναι τις λέγει, τὸ πινῶν τὰ περὶ αὐτὰς ποιεῖν πρὸς τὸ τῶν προκειμένου τυγχάνειν. πῶς οὐκ ὁμοίως καὶ αὐτὸ τῶν οἰκείων τεύχεσσι. τέλος τῶν οὐ σοχησικῶν τῶν τέχνων. δοκῶν δὲ κατὰ τῶν μέλλειν διαφέρει τῶν ἀλλῶν αἱ σοχησικαὶ καὶ τῶν μὴ ὁμοίως τῶν τέλους τυγχάνειν. καὶ οὐ μὲν τέλος ἐστὶν αὐτῶν τὸ τυχεῖν τῶν προκειμένων, διαφέρει οὐ κατὰ τῶν κατὰ οὐς δὲ τὸ προκειμένου ὅτιν αὐτῶν τέλος, οὐ κατὰ τῶν τέλους μὴ ὁμοίως τυγχάνει, οὐ διαφέρει οὐ τῶν κατὰ τὸ μὴ ὁμοίως αὐτῶν τὸ τέλος ἔχον. ἐκείνων μὲν γὰρ τούτων κατὰ τὴν τέχνην γινόμενους ἐπὶ περὶ τὸ οὐ κατελεσμένον, καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῶν τῶν προκειμένου κατὰ τὴν αὐτὴν διώμεν ἔχον γινόμενων οὐ τεχνικῶς γινόμενων ἐπὶ τέλος ἔχουσιν τὸ τυχεῖν τῶν προκειμένου. ὅτιν γὰρ ἐκείνων τῶν πάντων τὰ περὶ αὐτῶν πινῶν πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν προκειμένου τὸ καὶ τυχεῖν αὐτῶν. ταῦτα γὰρ πινῶν τὰ περὶ αὐτῶν γίνονται. αὐτὸ δὲ τῶν σοχησικῶν τῶν μὴ πάντως τῶν γινόμενους κατὰ τὴν τέχνην ἐπὶ περὶ τὸ οὐ κατελεσμένον διὰ τὸ διώμεν πρὸς τὸ τυχεῖν ἐκείνων πολλῶν, αὐτὸ δὲ ὅτιν αὐτὸν τῇ τέχνῃ. ἐπὶ δὲ κατὰ αὐτὰ κατὰ τὴν τέχνην γινόμενα μὴ ὡς δὲ μὴδὲ τῶν αὐτῶν εἶναι πινῶν καὶ τῶν μὴ πινῶν ὁμοίως ἔχοντες προσφέρει διὰ πάντων, ἢ δὲ πινῶν. καὶ ἀλλῶν αὐτῶν τῶν ἔχοντες προσφέρει οὐδὲ, οὐ τὸ τυχεῖν τῶν προκειμένου τέλος. εἴη. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ πληρώσει τὰς τέχνης, ἢ τέλος μὲν καὶ πινῶν τῶν τυχεῖν τούτων οὐ κατελεσμένων τὰ περὶ αὐτῶν ποιοῦσιν διὰ τῶν πάντων τὰ περὶ αὐτῶν πινῶν. ἔργον δὲ ὅτιν αὐτῶν τὸ πάντων τὰ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν προκειμένου πινῶν τῶν μὴ μόνον τῶν τὸ ἀρκεῖν πρὸς τῶν προκειμένου τυχεῖν. ἀλλὰ εἴη καὶ ἀλλῶν τῶν, αὐτὸ εἶναι αὐτὸ τῇ τέχνῃ.

Ὅτι οὐκ ἐστὶν τῶν ὡς ὑποκείμενος πινῶν, ὁ καὶ σοχησικῶν ὅτι θερμὸν ὅν πινῶν ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τὴν αὐτὴν μίξει τῶν ἐναντίων ποιοῦν ἐκείνων. 13.

Ὅτι καὶ μέλλειν θερμὸν τῶν σοχησικῶν πινῶν, ὁ καὶ ὑποκείμενος λέγειται ἢ ἔστιν τῶν πινῶν. ὁ ποῖόν ὅτι καὶ τὰ περὶ αὐτῶν πρὸς ἡδονὴν ἐκείνων τὸ ἐλαττον θερμὸν μίξει τῶν ἐναντίων. ἢ γὰρ

φλοῦξ ἑλαπῶν μὲν θέρμει τῆς περὶ ῥωμένον σφῆρας· ἀλλ' οὐ ψυχρότης μίξει, ἀλλ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ παῖς ἐν τῇ σφῆρᾳ παρὰ τὴν τῆς ὕλης στερεότητά τε καὶ ἀπυπνίαν· τῇ ᾧ ἀπιδραπτική εἶναι καὶ μὴ ἄκη· ἡ δὲ ἐν αὐτῇ θέρμει τοιοῦτον παρέχεται· καὶ τὸ ὡς σιχθεῖν δὴ πῦρ τὴν φύσιν ὃν μανόν τε καὶ ξηρόν καὶ ἄμικτον ὕλης χορηγίαν παρέχειν διωαμένης τοιοῦτω πυρὶ οὗτω θέρμῳ ὅστιν ἀμέλει ταῦτα αὐτῇ τῆς ὕλης πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ πλῆσιν πινεῖ ἔχει καὶ πυκνότητά καὶ τῇ τοιοῦτῃ πυρὶ φροφίᾳ· διὸ καὶ δι' ὁλοῦτον αὐτῆς λέγοντο τοῖς αὐτοῖς πῦρ μεμίσχαι τῇ ἐναντίφ· φροφῆς γὰρ τῆς τοῦ δαίμονος καὶ σάζεται, ὡς πᾶσι τῇ ἔχει· φροφὴ δὲ τὸ ἐναντίον τῇ ἐναντίφ· ἐπὶ οὐδ' ἐπ' εὐλὴν τὸ τοιοῦτο πῦρ, ἔχει αὖτις καὶ τῆς ἐναντίου αὐτῇ· ὁ φέρον τις αὐτὸ μετὰ βάλαντι· δὲ οὐκ αὐτὸ φροφὴ πῦρ, ἀλλ' ἁλικινεῖς τε καὶ καθεκρόν ἄμικτον τῆς ἐναντίου τὸ καὶ αὐτὸ ὑφεστὸς ὡς καὶ τῶν ἄλλων σιχθεῖν ἔχουσιν.

Ἐπεὶ τὸ πρῶτον φύσιν ὑπάρχον ἀρχὴν κινήσεως, ἰή.

ΟΤΙ μὲν ἡ φύσις ἀρχὴ κινήσεως, δῖλοι ἐκ τῆς κινήσεως ἀρχὴ διαφέρει τὰ φυσικὰ τῶν μὴ φυσικῶν σωμάτων. ὧ δὲ διαφέρονται τὰ φυσικὰ τῶν μὴ φυσικῶν φυσικὰ ὅτι, ἥτοι εἶναι τὴν φύσιν, ὅσα μὲρ οὐδὲ σώματα γεννιὰ ὄντα φυσικὰ, τοῖς τοῖς ἡ γένεσις οὐ ἀλλοθίσι γίνεται τοῖς τοῖς. καὶ εἰναι ἡ κινήσις ἀλλοῖς συνερούσα πρὸς τὸ ἐν τῷ οὐκ αὐτῷ γένεσθαι τόποι. ὧ γένόμενα ἡμεῖς καὶ τὰ τόποι καὶ ὅτι καὶ ὅτι γένόμενα τελειόται. εἴη ἥ οὐ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς τῆς κινήσεως. τοῖς δὲ ἀγενήτοις τε καὶ τῇ αὐτῶν φύσει τελείως σώμασιν καὶ ὅτι ἐν τῷ καὶ τῷ φύσιν αὐτοῖς τοῖς τοῖς φύσις τῆς εἰναι ὡ αὐτοῖς ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οὐκ ἔστι τὴν ὅς ἀτελείας ἔστι τελειόται μετεβολῶν συνετελεσθῆ. οὐδὲ ἔστι τὴν καὶ τῷ φύσιν αὐτῶν τὸν ἐνεχθῆναι. τελεία τὴν καὶ ὅτι καὶ οὐδὲ ποτε ὅτι εἰναι τῆς καὶ τῷ φύσιν αὐτοῖς τὸν, ἀλλ' ἔστι τὸ διὰ τῆς καὶ τῷ αὐτοῖς ἐνεργείας μοιούσθαι τῷ τῶν ὄντων ἀρίστη τῇ αἰδίῳ τῇ καὶ συνεχεῖ καὶ ὡ μακρὰ κινήσει μεμυμένα τοῖς ἐνεργείας εἶναι αὐτοῖς καὶ τὸ ἀκίνητον καὶ τὴν αὐτῶν. διὰ μὲν τῆς κινήσεως, τὸ ἐνεργείας εἶναι αὐτοῖς, ἐνεργείας τῆς ἡ κινήσεως. εἴη ἥ τὸ μεμυμένα τὸ ἀπλῶς ἐνεργείας ὄν, ἡ μηδεμῶς κοινωοῦ διωόμεως δι' ἐνεργείας τῆς καὶ τῷ φύσιν αὐτῶν τοῖς τῆς τοῖς. διὰ δὲ τῆς συνεχῆς ἡ καὶ τῆς μεμυμένας ἡ ὡμοῖως αὐτῶν κινήσεως τὴν αἰδίον αὐτοῖς μεμυμένα φύσιν. οὐδὲ ἥ μὴ κινούμενον τὴν αὐτῶν φυσικῶν ὡ κινούμενων τῶν σωμάτων οὐτε κινούμενον τῆς σῆναι ποτε καὶ μὴ συνεχῶς κινεῖσθαι ὅλογον αἰτίαν ἔχει. οὐτε ἥ παρὰ τῆς τόπου, οὐτε παρὰ τῆς κινήσεως παρὰ φύσιν, οὐτε παρὰ τῆς διὰ τὸ θνητὸν ἀδυνάειας. διὸ κινούμενα συνεχῶς καὶ τὰ τὴν αὐτοῖς φύσιν διὰ τῆς τῆς κινήσεως μόνης τὴν ἐκένον μεμυμένα σῆναι, διὸ δὲ τὸ κινεῖσθαι μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῆ τῆς καὶ αἰδίον κινεῖσθαι κινήσει καὶ τῷ φύσιν αὐτοῖς ἀκίνησι καὶ τὸ ἥ μὴ ἔχειν αὐτοῖς σφαιραεικὸν. ἐπὶ τὸ μὲν ἀέριον τε καὶ τελειότατον τῶν ἡμῶν τῶν ἀρίστων τῶν σωμάτων καὶ τῶν φύσιν. τῶν δὲ τοιούτων ἡ μὴ, παρὰ φύσιν ἡ σῆναι. διὸ οὐδὲ βράσιν ἔχει πινὰ καὶ τὴν σῆναι.

Ὁ π ὁ κρῆμος αἰδῖος ἦν. τὸ δὲ κρῆμα ἔιναι ἀντὶ τῆς πλῆθους ἐστίν, ἢ ἀντὶ τῆς οὐκείας οὐσίας ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν το. 16.

Ε ἰὸ ἡρόμος αἰδὸς τῇ ἐαυτῇ φύσει· τὸ δὲ ἡρόμφ' εἶναι ὅτι τὸ ἐν ποιᾷδε πνὶ πέφαι εἶναι, εἴη ἀπ' ἡρᾷ
τῶν τάξιν παρὰ τῆς ἐαυτῇ φύσεως ἔχον· ἡ δὲ τῷ, οὐτε πρὸς τὸ εἶναι, οὐτε πρὸς τῶν τάξιν, ἡ
ἔχει δὲ οὐτ' αὐτῇ προνοήσκει πρὸς ἀλλὰ μὴ πᾶν τὸ προνοοῦν ἢ τῇ εἶναι προνοοῦμενον προνοοῦται, ἢ τῇ
δὲ εἶναι· ὦν πρὸς μηδέτερον δέομενος τῇ προνοήσκει πρὸς ὃ ἡρόμος οὐδ' αὖ προνοοῖτο ὅπως, ἢ πᾶς μὲν ὁ
ἡρόμος οὐ δεικνύει πρὸς προνοήσκει πρὸς, οὐτε πρὸς τὸ εἶναι, οὐτε πρὸς τὸ δὲ εἶναι· ἡ δὲ γινώσκῃ προνοοῖ
ἐν τῇ ἡρόμφ' γίνεται· μέρους μὲν πρὸς ἐν τῇ ἡρόμφ' προνοοῦται πρὸς· μέρους δὲ πρὸς προνοοῦμενον· ὅσον
μὲν ἢ αὐτῇ σῶμα ἀγενντὸν τε καὶ ἀφωρτὸν ὅτι καὶ αἰετῶν καὶ τῶν αὐτῇ φύσιν τε καὶ φύξην τε
παρμίσκον καὶ τῶν αὐτῇ κίνησιν κινουμένων ἐφέσει μῆσεως τῇ πρὸς πρὸς τοῦ, τῷ οὐδὲν δεικνύει· τοῦ
προνοήσκει πρὸς ἐν τῇ οἰκείᾳ φύσει τῇ τε καὶ πρὸς τὸ εἶναι καὶ τῶν καὶ τῶν δὲ εἶναι τελοῦται καὶ ἔχον· ὅσον
δὲ αὐτῇ γενντὸν τε καὶ φωρτὸν καὶ τῇ πρὸς ἀλλοῦ βουθείας δέομενον πρὸς τὸ εἶναι καὶ πρὸς τὴν
διὰ τῆς δὲ τῶν μετεβολῆς καὶ τῆς αἰδὸς αἰδὸς, πᾶσι τὸ προνοοῦμενον ὑπὸ τῆς τῇ θεοῦ μέρους
τῇ ἡρόμον κινήσεως δὲ τῶν καὶ ποιᾷς ἀέσεως πρὸς αὐτῇ κυβερνώμενον· ὅφ' ἢ ἐφ' ὅσον εἰ δὲ ἔχειται
θνητὸν τι ὃν μετ' ἔχον τάξεως πρὸς ἐκείνων αὐτῇς τυγχάνον φυλάσσει δι' αὐτῇς ἢ καὶ τῆς αἰδὸς ἀφωρτῶν.

Ὡς τὸ μεταβάλλον εἰς τι καὶ ὡς ἔχει δυνάμει τρεῖς τιὸν δυνάμει καὶ
μετὰ τὸ μεταβάλλον εἰς ὃ μετέβαλον. κ.

Πως τὸ μεταβάλλον ἐς τι πρὶ δυνάμει ἔχων πρὸ τῆς μεταβάλλου ἐς αὐτὸ πᾶσις αὐτὸ μεταβα-
λῆσκειν ἔσται, πρὶ τὴν δυνάμει τῶν τῆς δυνάμει ἐκείνου πάντες οὐ μεταβάλλου καὶ γίνεται
πάλιν ἐκείνου ὡς λέγει αἰστωτέλης ἀπὸ τῆς ἰσότητος καὶ γινώσκων αὐτὸν καὶ φανερὸς
δοκεῖ. οὐ γὰρ οὐ τῶν ἔχοντα δορᾶται τὰ γινόμενα. οὐτε γὰρ τὸ βάθρον τὸ ἐκ τῆς πυλίδος εὐλου γινόμενος

φυλάσσει τὴν διώμεν ἔτι τῷ τοιοῦτο γενέσθαι ἔχλον, οὐδ' ἔστι τανύτῃ ἡ μεταβολὴ τε καὶ φθορὰ. οὐδ' οὐκ ἐκ πινῶν καὶ τὰ μεταβολῶν γινόμενος ἀνθρώπος πάλιν ἔσται ἑκείνῳ φθέρηται ὅς ὡν ἡ γένεσις αὐτῷ. καὶ δὲ καὶ ἐμμελῶν, καὶ τὸ δε καὶ ἀπὸ ῥέματι καὶ τὰ μεν καὶ τὰς τέχνας γινόμενα οὐκ ἀνακαίμῃ πάλιν ὑπὸ τὰς ὕλας ὅτι μὴδὲ ὑπὸ τῆς τέχνης ἔργον ἢ ὕλη ὅς ἡς ἐπείσῃ τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ μὴδὲ ὑπὸ ἀντικειμένη τῷ ἔργῳ γινομένη, ὅς οὐ ἡ μεταβολὴ τῶν γινόμενῶν ἔχει δὲ τὸ ὑποκείμενον φυσικὸν π. ὃν διώμεν τῷ διέξασθαι γινόμενῳ, καὶ τὸ εἶδος, καὶ μὴ καὶ δέξεται φυλάσσειν τὴν διώμεν τὴν τῷ χειρίζεται τῷ εἶδος οὐ διέξασθαι γινόμενῳ, καὶ αὐτοῦ καὶ φθέρηται. καὶ γίνεται αὐτῇ ἡ φθορὰ ὥσπερ οὐ καὶ ἡ γένεσις ὑποξέσθαι πινος, ἡ πινος τοιοῦτον ἢ ὡς τεχνικὴν φθέρηται ἡ ὑποφύσεως ἡ τῇ τῷ ὑποκειμένου σώματος φυσικὴ φθορὰ συμφθέρηται καὶ τὸ τῆς τέχνης ἔργον. ὡς δὲ τῆς τῶν φύσει γινόμενων ὥσπερ οὐ τὸ γινόμενον οὐκ ἔστι καὶ τὸ ὑποκείμενον φύσει καὶ ἐστὶ πρῶτον μὲν ὑποκείμενον ἢ ὕλη, ἥτις οὐδὲ ποτὶ ζῆν ἐνεργεῖ καὶ αὐτῷ. ἐνεργεῖ δὲ ὑποκείμενα τὰ σοιχεῖα. ἀπὸ δὲ μετὰ πινος ποιοτικὸς τε ὅτι καὶ ἐν αὐτοῦ σώματος ὅς ἄλλαν καὶ μεταβάλλει καὶ τὰς ἐν αὐτοῦ σώματος, ὡς ἔχει πρὸς ἄλλαν καὶ τῆς ὑποκειμένης αὐτοῖς ὕλης κοινῆς τε οὐσης ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀλλοιούσης τὸ εἶδος καὶ τὴν ὑδικοῦσιν τῆς ποιοτικῆς ἐναντίας. τῇ γὰρ τὸ δε πῖ γεγονότα, ἔχει δὲ διώμεν καὶ τῷ οὐ τῷ ἐναντίῳ. τῷ δε εἶναι φυλάσσειν τὴν διώμεν μεταβάλλει ποτὶ καὶ ὅς ἑκείνο. διὸ οὐδὲν ἀφθαρτόν τ' ἀπλὸν τε καὶ ἡ γενητῶν σωμάτων. γίνεται δὲ ἐκ τῶν ἀπλῶν πούτων σωμάτων καὶ τὸ σύνθετον καὶ τὸ μίξιν πινὰ καὶ καὶ κράσιν, ἡ συμμερίαν τῶν διωμένων. καὶ τὸν ὅς ὅς οὐ πινὸν ἀπλὸν μεταβολῇ γίνεται, ἀλλ' ἔστι πινὸς ἐν μετῇ ὅς ἀπασῶν τῶν ποιοτικῶν τῷ καὶ διωμένων τῶν οὐ τοῖς ἰσχυροῦς σώμασι ὑποκειμένην. ἔχοντα δὲ διώμεν καὶ τῷ χειρίζεται πάλιν ἀπ' ἀλλήλων καὶ σώματα ἀπλὰ ἐκ τῆς ποικύτης μίξεως ἀναλύεται τε καὶ χειρίζεται. διὸ ὅς οὐκ οἶόν τε πινὸν ὅς αὐτῶν συνημμένων, ἀφθαρτόν εἶναι. γίνεται δὲ καὶ ἡ τῶν ζῶων γένεσις καὶ τῷ συμμερίαν πινῶν σωμάτων ἡ δὲ μεμνημένη αὐτῶν. οὐ γὰρ ἀπλοῦ σώματι τὸ ἐμμελὲς καὶ τῷ συμμερίαν ἐμμελὲς τε γίνεται καὶ ὡς αὐτοῦ. καὶ τὰς δὲ πινὰς τὰς διωόμεναις ἔχοντα ἡς ἡ συμμερίαν λυομένης τῷ τῷ ὅς ὡν ἐγένετο μεταβάλλονται μὴ πινὰς τὰς διωόμεναις καὶ ὅς ἡ συμμερίαν ἀναλύσας τε καὶ δι' αὐτοῦ τῶν αὐτῶν γίνεται οὐκ ὅς τῷ μὴ καὶ αὐτοῖς σωζόμενα, οἷον καὶ τὸ ἐμμελὲς. τῷ μὲν γὰρ ὡς καὶ αὐτοῖς σύνθετον ἡ πινὸς σύνθεσις μετὰ τῷ πρῶτον μίξιν τε καὶ ἀρμονίαν τῶν ὅς ὡν ἡ σύνθεσις τῷ ζῶον σώματι τῶν μεταβάλλονται δὲ ὅς ὡν ταῦτα καὶ σώματα. ταῦτα δὲ τῷ τῷ σοιχεῖα σωζόμενα λύνεται τε ἀπ' ἀλλήλων ἀσυμμερίαν πινὸς οὐ αὐτοῖς γινόμενης τῷ πλεονεκτῶν τῷ ὅς αὐτῶν. οὐ γὰρ διώμεν ἔχον ὡς τ' ἐπ' ἀπ' αὐτοῦ τῷ ποικύτην συμμερίαν φυλάσσειν. καὶ εἶναι ἡ τῶν ζῶων καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν συνθέτων σωμάτων φθορὰ γινόμενῃ ὅς τῷ τῶν σοιχείων ἀναλύσιν. ὅς ὡν καὶ τῷ συμμερίαν πινὰ τῷ πρὸς ἀλλήλων τῶν σοιχείων, ἡ γένεσις τε αὐτῶν καὶ ἡ συστασις. καὶ ὁ ἡσυχίος δὲ τῶν ἡ πινῶν σωμάτων ἐνεργεῖ ὄντων καὶ τῷ μεταβολῶν πινὰ γέγονε, δηλοῖ ὅτι καὶ σώματα ἑκείνα σώζονται οὐ αὐτῷ, ὅς καὶ τῷ μεταβολῶν ἡ γένεσις αὐτῶν. σωζόμενα δὲ καὶ διωόμενα καὶ ἑκείναις ἔχοντα ὡς ἔχοντα μεταβάλλονται ὅς τὸ ἡσυχίος εἶναι πάλιν καὶ μεταβάλλονται. ὅς τῷ δὲ μεταβάλλονται, οὐκ ἔστι ἀπὸ ἡσυχίος εἶναι ὡς τῷ ὅς ὡν μεταβάλλονται καὶ τῷ ἀπλὰ σώματα ὅς ἀλλὰ καὶ πρῶτον τῷ τῷ ὑποκειμένη αὐτοῖς ὕλῃ εἶναι δικτυκῶν τῷ εἶδος ποιοῦ τῶν τῷ πρῶτον σώματι καὶ τῷ σύνθετον ὅταν, ἡ δὲ τῷ φύσιν ἡ δὲ πινὰ ἐξῶθεν πείσονται ὑδικοῦσιν τῷ αὐτοῖς. ὁ λυσιμὸς συμμερίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλων καὶ τῷ εἶναι ὅς συνθέτῳ σώματι

Ὅτι μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἢ πρόνοια κατὰ ἀνάγκην. καί.

Πρώτω ἡμῖν γινομένων πρὸς τοὺς ἐταίρους περὶ προνοίας λόγων· καὶ παραμύχῃ μὲν δεικνύοντες ὅτι τὸ ὅτι καὶ τὰ ἀρίστιστα ἀπὸ τῶν θείων τῶν θνητῶν ἀλλήλων καὶ τις καὶ προνοία καὶ τις καὶ τίνα γινομένην τὸν φόβον οὗτος ἐτόίμην λέγειν εἰπὼν τις τῶν περὶ τῶν πρώτων ἀξίον εἶναι μαθεῖν πῶς ἀποκρίνεται διὰ πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας· πότερα καὶ προηγουμένως λέγων τὰ θεῖα τῶνδε προνοήσας καὶ ἡ μᾶς, ἢ καὶ τὰ συμβεβηκώς· οἱ γὰρ οὐ φασκόντες εἶναι καὶ τὰ ἀρίστιστα προνοίαν τιλὺ φημὼν λεγομένην γίνεσθαι προνοίαν, καὶ τὰ συμβεβηκώς φασὶ γίνεσθαι λέγεσθαι· ἢ δὲ οὐ πάντων οἷς προστίθεται τὸ καὶ τὰ συμβεβηκώς τῷ μὴ κυρίως εἶναι τοῖς τοις, ἀλλ' ἐλεγετο σημεῖον ὅτι· τὸ δὲ μὴ κυρίως· ὃν, οὐδ' ὃν πως, οὐδ' αὖ ἢ καὶ τὰ συμβεβηκώς λεγομένη πρόνοια εἴη πρόνοια μετὰ τοιαύτης προσηκῆς λεγομένη· καὶ τὰ συμβεβηκώς τε γὰρ κινῆσθαι λέγεται τὰ μὴ κινούμενα κυρίως τε καὶ καὶ αὐτὰ τῇ καὶ τὰ συμβεβηκώς· αἵτια μὲν ταῦτα, ἅφ' ὧν μηδὲ μία συντίθεται προηγουμένως πρὸς τὰ ὧν αἵτια εἴη λέγεσθαι· ἢ δὴ καὶ τιλὺ προνοίαν μετὰ ταύτης γίνεσθαι πῆς προσηκῆς λέγομεν, ἴσως ὅτι ὧν λέγομεν ἅλλοι περὶ προνοίας ἀναρροῦμεν αὐτὸ εἶναι τιλὺ προνοίαν· ὡς γὰρ τιλὺ κέρδιον δραχμῶν οὐχ οἷόν τε δραχμῶν εἶναι λέγειν τῷ ἀναρετιχῶν ἁλλῆς εἶναι τὸ προκείμενον, οὕτως οὐδὲ τὸ καὶ τὰ συμβεβηκώς πρόνοίαν οἷόν τε λέγειν πρόνοίαν τῷ τὸ καὶ τὰ συμβεβηκώς οὐ πάντων ἀλλ' ἀναρέσει τῷ συντίθεται προστίθεσθαι· καὶ ἐγὼ πρὸς ἁλλῶν· τὴ δὲ ἀναγκῆς εἶναι σοὶ δοκεῖ τιλὺ προνοίαν θατέρω τούτων προσηκῆς· καὶ διὰ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸν οὕτως ἐρωτῶντα ἢ προηγουμένως καὶ καὶ αὐτὸ γίνεσθαι λέγειν

ἔπειτα αὐτὸν ἡ κατὰ συμβεβηκός· καὶ ὅς· τίς γὰρ αὐτὴν λέγων ἄλλο παρὰ ταῦτα διέειπεν κατὰ ἵκην
 ποιῆσαι τὴν ἀποκρίσιν· δῆλον εἶπεν ὡς ἡ μὲν μὴδὲν φαίνεται διωάμενον εἶναι μεταξὺ τῆς κατὰ αὐτὸ
 κατὰ τῆς κατὰ συμβεβηκός, ἀναγίνῃ τὸν ἀποκρινόμενον ὑγιῶς περὶ τὴν ἐρώτησιν εὐθαρπῶς τὴν πρὸς
 νοῖαν τί θεῶν· ἡ δὲ εἰς τὴν διωάμενον εἶναι τούτων μεταξὺ, φανερόν ὡς ὅ τῃς διέφας εἴη αὐτὴν δεικνύς· ἡ
 ἐρώτησιν οὐκ ἀναγκάσαν τῇ μὴ πάντας τοὺς διωαμένους λέγεσθαι ῥόποις τῆς προνοίας περιεληφέν
 ναι· καὶ παντῶν εἰπὲν εἴη τοιούτων ὁ τῷ παραλειφθῆαι παραλύει τῆς ἀποκρίσεως ἀναγκάσαν·
 καὶ ὡς· δοκῶ μοι τῷ γνώσειν ἐσεσθαι εἴτε τῶν ἔχει τὸν ῥόπον εἴτε καὶ μὴ· ἡ πρῶτον ὑπομνήσας
 μὲν αὐτοὺς πινὸς ποτε ἐκείνων ἐκτερον εἶναι μὴνυμένη· λέγει δὲ τότε καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ συμβε
 βηκός· τῆς δὲ ὁρθῶς μὲν φησιν τοὺς λέγων, ἐπιρώμην τὸ σημαίνον μὲν ὑφ' ἐκτερον τῶν εὐ ἐρώτη
 σαι καμμένων ἐκτίθεσθαι λέγων καὶ αὐτὸ μὲν προνοεῖν πινὸς λέγεσθαι τῶν, ὅς ποιησάμενος σκοπὸν
 τῷ ὠφέλειαν τῶ προκαμμένου εὐεργετῇ τε καὶ πρᾶτῃ ταύτης χεῖριν τὰ δι' ὧν οἶεται τῶ προκαμμένου
 πύξαισθαι σκοποῦ· τέλος ποιούμενος τῶν εὐεργειῶν τῷ ὠφέλειαν τῶ προνοουμένου· κατὰ συμβεβ
 ηκός δὲ προνοεῖν λέγεσθαι τι πινὸς, ὅταν μὴδὲν τῶ προνοεῖν οὕτω λεγομένης πρᾶττοντος ὑπὲρ ὠφελείας
 τῶ προνοουμένου ἐκ πινῶν ὑπ' ἐκείνου γινομένων ὠφελῆσαι τι συμβαίνει μὴδὲ τῷ ἀρχίῳ γνωρίζον
 τος τὸ συμβαίνειν τῶ τῶν προνοουμένων τὸν ῥόπον· θησαυρόν τε ἥ δι' ῥηκοῦναι δοκεῖ κατὰ συμβεβ
 ηκός ὁ πρῶτως ἄλλον πινὸς ὀρούσθην χεῖριν μὴδὲ δι' ῥησαν πρὸς δοκῶν, καὶ ὑπὸ κεραυνῷ πινὸς ἀπολωθ
 λε κατὰ συμβεβηκός, τῷ τῶν κεραυνῶν μὴτε τούτων χεῖριν εὐχεθῶναι μὴτε τούτων τὸ ἐσεσθαι εὐνοιαί
 πιναι γενομένης τῷ τῶ κεραυνῷ πινητῇ εἴτε καὶ διμωρυνθῇ· ἡ γὰρ γνώσις πινὸς τῶν ἐπομένων τῶν γινο
 μένους ἄλλων χεῖριν παραλύει τὸ γίνεσθαι κατὰ συμβεβηκός αὐτῶν, τῷ κατὰ συμβεβηκός μὲν εἶναι
 τὸ παρὰ ἵκην γίνεσθαι δοκῶ· πῶν δὲ περὶ γωνων τῶν κατὰ ἵκην γινομένων σημῶν εἶναι δοκεῖ· ἡ γὰρ
 οὐκ αὐτὸ τούτων καὶ τῶν οὕτω γινομένων κατηγορούμεν τὸ συμβεβηκός· καὶ ἄνεος οὐκ ἐπ' ἄλλων μὲν
 τῷ γῶν τύχῃ κατὰ συμβεβηκός αἰτίαν λέγοντες εἶναι ἐπ' ἔλαττον αὐτῷ οὐρίομεν τῶ πασιῶς γί
 νεσθαι οὐ τῷ ἀπροσάρτῳ· ἀλλὰ μὲν ἔφω ἐγὼ ποιούτης οὐσης τῆς τε καὶ αὐτὸ καὶ τῆς κατὰ συμβεβ
 ηκός προνοίας· οὐκ ἐτ' οἶμαι σε δεήσεισθαι πολλῶν λόγων περὶ τὸ μὴ ἡγεῖσθαι ἡκανῶς ἔχειν τὴν ἐρώ
 τησιν τῷ ἀξιούσθην τῷ προνοίαν, εἴτε τῷ καὶ αὐτὸ καὶ τῷ κατὰ συμβεβηκός διαίρεσιν μένας· ὁρ
 θῶς λέγεις εἰπὲν· ἡ γὰρ τίς γνωρίζει τῷ γινομένῳ ὠφέλειαν εἰς τινα ἐκ τῶν ὑφ' αὐτῶν γινομένων ἄλλ
 λων χεῖριν, δῆλον ἐκ τῶν προσηρμένων ὅτι μὴτε καὶ αὐτὸ μὴτε κατὰ συμβεβηκός οὐτος προνοεῖ τῶ
 τῶν τὸν ῥόπον ὑπὸ πινὸς τῶν ὑφ' αὐτῶν γινομένων ὠφελουμένων· τὴν δὲ εἶπεν ἐγὼ ἡ περὶ τῶ γνωρίζειν
 τῷ ὠφέλειαν τῷ γινομένῳ εἰς τινα καὶ κατὰ τῷ αὐτῶ βούλησιν γίνοιτο· οὐ πολλὰ πλεονεῖ ἐπὶ τῷ
 οὕτω γινομένῳ προνοίαν εἶρεῖς ἀφασάναι τῆς κατὰ συμβεβηκός· καὶ ὅς· πάντων μὲν οὐδ' ἀφῶν γὰρ ἡ τῶ
 τῶν γινομένην τὸν ῥόπον ὄντα καὶ αὐτὸ προνοεῖν πινὸς ἡ τὸ εὐεργετῇ τῶ προνοουμένου πάντα ποιῶν· καὶ
 συμβεβηκός δὲ τὸ εὐεργετῇ μὲν ἄλλων πινὸς ποιῶν, οὐ γνωρίζον δὲ πῶν ἡς τῶ τὸ ἐκείνου γινομένῳ ὠ
 φελῆσαι οὐδὲ βουλόμενον· τὸ μὲν εὐεργετῇ μὲν τούτων ποιούῳ, γνωρίζον δὲ καὶ βουλόμενον ὠφελῆ
 σθαι· τῷ τῶ προνοοῖ μὲν αὐτὸν οὐτε δὲ καὶ αὐτὸ, οὐτε κατὰ συμβεβηκός· καὶ ἡ ὠφέλοι μὲν τῶ τῶ
 ἐφ' αὐτὸ δὲ τῷ ἀποφορεῖ ποιῶν τῆς ὠφελείας· οὐδὲ τῷ καὶ αὐτὸ, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός· προ
 νοεῖ· καὶ εἰ τῶν μὲν καὶ ὁλοῦν καὶ αὐτὸ τῶν δὲ εὐ μέρα κατὰ συμβεβηκός· οὐδὲ τῷ τῶ ἀπλῶς, οὐδὲ
 καὶ αὐτὸ οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός τῶν καὶ ἡ κατὰ προνοεῖ· οὐ καὶ αὐτὸ μὲν ὅτι οὐ τούτων εὐεργετῇ· ἡ
 κατὰ συμβεβηκός δὲ ὅτι οὐχ' ἔτερον τὸ καὶ ὁλόα τῶν κατὰ μέρος· εὐ γὰρ πούποις αὐτῷ τὸ εἶναι ἀπ
 ῶν τῶ γίνεσθαι καὶ αὐτῷ τῶ προνοουμένου· τὴν δὲ αὐτὴν λέγει περὶ τῶ προνοουμένου μὲν πινῶν ἐφ'
 αὐτῶν μὲν τοι τῷ ἀπὸ τῶν προνοουμένων ὠφέλειαν ἀναφέροντος· ὃν ῥόπον ὀρώμεν τοὺς τε ποιμέ
 νους τῶν προβάτων προνοουμένους καὶ τοὺς βουκόλους τῶν βοῶν, καὶ τῶν αἰγῶν τοὺς αἰ πόλους· ὁ
 μοίως ἡ καὶ τοὺς ἱπποπόδας καὶ τοὺς σὺβάτας τῶν νεμομένων τε καὶ βοσκομένων ὑπ' αὐτῶν· ἀλλ'
 οὐτοί γε ἐφ' ἡ καὶ πᾶσά γε ἡ τῶν τῶν γινομένην προνοίαν, ὁλίγον τὴν διαφέρει τῆς γινομένης προ
 νοουμένης τε καὶ καὶ αὐτῇ· ἡ γὰρ ἄλλων γινομένων ὁμοίως ὁ σκοπὸς μεταπίθμενος μένος τῆς ποιού
 της προνοίας ὁ περὶ τῷ καὶ αὐτὸ ποιῇ τῷ διαφορεῖ· τὴν δὲ οὐχ' καὶ ὁ λέγων ἐφ' ἡ, ἐφ' ἡ τῷ καὶ
 αὐτὸ γίνεσθαι τῷ προνοίαν· τῷ δὲ κατὰ συμβεβηκός· καὶ αὐτὸ μὲν τῶν καὶ ὁλοῦν, κατὰ συμβεβ
 ηκός δὲ τῶν ὑπ' αὐτῶν, ἄλλον τινα ῥόπον προνοίας λέγει παρὰ τοὺς ῥηθέντας δι' ἀρχῆς· πῶς γὰρ εἶπεν
 οὐκ ἄλλον εἶναι τὸ κοινόν· ἄλλο μὲν ἐκείνου τῶν ὑφ' αὐτῷ ἐν τούτοις μὲν τὸ εὐ εἶναι· ἔχον καὶ διὰ
 τῷ τῶν κρινάων πῶς αὐτῶν τῶν ἡς αὐτὸ γινομένων προνοουμένων καὶ ῥος ὑπὸ τῶν, δῆλον· τίνων εἰς
 πινὲν ἐκ τῶν ὠμολογούμενων ὅτι καὶ ὃν αὐτῶν τῶν ὑπὲρ τῶν ῥηθέντων ῥόπων τῷ προνοίαν γινεσθαι λέ
 γει, οὐτε προνοουμένης οὐτε κατὰ συμβεβηκός αὐτῷ τῷ γίνεσθαι λέγων· δῆλον γὰρ οὐ εἶπεν· ἀλλὰ
 μὲν ἔφω πούπου δῆλα γεγονότος, δῆλον ὡς ἔπειτα πρῶτῳ ἡς ἔφω ἐρωτῶν πιναι ἀποκρίσεως ἀφαι
 οῦθ' ὁ κατὰ τινα πούτων τῶν ῥόπων τῷ προνοίαν γίνεσθαι λέγων ἀναρῇ τῶ προνοίαν· ὡς δοκεῖ ποιῶν

ἐκ τῶν θάων τῶν ἐν γενέσει τε καὶ θνητῶν πρόνοιαν τοὺς θεοὺς λέγειν διὰ τῶν θνητῶν σωθῆναι τὰς οἰκίας εὐεργείας εὐεργεῖαν παντελῶς ἀλλὰ ῥίον θεῶν. παραπλήσιον γὰρ τὸ τῷ λέγοντι πύς ἐλθὼν θεοῖς καὶ τοὺς δεσπότες τῶν οἰκετῶν εἶναι χεῖρ, καὶ τὰς οἰκίας εὐεργείας εἶναι τῆς ἐκείνων σωτηρίας τε καὶ τάξεως εὐεργεῖαν· εἴπερ δεσπότης τῶν ἄλλων πάντων ὁ θεός· ἡ γὰρ ἐν πᾶσι τιμώτερον τῶν ἄλλων χεῖρ ὄντος τοῦ οὐ χεῖρ ἐστὶν πᾶσι τιμώτεροι τοῦ τέλος τῶν πρὸ αὐτοῦ· ἔστω κατὰ τοὺς οὐτω λέγοντας ὁ μὲν οἰκίῃς τε καὶ δούλοις τιμώτερος τῶν δεσπότην, τῶν δὲ θέων τὰ θνητὰ· καὶ τῷ γε ἡδὲ μὲν τῶν δούλων καὶ τῶν δεσποτῶν ἐστὶν ἐπὶ πᾶσι ἀντίδοσις αὐτοῖς πῶς γινέσθαι παρ' ἀλλήλων διὰ τῶν εὐεργετῶν ὡς εὐεργουμένων· τὰς μὲν γὰρ τῶν δεσποτῶν εὐεργείας, τῆς σωτηρίας τῶν δούλων γίνεσθαι χεῖρ ἐν συντελειᾷ πάλιν ἕξ τῶν τῶν δεσποτῶν σωθῆναι· ἐν γὰρ τῇ τῶν δούλων εὐεργείᾳ τὴν τῶν δεσποτῶν σωθῆναι καὶ δοῦναι, ὡς εἶναι ἡ κατεπὶ πᾶσι τέλος, τοῦ δὲ τῶν θεῶν σωθῆναι εἶδέναι λέγειν τῆς τῶν θνητῶν εὐεργείας, ὅτι πᾶσι αὐτοῖς εἶναι δόξαι παντὶ πᾶσι· πῶς γὰρ οὐκ ἀποποιεῖται τοῦτο παρὰ παραπλήσιον καὶ τὸ τέλος καὶ πᾶσι τῶν θεῶν εἶναι λέγειν ἐν τῇ τῶν θνητῶν τάξει τε καὶ προνοίᾳ· καὶ ταῦτ' ὁ ῥῶντας πολλὰ τῶν ἐν τοῖςδε γινομένων οὐκ ἀξία τῆς οἰκίας τάξεως· ἀλλ' ἡ τῆς οἰκίας τὸ θεῶν εὐεργετῆσαι εὐεργείας τῆς τῶν θνητῶν σωτηρίας ἕκ αὐτοῦ χεῖρ παντὶ πᾶσι αὐτοῖς τῶν θνητῶν εἶναι χεῖρ· ποιήσει δὲ τοῦτον χεῖρ κατὰ τοὺς ἐν τῷ προνοεῖν τῶν οὐσῶν αὐτοῦ πιστεύουσιν, τὴν γὰρ ἄλλο τὸ θεῶν ἔστω κατὰ τὸν γράφοντα· ἐπεὶ τι τὸ κατεκλιπόμενον ἢ τις χεῖρ ἀναφέλῃται τὸ λυθὺν καὶ ψυχρὸν, τὶ δὲ πυρὸς, αὐτὸ θερμὸν σβέσσει· μέλιτος δὲ τὸ πικρὸν καὶ ψυχρὸς τὸ κινεῖται, καὶ τῶν θεῶν τὸ προνοεῖν· ἡ γὰρ ἐν τῷ προνοεῖν τὸ εἶναι θεῶν κατὰ τὸν οὐτω λέγοντα τε καὶ γράφοντα· πᾶν δὲ τὸ προνοοῦν προνοεῖ πᾶσι καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων· οὐδ' ἐπὶ προνοεῖν τῶν οὐσῶν εὐεργείας εὐεργεῖαν χεῖρ ἐν προνοουμένῳ· ὡς πᾶσι αὐτοῖς ἀνθρώπων γένετον ἢ ὡς θεῶν εὐεργετῆσαι τῶν θεῶν, χεῖρ ἐν τῶν προνοουμένων εἶναι ἡ πᾶσι σὺ δὲ καὶ ὅς τιν' γὰρ ἄλλο λέγουσι ὅτι οὐσῶν τῶν θεῶν ἐν τῷ προνοεῖν τὴν χεῖρ, ὅπως ἐν τῷ θερμῷ τῶν τῶν πυρὸς· τὶ οὐδ' ἐφ' οὐκ ἐν πᾶσι ἀπελίσσεται τὰ πρὸς τὸ τέλος συντελούμενα τῶν τελείων αὐτοῦ· πῶς γὰρ εἴπῃ ἄλλως, τὶ δὲ οὐχὶ καὶ πᾶν τὸ τῆς οἰκίας αὐτῶν καὶ κατὰ φύσιν εὐεργείας ἄλλοι χεῖρ ἐν εργῶν ἐκείνων χεῖρ ἀναγκῶν εἶναι λέγειν· ἄλλως τε καὶ αὐτὸ τῶν οὐσῶν αὐτοῦ τοιοῦτον ἢ, πᾶν μὲν οὐδ' ἀλλὰ μὲν τὸ τέλος ἄλλοι προνοεῖται οὐ πᾶσι χεῖρ ὁ πᾶσι· καὶ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ οὐσῶν ἔχει τὸ εἶναι ἄλλοι χεῖρ τῶν ἀναγκῶν ἀπὸ τῆς εἶναι καὶ δευτέρου τὴν μὴ πᾶσι οὐ χεῖρ ἐστὶν· οὕτως ἐφ' ἀναγκῶν οὐδ' ἀλλὰ τοῖς ποιῶσιν εἶναι τῶν ἐκ τῶν θεῶν προνοίαν τῶν θνητῶν λέγουσιν ἀπὸ τῆς εἶναι τῶν θνητῶν λέγουσιν, καὶ ἐν πᾶσι χεῖρ· οὐ τὴν γένεσιν αὐτῶν βέβηκεν ἢ ἀλλ' ὁρίσκειν τῆς τῶν θεῶν οὐσίας τε καὶ προνοίας· καὶ ὅς, ἀλλ' ἡ μὲν λέγειν εἶπῃ, καὶ ἀναγκῶν ταῦτα τε ἐπιδόξαι τοῖς ποιῶσιν καὶ οὐτω γίνεσθαι τῶν προνοίαν λέγουσιν, καὶ ἄλλὰ τοῖς παρὰ πᾶσι· πολλὰ γὰρ τῶν ἀρχῶν, οὐδὲ γνώσεως ἀξία εἶναι δόξαι τῶν ἐν ταῦθα γινομένων, μήτε ὑπὸ τῆς ἐκείνων γίνεσθαι προνοίας, ὅτι οὐκ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀναγκῶν μὲν πᾶσι τῇ προνοίᾳ· λέγουσιν δὲ καὶ μόνον τὸ κατὰ ἀναγκῶν, καὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν εἶναι τιμωμένοις τινὸς ἀναγκῶν τοῖς ἀνθρώποις κατὰ αὐτοῦ οὐχ ὅσον τῷ γίνεσθαι τὴν θεῶν πρόνοιαν οὐκ ἢ τὸ εἶναι τοῖς θεοῖς φασι· εἶναι, διὰ τὸν μὲν πᾶσι τοῦτων ἔχον ὑπὸ πᾶσι καὶ ὡς ὁλοῦ μεκροτέρων· ὁ δὲ γε ἡμῶν προνοία παρὰ βλαμῶντος ἔχει ἀπὸ τῆς μὲν δόξαι· τίνα ἴσθαι οὐκ χρὴ γίνεσθαι λέγειν κατὰ ἀριστοτέλην τὸν προνοοῦν, ἐπεὶ μήτε κατὰ τῶν, μήτε κατὰ συμβεβηκός αὐτῶν φαίμεν γίνεσθαι λέγειν· ὅτι δὲ πᾶσι παρὰ τοῦτους ὁδοὶ προνοίας ὁρισμένοι πᾶσι καὶ τίνα φαίμεν οἰκῶν εἶναι τῶν θεῶν ἀπαιτῆσαι πᾶσι καὶ πρὸς αὐτοῦ, τὶ δὲ οὐ τὸ προνοεῖν ἡμῶν δέξαι τὴν ὑποτακτικὴν ἐρώτησιν ὑπὸ τῇ προνοουμένῳ λέγοντων τὰ θεῶν προνοεῖν τῇ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ, καὶ κατὰ γε οὐσαν καὶ μὲν τῇ ἀρχῇ ἀπαιτῆσαι ἀξία· εἴη πληθύνον ὄντων ὁδοῦν καὶ οὐκ οἶον τε τῇ προνοίᾳ εἶναι λέγειν γίνεσθαι· ἡ γὰρ πᾶσι δύο μόνων γίνετο ὡς εἰσέλθῃ κατὰ δέτερον οἶον τε γίνεσθαι τὴν ἐκ θεῶν ἡδὲ ζῆτος μὲν προνοίαν· ἡ μὲν δὲ χεῖρ ἀξίον σε τὰ τοῖς διειρημένους ἀποδοῦναι πρὸς εἶναι· ἡ γὰρ φαίνοιντο κατὰ τῶν ὑπὲρ ἀριστοτέλους λεγομένων προνοίαν ἀναγκῶν μὲν πᾶσι, ἀπὸς προνοουμένων δόξαις ἐπιδόξαι δὲ διακταί, εἶναι οὐ μικρὸν καὶ τῶν μαρτύρων γινόμενον ἕξ τῶν τῆς δόξαις ὡς ἀληθοῦς σῆμα· σιν· εἴς μὲν ὡς εἶπῃ ὁ ῥῶντος πᾶσι τῶν τῶν χηρῶν, καὶ μέλεις ἐπὶ μὴ τῇ πρὸς ἡμῶν ἔργον πᾶσι ἐπιπῶσα τῶν τῶν δόξαις, οὐδὲ γινώσκῃ δόξαι ὅτι καὶ μὴ πᾶσι προνοουμένῳ τῶν προνοῶντων τὸν ἀριστοτέλους χηρῶν πᾶσι τοῦτον τῶν προβλήματος διαληφῶναι, ὡς εἶδεν τοῖς ἐφ' αὐτῶν τῶν λεγομένων συνάδοντα ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέλους ἔρημον· ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ, καὶ τῇ κατὰ τῶν ὑπολαμβανῶν ἐφ' οὖν οἶον τε εἶναι πᾶσι τῶν ἀλλῶν λέγονται ἡδὲ τοῦτον προνοουμένων τὸν χηρῶν ἀμνησῶν τοῦ καὶ ἐπὶ ὀλίγων δὲ παρὰ πᾶσι τῇ πᾶσι λέγονται διαληφῶναι, καὶ φάμεν τῶν αὐτῶν μὲν διαληφῶναι τέλος ἡδὲ θῆναι τῶν προβλήτων καὶ τῇ ὀλίγων ἀποδοῦναι οὐκ ἐκινῆσαι ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ· παρὰ πᾶσι τῶν πᾶσι τοῦτων λόγον· καὶ τοὺς τὰ πᾶσι τῶν μὲν

Ἐξήγησις λέξεως ἐκ τῆς δευτέρας περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἀριστοτέλους ἄλλως
ἔχουσα παρὰ τὴν ἐν τῷ ᾧς ἀπὸ ὑπομνήματι· ἡ δὲ λέξις ἐστὶν ἡδε. κβ'.

Ε μὲν οὖν ἄς ἀπειρόν ἦσαν ἰδὼν τὸ καὶ τὸ οὐκ ἔσται ἀνάγκη τῶν ὕστερον· τὸ δὲ γενέσθαι ἀπλῶς, ἀλλὰ
 ὅς ὑποθέσταις· αἱ γὰρ ἔπειτα ἔμπεδον ἀνάγκησιν· διὸ ἐκείνο ἀνάγκη γενέσθαι· καὶ οὖν οἷς τὸ ὕσ
 τερον ὅς ἀνάγκης εὐκείνους μένους ἀληθῆς δειχθῆναι καὶ πρῶτον ὅς ἀνάγκης τὸ ὕστερον· ἰδὼν δὲ τῆς ἄς
 ἀπειρον γενέσεως, οὐκ ἔστι τὸ ὕστερον ὅς ἀνάγκης τῶ μηδὲ γίνεσθαι τὸ αὐτὸ· οὐδ' αὖ περὶ τῆς ἐξ ἄουτου γί
 νομένου ἀπλῶς αὐτὴ ὅς ἀνάγκης γίνοιτο, τῶ μὲνως καὶ μεταξὺ τῆς τελευταίου τὸ ἀναγκαῖον ἀπλῶς
 ἔχαι περὶ τῆς τέλους εἶναι τῆς το ἀπλῶς τὸ γινόμενον ὅς ἀνάγκης· καὶ γὰρ ἐκείνο ὅς ἀνάγκης ἀπλῶς τὸ τε
 καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ὅς ἀνάγκης ἔσται τῶν μεταξὺ τῆς τε ἐπ' ἀπειραν γινομένου ἐκαστον ὅς ὑποθέσταις τὸ
 ἀναγκαῖον ἔχει· καὶ γὰρ τὸ μὲν ταυτὸ ἔσται εἰ καὶ καὶ τῆς το ὅν περὶ αὐτοῦ, καὶ ὁμοίως πάλιν ἐκαστο ἀναγκαῖον
 ἔξει γὰρ ἐκείνο ἔσται ὅς ἀνάγκης καὶ τὸ μετὰ τῆς το καὶ ὅτι προϊόντων· ἐπεὶ μὲν ἐξ ἄουτῶν ὅτι τῆς ἀπεί
 ρου ὅς ἀνάγκης μέλλοντος γίνεσθαι ἀπλῶς ὅς ἀνάγκης ἐρίνετο καὶ τὰ περὶ αὐτῆς· οἷς πάλιν ὅς ἀνά
 κης γινομένοις εἶπετο καὶ τὸ τελευταίου ὅς ἀνάγκης γίνεσθαι· καὶ τὰ πρῶτα οὐκέτι ἰδὼν τῶν οὐτω γινο
 μένων ἔσται λαβεῖν τινα ποιῶντη ἀναλογίαν τινα ἄς τὸ πρῶτον ὅς ἀνάγκης τὸ ὕστερον· τὸ δὲ, ὥστε καὶ μὴ
 ὅτι ἀρχὴ τῆς ἀπείρου, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἔσται· διὸ ἀναγκαῖον ἔσται γενέσθαι· ἴσιν ὅτι τῶ ὥστε καὶ μὴ ὅτι
 τέλος τῆς ἀπείρου· ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τέλος εἶπεν· ἐπεὶ ἀπὸ τοιούτου ἀρχὴ εἶναι ἀναγκαῖως γίνοιτο τῆς
 καὶ τὸ περὶ αὐτῆς πάντα ὅς ἀνάγκης ὁφείλαν γίνεσθαι· καὶ δὲ μὴ εἶναι τῆς το, οὐδὲ ἡ ἀναλογία αὐτῇ ἐπ' αὐ
 τῆς ἀληθῆς ὅτι ἡ λέγουσα, καὶ τὸ πρῶτον τὸ ὕστερον τῶ γὰρ ποιῶντη ἀναλογίαν ἀληθῆς γίνεσθαι· εὐ οἷς ὅτι
 πὶ ἐξ ἄουτου ὅς ἀνάγκης γινόμενον τῶ ἐπειδὴ τῆς το τὸ ὅς ἀνάγκης γινομένου καὶ καὶ περὶ αὐτῆς ὅς ἀνά
 κης τὸ γίνεσθαι καὶ ἀληθῆς εἶναι ἐφ' ἐκαστον αὐτῶν· τὸ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστερον· ἀνάγκη γὰρ καὶ μέ
 λοιπὴν ποιῶντη ἀναλογία ἀληθῆς ἔσθαι, εἶναι πὶ πέρας εὐ τοῖς λαμβανομένοις· ὅτι δ' ἀρχὴν καὶ τὸ πέ
 ρας λέγει, εἰδείον δ' αὖ μετ' ὀλίγον εἶπεν ὅτι τῶν οὐτῶν δ' εἴπερ ἔσθαι αἰδιος διὰ τοῦ οὐδὲν οἶον τὸ δια
 τὸ μηδενικὸς εἶναι ἀρχὴν καὶ τὸ καὶ τῶν ἰδὼν τῶν ἐσομένων λαμβανομένων, καὶ τὸ αὖ καὶ ἰδὼν τῶν γινομέ
 νων· τὸ γὰρ μὴ εἶναι καὶ καὶ τῶν ἰδὼν τῶν ἐσομένων, τῆς ὥς πέρας ἀρχῆς ὅτι διανοητόν· τιμὴ αὖ καὶ ὅ
 τῶ εἶναι ἀρχὴν καὶ μέλλοιτο ἀπλῶς ἀναγκαῖον ἔχειν καὶ γινόμενα· ὅτι τῶ τῆς το ὑποκείμενα ἀπλῶς
 ἀναγκαῖως ἔσθαι ταύτῳ ἀληθῆς ἐρίνετο καὶ τὸ πρῶτον ὅς ἀνάγκης καὶ τὸ ὕστερον· τιμὴ δὲ αὖ καὶ, ὅτι
 οὐτω διανοησόμεθα λαβεῖν τὸ καὶ τὸ πρῶτον τὸ ὕστερον.

Γεὺς τῆς ἡρακλείας λίθου διατὲ ἔλκει τὸν σίδηρον. κγ'.

Ε Μιπεδουκλῆς μὲν τοῖς ἀπορροῖαις τοῖς ἀπ' ἀμφοτέρων ἢ τοῖς πόροις, τοῖς λίθις συμμέτρους οὖν
 σιν τοῖς ἀπὸ τῆς στήθους τὸν στήθιον φέρεται λέγει πρὸς τὴν λίθον· αἱ μὲν γὰρ πεντης ἀπορροῖαι
 ὅν αἶρα ὅν ὑπὸ τοῖς τῆς στήθιον πόροις ἀποβούθι τε καὶ κινούσι τὸν ὑδὴ ποματίζοντα αὐτοῖς. τούτου
 δὲ χωλεσθῆναι τοὺς ἀθρόα ἀπορροῖαι ρεοῦσι τὸν στήθιον ἐπιδάει· φερομένων δὲ τ' ἀπ' αὐτῆς ἀπορροῶν
 ὑπὸ τοῖς τῆς λίθου πόροις διὰ τὸν συμμέτρους τε αὐτοῖς εἶναι καὶ ἐναρμύζαν καὶ τὸν στήθιον σὺν τοῖς
 ἀπορροῖαις ἐπιδάει τε καὶ φέρεσθαι· ὑδὴ ζητῆσαι δι' αὐτῆς ἢ καὶ συγχωρηθῆναι τὸ τῶν ἀπορροῶν, τὴ δὲ
 ποτε ἢ λίθος οὐχ ἐπιτοῖ τοῖς ἰδίαις ἀπορροῖαις, κινεῖται δὲ πρὸς τὸν στήθιον· οὐδὲν γὰρ μάλλον ἐκ
 τῶν ἄρμεσιν ἢ λίθος πρὸς τὸν στήθιον· ἢ ὁ στήθιος κινηθῆσεται πρὸς τὴν λίθον· ἐπὶ διατὶ οὐ καὶ χωλεῖ
 τῆς λίθου κινηθῆσεται ποτε στήθιος ἐπ' ἄλλοτι τῶν ἀπ' αὐτῆς ἀπορροῶν ἀθρόαν φερομένων· διατὶ
 γὰρ μόναι αἱ ἀπὸ τῆς λίθου ἀπορροῖαι κινεῖν δύνανται τὸν ὑδὴ ποματίζοντα πρὸς τῆς στήθιον πόρους
 αἶρα καὶ ἐπὶ χονταίς ἀπορροῖαις· ἐπὶ διατὶ ἄλλο οὐδὲν πρὸς ἄλλοτι οὕτω φέρεται· καὶ τοὶ πολλὰ
 λέγεται ὑπ' αὐτῆς συμμέτρους τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλους τοῖς ἀπορροῖαις ἔχον· λέγεις γοῶν ὕδωρ
 δίνω μάλλον ἐναρμύζον, αὐτὰρ ἐλάω οὐκ ἐθέλει· ἀλλ' οὐ φέρεται τούτων οὐδέτερον πρὸς ἕτερον· ὁ
 σιμώμετος τε καὶ αὐτοῖς ἀπορροῖαις τε γίνεσθαι τίσεται ἢ καὶ τὸ ὅμοια φέρεσθαι πρὸς τὰ ὅμοια· ἀλλὰ
 καὶ ἡς τὸ κοινὸν πάντα φέρεσθαι ταῦθ' ὑποθέμενος λαμβάνειν τὴν λίθον καὶ τὸν στήθιον ὅς ὁμοίων
 ἀτόμων συγκεῖσθαι· λεπιοτέρων δὲ τῶν λίθον, καὶ τὸ εἶναι ἀραιοτέρων τε καὶ πολυκενωτέρων αὐτῶν
 τῶν εἶναι ἢ διὰ τῆς δύμνην τε καὶ θάπτον ὑπὸ τὸν στήθιον φέρεσθαι· πρὸς γὰρ τὰ ὅμοια ἢ φορὰ· ἢ ἐν
 δυνάμει ἢς τοὺς πόρους τῆς στήθιον κινεῖ τὰ ἐν ἐκάνω σώματι διαδύομενα δι' αὐτῶν διὰ λεπιοτή
 τα· καὶ δὲ κινηθέντα ἔξω τε φέρεσθαι ἀπορρέοντα· καὶ πρὸς τῶν λίθον διὰ τὸ ὁμοιότητα καὶ διὰ τὸ
 κενὰ ἔχον πλέω· οἷς ἐπόμενον τὸν στήθιον διὰ τὴν ἀθρόαν ἐκκεῖσθαι τε καὶ φορὰν φέρεσθαι καὶ αὐτῶν
 τὸν πρὸς τῶν λίθον· οὐκ ἐπὶ δὲ ἡ λίθος πρὸς τὸν στήθιον φέρεται· σπὴ μὴ ἔχει ποσὺν τὸ στήθιος κενὰ,
 ὅσα ἢ λίθος· ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν λίθον καὶ τὸν στήθιον ὅς ὁμοίων συγκεῖσθαι, δέξεται αὐτῶν· πῶς δὲ ἡς
 τὸ ἡλεκτρον καὶ τὸ ἄχρυν· ὅτι καὶ ἐπ' ἐκάνων λέγει πεντῶν τῶν αἰτίων· ἐπὶ πολλὰ ἐληκόμενα ὑπὸ
 τῆς ἡλεκτρον, οἷς δὲ πάντα ὅς ὁμοίων συγκεῖσθαι καὶ κενὰ ὅς ὁμοίων ἀλλήλοις συγκεῖσθαι ἐλκοι ἀλλήλοισιν

λα.

[illegible]

λέξεως ὁρήματος ἐκ τοῦ δευτέρου πρὶ ψυχῆς ἀριστέλους μετ' ὀλίγον τῆς αὐτῆς ὁρημάτων. καὶ

Λ Ερχομεν δὴ γένος αὐτῆς ἡ ἄλλων ὄντων τὴν οὐσίαν· πούτῃς ὃ τὸ μὲν ὡς ὕλην, ὃ καὶ αὐτὸ τὸ μὲν οὐκ ἔστι τὸδε πῖ-περον ἢ μορφῇ καὶ εἶδος καὶ βῶ ἡ δὴ λέγεται· τὸ ὅριπτον ἡ δὴ καὶ αὐτὴν οὐσίαν· τὸ δε πῖ-καθ' αὐτὴν μορφῇ καὶ τὸ εἶδος εὐδείχεται· τε καὶ ἡ δὴ λέγεται· τὸ δε ἀπὸ τῆς εἶδους ἐκείνου τῶν ὕλην τὸ εἶναι πούτω· αὐτὸ μὲν αὐτῶν ἀπλῶν τε καὶ πρῶτων σωμάτων· οὐδ' ὁ λόγος καὶ αὐτὴν ἡ ὕλη τὸδε πῖ· τῶν τὴν πρῶτην καὶ κυρίως ὕλην πούτοις προσεχῶς ὑποκείμενοι· αὐτὸ δὲ τῶν συνδέου-
των σωμάτων· αὐτὸ πούτοις μικρὲν προσεχῶς ὑποκείμενοι· ἡ πρῶτη τε καὶ κυρίως ὕλη· ἀλλ' ἔστιν ἡ ὕλη σώματα πούτοις ὑποκείμενα· εἴγε περ καλούμενα σοιχεῖα ἡ τούτων ὕλη ἔσται μὲν ἡ τούτων ὕλη τὸδε πῖ· οὐ μὲν τὸ γεγόμενον ὅς αὐτῶν τὸ εἶναι τῶν ὃ γέγονεν ἀπὸ τῆς ὕλης ἔχει καὶ τοῦ ἐκείνης τὸδε· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εἶδους τῆς γεγονότος ἐν τῇ ποίᾳ συνδέσει τε καὶ μίξει τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν σωμάτων· οὐ γὰρ ἐπεὶ πῦρ καὶ ἀήρ ὕδωρ καὶ γῆ ὕλη σαρκί· ἐν σορῇ ἀπὸ πούτων καλεῖται τε καὶ ὄζειν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γεγονότος ἐν αὐτοῖς εἶδους· καὶ ὃ τὸ εἶναι ὅτι τῇ ὅς αὐτῶν γενοῦσα σαρκί· οὐδὲ γὰρ πάλω ἀρχῇ ἐκείνα ἐν τῇ σαρκί ἐπι σώζεται· ἀλλ' ὥς περ αὐτῆς τῶν ἀπλῶν γενέσεως σωμάτων ἡ ὕ-
ποκειμένη ὕλη αὐτοῖς, αὐτὴ δ' ἢ ἡ πρῶτη· οὐκ ἔστι μὲν αὐτὴ καὶ αὐτὴ τὸδε πῖ· ἔστι μὲν περ ἐν ὑποστά-
σει ἐπ' ἄλλων πινός εἶδους οὐσα καὶ κατ' ἐκείνο τὸδε πῖ οὐσα· τὸ γὰρ γινόμενον πῦρ καὶ τὰ μετὰ το-
βολῇ τῆς ὕλης γίνεται, ἀποβαλλούσης μὲν τὸ προὔπερχον εἶδος ἐν αὐτῇ· μεταβαλλούσης δὲ ἐς
τὸ τῆς πυρός· καὶ οὐχ ὅτι ὅς ἀέρος αὐτοῦ τὴν τύχην ἡ μεταβολὴ αὐτῆς τὸ πῦρ καὶ τὸ ἔν ἀέρα τὸ
εἶναι ἔχει· ὅς γε οὐδ' ὕλης ἐς τὸ πῦρ μεταβολὴ, οὕτως οὐδὲ τὰ σύνδετα σώματα, οἷς ἡ δὴ προσε-
χὴς ὕλη τὸδε πῖ ἐστιν, τὸδε πῖ εἶναι ἔχει ἀπὸ τῆς τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς σωμάτων εἶδους· ἀλλ' ἀπὸ τῆς

Alex. Aphr.

C ii

ὅς ἐκείνων τὴν καὶ ἀπ' ἐκείνων γενομένην διὰ καὶ πᾶσι μὲν ἀλλήλους ὁρίν, τὸ πᾶσι συναμφοτέρων οὐσίαν ἀπὸ τῆς εἰδούς ἔχον τὸ εἶναι τὸ ὅτι· τοῦτον δ' οὐ τῶς ἔχοντος, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ καὶ ἐκείνην τὴν συναμφοτέρων οὐσίαν τὴν τε εἶναι καὶ τὸ λέγεσθαι ὅτι τῆς αὐτῶν εἰδούς εἶναι. ὥς τ' ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον συναμφοτέρων οὐσίαν καὶ τὴν ζῶον αὐτῶν εἶναι τε καὶ λέγεσθαι, παρὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ὁρίν, εἰδούς αὖ εἰναι ἢ ψυχῆς τῶν ζῶων. οὐτὼ δὲ καὶ τῶν ἀλλων τῶν παρὰ τὴν ζῶον ἐμφύχων. ὅτι δὲ εἰδούς ἢ ψυχῆς, ἐδείξεν ὁ δὲ χρῆσθαι μεν οὐκ αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς οὐσίας ἢ μὲν ὁρίν ὕλην, ἢ δὲ εἰδούς. ἢ δὲ συναμφοτέρων· καὶ ὁρίν ἢ μὲν συναμφοτέρων ὅς ὕλην τε καὶ εἰδούς ἔχοντα τὸ τὸδε πρὸς παρὰ τῆς ὕλης, ἀλλὰ παρὰ τῆς εἰδούς τῆς αὐτῆς λαβὼν τὴν φυσικὴν οὐσίαν οὐσίαν εἶναι. ἐν ἐργῇ γὰρ· τὸ ἐν ἐργῇ δὲ καὶ ὅτι σύνδετος οὐσία διελὼν τὸ φυσικὴν σῶμα τῶν ζῶων ἔχον ἐλαβεῖν τὸ εἶναι τὸ φυσικὴν σῶμα τὸ ζῶον ἔχον, οὐσίαν σύνδετον, οὐκ ὅτι μὴ καὶ τὸ φυσικὴν σῶμα καὶ αὐτὸ οὐσίαν σύνδετος τε καὶ συναμφοτέρων, ἀλλὰ ὅτι αὐτὴ ἡ δὴ καὶ ἐκ τῶν συνιστάται φανερά· ἐκ γὰρ σῶματος φυσικῆς καὶ ζώης, ἢ πρὸς τὴν ἢ ψυχῆς. λαβὼν δὲ τὸ ζῶον ἔχον σῶμα συναμφοτέρων οὐσίαν εἶναι ὅς ὕλην τε καὶ εἰδούς. καὶ δείξας ὅτι ἢ ψυχῆς οὐτε σῶμα, οὐδ' ὑποκείμενον ἐν τῷ ζῳῳ, ἐδείξεν ὅτι ἢ καὶ τὸ εἶδος οὐσίαν ἐστὶ ψυχῆς. εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ ὡς εἰδούς ἢ ὡς ὕλην εἶναι ἐν αὐτῷ.

Α' ληξὶς λέγει ἐκ τῆς δευτέρας τῶν περὶ ψυχῆς ἀριστοτέλους ὁρίν γινώσκων. κέ.

Οὐ γὰρ τοιοῦτον σῶμα τὸ πᾶσι εἶναι, καὶ ὁ ἴσως ἢ ψυχῆς, ἀλλὰ φυσικὴν τῆς ἔχοντος ἀρχὴν καὶ νήσεως καὶ σῆσεως ἐν αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς ἔχοντος ἀρχὴν καὶ νήσεως καὶ σῆσεως ἐν αὐτῷ. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τὸ φυσικὴν, πῶς ἐπὶ φυσικὴν τὸ θεῖον οὐκ ἔχον σῆσεως ἀρχὴν ἐν αὐτῷ, ἢ ἔχον πῶς σῆσεως ἀρχὴν, εἴ γε καὶ τὸ μὲν τὰ μέρη κινεῖται. τὸ δ' ὅλον ὡς ὅλον ἐστὶν ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ὁρίν αἰετῶν, ἢ δὲ πᾶσι πᾶσι εἰπὴν τῆς φυσικῆς σῶματος, ἀλλὰ τῆς ἐν ὅτ' ἢ ψυχῆς γίνεσθαι, ἢ τῆς ἔχοντος ἀρχὴν καὶ νήσεως καὶ σῆσεως ἐν αὐτῷ οὐ περὶ φυσικῆς σῶματος λέγει, ἀλλὰ περὶ ψυχῆς ἔχοντος. ἢ γὰρ ψυχῆς ἐν τούτοις, ἀρχὴ καὶ νήσεως τε καὶ σῆσεως.

Α' ληξὶς τῆς αὐτῆς λέξις.

Τὸ δὲ πᾶσι καὶ ὁ καὶ πρὸς τὸ διωάμει ποιοῦνδε σῶμα, μέλινος ἀπὸ δεικνύοντο ἢ ψυχῆς μὴ οὐσίαν ἐν ὑποκείμενῳ διαπεύκτις τῆς λέξεως. ἢ γὰρ τὸ ὁργανικὸν σῶμα ἐν ὅτ' ὁρίν ἢ ψυχῆς παρὰ τῆς ψυχῆς ἔχον τὸ ὁργανικὸν εἶναι. καὶ οὐτὼ τῆς ἔχοντος τὴν ψυχὴν ὁργανικὸν ὡς, οὐτὼ ἀπὸ τοῦ ὅτ' ὁρίν τῆς ψυχῆς ὁρίν ὁργανικὸν, οὐκ αὖ εἰναι ἐν αὐτῷ ὡς ἐν ὑποκείμενῳ. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐν ἀλλὰ πᾶσι ὅτι σῶμα, ἢ ἐν τούτῳ. τὸ γὰρ πᾶσι διωάμει ἐμφύχον τῷ διωάμει γενέσθαι τοῖς τῷ σῶμα. οὐ ἢ ψυχῆς τελευτήσεως ὅτι καὶ ἐν τῷ εἶναι τούτῳ ὅτ' παρὰ τῆς ψυχῆς ὁρίν.

Α' ληξὶς τῆς αὐτῆς λέξις.

Λέγουσιν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆσεως τῆς πρὸς γινώσκων λαβόντες διωάμει τὸ ἐμφύχον τῆς ἀφύχον τῶν ζῶων ἔχον τὸ σῶμα διὰ τῆς λαβῆς μὲν τὸ ψυχῆς ἔχον σῶμα συναμφοτέρων οὐσίαν. πᾶσι δὲ συναμφοτέρων οὐσίαν ὅς ὕλην τε καὶ εἰδούς εἶναι μὴ εἶναι τὸ σῶμα ἐν ὑποκείμενῳ πᾶσι, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον· καὶ ἀπὸ τῆς ἔχοντος τῆς ψυχῆς ἐντελέχειαν τὴν πρῶτον σῶματος φυσικῆς ὁργανικῆς, ὡς οὐδὲ πᾶσι ἔχοντες δεδείκται τῆς τὴν ψυχῆς εἰδούς εἶναι διὰ τὸ μὴ δὲ τὴν αὐτῶν ἐν τῷ ἀπὸ δεδουμένῳ λόγῳ ἐμφαίνεσθαι δὲ τὴν εἰδούς ὅτι καὶ ἐντελέχειαν ἢ ψυχῆς τῆς τοιοῦτον σῶματος πάλιν αὐτὸ λαβὼν ἀνῶθεν αὐτὸ τῆς πρῶτης δεικνύει. καὶ πρῶτον μὲν ἐκτίθεται τὸς διωάμει τῆς ψυχῆς, καὶ δείξας τὸς μὲν πᾶσι αὐτῶν οὐσίαν πρῶτης καὶ χωριστῶς τῶν ἀλλων, τὸς δὲ δευτέρας καὶ τῶν πᾶσι πᾶσι οὐσίαν ἐν αὐτῶν δείξας. καὶ ὅτι τὸ μὲν ζῶον τῶν ἐμφύχων παρὰ τῆς θρηπτικῆς ὅτι ψυχῆς. τὸ δὲ ζῶον εἶναι παρὰ τῆς αἰσθητικῆς, δείξας δὲ καὶ αὐτῶν αἰσθητῶν τῶν πᾶσι πᾶσι οὐσίαν καὶ τὸς μὲν πρῶτης τῆς καὶ χωριστῶς τῶν ἀλλων. τὸς δὲ δευτέρας τῆς καὶ τῶν πᾶσι αὐτῶν ἀχωριστῶς. ζητήσας δὲ καὶ πᾶσι τῶν πᾶσι καὶ ἐκ τῆς διωάμει ψυχῆς. ψυχῆς λέγειν ἢ μέλειον ψυχῆς, καὶ ἢ μέλειον, πότερον τῶν λόγῳ μέλειον χωριστῶς ἢ καὶ τὸ πᾶσι. καὶ δείξας τὸς πᾶσι διωάμει αὐτῆς χωριστῶς λόγῳ μέλειον. πᾶσι δὲ τῶν οὐκ ἐπὶ εἶναι πᾶσι ἀμφοτέρωθεν. ἐπὶ δὲ καὶ κατ' εἶδος γίνεσθαι διαφορὰς τῶν ἐμφύχων τὰ μὲν πᾶσι τὰς διωάμει, τὰς δὲ πᾶσι τὰς μὲν μόνον, αὐτῶν οὐσίαν εἶναι πᾶσι καὶ ἐντελέχειαν. ὅτι γὰρ τῶν σῶμα τῶν πᾶσι εἶναι τῶν ὑποκείμενον ὁμοίαν οὐσίαν καὶ χωριστῶς ὁρίν αὐτῶν. ἢ δὲ δείξας τοιαύτην λαβὼν τὸ αὐτὸ πᾶσι τῶν λεγομένων εἶναι τοιοῦτον ὅπῃ εἶναι πρῶτης τῆς καὶ δευτέρας. καὶ καὶ μὲν πρῶτης λέγονται, τῶν εἶναι εἰδούς αὐτῶν. καὶ καὶ δὲ δευτέρας τὸ ὑποκείμενον τε καὶ ὕλην τὴν ἐκείνην τὸ εἶδος συνιέχουσιν. καὶ τῶν διὰ τῆς ἐκείνης πᾶσι μενός ἐλαβεῖν τὸ καὶ ζῶον τὸ ἐμφύχον λέγεισθαι καὶ τὸ πρῶτον μὲν τὴν ψυχῆς ἔχον. οὐτῶς ἔχοντος, ἢ μὲν ψυχῆς ἐδείχθη εἰδούς οὐσίαν τῆς σῶματος τῆς ἔχοντος αὐτῶν, ὕλην δὲ τὸ σῶμα.

Ο' π

Ο' π μὴ ἢ ὕλη γένος. κς.

Κοινὰ τῶν γένων καὶ τῆς ὕλης τὸ κοινὰ εἶναι πᾶσι καὶ τὸ πρῶτον τῆς φύσεως τῶν ὑπὸ αὐτῶν, καὶ δι' ὧν εἶναι κοινὰ καὶ τῆς εἰδούς πᾶσι συνιέσθαι πρὸς αὐτὰς τὰς διαφορὰς λαμβανόμεν. ὡς γὰρ κοινὰ τῆς οὐσίας τῆς ὕλης τὰ εἶδη ἐν αὐτῇ γινώσκων καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλας διαφορὰν, διαφορὰν ποιεῖ, καὶ τὸ συναμφοτέρων οὐτὼ καὶ τῆς γένους ὄντος κοινόν, τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραὶ συνιέσθαι αὐτῶν καὶ τὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διαφορὰν ποιοῦσι τὴν ἐν τοῖς γένει διαφορὰν. τὰ γὰρ αὐτὰ ἐπεὶ γίνονται τῇ τῶν διαφορῶν συνιέσθαι, ἢ εἰναι αὐτῶν ἢ πρὸς ἀλλήλας διαφορὰ καὶ τὰ μὴ ὁμοίως ἔχον τὸ κοινόν πρὸς τὰ εἶδη, ὧν εἶδη κοινόν. ἢ μὲν γὰρ ὕλη κοινὴ ὡς ὑποκείμενον πᾶσι τῶν εἶδων εἶδη κοινόν. ὡς καὶ γὰρ τῇ ὕλει ὑποκείμενον τὰ εἶδη γίνονται, ὡς ἐν τῇ καὶ τὰ ἀχώριστα οὐκ οὐτὼ δὲ τῶν γένων τὰ εἶδη. τὰ γὰρ γένων ἐν εἶδη γένων, τούτων καὶ πρὸς τῶν καὶ ἢ μὲν ὕλην, ἀλλὰ τὸ πᾶσι λαμβανόμενον κοινὴ τῇ πᾶσι ἔχον ἐν αὐτῇ τῇ ἐν ὕλει εἶδη. ἀλλὰ ἔχοντες αὐτῶν μέλειον καὶ αὐτὸ κοινόν καὶ αὐτὸ τὸ πᾶσι εἶναι παρὰ μέρους τῶν ἐν ὕλει δεκτικῶν. τὸ δὲ γένος, αὐτὸ μὲν κοινόν τῶν οἰκείων εἶδων. τὸ δὲ καὶ ἔχοντες αὐτοῦ, οὐ κοινόν. οὐ γὰρ οἶον τε τὸ ἐν σωματικῇ ζωῶν ἐν ἀλλὰ γενέσθαι πᾶσι. καὶ ἢ μὲν ὕλην πρὸς γένος εἶδη καὶ ὑποκείμενον συντελοῦν εἶδη τῶν εἶδων ἐκείνων. καὶ τῶν εἶδων. τὸ δὲ γένος ὡς γένος λαμβανόμενον οὐ πρὸς γένος αὐτῶν εἶδη ὑποκείμενον, ἀλλὰ μόνον ὄντος. καὶ ἐν τῷ νοεῖσθαι τὸ κοινόν εἶναι ἔχον οὐκ ἐν ὑποκείμενον. καὶ ἢ μὲν ὕλη καὶ κατ' ἀριθμὸν ἀφθαρτος. τὸ δὲ γένος τῶν εἶδων ἀφθαρτὸν ἔχον καὶ τῇ τῶν γινόμενων ἀπὸ πᾶσι διατελεῖ. τὸ δὲ καὶ ἔχοντες ἀφθαρτὸν αὐτοῦ, καὶ ἢ μὲν ὕλη τῆς συναμφοτέρων οὐσίας τὸ ἔτερον μέλειον ἐν τῇ τῆς συναμφοτέρων φθορᾷ καὶ εἶναι τε καὶ σώζεται. τὸ δὲ γένος, ἐν μὲν καὶ ἐν ἀπλῶς. τοιαύτη γὰρ τὰ τῶν εἶδων καὶ τῶν συμβεβηκότων γένων. οὐ γὰρ συνιέσθαι οὐδὲ συναμφοτέρων ὡς εἶδους καὶ ὑποκείμενον, οὐτε ποιοῦντες, οὐτε πᾶσι τῶν παρὰ τὴν οὐσίαν γένων. ἐν δὲ τῇ συναμφοτέρων τῆς καὶ ἐν ὕλει οὐσίαν, σύνδετον μὲν τὸ γένος καὶ τὸ κοινόν ὡς σύνδετον ἐν αὐτῇ. ὡς γὰρ τὰ καὶ ἔχοντες ἐν τῇ ζῳῳ σύνδετον, οὐτὼ δὲ καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ τὰ γένων. τὸ γὰρ ζῶον εἶδους πᾶσι κινεῖται ἐν ὕλει. οὐ μὲν τὸ ἔτερον μέρος ἐστὶ τῆς συναμφοτέρων ὡς ὕλην. ἀλλὰ αὐτὸ τῷ ζῳῳ εἶναι ὅτι, τὸ εἶναι ὅς ἀμφοῖν. διὸ οὐδὲ χωρίζεται τῆς ὕλης παραπληρώσεως. ἔχον γὰρ τῆς εἰδούς ἐν τῇ τῆς οἰκείων λόγῳ, ἐν τῇ φθορᾷ τῶν ὄντων γίνεσθαι καὶ τὰ τὴν τῆς εἰδούς φθορὰ καὶ αὐτὸ καὶ τὴν τῆς φθορᾷ κοινωνίαν φθάρεται. διὸ τὸ ἐν σωματικῇ ζωῶν μωρίον πᾶσι τῶν γένων, οὐκ ὑποκείμενον φθαρτόμενον σωματικῶν. τῶν τοιοῦτων πᾶσι τὰ καὶ ἔχοντες ζῶα φθαρτὰ, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ ὡς γένος ζῶον ἐν τῆς ὕλης μωρίον τοιοῦτον παχέος ἐν δὲ τὰ εἶδη ὁμοίως ἐν τῇ ὕλει ἐν τῇ γένει. ἐν μὲν γὰρ τῇ ὕλει πᾶσι τὰ εἶδος γίνεσθαι οὐσίαν καὶ εἶδος καὶ τὸν ἐκείνης ἴσον. ἐν δὲ τῇ γένει φθάσιν ἢ δὴ τὸ εἶδος τὸ κοινότερον τε καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ γένος εἶδων συνιέσθαι. διὸ οὐδὲ τὸ εἶδος πᾶσι, ἐπὶ ἐν τῇ γένει γίνεσθαι τῷ μέρος αὐτοῦ φθάσιν τὴν τῆς γένους συμπληρώσιν φύσιν. αἱ δὲ διαφοραὶ αἱ τὸ κοινόν τῆς εἰδούς διακρούσας εἶναι αἱ τῇ γένει συνιέσθαι. διὸ τὸ μὲν γένος ἀχωρίζεται τῶν τῶν, ὧν εἶδη γένος. καὶ συμφορητόμενον αὐτοῖς. καὶ οὐκ εἶδων, ἀλλὰ μέρους εἶδων δεκτικῶν. καὶ οὐδὲ τούτων ὡς ὑποκείμενον δεκτικῶν. ἀλλὰ τῇ νοήσει λαμβανόμενον τε καὶ χωρίζομενον τῶν οὐκ εἶδων αὐτῶν τὸ εἶναι τῆς ὕλης πρῶτης οὐσίας πᾶσι τῶν ἐν ὕλει σῶματος. ἢ μὲν γὰρ οὐκ οὐσίαν πᾶσι καὶ τὸν οἶον καὶ ἴσον ἴσον ἐν ἐργῇ δεξάμενον τὸ εἶδος τὸδε τὴν γίνεσθαι ἢ πρῶτον οὐσίαν ἀρχὴν. τῶν δὲ πᾶσι καὶ συναμφοτέρων. τὸ δὲ γένος ἀπὸ τούτων ἐν ὕλει τὴν καὶ καὶ ἔχοντες τὸ εἶναι λαμβανόμενον διὰ τὸν χωριστὸν τῶν τῶν διαφορὰν αὐτοῦ σωματικῶν τῶν καὶ ποιοῦντων. καὶ ἢ μὲν ὕλην πᾶσι τοῖς ἐν γένει.

τὸ καὶ φθορᾷ αἰτία τῆς εἶναι τε καὶ ὑφαιρέσθαι. τὰ δὲ γένων ἐν τοῖς διὰ τὴν ὕλην τὸ εἶναι τε καὶ τὴν ὕλην ὑπόστασιν ἔχοντες ἐν αὐτῇ γίνονται ἔργον τὰ τῇ συνιέσθαι αὐτὰ διὰ τῶν ὅλων τῶν συνιέσθαι αὐτῶν τῇ ὕλην ὡς χωριστῶν.

Alex. Aphr.

c iii

μνησθῆναι πινος καὶ πάθους γίνεσθαι δοκεῖ. λαβὼν δὲ τὸ τὴν αἰσθησιὶν δι' ἀλλοιώσεως ἢ πάθους γίνεσθαι, ἐμνησθῆναι τοῦ πάθους καὶ τοῦ πάχυν, ὅπως γίνεται. ὅτι ἢ τοῖς μὲν δοκεῖ τὸ ὁμοῖον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου πάχυν. τοῖς δὲ, τὸ ἐναντίον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου. τοῦτον δ' ἐμνησθῆναι ἐπεί πρὸς τὸ ἀποδοῦναι τί ποτ' ἐστὶν αἰσθησις, χρησίμους αὐτῷ τὸ καὶ δοῦναι ὑπὸ πινος πάχυν τὸ πάχυνοντα. ἐπεί καὶ ἡ αἰσθησις καὶ τοῦ πάθους τί εἶναι καὶ διὰ πάθους. πρὸς τὸ πρὶν τοῦτον διακρίνωσαι πρῶτον ἀπορήσεις περὶ τῆς αἰσθήσεως διὰ τὸ ὄντων ἐν τοῖς αἰσθητικαῖς τῶν αἰσθητῶν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἢ αἰσθησις τούτων. ἀλλὰ τῶν ἐκτὸς μόνων. καὶ λύσεις τὴν ἀπορίαν τῷ τοῦ γε διωάμεν τὴν αἰσθησιὶν εἶναι. ἢ ἢ αἰσθησις πρὸς τὸ αἰσθητόν. αἰσθητόν δ' αὐτὴ τὸ κεχωρισμένον. οὐδὲν ἢ ὑφ' αὐτῆς πάχυν. ἢ δὲ αἰσθησις διὰ πάθους. ἐς αὐτὸ οὐ μὴ παρὰ τὸ αἰσθητὸν διωάμεν ἢ αἰσθησὶς ὅτι. λαβὼν δὲ τὸ διχῶς λέγεται τὸ αἰσθάνεσθαι. ἢ ἢ διωάμεν καὶ ἐνέργειαν, ἔλαβον τὸ τῆς αἰσθήσεως τὴν μὲν εἶναι διωάμεν, τὴν δὲ ἐνέργειαν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ αἰσθητόν. λαβὼν δὲ τὸ τὴν αἰσθησιὶν διὰ πάθους γίνεσθαι τὴν αἰσθησιὶν τὴν μὲν διωάμεν, τὴν δὲ ἐνέργειαν. ἐφεξῆς λέγει περὶ τοῦ πάχυνοντος ὑπὸ πινος πάχυν. ὁ πρὸς ὀλίγον ἐκίνησε. ἢ λαβὼν ὅτι πᾶν τὸ πάχυνον πάχυν ὑπὸ τοῦ κινήσεν καὶ ἐνέργειαν ὄντος τούτου ὃ τὸ πάχυν ὑπ' αὐτοῦ διωάμεν γινέσθαι. ἐφ' ὅτι διακρίνει ἐκ τούτου, ὅτι τὸ πάχυν ἐστὶ μὲν ὡς ὑπὸ ὁμοίου πάχυν. ἐστὶ δὲ ὡς ὑπὸ ἀρ' ὁμοίου πάχυν. πάχυν μὲν ἢ ἀρ' ὁμοίων. πεπονηδὸς δὲ ὁμοίων ὅτι. χρησίμους δ' αὐτῷ τῷ πάλιν πρὸς τὸ καὶ τὸ τὴν αἰσθησιὶν τὴν διωάμεν ἢ διὰ πάθους γίνεται, πάχυνοντα μὲν ἀρ' ὁμοίων εἶναι τῷ ποιῶντι ὃ ὅτι τὸ αἰσθητόν, παθούσαν δὲ καὶ γενόμεν, ὁμοίως αὐτῷ εἶναι. δις ἐφεξῆς ἐπέλαβεν τὴν αἰσθησιὶν, τὴν μὲν διωάμεν εἶναι, τὴν δὲ ἐντελεχείᾳ διαίρειν ποιῆσαι τῆς αἰσθησιὶν καὶ τῆς ἐντελεχείᾳ. βουλόμην μὲν δ' αὖτε διείσθαι ὅτι μὴ κινέας πάχυν λέγεται ἢ αἰσθησις ἢ κινεῖσθαι. οὐ ἢ πάχυν διωάμεν ἢ ἢ ἐνέργειαν πρὸς ὅτις διὰ πάθους καὶ κινήσεως. διχῶς ἢ τὸ διωάμεν αἰσθάνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ πᾶν ἄλλο λέγεται. τότε ἢ φύσιν ἔχον δὲ ἐξ αὐτῆς αἰσθησιὶν διωάμεν αἰσθάνεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχον ἢ διὰ καὶ δεδωμένον τὴν αἰσθησιὶν, μὴ ἐνέργειαν δὲ καὶ τὸ διωάμεν λέγεται αἰσθάνεσθαι, ὅτι μὴ ὁμοίως λέγεται ἢ διείσθαι. ἢ πᾶν ἢ καὶ τὸν ἔχοντα μὴ ἢ διὰ τὴν αἰσθησιὶν μὴ ἐνέργειαν δὲ, διωάμεν ἢ καὶ αὐτὸν αἰσθάνεσθαι λέγει. προσέθηκεν ὅτι μὴ δὲ θεωρῶν τε καὶ ἐνέργειαν οὐ τὸς ὅτιν ὁ κινέας λεγόμενος αἰσθάνεσθαι οὐ καὶ τῶν διωάμεν ἐφ' οἷς τὴν διαφορὰν λέγων τῶν διωάμεν λεγόμενον αἰσθάνεσθαι, ἐδείκνυεν ὅτι ὁ μὲν πρῶτος λεγόμενος διωάμεν ὁ καὶ τὸ πρῶτον οὐκ ἄλλως ἢ τὸ ἐνέργειαν γινέσθαι μεταβάλλει, ἢ μὴ διὰ τῆς παθεῖν τε καὶ ἀλλοιωθῆναι. διὰ μεταβολῆς δὲ ἢ διὰ ἔχον, ἢ τὸ ἐνέργειαν οὐ διὰ πάθους ἢ καὶ ἀλλοιώσεως μεταβάλλει. διείσθαι δ' ὅτι μὴ πᾶν τὸς τῆς διωάμεν ἢ τὸ ἐνέργειαν μεταβολὴ διὰ πάθους τε καὶ ἀλλοιώσεως, ἐφεξῆς καὶ τῆς ἀλλοιωθῆναι τε καὶ πάχυν διαίρειν ἐποιήσατο. καὶ ἔλαβον τὸ μὲν πρὸς φθορὰν εἶναι ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, καὶ ἐκτεσνῆσαι τῆς ἐν ἡμῶν. ὡς πάχυν πάντα τὰ ἢ τὰ ἐναντία μεταβάλλονται. τὸ δὲ τὸ πάχυν εἶπεν εἶναι οὐ τῷ φέρεσθαι, ἀλλὰ τῷ σώζεσθαι καὶ ἐν αἰσθησιὶν γινέσθαι τῷ καθεῖν ἢ τὸ τὸ ἐνέργειαν ὄντος καὶ ὁμοίου. ἢ ἢ καὶ τὴν ἔξιν καὶ ποιῶν τὴν διωάμεν ἐνέργειαν τελεσθῆναι ὅτις τῆς ἔξιν. οὐ καὶ τὴν τῆς ὁμοιότητος μεταβολὴ γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ ὅτι ἀρ' ὁμοίων ἢ ἐνέργειαν. τὸ καὶ ἔχον τὴν αἰσθησιὶν ἐνέργειαν γίνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸν ὅτις τὸ αὐτὸ καὶ ὁμοίων αἰσθησιὶν ὅτιν. ὁμοίως δὲ ἢ πᾶν ὡς διωάμεν ἔχει πρὸς ἐντελεχείαν, πῶς καὶ πᾶν διωάμεν καὶ πρὸς πᾶν ἐντελεχείαν ἐδείκνυεν προαίτιον, θεωρῶν ἢ γίνεσθαι τὸ ἔχον τὴν αἰσθησιὶν ἢ τῆς μεταβολῆς οὐκ ἐστὶν ἀλλοίωσις. εἴη ἢ μὲν ἀλλοίωσις ὅτι ἀλλοίωσις ἀλλοίωσις καὶ ὅτι ἐναντίον ἐστὶ μεταβολὴ. ἢ δὲ ἐκ τῆς οὐ τῶν διωάμεν ἢ τῶν ἐνέργειαν. ἢ αὐτὸ ἢ τὸν τῆς οὐ ἔχει καὶ καθεῖν ἔχει αἰσθησιὶν ὅτιν, ἢ δὲ διὰ καὶ τῆς ἀλλοιώσεως λέγειν, ἔτερον αὐτὸ εἰρηγέτος καὶ ἀλλὰ τῆς φύσεως ἀλλοιώσεως. ἐπὶ δὲ τὸ πάχυν ὡς ἴσον ἔλαβον τῷ ἀλλοιούσθαι ἐδείκνυεν ἢ πᾶν ὁπρὸν ἐστὶν ἀλλοιούσθαι. ὡς ἢ ἴσον ἐστὶν αὐτῷ ὁπρὸν ἐστὶ πάχυν. ὁ διείσθαι προσέθηκεν ὅτι μὴ χρὴ λέγειν ὅτι φρονούσθαι καὶ νοούσθαι ἀλλοιούσθαι. ἢ δὲ μὴ ἀλλοιούσθαι οὐδὲ κινεῖσθαι. ἢ ἢ μὴ ἀλλοιούσθαι δὴλον ὡς οὐδὲ καὶ τὸ πᾶν οὐδὲ ποῖον μεταβολὴ. ποιῶντι δὲ καὶ ἢ τῆς διωάμεν αἰσθάνεσθαι ἢ τὸ ἐνέργειαν αἰσθάνεσθαι αἰσθησιὶν τε καὶ μεταβολὴ. διὸ κοινότερον ἢ αἰσθησις ἀλλοιώσεως. ἢ πᾶν δὲ ταῦτα, διείσθαι ἐπ' αὐτοῖς. ὁ πᾶν μὲν μεταβολὴ ἐκ τῆς διωάμεν ἢ τὸ ἐνέργειαν ἀλλοιώσεως ὅτι, πᾶν δὲ οὐκ ἢ μὲν ἢ ἐκ τῆς ἔξιν ἢ τῶν ἐνέργειαν τῶν διὰ ταῦτα ὡς τὸ νοεῖν ἔχον ἢ τὸ φρονεῖν, ἐπεί μὴ διὰ διδοσκαλίας γίνεται οὐκ ἀλλοιώσεως οὐδὲ κινήσεως, ἀλλὰ ἔτερον τι γένος μεταβολῆς. ὑπὸ ἢ τὴν γένεσιν εἶναι αὐτὸν ποιῶν τὴν μεταβολὴ. εἴη τὸ τελεσθῆναι καὶ ἢ ἢ τῆς τῆς αἰσθησιὶν γινόμενον καὶ αἰσθησιὶν τῆς ἢ τῆς ὑλικῆς διωάμεν ἢ τῶν ἐξιν μεταβολῆς. ἢ τῆς γίνεσθαι καὶ τῆς διδοσκαλίας πᾶν καὶ αἰσθησιὶν ἢ πᾶν οὐδὲ αὐτὸ τὴν διὰ πάθους γίνεσθαι ῥητέον ἐπὶ γίνεσθαι καὶ αὐτὸν τῆς ὅτι ἐνέργειαν τῶν ἔξιν ἔχον καὶ τελεσθῆναι ἐκ τῆς ὑλικῆς διωάμεν γένεσιν γὰρ πᾶν καὶ ἢ ποιῶν τὴν μεταβολὴ. ἢ καὶ τὴν ποιῶν τὴν μεταβολὴ λέγειν τῆς ἀλλοιώσεως τὸ μὴ φουσιῶν πινος εἶδος ἀλλοίωσιν εἶναι, δὴ καὶ χρὴ ῥῶν πᾶν ἀλλοιώσεως εἶναι λέγειν, τὴν τε α

ξὼν τις

ξού πρ μλν ή πρσώπ δλωαίμς δζι κελ πώς κελ υπόπινος ζς τλώ ξειν μετρεβλλκ ή ποιούτ δλωαίμς
 πώς δέ κελ υπό πινος ή δυνέτρεα ζς τλώ εφέργειαν κελ λέγει τλώ μόν εκ τής ύλικής δλωαίμς μετρε
 βολωλ ζς τλώ κελ πάλ τλώ ξειν γενέσθαι υπό τς γεννώνπς, δηλονότι ζ ζών. ζ ζρ γενώμενον ούδέ πο
 τλώ ξειν έχει τλώ αιδιητικώ. αλλ έπ εσ δλωαίμς έξεως δεκτικόν. γεννηθέν δέ έπ τλώ αιδιητικώ
 ξειν δυνός ως πρ το αλλαβόν τλώ αιδιημω. δειξας δέ πώς έ κελ τερον τών δλωαίμς αιδι τής αιδής
 σείως δζιν. προσέθηκεν όπτι κελ ζ κελ τ εφέργειαν δέ αιδιανέσθαι. ό μοίως λέγειται τώ ζεωρής τε κελ
 νοήν. μώνον ζρ πρτύπ διαφέρουσιν ή τε αιδιητική κελ νοητική εφέργεια. έξωθεν ζρ κελ ούκ εν τώ αιδ
 ιανομένω κελ το αενούμενον επ αλώου κελ το όρώμενον. ό μοίως δέ κελ τών άλλων. έ κελ σου ουκ αιδ
 τίαν απέδωκεν όπτι ή μόν αιδιης αιδιητική ή δζι τών κελ ζε κελ τε. ουχ όδόν τε δέ είναι εν τώ αιδιαν
 νομείω, αλλ οικείαν υπόστασιν έχει. ή δ αιδιητική κελ ό νους τών κελ θόλου ζεωρητικής. α κελ θόλου ούκ
 έχει ιδίαν υπόστασιν, αλλ εν αλώτ ή πώς δζι δικαίος, ζ πώς προαίτης, όπτι ή μόν υπόστασις κελ πούτις κελ
 τς είναι ή αιδία εν τούς κελ ζε κελ τε. ως δέ κοινα εν τώ νοήσθαι το είναι έχει, κελ δζιν ως κοινών όντων
 το είναι εν τώ νοούω πάλτ ή φ. διό κελ νοήν μόν έφ ή μίν. αιδιανέσθαι δέ ούκ έφ ή μίν. επεί πρς πε
 ρόν μόν κελ παρόντος ή αιδιης. ούκ έφ ή μίν δέ ή τών αιδιητών περυσία. ως ό τε βουλόμθα έχαν
 αλώ. ως δέ αιδιησας έχουσιν, ούτω κελ αιδιησας όσαι πελ αιδιητά. ού ζρ αιδιησας πελ αιδιησας
 το εφέργειν ό τε βούλουσιν τς δειν αλώις παρειαυ τε πελ εφέργουσιν υπό ζέμενος δέ ζ πελ τής τ
 αιδιησας τς κελ νοητών διαφοράς αιδιησας πλόν νω λέγει το μόν νοήν έφ ή μίν. το δέ αιδιανέσθαι εν
 έφ ή μίν τε ήρμενόν τς κελ δεδειγμένως ή αιδιησας εφέργειας, απέδωκεν ζν κοινών ζζην τής αιδ
 ιησας. δειξας ζρ πρσώπ επεί δικώς λέγειται το δλωαίμς. άλλως ζρ λέγειται ό πεί δλωαίμς
 ζς απηγείν, κελ ό τέλειος άλλος. ούτως ζρ ουχ ό μοίως τώ τλώ μόν ξειν έχοι μνδέ πο δέ εφέργειαν, κελ
 πάλ το αιδιητερον σημαίνόμενον τς δλωαίμς το δλωαίμς αιδιανέσθαι. ή τλώ δλωαίμς αιδιησας λέγ
 εισθαι. ών δλωαίμς απών επεί ούκ ανώμασται ή διαφορά. φανερά δέ γέγονε διό τς ζζην χρήσθαι
 δέ αναγκάσιν κελ τώ πέρχιν κελ τώ άλλουόσθαι ως κελ οίς όνόμασιν τής μεταβολής τής εκ τής κελ
 πάλ δλωαίμς αιδιησας ζς τς εφέργειαν. έπ ή μν έχομεν άλλα πινά όνόμασιν κελ αλώων, ήλθεν αιδιη
 ζ ζζην απεδοώται τής αιδιησας. κελ είπεν το αιδιησας δλωαίμς είναι όδόν το αιδιησας. ή δέ εν τς
 λέχεται δζιν ό πρς έχει μόν υπό τς αιδιησας, ούδέ πο όμοιον όν αλώου, παθόν δέ ώμοίωσται κελ δζιν όδόν
 είναι. ζ δέ παθόν ως ίσιν πέν ή τώ άλλω αιδιησας είπεν. απεδοός δέ τς ζζην ζν ζζην ουχ ως κελ οίς όν
 τος τς αιδιανέσθαι, άλλά διό τλώ τών κελ ον όνόμασιν απεδοός. είδειχεν ζρ όπτι ούκ είναι ή τς ού
 τω δλωαίμς ζς το εφέργειας μεταβολή, ούτε πέθος, ούτε άλλωσις, ούτε κίνησις, αιδιησας πελ
 αιδιησας κελ τς ιδίαν λέγειν μετλθεν. πε δέ κεφάλαια τών ήρμενών πρσώπ έλαβον, όπτι ή αιδιης
 εν τώ κινείσθαι τε κελ πέρχιν. μεθ ό έζητησεν πώς το πέρχιν το ή δλωαίμς. ή κελ υπό τς όμοιον πέρ
 χιν. έφ ός απεδοός διαπτι ουχ κελ τών αιδιησας αλώων αιδιησας γίνεσται όντων αιδιησας, ζς ζ
 λυσιν τής διαφοράς έλαβον το είναι το δέ δλωαίμς τλώ αιδιησας. κελ διό τς τς αιδιησας πρς τς εφ
 γίανσιν παρόντων τών αιδιησας ποιείν δλωαίμς, έφ ός έλαβον δικώς ή αιδιησας ή μόν δλωαίμς, ή δέ
 εφέργειας μεθ α είπεν δειν λέγειν. έπ ή μνδέ πο διώρεται πιν διαφέρει το κινείσθαι τε κελ πέρχιν τς
 εφέργειαν εν τώ πέρχιν τε κελ κινείσθαι κινουμένον. επεί κελ λέγειται ή κίνησις εφέργειας τις είναι. έφ
 ός έλαβον όπτι πάντα τώ πέρχιν κελ κινείσθαι τε υπό τς ποιητικής εφέργειας όντος τούτου ό δλωαίμς
 το πέρχιν γενέσθαι. διό πέσχοι μόν όπτι αλώμοιον. επεί πέν το πέρχιν αλώμοιον. πεπινός δέ όμοιον.
 επεί ή αιδιησας κελ δλωαίμς κελ εφέργειας. κελ είδειξεν διπλόν το δλωαίμς. κελ όπτι μν πάντως τώ
 δλωαίμς ή ζς τλώ εφέργειαν μεταβολή δι άλλωσις. έφ ός διαφείσιν επήσασιν τς άλλουόσθαι.
 πούτουν ζρ διωρησας το πέρχιν. το μν γάρ τι πέρχιν κελ πέρχιν γίνεσται ή πς υπό εινάτιον γί
 νεται. το δέ τι πέρχιν λέγειται σωζόμενον κελ αιδιησας ζς τλώ αλώου τέλειόσται υπό τς όμοιον αλώ
 τς. ό μοίως γάρ πρς ή απεδοός τς έξεως εφέργειας ή έξαι έφ ής γίνεσται ό πέρχιν ούκ άλλωσις αλώ. έφ
 ός είδειξεν όπτι ή κελ πάλ δλωαίμς αιδιησας ζς τλώ κελ εφέργειαν μεταβολή ούκ είναι ή αλώ ή κελ
 άλλωσις γινόμεν. άλλ ούδι ούτω πέσχει το αιδιανόμενον ως έπέσχει τς φερούμενα, άλλ ως το ζς
 έσωτο απεδοός κελ τλώ τέλειόσται διοείσται έπών δειν τούς κοινούς όνόμασιν χρήσθαι εν τώ λόγω τώ
 τής αιδιησας. επεί μν έχομεν τς κελ οίς τών σημαίνόμενων, απέδωκεν ζζην αλώων κελ είπεν πιν αλώ
 ιησιν δλωαίμς το αιδιησας είναι, όπτι όδόν δζι το αιδιησας εν τέλειος. πέσχοι δέ έφ έσωτς κελ δι
 άλλων. ού μόν ως είπεν πρς τερον γίνεσθαι τλώ κελ εφέργειας αιδιησας πρς δει τς πέσχοι κελ άλλ
 λουόσθαι αενούσιν αιδιησας μεταβολής τής κελ πάλ τλώ δλωαίμς αιδιησας ζς τλώ εφέργειαν φερούμενα.
 ό δι απεδοός ζζην τς αιδιησας δζι το αιδιησας δλωαίμς όν όδόν το αιδιησας ή δει εν εν τέλειος
 ό πέσχοι μόν επ αλώου ούδέ πο όμοιον δζι. πεπινός δέ όμοιον.

Ὡς ὁ καὶ ἡ πρόσθετος τῆς ἡλικίας καὶ ἡ ἀφούτος ὁμοίως αὐτὰ γενέσεως καὶ
φθορᾶς· ἡ γὰρ ἄλλου γένεσις· ἄλλου φθορά. δ'.

Εἰ προσόντος μὲν ἐν ὑπερά τῃ ἡλίῳ γένεσις ὄντι, ἀπὸντος δὲ πῶρ᾽ αὖ φθορά· ἔστι δὴ ἄλλου γένεσις ἄλλου φθορά, καὶ ἡ ἄλλου φθορά γένεσις ἄλλου· πῶς οὐκ ἄμα καὶ φθορὰς καὶ γένεσας αἰπὸς ὄντι καὶ προσῶν καὶ ἀπῶν· εἴη δὲ καὶ τὰ γινόμενα ὅς ἄλλων πινῶν γίνεσθαι φθορὰς· καὶ τὰ φθαρόμενα ὅς ἄλλων γένεσιν μεταβάλλειν· οὐ πῶ δ' οὐδὲν αὖ ἐπὶ διαφέρει· ἡ προσόντος αὐτῷ πῶς ἀφ' οὗ, ἢ τῶν γινομένων τὰ μὲν ὄντι προηγουμένα· τὰ δὲ δύνετα· καὶ τοῖς προηγουμένοις γινομένοις ὑπεναντία· εἴη αὖ ἡ μὲν τῶν προηγουμένων γένεσις κνέσις ἢ γίνεσθαι προσόντος ἐκείνους τῇ ἡλίῳ· καὶ ἔπει· ἡ πινῶν γένεσις ἄλλων ἐστὶ φθορά· εἴη αὖ φθαρόμενα τὰ φθορὰ τοῖς προηγουμένοις γινομένοις ἐναντία· ἡ δὲ φθορὰ τῶν προηγουμένων, ἡ τις καὶ κνέσις φθορά· γένεσις δὲ τῶν τούτοις αὐτῶν κνέσις οὐκ οὕτω κνέσις γένεσις ἀπὸ χωροῦτος πῶρ᾽ αὖ τῶν ἢ κατὰ φύσιν αἱ γένεσις γίνονται καὶ φθοραὶ· μηδενὸς ἀντιβαινόντος τε καὶ ἀντιθέποντος τῶν αὐτῶν· οὐ δὲ τοῦς αἰώμακλίας τοῦς τοιαύτους γίνονται αὐτῶν τε καὶ ἐμπλακιν· λέγεται γὰρ γένεσις καὶ φθορὰ κνέσις αὐτῶν τῶν προηγουμένων γινομένων· καὶ ταῦτα δι' ἐστὶ τὰ βελτίω τῶν κατ' αὐτὰ ἔσθιν γινομένων ὅς ἄλλῃλων· καὶ γὰρ γένεσις, αἱ τῶν γένεσις, καὶ φθορὰ αἱ γινόμεναι καὶ τὰ τῶν αὐτῶν οὐκ οὕτως τῇ ἡλίῳ περιέσθιν· προσόντος μὲν οἷς πρόσσιν προδῆλως γίνονται· ἀπὸντος δὲ, φθείρονται καὶ θνήσκουσιν.

Ὁ πὸ ἀπλῶς δὲ ἀν' ἀμικρῆς γίνεσθαι καὶ μὴ δὲ ὑποθέσεως ἐν τοῖς ἀπὸ κύκλου γινομένοις ἐστίν. ε.

[illegible]

προλαμβάνουσιν · ὅτι τῆς πύτων οὐσίας τε καὶ πάξεως αἰτία μόνη ἡ τῶν πρῶτων κίνησης σωμάτων
 οὐδεὶς ἄς ἁλῶν ἄλλων συνεπαιχτώσιν διό καὶ τὸν χρόνον εἰς αὐτὰ πύτων ὀρίσιντες λέγειν πότε θξ
 ἀνάγκης ἔσται θέρητε καὶ μετόπωρα καὶ χειμῶνες οὐκέθ' ὁμοίως ἔχουσιν τὸ ὠρσιμένον· καέτοι γινόμε
 να κύκλω καὶ ἐπομῶσι τῇ κινήσει καὶ ἁλῶν τῶν αἰθίων ὅτι καὶ ταῦτα καὶ ὑπὸ τῆς ὕλης πρὸς τὸ γίνεσθαι
 συνεργῆται περὶ οὐσίας ὑπὸ τῆς ἐκάνων κινήσεως ἥτις ἐπ' αὐτὰ πάντων ὁμοίως ἢ ἐπὶ ταῖς καὶ ταῖς πρὸς
 θη ταῖς ἐκάνων κινήσεσιν τε καὶ περὶ φορῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς καὶ ἐκείσιν ὠρεται· ἐπὶ δὲ μέλλον τὸ αὐτὸ
 εἶσον οὐ οἷς πλειόνων δευμοῖς συνεργῶντων ἁλῶν πρὸς τὸ εἶναι· ὧν ὅστι καὶ ἡ τῶν ζώων γένεσις· διό
 ἀλλήλῃς ἐπ' ἁλῶν καὶ θάλου ὅτι αἰθίων ἔχουσιν ἁλῶν κατ' αἰθερς· πύτων γὰρ αἰτία ἡ τῶν θείων περὶ φο
 ρῶν· πῆς δὲ τῶν καὶ ἐκείσιν γενέσεως ἐφ' ὧν τὸ πλεόνων δυνάμεως ἡ τῶν πρὸς τοῖς ποιητικῶν αἰτία οὐκ
 αὐτὸ πύτων ἀλλήλῃς τὸ δὲ τὸ πρῶτον θξ ἀνάγκης τὸ ὕπερον ἀλλήλῃς δὲ τὸ δὲ τὸ ὕπερον θξ ἀνάγκης καὶ
 τὸ πρὸ ἁλῶν

Λέξεως δὲ ἡ γῆ ἐκ τοῦ κρίτου περὶ ψυχῆς ἀεισπέλους, δι' ἧς ἐδείχθη ὅτι μὴ
πλείους τῶν πέντε ἦσαν αἰσθήσεων. 5'.

[illegible]

ρούσας καὶ ἄς τῶν ἐναντίων ἐστὶ δεκτικὴν· οὐ μὴ οὐτῶ τῶν ἐναντίων πρὸς διωάμεις ἔχον ὡς ἄμα αὐτὸ πρὸς διωάμεις δέχεται· τῷ ᾧ τῶν ἐναντίων διωάμεις ἔχον, οὐχ οὕτως ἔχον διωάμεις ὡς ἄμα αὐτῶν καὶ τὰς ἐνεργείας δέχεται· ἀναγκάειον ᾧ καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτὸ διακρίνειται ὡς ἐν ἄλλῳ μὲν χρόνῳ τὸ ἔτερον αὐτῶν γίγνεται, ἐν ἄλλῳ δὲ τὸ ἔτερον· ἡ δὲ αἰδιότης ἄμα ἔκρινεν αὐτῶν τὰς διακρίσεις ὡς ἄμα αὐτῶν αἰδιότητα μὲν καὶ τὰ εἶδη λαμβάνουσα, εἴη τὸ αἰδιότατον ἐν τῇ τῶν ἡδῶν τῶν αἰδιότητων λήψει· ἐπεὶ δὲ καὶ νόησις δοκεῖ τῇ τῷ εἶδους τῷ νοουμένου λήψει γίνεσθαι· διακρίσει τὸ εἶπεν τὸ ἐποιοῦτο αἰδιότης καὶ ἡ νόησις· ἡ πῶν δὲ ταῦτα καὶ εἰσάγει ὅτι μὲν εἴη ἡ ἀπορριψαία ἀπορία ὡς διωάμεις λυεσθαι εἰ ὡς ἐπίνεγκεν ὡς περ εἶπεν· ἀλλ' ὡς περ λῶ καὶ ἁπλῶς πινύσιν ἐν γὰρ τῷ ἡ μίαι αἰδιότης καὶ διακρίσει καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὑπὸ τοῖς ἡπῖς λέξις σφόδρα ἀπαφῶς τε καὶ βραχέως ἔρημην πινύσιν σημαίνει ἀξίῳ, τοῖσιν εἶναι τὸ ᾧ ἡ αἰδιότης τοῖς ζώοις γίνεται τῶν αἰδιότητων ὡς διωάμεις ἄμα· ἐν εἶναι, ἄμα δὲ πολλὰ· οὕτως ὡς καὶ τὸ σημεῖον ὅταν ὡς πολλῶν γραμμῶν πέρας ληφθῇ· αἱ ᾧ ἀπὸ τῶν τῆς περιφερείας τῷ κύκλῳ ὑπὸ τὸ κέντρον ἀρόμεναι διδῆαι πέρας ἔχουσι πᾶσαι τὸ κέντρον τῷ κύκλῳ ἐν σημείον· ὁ σημεῖον ἐν ὧν καὶ πολλὰ πῶς ἐστὶν ὅταν ὡς ἐκείνης τῶν γραμμῶν ἐπ' αὐτὸ ἀχθεσῶν πέρας λαμβάνηται· ἡ ᾧ τοιοῦτό τι ἡ αἰδιότης εἴη καὶ μὲν ἐπὶ καὶ ἀδιαίρετον ὅσιν· ἐν εἶναι τὸ κέντρον· ἀλλὰ καὶ ἄμα κείναι τὰ ἐν τοῖς πέρασι τῶν γραμμῶν τῷ πάντες τὰ πέρατα ἄμα εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶσι καὶ ὅσον δὲ ὡς τῆςδε καὶ τῆςδε πέρας λαμβάνεται· καὶ ποσῶν λαμβάνεται, ὅσαι καὶ διδῆαι πολλὰ· καὶ καὶ τὸ τὸ πάλιν· καὶ ὅσον μὲν οὕτω πολλὰ τὰ πέρατα καὶ διαφερόντων γραμμῶν πολλὰ εἶναι τὰ κέντρον καὶ ὡς κεχορησμέναι καὶ διαφερόντα· καὶ ὅσον πινύσιν καὶ κεχορησμένον· καὶ ὅσον τὸ κέντρον πολλὰ πῶς λῶν ἔχουσιν κεντρικὸν ὅν τῇ ἐν τῇ ἰδίᾳ γραμμῇ πᾶσι ὄντος· καὶ ὅσον δὲ ἐν τὸ ἐκ πάντων ἐστὶν ἀδιαφορὸν καὶ πάντι· τὸ αὐτὸ αὐτῶ ἐν τῷ εἶναι τὸ κέντρον καὶ ἄμα κέντρον· καὶ τὸ μὲν λῶσιν ἔρημην τῶν ἡ πορημῶν τοιοῦτον· τι δὲ τοιοῦτον λαμβάνειν ἐστὶν ὑπὸ τῆς αἰδιότησεως ἄμα ἐν τῇ εἶναι καὶ πολλὰ ὁμοίως τῷ τῷ κύκλῳ κέντρῳ τῷ ὡς πέρασι τῶν πολλῶν διδῆαι ληφθέντι οὐ ῥᾶδιον διδοῖν· σῶμα τε ᾧ τῷ τῷ ἐκαστον αἰδιότητερον ἐν ᾧ γίνεται τὰ τῶν αἰδιότητων πᾶσιν· καὶ οἶον τε τὰ ἀπὸ τῶν πέντε αἰδιότητερον πᾶσιν διαπεμπομένα ἐπ' αὐτὸ ὡς διακρίσεων τῶν αὐτῶν μέρει τῷ σῶματος ὑπὸ βλάστην· γίνονται ᾧ αὐτὸ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ τῷ ἐναντία γινόμενα πᾶσιν καὶ ἐναντία κινήσεως· εἴη διακρίσεως κινήσεως ἡ καὶ ἐνεργείαν αἰδιότης· οὐδὲ ᾧ τὰ ἀφ' οὗτος αἰδιότητερον διαπεμπομένα ἐπ' αὐτὸ πᾶσιν διὰ τε καὶ τὸ αὐτὸ μέρος αὐτοῦ γίνεσθαι· οἷον εἴη τῶν μὲν ἐναντίων τὰ αὐτὰ αἰδιότητερον· ἀδύνατον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ αἰδιότητερον καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἄμα τὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων γίνεσθαι πᾶσιν· ὅταν ᾧ βλέπωμεν ἄμα λυθῶν τε καὶ μέλαν οἷς μέρεσι τῆς κήρης ἡ καὶ τὸ πᾶσι τῶν ἡ ἐμφασις γίνονται ὡς περ ὁ ῥῶμον γινόμενον καὶ ὑπὸ τῶν καὶ τῶν οὐτε ἐφ' οὗτος αἰδιότητερον ταῦτα· τῷ δὲ εἶναι ὡς εἶπον τὸ ἐκαστον αἰδιότητερον· οὕτως οἶον τε διακρίσεις ὡς μὴ ἐν κεχορησμέναις αὐτοῦ γίνεσθαι μέρεσιν· ὡς τῷ ὑπὸ μὲν τῷ σῶματος ἀδύνατον λαβεῖν τι ὁμοιον τῇ κήρῃ τῇ τῷ σημείον τε καὶ τῶν γραμμῶν ὡς πέρας τὸ σημεῖον· ἴσως δὲ ἐφαρμόξαι δύναιτο μάλλον τῇ διωάμει τῇ τῷ σῶματος ἐκένον· ὁ λέγομεν ἔχοντι αἰδιότητερον· οὐ ἡ αἰδιότης διωάμεις εἶδος ἡπῖς διωάμεις αἰδιότητερον καὶ κείναι τὰ ἐν τῷ σῶμα καὶ οὐ διωάμεις καὶ εἶδος ὅσιν γινόμενα καὶ τῷ ἀπὸ τῶν αἰδιότητων διακρίσει· ἡ ᾧ διωάμεις αὐτῇ μίαι οὕσα καὶ ὡς περ πέρας τῷ σῶματι τὸ πᾶσιν οὐ διωάμεις ὅσιν· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῷ τὸ ἐκαστον αἰδιότητερον φέρονται ἀσώματάς τε οὕσα καὶ ἀδιαίρετος καὶ ὁμοίως πάντι μίαι οὕσα πολλὰ πῶς γίνονται τῷ τῶν καὶ ἔχουσιν μέρος τῷ σῶματος οὐ διωάμεις ὅσιν κινήσεως αἰδιότητερον ὁμοίως αὐτῇ τε καὶ ἐν τῷ μέρος ἡ κινήσεως ἐν αὐτῷ γίνονται· αὐτῇ καὶ πᾶσι· ἐν τῇ τῶν πᾶσι καὶ πολλὰ πῶς διωάμεις ἡ μίαι γίνονται ὡς ἐκαστον μέρος πέρας οἰκῶν λαμβανόμεν· τὸ μὲν ᾧ σῶμα, οὐκ ἐδύνατο ἄμα καὶ τὸ αὐτὸ πᾶσι δέχεται πᾶσιν διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ γίνεσθαι ἄμα τὸ καὶ τὸ ἐναντία τὸ εἶδος τὸ τῷ λυθῶν καὶ τῷ μέλανος· διὸ οὐδὲν οἶον τε σῶμα ἄμα δέχεται ταῦτα ἀλλὰ τῷ αἰδιότητερον ἐκείνῳ καὶ ἄλλο μὲν μέρος τὰδε πᾶσι τῶν αἰδιότητων τῶν ἄμα περὶ πᾶσι πόντων γίνονται· καὶ ἄλλο δὲ τὰδε τῶν ἀπὸ τῶν περὶ τῶν αἰδιότητερον ἐπ' αὐτὸ φερόμενων πόντων ῥᾶδιον· ἡ δὲ διωάμεις ἡ αἰδιότης οὐκ ἐπὶ κενῶν λαμβάνεται ἄμα τῷ κέντρῳ αὐτῶν ποιῆσθαι ὅτι μὴ ταυτὸν ὅσιν τὸ κέντρον τῷ παθεῖν· παθεῖν μὲν γὰρ τι τὸ αὐτὸ ἄμα τὰ ἐναντία ἀδύνατον, ὅτι ἀδύνατον ἄμα τὸ δέχεται τὰ ἐναντία· ἀσυνπαρακτὰ ᾧ τὰ ἐναντία· καὶ αὐτὰ δὲ ἄμα τὰ ἐναντία οὐδὲν ἀδύνατον, ὅτι μὴ ὅσιν ἐν κείνῳ ἐναντία τὸ τὸ λυθῶν λυθῶν κείναι καὶ τὸ μέλαν μέλαν· ὡς ᾧ ἐν τῷ πᾶσιν, ἐναντίον τὸ τὸ ἐναντία παθεῖν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ εἰς τὸ ἐν τῷ πᾶσιν τῷ ἀδύνατον· οὕτως ἐν κείνῳ πάλιν ἀδύνατον τὸ τὸ λυθῶν ὁ μὲν λυθῶν ὁ μὲν δὲ μέλαν ὁποιασδήποτε εἶναι· διὸ πάλιν ἐν κείνῳ τὸ οὕτως ἔχον ἀσυνπαρακτῶν· τὸ μὲν μέλαν μέλαν· τὸ δὲ λυθῶν λυθῶν ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἀδύνατον ὅτι μὴ ἐν ἐναντίον· ἡ μὲν ᾧ λῶ ἀνάγκη καὶ ἐν τῇ διωάμει τῇ κενόσῃ τὰ αἰδιότητερον, τὰ εἶδη περὶ τῶν αἰδιότητων ἐκείνῳ, οὐδὲ ἂν ἐκείνη κείνῳ αὐτῇ ἐν τῇ ἐναντία τῷ μὲν δέχεται τὰ ἐναντία ἄμα οἶον τε πᾶσι ἐπὶ ἐν μὲν τῷ αἰδιότητερον τὰ πᾶσιν γίνονται· ἡ δὲ τῶν ἐν πᾶσι γινόμενων κείνῳ

σὺς ἐν τῇ διωάμενι οὐ γὰρ οἶόν τε ἐπὶ τῷ τὸ πᾶν δι' ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ σωματοῦς ὃν ἀπομάκτον, οὐδὲν κεκώλ
 πται τὰ ἐν τῷ αἰσθητικῷ γινόμενα κατ' ἄλλο καὶ κατ' ἄλλο μέρος ἅμα κείναν ἢ διωάμενι ἢ παντὸς
 αὐτοῦ. ἢ γὰρ αἰσθητικὴς κείνης ἐστὶ τῆς αἰσθητικῆς διωάμεως τῶν αἰσθητῶν διὰ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ
 εἰς γινομένων παθῶν δι' αὐτῶν γίνεσθαι οὐ τοῦτ' ἢ αὐτὴ καὶ μία διωάμενι πολλὰί πως, ἅμα γινόμεν
 ἐν τῷ τῶν καὶ ἑκάστων μέρος τῆς αἰσθητικῆς παθῶν γινομένων, ἅμα ποιεῖν αἰσθητῶν κείνων. ἢ γὰρ κεί
 νουσι διωάμενι τὸ κατὰ τὴν ἐν μέρος τῆς αἰσθητικῆς γινόμενον πάθος αὐτὴ κείνη καὶ τὰ κατὰ πάντ
 α κατὰ μέρος. ἅμα δι' αὐτῆς γινόμεναι πᾶν ἢ αὐτὴ καὶ μία καὶ πολλὰί πως γινόμενι, κατὰ τὴν τῶν
 μερῶν τῆς αἰσθητικῆς καὶ διὰ πάσης διαφέρει ὡς ἐγένετο καὶ τὸ σημεῖον ἐν ὃν πολλὰ καὶ τὸ πλῆθος τ
 γραμμῶν διαροῦμενον, ὧν ἢ ἐκαστὴ μέρος.

Γεὺς θαλάσσης ἐκ τῶν μετεωρολογικῶν. i.

Προξέμενος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μεταωρολογιακῶν ἔπειν πρὶ θαλάσσης τῆς τε ἡφύσος ἁλλῆς καὶ διὰ τῆς αἰτίας ποσούτων ἀλμυρῶν ὑδατὸς ὅτι πλῆθος· πρῶτον τὰς πρὶ ἁλλῆς προκαταβεβλημένας δόξας παρέξετο· ὧν ἡ μὲν τῶν θεολόγων πηχὺς οἰκείας ἔλεγε· ἔχον τιμὴν θαλάσσης· τῶν δὲ φυσικῶν, οἱ μὲν ἁπλῶς γεγονέναι ἔλεγον ἐκ τῆς πηχὺς ὑγρότητος τῆς πρὶ τῷ γῆν κύχθαις ὑπὸ τ' ἀέθρῳ τῆς ἡλίου κινήσεως τε καὶ θερμότητος· ὑπολαμβάνουσι δὲ ταύτης τὴν καλούμενην θαλάσσαν· οἱ δὲ θερμαίνοντάς φασὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῆς κινήσεως τῆς ἡλίου ἱερῶτα ἐκκεκθῆναι· τὸ ὕδωρ τῆ τοῦ καλεῖται θαλάττα· διὰ τῆ τοῦ ἥρι καὶ ἀλμυρὸν τὸ ὕδωρ εἶναι, ὅτι καὶ ὁ ἱερῶς· οἱ δὲ τῆς ἀλμυρότητος· τιμὴν γὰρ καὶ τὴν ποιότητά τινι τῶν πέντε αἰώνων· τὸ ἥρι ὕδωρ ῥέον δι' ἁλλῆς, ποιοῦντας τοὺς χυμούς λαμβάνει· ὅποιος αὐτὸς ἔχει καὶ ἡ γῆ· δι' ἧς διέρχεται καὶ δινθεῖται· μετ' αὐτὴς εἰσάγει ὅτι μὴ ἔχη πηχὺς οἰκείας ἢ θαλάσσης· τῷ πᾶσι μὲν τὸ πηχὺς ὕδωρ· καὶ μὲν ἁπλῶς καὶ ἡ ἀπὸ ῥέειν ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀφ' ὧν ἀρχεται καὶ μεθίσταται· τὸ δ' ὅσον οὐκ ἀπὸ ῥέειν χερσὶ τμητὸν εἶναι καὶ οὐκ ἁπλῶς φύσει· τοιαῦτα ἥρι τὰ φέρεται· τὸ δὲ θαλάσσαν μὴ τε τῶν χερσὶ τμητῶν εἶναι· μὴ τε τῶν φερομένων τε καὶ μεθιστευμένων· διὰ ἥρι τῆς θαλάσσης κινήσεως τε καὶ ἀπὸ περιστάσεως αἰμὼν γίνονται τῆς αἰσῶν ὑδατος μεταρρέοντες· τὸ γινόμενον ἐν πάσῃ θαλάσσῃ φαιρόν· ἡ μὲν γίνετο· οἱ τοὶς γενέσθαι τῷ παρὰ τὴν γῆν οὐ τοὶς ποιοῦντις τὸ πᾶσι φαιρέται· ἁλλῆς γίνεσθαι· τὴν μετ' ῥέειν· καὶ δὲ τις γίνετο· ἁλλῆς κινήσεως ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ἰδιῶν τὰ καλὸς τε καὶ φερόμενος οὐκ ἀπὸ οἰκείων πηγῶν· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἀδιδύσσει ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ἰδιῶν ῥέοντων ἀφ' ὧν τὰς πηχὺς ἔχουσιν ὡς τιμὴν τοιαύτην κίνησιν ἀπὸ πηγῶν μὲν τιμὴν ἀρχὴν ἔχον, ἀλλὰ οὐ τῶν τῆς θαλάττης, ἀλλὰ τῶν ποταμῶν τῶν ἑς ἁπλῶς ῥέοντων· ἐφ' ὧν εἰδείξεν ὅτι μὴ θαλάσσης ὅτι ἀρχὴ τῆς ὑδατος, καὶ τὸ τέταρτον σοιχεῖον· τὸ πᾶσι ὑπολαμβάνοντες ἔλεγον μὴ μόνον τοὺς ποταμούς· ἑς τὴν θαλάσσαν εἰσάγει καὶ ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἁπλῶς δὲ ἔχον τὸ ὕδωρ τῷ ἀπὸ τῆς γῆς ἁπλῶς ἡθούμενον φερόμενος· ἐφ' οἷς διακινῶν ὅτι μὴ ἔστι τὸ ὕδωρ τὸ διὰ τῆς γῆς ἀλμυρὸν τῇ αἰσῶν φύσει, ἀπὸ δὲ οὐκ αἰτίας τῆς ἀλμυρότητος ὡς λεγομένη· τὸ τῆς ὑδατος περιεχόμενον τε καὶ περιεπαιχόμενον πρὶ τῷ γῆν· τὸ μὲν λεπτότερον καὶ ἁπλῶς ταιν ἀνέχεσθαι καὶ ἀναθεμνῶσθαι καὶ ἐκείνην ἡμέραν ὑπὸ τῆς τῆς ἡλίου κινήσεως ἀπὸ μίξιν διὰ τὸ κρυφότερον τε ὅν καὶ καθεωρότερον ἰδιῶν πολλῶν· πᾶσι τῶν δὲ αἰσῶν μὲν οὐ συνεχῶς καὶ πᾶσι καὶ μεταβεβλημένους τε καὶ κατεφαρομένους τὸ ἀλμυρὸν ὑπολαμβάνει· διὰ βαρύνει ἐν τῷ τῆς ὑδατος οἰκείῃ τὸ πᾶσι· ἐφ' οἷς ἀπερρίσκει πόθεν ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀλμυρότητος τῆς οὐκ ἐν τῷ ὑδατι καὶ τῆς θαλάττης· εἰδείξεν πᾶν τὸ γινόμενον ὕδωρ ἀλμυρὸν οὐκ ἐκ ποιοῦν καὶ τὸ μίξιν πᾶσι γίνεσθαι· τὸς τε ἥρι σύσχεμα τῶν ζώων τὸ ἐν τῇ κύσῃ διὰ τῆς τοῦ χυμῶν εἶναι ποιοῦν· φαίνεται ἥρι μεμύχθαι· τὴν αἰσῶν γεώδης· ὁ δὲ ἡλίου γίνετο ὑψηλόν ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερῶς μινύμενον ἔχει ποιοῦν ἐν αὐτῷ· τὸ λαμβάνει· τὸ πᾶσι μὲν οὐκ ὕδωρ ἀπὸ τῆς σώματος δινθεύμενον δι' αἰσῶν· καὶ ὡς περ πλῶς οὐκ αὐτὸ καὶ καθεῖται· ποιοῦν δὲ καὶ τὸ διὰ τῆς τέφρας δινθεύμενον· ἐστὶ δὲ τὸ μινύμενον πᾶσι καὶ τῆς αἰτίας διδότης αἰπὸν τὸ ὅσον ἀπὸ πᾶσι ἐν τοῖς σώμασιν μὲν καὶ δινθεῖται ὑπὸ τῆς πᾶσι οὐκ ἁπλῶς μετὰ βληθῆναι· θερμότητος· ποιοῦντος ἥρι ὅτι ἱερῶς καὶ τὸ οὐκ καὶ τὸ διὰ τῆς τέφρας δινθεύμενον· καὶ ἥρι ἡ τέφρα τὸ μὴ δινθεῖται τῆς γῆς ὑπὸ τῆς πυρὸς κρατῆθαι καὶ μετὰ βλαῖναι ἑς ἁπλῶς, ἀλλὰ ἀπὸ πᾶσι μὲν τῆς κακομένης ὕλης μέλει· καὶ κατεσθῆναι ἑλᾶσθαι ὅτι εἰ ποιοῦν τὸ εἶναι καὶ τῷ ὑδατι μινύμενον τὴν θαλάσσαν ἑς αἰσῶν ποιεῖ· ἔπειν δὲ εἶναι ἀπὸ πᾶσι τὸ εἶναι περὶ πᾶσι· οὐ ἡ μίξιν τῆς πᾶσι τὸ ὕδωρ αἰπὸν ἁπλῶς τῆς ἀλμυρότητος γίνετο, διεκινῶν τῇ πᾶσι ἐστὶ τῆς ἐλᾶσθαι τὸ ὡς περ ἰδιῶν σωμάτων τῶν ζώων οὐ τοὶς φροῦς τε καὶ μετὰ βλαῖναι ἀπὸ πᾶσι πᾶσι περὶ πᾶσι γίνεσθαι ὡς τῆς πᾶσι τὸ ὕδωρ μίξιν γίνοντι τὸν ἀλμυρὸν τε ὑποστάσεις οὐ ἁπλῶς καὶ πᾶσι· ὅτι δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἀπὸ πᾶσι τῶν φροῦς καὶ γίνονται ὑπολαμβάνειν εἶναι ποιοῦν τῆς αἰτίας ἀπὸ πᾶσι ὅτι ποιοῦν γίνεσθαι· καὶ πᾶσι τῶν γῆν τοιαύτης κατεμὲν μινύμενης ἐν ἑλᾶσθαι ἀπὸ πᾶσι περὶ πᾶσι ὡς οἰκείας τῇ τέφρα, ἡ δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς ἡλίου γινόμενης αἰσῶν μινύμεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς ὑδατος ἐκκαταμινύμεσθαι καὶ οὐκ ἐκκαταμινύμεσθαι ἐν τοῖς ἑς ὕδωρ συστάσιν τε τῶν νεφῶν καὶ μετὰ βλαῖναι ἐκκαταμινύμεσθαι καὶ

σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναθυμιάσεων καὶ πλεῖστον ὑπομένον· εἶναι γὰρ πᾶσι συνεκφερόμενον τῷ ὕδατι καὶ μεταβάλλον ἐς γλυκὺ ἐν τῇ πέφει τε καὶ τῇ ἐκ τῶν νεφῶν μεταβολῇ· τὸ δὲ τὸ ὑπομένον τῆς ἀλμυρότητος αἶτιον τῷ ὕδατι τῷ τῆς θαλάσσης· ὅτι δὲ σὺν τῷ ὁμοίῳ ὕδατι ποιαιή τις σχηματίζεται περὶ τῆς ὁμοιότητος αἰτίας ἐκ τῆς τοῦ νοσήτος ὕδατος μάστιγος εἶναι πλατέα τῶν καὶ τὸν νότον ἀπὸ τῶν μερῶν ἐκείνων τιλὼ γίνεσθαι ἔχον ἐν οἷς πλεῖστον ἡ ξηρὰ ἀναθυμιάσις γίνεται· πλατύ τερα δὲ καὶ τὰ πρῶτα τῶν μετοπισμῶν ὕδατων, ὅταν ἀνάγκη τὰ βαρύτερα πρῶτα κατὰ φύσιν φέρεσθαι βαρύτερα τε καὶ πλεῖστον τὸ γεωδὲς ἐν αὐτοῖς ἔχοντα· ὅτι δὲ τοιοῦτο περὶ τῶν καὶ τῆς θαλάσσης πολὺ ἀδιστάσει, καὶ διὰ τῆς θερμότητος αἰτίας εἶναι· πάντες γὰρ ὅσοι πεπύρωται ἔχουσιν ἀδυστάσει θερμότητος ἐν αἰσίοις· ὡς ἦτε καὶ νῆα καὶ ἡ τέφρα καὶ ἡ τῶν ζώων ὑπόστις, καὶ ἡ τῶν θερμότερων τιλὼ κοιλίαν ζώων καὶ ὑπόστις θερμότερα ἀδιστάσει δὲ ἀλμυρὸν γίνεσθαι καὶ τὰ μέγιστα τοῦτον πινός περὶ τῶν μακρῶν καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἰσοείας παραστρέμεισι λιμνῶν τε καὶ ποταμῶν· ὧν οἱ τῶν ἀλμυρῶν, συμβέβηκεν καὶ τὸ ὕδωρ παχύτερον τε εἶναι καὶ γεωδέστερον· ὡς δὲ μὲν ἐκείναι διὰ παχύτητος κατὰ φύσιν φέρεσθαι ἐν αὐτῶν τὰ φύσιν ἔχοντα ἐν τῷ ὕδατι ἡ πίνεσθαι καὶ τὰ φέρεσθαι· τὰ δὲ θερμὰ γίνεσθαι διὰ τῶν παχύτητος ἀλλας ποιῶν.

Επιχείρησις ὅτι θέσει τὰ ὀνόματά. 14.

ΕΙ θετικοὶ τῶν ὀνομάτων ἐσμέν φύσει· καὶ τὸ τοῦ πατρὸς τῆς φύσεως ἔχοντες τὸ διωλεσθαι ὀνομάζον καὶ τίθεσθαι τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν, διότι ὡς θέσει τὰ ὀνόματα· θέσει ᾧ ἡμεῖς τίθεμεθα· οὐ γὰρ οἷόν τε τῷ ὀνόματι καὶ οὐ τῶν πραγμάτων ὑπάρχοντος φύσει ἡμεῖς ἐπ' αὐτοῖς τίθεσθαι ὡς αὐτὰ ὡς γὰρ αὐτὴ φύσις ὄντως δεκτικὸς φύσει, καὶ ἔχοντες τὰς αὐτὴς φύσεις· ἀλλὰ τὸ μὴ διωλεσθαι δεχόμενοι αὐτὴν φύσιν παρ' ἐκείνης ἡμῶν ὅτι· οὐκ ἐπ' αὐτῇ καὶ αὐτὴ φύσις παρ' ἐκείνης· οὐ γὰρ αὐτὴ ἡμεῖς δεκτικὸς τῶν αὐτῆς φύσεων· ἀλλ' ἔχοντες ὡς καὶ αὐτὴ φύσις μόνον· οὐ τοῦ καὶ τὸ μὴ διωλεσθαι τίθεσθαι καὶ τὰ ὀνόματα παρ' ἐκείνης, οὐ μὲν τοῦ καὶ τὰ ὀνόματα ἐπ' αὐτῇ ὡς ἡμεῖς τῷ τίθεσθαι ὡς αὐτὸν καὶ οὐ τὸ καλεῖσθαι φύσιν, τοῦ τοῦ οὐκ ἐπ' αὐτῇ φύσιν τὸ εἶναι ἡμῶν τίθεσθαι· καὶ δὲ μὴ εἶναι κατὰ φύσιν τοῖς πράγμασι τοῦ εἶναι ἡμῶν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τίθεσθαι· οὐ δὲ αὐτὴ ἡμῶν εἶναι κατὰ φύσιν τὸ τίθεσθαι τὰ ὀνόματα αὐτοῖς· οὐ γὰρ ταυτὸν εἶναι τίθεσθαι ὄνομα καὶ ἔπαινον καὶ μένον· εἶναι τὸ εἶναι τοῦ φύσει τὰ ὀνόματα τοῦ εἶναι φύσιν λέγοντας πέντες λέγειν τὰ ὡς αὐτὰ· ἀλλὰ καὶ φύσει τὰ ὀνόματα, εἴη καὶ τὸ συγχέαισθαι τὰς ταύτας· οὐ γὰρ εἰναι τὸ εἶναι τὴν εἶναι τῆς διαφορᾶς τῶν κατὰ εἶναι διαφορόντων αὐτῶν τῶν ὡς αὐτὰ πρὸς ἑαυτὴν παρὰ τὴν ταύτην συγχέαισθαι τὴν κατὰ αὐτὰ βῶν ποιῶν σύνθεσιν· εἰ καὶ καὶ δὲ τὸ συστῆσαι καὶ αὐτὸ μὴ μίαι καὶ αὐτὴ πολωννύμια καὶ μὴ συνολομασία.

ὅτι μὴ ἀπειρον τὸ ὄν. ιβ'.

ὁ λόγος δεικνύει ἔχον ἀπειρον τὸ ὃν διὰ τῆς ἂν ὑποτεθέντα εἶναι ἐν τῷ τῆς ἡρώσιας πέρας ἢ οὐ
 τοι ἐκτείναν ἐπικείνα τῆς ἡρώσιου τὴν χεῖρα ἢ ὅτι δὴ κωλυθήσεται. ἀμφοτέρως δὲ ἐσοῦσα π
 ἐκτὸς τῆς ἡρώσιου. ἢ γὰρ τὸ κωλύει ἐκτὸς ὅστις ἢ ἐν ᾧ ἔσται τὸ ἐκτενόμενον τὴν πιθανότατα ἔχει παρὰ τ
 φαντασίας τε καὶ αἰσθήσεως ὥς περ καὶ ὁ λέγων πᾶν τὸ πεπερασμένον πέρας περιένειν. ἀμφοτέρως
 γὰρ ἢ πιθανότης ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως. τῷ γὰρ ἢ ἡ μὲν διὰ τὸ ἀφαντάσις εἶναι τῆς ἀντικειμένου τοῖς ἑρωτώ
 μένοις, μὴδὲν αὐτοῖς ὅς αἰσθήσεως ἔχον περαχέσθαι, τοῖς τοῖς ἀντικειμένου τῷ λόγῳ πιθανότης.
 οὔτε γάρ τινι περιεπιπλάσκειται τοῦ πεπερασμένου. οὐ μὴδὲν ὅστις ἐπέκεινα. τοιαῦτα γὰρ πέντε τὰ
 ὡς μέρη πεπερασμένου, ὧν ἐστὶν αἰσθανόμενοι μένων. οὔτε προσώπῃ ἢ μὴ τοιούτων. οὐ μὴδὲ ἐκτὸς
 εἶναι δυνάσκειται. ἀπὸ τῶν γὰρ ὧν αἰσθανόμεθα ἔχουσιν. διὸ δὲ τοῖς ἐντεταμένους τοῖς τοιούτοις τὸ λόγ
 γων ἢ μὴ παρὰ τὴν αἰσθήσεως περαχέσθαι τὴν μετρυεῖαν φέρειν ὧν ἐκτὸς ὅστις τὰ ζητούμενα, ἀλλὰ ἀπὸ
 τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων περαχέσθαι φέρειν τὰς εἰσαστάς, προσλαβόντας ἐν αὐτοῖς εἰσάγχειν ὃν τὸ
 μὴ διωχέσθαι πάντα τὰ αὐτὰ ἐπὶ ἔρχον τῷ τε μελεῖ καὶ τῷ ὅλῳ. καὶ τῷ παντὶ καὶ ἐκείνῳ τῶν μερῶν
 αὐτοῦ. διὸ μὴδὲ λθεῖν ζητεῖν τὰς ἀπὸ τῶν αἰσθήσεως μετρυεῖας περὶ τῶν μερῶν οἷς ἐπὶ σύνφοροι, μετὰ
 φέρειν αὐτὴ τὸ πᾶν, ὁ πέρας ὃν ἐκτὸς αἰσθήσεως περὶ τῷ ὑπὸ μὴδὲ μὲν φαντασίας αἰσθητικῆς βοηθεῖ
 ἰσθαι, καὶ πολλὰς αὐτῶν εὐνοῦντο. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ διέφερεν τὴν πᾶν τῆς μέρους, ἢ καὶ ὁ μῶναι, ὥς περ
 ἐχέουσιν αὐτῶν ἐκτὸς τῆς οὐδὲν δὴ κατέχον, ὥστε κατὰ μὲν τὸν ἴχρον εἶναι τὴν καὶ πᾶν, οὐ πᾶν τε τὸ ἄλ
 λα μέρη. ἢ δὲ αἰσθῆσις, οὐδὲν δὲ ὅστις ἐπὶ πληστική τοιούτων. οὐ διὰ τὸ αἰσθῆσις ἀφαντάσις τῶν ὑπὸ τ
 ἴχρον τὴν μεμνάν. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ τῶν ἄλλων οὐτὸν τοιούτων ὅτι μὴδὲ τὰ αἰσθητὰ φερον εἶναι μένα, ὅτι
 ἐπεὶ χρῶμα περὶ τὰς πύσας τῶν ζητούμενων αὐτὴ πολλῶν ταῦς ἐκ τῶν αἰσθήσεως μετρυεῖας διὰ
 τὴν συντροφίαν τὴν καὶ τὴν περὶ αὐτὰ συνθέσθαι. ἢ δὲ χρὴ μέναις ταῦτους χρῆσθαι μένῳ τῆς ἀληθείας.
 οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων περὶ τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας εἰσαφέρειμεν. ἔχον δὲ γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς οἰκείοις
 αἰσθητοῖς ἀληθές. ἢ δὲ οὐκ ἐστὶν αἰσθήσεως ἴδια, ἀποπνόν τὸ τὴν ἐν τοῖς οἰκείοις ἀληθῆς τῆς ἐκ τῶν αἰσθήσεως

συν

πᾶσαν μαρτυρίαν πᾶσαν ἡρῆσαι λέγειν· ὅτι μὴ οὐδὲ λόγον εἶναι τὴν καὶ πᾶν, οὐ μέρη τὴν αὐτῶν ἀλλὰ
 νόμους, καὶ ὅσα αὐτῶν ἀρχαί τε καὶ αὐτὰ καὶ ἡγεμόνων μὴ συστάς τοῖς ὅλοις τὴν καὶ τὸ μέρος πρὸς ἀλλή-
 ληλα λεγόμενον· τότε γὰρ μέρος ὅλον μέρος πινός· καὶ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν τοιοῦτον· εἴη ἐστὶν ὅλον οὐ
 μὴδὲν τῶν μερίων ἀπέναντι ὥστ' ἢ μέρος τὰς καὶ ἢ καὶ τὰ καὶ αὐθιγὰ ὅτιν· καὶ τὸ ὅλον οὐ μέρη ταῦτα·
 τὰ γὰρ μέρη ὅλον μέρη πινός· ἀποπνίγειν πᾶν ὡς μέρος λεγόμενον ἰσὺν τὸ ὅλον τὴν τῶν ἀσφαλοῦν ἔχειν·
 διὰ οὐδ' αὖ ὡς μέρος μέρη λέγεται τὰ πρῶτα ληφθέντα, ἀνὰ ἄρκην καὶ κείνην, ὡς μέρος ἐστὶν ἄλλου πινός
 εἶναι μέρος· ἢ μὴ ὅλον τὴν εἶναι, ἀναρροῦν αὖ τὸ καὶ ταῦτα εἶναι μέρη· ἀλλ' ἢ ὅλον τὴν ἀναγκάσιον εἶναι εἶναι
 ἐφ' ὃ πᾶν τὸ ὡς μέρος ὄντε καὶ λεγόμενον ἔχει τῶν ἀσφαλοῦν· ταυτὸν δὲ ὅλον τὴν καὶ πᾶν· εἴη ἡ καὶ τε-
 ρον ἁλίων οὐδέποτε τῶν μὴδὲν ἁλίων τῶν μερῶν ἀπέναντι· ἢ αὐτὴ τῇ τοιοῦτον ὃν πεπρασμένον, εἴη πε-
 πρασμένον οὐ μὴδὲν τῶν μερῶν ἀπέναντι· τὸ δὲ πᾶν τοιοῦτον, οὐτε γὰρ ἄλλο τί ὃν ἐκτὸς αὐτοῦ ἔστι πε-
 ραίνον τὴν καὶ πεπρασμένον, οὐτε ἐκτείνειν τί ὅτι μετ' αὐτὸ ὃν διωλεσται, τὸ κρατοῦμενον ὑφ' αὐτοῦ·
 οὐκ ἐπὶ γὰρ αὐτῇ εἶναι τὴν καὶ ὅλον· οὐδέ ξωθεν τί ἐστὶν ὃν· ξωθεν δὲ ὅτιν ὃν τῇ περαίνοντος παρ' ἄλλο-
 λο τὴν καὶ τῇ κατελείποντος τί μετ' ἁλλό, εἴτε τοῦδ' αὐτοῦ, ἢ ἐκτείνειν τὴν αὐτοῦ μερίων, ἢ τῶν ὑφ' αὐτοῦ
 κρατομένων τὴν διωλεσται· ἡγεμόν δὲ συστήσαι ταυτὸ τῇ καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων εἶναι πεπερα-
 σμένους· ἀπείρων γὰρ οὐδὲν, οὐδὲ γνώσις αὐτῶν ἔστι· εἰ δὲ μὴ πύτων, οὐδὲ τῶν ὅς αὐτῶν γινόμενων
 πινός· εἴη πᾶσα ἀνίστηται ἐκ τῆς τῶν ἀρχῶν τῇ ἀνίστηται γνώσεως πρόεισι· ἐπεὶ δὲ ἀπείρους εἶναι
 τὰς ἀρχὰς, καὶ τὸ μὴδὲν γίνεσθαι τῶν γινόμενων τεταγμένους· τίς γὰρ αὐτὰς ἀπείρων γείνοιτο· τί γὰρ
 αὐτῇ τῆς οὐ τῶν ἀπείρων πείσεως ἀπέναντι· οὐτε γὰρ φύσις ἐν αὐτοῖς ἔχει χόρην αὐτῇ· ἢ ἴδιον τὸ εἶναι
 καὶ τὸν πέντε τὸ καὶ τῇ γινόμενον γίνεσθαι· ὡς, ἠδὲ τὸ πᾶν οὐχ οἷον τὸ γίνεσθαι ἐν μὴ δεχομέ-
 ναις τάξιν περάσμεναι· τί γὰρ μὲλλον ἐν τοῖς ἀπείροις τὸδε περὶ τῇδε, καὶ τὸ μὴ περῶν τὸ δὲ περῶν·
 οὐ χωρὶς οὐχ οἷον τὸ εἶναι καὶ τὸν γινόμενον γένεσθαι· πῶς γὰρ αὐτὸ ἀνθρώπου ἢ ἴσως ἢ πᾶν ἄλλων
 τῶν φύσει γινόμενων γείνοιτο ἀναρροῦντος τῇ καὶ μὴ πᾶν αὐτῶν τῶν ἢς αὐτὰ συντελοῦντων· τὸ δὲ
 διόπερ' αὐτῶν καὶ ἀνθρώπων μὴ ὅς ἀνθρώπων· ἴσως δὲ ὅς ἴσως γίνεσθαι καὶ τὸ φύσιν οὐδὲν τῶν ἀρχῶν
 ἀπείρων τὴν καὶ τῇ οὐ δεχομένων· τί γὰρ τὸ πᾶν ἀπείρων τάξιν· εἰ δ' ἀνὰ ἄρκην μὴ τύχη τε καὶ τῇ
 αὐτομάτῃ τῇ ἀπείρων διοικῆσαι οὐχ οὕτω δὲ γινόμενα φαίνεται πᾶν γινόμενα· πᾶν γὰρ ἢ ὁ μὲν
 αὐτῇ ὡς αὐτὸ τὸ πᾶν γινόμενα πόρρω κεχρύσειται τῶν προσηρμένων αἰτίων· οὕτω δὲ ὁρᾶται τὰ γί-
 νόμενα καὶ τῇ φύσιν, ἀναρροῦν αὖ καὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν ὄντων· ἀπείρας τὴν γὰρ εἰ ἀδιώκτον ἀπεί-
 ρον ἀπείρων μείζον εἶναι· καὶ τὸ δὲ τὰς δόξας τῶν ἀπείρους τὰς ἀρχὰς εἶναι περῶν, οὐ τῇ τὸ μόν-
 νον, ἀλλὰ καὶ ἀπείρων πολλὰ· μὲλλον δ' ἀπείρων ἀπείρων εἶναι τὴν καὶ γίνεσθαι λέγειν· πῶς
 γὰρ οὐκ ἀποποτένην ὑπολάβει τὴν δὲ τὴν δόξαν· ἀπείρων γὰρ ἀπείρων μείζον οὐχ οἷον τὴν λέγειν εἶναι·
 εἴη τὸ μὴ ἀπείρων ἀνὰ ἄρκην πανταχοῦ λέγειν εἶναι καὶ πάντα καὶ τέχνη τῶν· οὐκ ἐπὶ γὰρ ἀπείρων τὸ
 μὴ ὃν πανταχοῦ· τὸ γὰρ ὅτι πολλὰ εἶναι καὶ ἄλλα χόρην, πεπρασμένου· τῇ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ὑπερ-
 χαν ὄντε, οὐδὲ παρ' αὐτὸ ἄλλο εἶναι μὴ ὅτι ἀπείρων, ἀλλ' οὐδὲ πεπρασμένον· οὐκ ἐπὶ γὰρ αὐτῇ παν-
 ταχοῦ οὕτως, ὥστε καὶ οὐκ πᾶν τὰ ἀπείρων, οὐδὲν αὖ εἶναι καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν ἀπείρων· εἴη γὰρ πᾶν
 τὰ ἀπείρων, οὐτε γὰρ ἀπείρων ἔστι πανταχοῦ, ἔστι τὰ ἀπείρων ἀπείρων μείζον· εἴη τὰ τὸ ἀπείρων
 ἀνὰ ἄρκην τῇ ἐν ὃς ὑπερέχον, καὶ ἀπείρων καὶ τὸ ἐν τῶν δύο ἀπείρων συγκαίμενον· πάλιν δ' αὖ τὸ ἴσα
 μείζον τῶν δύο, καὶ οὕτω προσπίπτειν ἐπ' ἀπείρων ἢ αὐθιγὰς τῇ ἀπείρων προελύσεται· ἢ γὰρ ἐκ ἐρῶ-
 σι τὰ δύο ἀπείρων τῇ ἐν ὃς μείζον τε καὶ πᾶν· καὶ οὕτως αὐτοῖς συμβῆσεται μέρη τὰ ἀπείρων λέ-
 γειν· ἐκ γὰρ τῆς τῶν τοιοῦτων συνθέσεως μόνων οὐδὲν μείζον ἐκείνων τῶν ἐν τῇ συνθέσει τὸ ἐκ πάντων
 συγκαίμενον, ὃ τοῖς ἐκείναις συμβέβηκε μόνους· ἢ ἢ τῇ καὶ, ἀλλοτρίως καὶ τὸ ἴσα συνπίπτει ἀνὰ ἄρκην·
 τὸ λοιπὸν ποιεῖ διπλάσιον· ἔστι τὸ ἐκ τῶν δύο ἀπείρων συνπίπτειν διπλάσιον· καὶ οὕτως ἔστι τὴν καὶ
 ἴσον ἀπείρων ἀπείρων, καὶ διπλάσιον ἄλλο ἄλλου, καὶ ἡμισυ· οὕτω δὲ καὶ τριπλάσιον ἐπ' ἀπείρων αὐ-
 ξομένων· οὐ γίνονται αὐτὸ ἀλλοτρίως· ἐπὶ δ' ἀνὰ ἄρκην καὶ τῶν τυχόντων μέγεθος ἐχόντων, ἀπείρων
 δὲ καὶ τὸν ἀνελθόν, τὴν σύνθεσιν ἀπείρων πὶ μέγεθος ποιεῖν· οὐδὲν δὲ διὸν τοῦτο τῇ μεγέθους μείζον
 εἶναι· ἀνὰ ἄρκην τῇ ἀπείροις τὰς ἀρχὰς ὑποπίπτειν, διότις ταύτας ἀλλήλων ἀπείρων λέγειν καὶ μὴδὲν
 ἁλίων εἶναι μὴ· γίνονται αὖ ἔτι τῇ ἀπείρων συνπίπτειν γινόμενα ἀπείρων μείζον τὸ ἐκ τῇ ἀπεί-
 ρων ἀρχῶν καὶ ἐκ τῇ μετὰ ἁλίων συγκαίμεν· ὅτι τὸ πᾶν τὰ ἀπείρων καὶ τῇ ἀπείροις τὰς ἀρχὰς λέ-
 γοντες· καὶ ἐκ τῶν γινόμενων· λέγουσι μὴ γὰρ τῇ ἡσίοις ἀπείρων· τῶν τῶν ἢ μὴ καὶ καὶ αὐτῇ ὅς ἀπεί-
 ρων ἀρχῶν αὐτὴν συγκαίμεν ἀπείρων ἀπείρων τὰ ἀπείρων ἀνὰ ἄρκην εἶναι καὶ καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν τῇ τοῖς
 ἀπείροις ἡσίοις πρὸς ἐκείνων ἀπείρων μέγεθος ποιεῖς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλων τῇ μὴ συνπίπτειν· εἴη
 ἀπείρων ἀνὰ ἄρκην εἶναι τὸ ὅς ἀπείρων μέγεθος τὴν ἰσὺν τῇ καὶ ἐκπερασμένον, ὡς τοσούτων
 καὶ ἀπείρων τὸ ὄντε ὅς ὅσον ἐκείνων ἡσίοις πεπρασμένον συγκαίμεν· ἢ ἢ καὶ μὴ· καὶ οὐκ οὐκ οὐκ
 θωρο

Alex. Aphr.

d

νεν λέγοντι, καὶ τοῖς ἀξιοῦσιν ἐκτείναν διωαδαί τι τὸν αὐτὸν τῆς πέραςτος γενόμενον ἐπὶ ἐκείνῃ καὶ ἔξω
τῆς πέραςτος, διότι ὡς καὶ ταῦτα εἰς αὐτὸν αὐτὸν τοῖς ἀπὸ τοῖς προσημνοῖς διὸ λύνει αὐτὸν περὶ
τέον οὐκ ἀπὸ τῆς οὐσίας αὐτῶν τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς αἰδιότητος τῆς μηδὲν ἔστι
γινώσκειν αὐτῶν συντελούσης. ἢ μὲν οὖν τῷ πεπερασμένῳ εἶναι πεπερασμένον ἐστὶν ἐν τῷ θεωρεῖσθαι
περὶ ἄλλο, λέγουσι οἱ ἐκείνους ἀξιοῦντες παντὸς πεπερασμένου ἐκτὸς ὀφείλειν εἶναι τι περὶ ὅπῃ εἶναι
φαίνεται, εἴγε ἐστὶν ἐν τούτῳ τῷ πεπερασμένῳ εἶναι. εἰ δὲ οὕτως πεπερασμένον τὸ πέρας ἔχει. καὶ τὸ
οἷον τε εἰς ἴσας διαμερούται. καὶ τὸ ἐκπεπερασμένων μερῶν συγκείμενον. ὧν οὐδὲν τι εἶναι ἐν τῷ ἐκτὸς
ἔχειν αὐτῶν, οἱ λαμβάνοντες πᾶν τὸ πεπερασμένον περὶ τι περὶ αὐτῶν, οὐ τῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ πεπε
ρασμένου περὶ ἐχομένων λαμβάνουσιν αὐτὴν ἀλλὰ τι συμβεβηκὸς τοῖς τοῖς τῆς παντὸς μέρεσιν ὑπάρ
χει τὸ πεπερασμένον. τούτοις γὰρ ὑπάρχοντες τῆς περὶ ἄλλο ὁραῖται. οὐ διὰ τὸ πεπερασμένον. ἀλλὰ διὰ
τὸ μέρεσι τῆς παντὸς εἶναι ἀξιοῖ τὸ μεταφέρειν καὶ αὐτὸ τὸ ὡς πᾶν πεπερασμένον, μὲναις τοῖς ὡς μέ
ρεσι πεπερασμένους τούτου πεπερασμένον διωαμένου, οὐχ ἢ πεπερασμένα, ἀλλὰ μέρη. καὶ γὰρ ἢ μὲν
τὸ πεπερασμένον τῇ αὐτοῦ φύσει πεπερασμένον ἔχειν. τὸ δὲ πρὸς τι περὶ αὐτῶν, ἐν τῇ πρὸς ἄλλο χέσει
τοιοῦτον οὐκ αὐτὸ εἶναι τὸ πεπερασμένον ἐν τῷ περὶ αὐτῶν, πρὸς τι δὲ ἐκ τοῦτον. γὰρ τὸν ἑαυτοῦ διὰ
τῶν λόγων φύσιν οὕτως ἀποπον, καὶ τοῖς οὐσίᾳ τε καὶ γινόμενους μεχομένου, ὡς ἐδείξαμεν, οὐκ ἐκβρα
χείας πιθανότης ποιῶνται τὴν καὶ τακτικῶν τε καὶ τῶν πᾶσιν αὐτῆς. οὐδὲ ἀπὸ συμβεβηκὸς τινος
πρὸς τῶν πεπερασμένων, τὴν φύσιν τῆς πεπερασμένου λαμβάνοντες. οὐτε γὰρ ἔπειτα τοῦτο αὐτὸ τῷ λέ
γοντι τὸ πᾶν εἶναι πεπερασμένον, οὐτε ἐκ τῆς αἰδιότητος ἔχοντες τῆς περὶ αὐτῶν τοιούτου λέγειν. ἢ τε ἀπὸ
τῶν ὑπὸ τὴν αἰδιότητα πεπερασμένων περὶ αὐτῶν οὐχ ὁμοίαν. εἴγε ταῦτα μὲν ὁμοιοῦται. πρὸς τῷ πε
περασμένῳ καὶ μέρη τῆς παντὸς εἶναι. τὸ δὲ πᾶν οὐκ ἐστὶν οἷον τε μέρος τινος, ὅτι δὲ μὴ αὐτὸ πᾶν τῶν
αἰδιότητος χρεῖται, αὐτοῖς πρὸς οὐς ὁ ἴσος δεικνύσιν, ἀπομαίει πᾶν μέγεθος πρὸς μὲν ἐκ τῆς πᾶν αἰ
διότητος φύσιν, καὶ κενόν τι εἶναι λέγουσιν καὶ ἀμερῇ πᾶν καὶ ἀσώματα, καὶ κινήσεις καὶ χρόνους εἰσα
γόμενοι. ὡς δὲ τῷ τούτου τῆς ἴσου ἀπὸ συμβεβηκὸς τῆς ἢ πεπερασμένους ἢ αὐτῶν χρεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ
τῆς οὐσίας τῆς πεπερασμένου. καὶ ἀπὸ τῆς καὶ τῶν αἰδιότητος συνθέας, οὐκ ἀπὸ τῆς καὶ τῶν λό
γων ἀκλουθίας, οὕτω δὲ καὶ αὐτὸ τῆς διουτέρου, ὡς ἀξιοῖ τὸν ἐν τῷ περὶ τῆς παντὸς γενόμενον. ἐκεί
ναι τε ἐπέκεινα τῆς πέραςτος ἢ κωλυθήσεται. ἀμφοτέρως δὲ ἐσεσθαι τι τῆς παντὸς ἐκτός. καὶ γὰρ οὐ
ποσὶ ἀπὸ τῶν ἐκμερῶν πεπερασμένων τῶν αὐτῶν χρεῖται αὐτὸ πᾶν μεταφέρειν. καὶ ἀξιοῖ τὰ ἀπὸ τῆς
πρὸς αὐτῶν ἢ μὲν αἰδιότητος τε καὶ ἀπὸ τῶν φαντασίαν γινόμενης χρῆσθαι, ὡς αὐτὸ πᾶν τῶν οὕτως ἐ
χούσης τὸ δι' οὐχ οὕτως ἔχει. οὐ γὰρ τὸ φανόμενον ἀληθές. οὐ γὰρ εἰ φαντασίαν αὐτοῦ τις λάβοι ὄντος
ἐν πᾶσι τοῖς τοῖς οἷς ἢ ποτε γέγονεν ἢ οὐδὲ γέγονε τῶν ἀρχῶν, διὰ τὸ καὶ ὅτι ἐν αὐτῶν οἷον τε. τῆς γὰρ
μὴ πᾶν τὸ φανόμενον ἀληθές εἶναι ἢ κενὸν μαρτυρεῖ καὶ τὰ κωλυμένων καὶ ἰσχυροῦ των κενὰ γινόμε
να φαντασίαν τοῖς ὁμοίαν καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν περὶ πᾶν γίνεσθαι τῆς παντὸς τῶν διωα
μένων ἐπέκεινα τῆς πέραςτος ἐκτείναν τι κωλυμένων. ἢ γὰρ διαφέρει τῆς φαντασίας τῆς καὶ ὑπο
θέσεως τὸ ἐν τῷ μὴ ὄντι αὐτῶν γινόμενον ὑποτίθεται, καὶ ἵπταιν πότερον αὐτὸν προσόντα αὐτῶν πε
ραδέξεται ἢ οὐ περαδέξεται. καὶ πότερον γινόμενος ἐν αὐτῷ σήσεται. οὐδὲν τὸ ἀντιβάνον ἔχει. καὶ
ἐκτείναν τῶν χρεῖται διωαθήσεται, ἢ ἐμποδῖν ἔσται τι αὐτῶν. ὅτι γὰρ τούτων ὑποθέτειν ὅτι τὸ μὴ ὄν. διὸ
βέλτιον τὰς ποιούσας φαντασίας ἐλέγχειν οὐσίας κενὰς ἐπομένους τοῖς διὰ τῶν λόγων ἀποδείξε
σι. καὶ χρεῖται τοῖς δεικνύουσιν διὰ πλεονῶν. ταῦτα δὲ εἰσιν ὅτι μὴ σῶμα οἷον τε τὸ ἀπὸ τῶν εἶναι.
μὴ τε τῶν ἀπλῶν. μὴ τε τῶν συνθέτων. ἀλλὰ μὴ δὲ κενόν τι. καὶ ὁλόαν γὰρ ἀδύατον ὑφίσταται διάσ
μα αὐτὸ σῶμα. οὐτε γὰρ μῆκος οἷον τε τι εἶναι καὶ αὐτὸ κεχωρισμένον σῶμα. οὐτε πλάτος, οὐτ'
οὐδ' ὡς βάρους. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν γεωμετρῶν λεγόμενα διάσματα ἐφ' οὗτε καὶ διὰ καὶ ῥίαν, οὐχ ὡς ὑπόστα
σιν οἰκέων. ἔχοντα λέγονται πρὸς αὐτῶν. χωρίζονται γὰρ αὐτῶν τῇ αὐτῶν τῶν φαντικῶν σωματικῶν. ἀ
καὶ κινείας εἰς σῶμα. καὶ χωρὶς σῶματος λαμβάνοντες ποιῶνται πρὸς αὐτῶν τοὺς λόγους ἵπταιν
τες καὶ δεικνύουσιν τῶν αὐτῶν ὡς τοιούτοις αὐτοῖς ὑπάρχοντες καὶ συμβεβηκέναι διωαμένα. οἱ δὲ τὸ
κενὸν εἶναι τιθήμενοι, οὐδὲν ἄλλο, ἢ ῥίαν διάσσεις ἐν ὑπάρξει λαμβάνουσιν εἶναι χωρὶς ὕλης οἱ λέγον
τες εἶναι δεκτικὸν σῶμα. οὐδὲν, ἀλλὰ ἢ διάσμημα διάσμημα φαντῶν εἶναι δεκτικόν. οὐδὲ γὰρ τὸ σῶ
μα καὶ τὸ ἄλλο τι ὅτι ἐν τῷ τῶν καὶ τὰς ῥίαν διάσσεις τὰς ἐν αὐτῶν. οὐ γὰρ καὶ τὸ χρεῖται τι ἢ χυ
μὸν πᾶν ἢ ἄλλο τι τῶν συμβεβηκῶν ἐκ τῶν σῶμα, ἐστὶν ἐν τῷ τῶν. ἀλλὰ ἢ τὰ ἐν αὐτοῖς διάσμημα.
ὧν εἰ δεκτικὸν τὸ ἴσον ἐστὶν κενόν, ἔσται τὸ διάσμημα γινόμενον ἐν διάσμημα. ἀλλὰ εἰ μὴ ἀρκεῖ τῷ σῶμα
πρὸς εἶναι τὸ κενόν διάσμημα, ἀλλὰ ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' αὐτῶν αὐτῶν διάσμημα, τὸ δὲ ποτε εἰς τὸ κενόν
ἐν ἄλλῳ πρὸς εἶναι διάσμημα. εἴγε τὰ διάσμημα ἀλλῶν δεικνύει πρὸς εἶναι διάσμημα. καὶ τοι
ὡς μῆκος δὲ μόνον τὸ ὑφίσταται χωρὶς ὕλης αὐτὸ τι καὶ αὐτὸ. ὁμοίως δὲ οὐδ' αὐτῶν περὶ, οὕτω μὴ
πρὸς τὸ ὁ πρὸς αὐτῶν βάρους καὶ ὁμοίως δὲ οὐδ' αὐτῶν φαντῶν κενόν εἶναι. κενὸν ἢ
οὐδ' αὐτῶν τὸ δὲ αὐτῶν ἢ τῆς παντὸς ἐκτός. δεικνύει δὲ διὰ πλεονῶν καὶ ὅτι μὴ δὲ σῶμα τι οἷον τε αὐ
περὶ

περὶ αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ τὰ ἀπλῶν σῶματα οἷον τε πλεῶν εἶναι τῶν πέντε σωματικῶν. τεσσάρων μὲν τῶν
ἐν ὕλῃν πέμπτῳ δὲ τῆς θείας σῶματος καὶ κυκλοφορητικῶν. οὐτε τί τούτων ἀπὸ τῶν εἶναι. δεικνύει
δὲ, καὶ ὅτι τῶν ἀπλῶν ὄντων πεπερασμένων καὶ τῶν ἀεθλῶν καὶ τὸ μέγεθος, ἀνάρη καὶ τὰ ἐκ τῆς
τούτων συνθέσεως τε καὶ μέγεθος καὶ κρῆσεως τὸ εἶναι ἔχοντα εἶναι καὶ αὐτὰ πεπερασμένα. δεικνύει
καὶ ὅτι μὴ δὲ πλείους οἷον τε κρῆσεις εἶναι. ἀλλ' ἀνάρη πᾶσι τῶν σωματικῶν φύσιν εἶναι ἐν
τῷ κρῆσεως οὕτως ἔχοντων, οὐδὲν αὐτῶν τῶν κρῆσεων, ὁ καὶ πᾶν ὅτι, ἐκτός, οὐτ' ἄλλου σῶματος πε
ρα τῶν εἶναι, οὐτε κενὸν τινος διάσμημα τὸν τῶν διασσεως τῶν σωματικῶν ἀπεντα αὐα
ρεῖν ἀποπον βραχεία πρὸς οὐδὲν τῶν πιθανότητι. ἀλλὰ χρῆ τὸν θαρρόντας πρὸς τοὺς ὅτι τῶν τῶν
ὁ γινόμενος ἐν τῷ περὶ τῆς παντὸς ἐκτός. εἰ τῶν χρεῖται ἢ κωλυθήσεται λέγειν ἀποκρινόμενος ὅτι
οὐκ ἐκτείναν, ἀλλὰ κωλυθήσεται δὲ οὐχ ὡς αὐτὸι λέγουσιν ὑπὸ τινος ἀντιβάνοντος ἐκτός. περὶ αὐτῶν
τῷ περὶ τι. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑπὸ τῆς μηδὲν εἶναι. πῶς γὰρ αὐτῶν τῶν μηδὲν ἐκτείναν τι, ἢ πῶς αὐτῶν
μηδὲ ὅλως ὄντι γίνονται. τῶν ἀρχῶν γὰρ δὲ αὐτῶν ὁμοίως τῶν λάβοις τῶν ἐκτείναν τι τῶν αὐτῶν μερῶν ἐν τῷ
μηδὲ. τοιαῦτα γὰρ ἢ τῆς μὴ ὄντος φύσεως.

Περὶ τῆς ἐφ' ἡμῖν πινά. ιγ'.

Εἰς τὸ ἐφ' ἡμῖν ὅτι ἐν λογικῇ συγκατατίθεται. διὰ τὸ γὰρ ἐν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἐφ' ἡμῖν ὅτι καὶ
μὲν τῶν ζώων ἀνθρώπος λογικὸς τε ἐστὶ καὶ βουλομένης. συγκατατίθεται μὲν γὰρ καὶ τὰ ἀ
λογα ζῶα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς φαντασίαν τοῖς ἀπὸ τῶν αἰδιότητων διὰ τῶν αἰδιότητων γινόμε
ναις ἐν αὐτοῖς ἐπόμενα. καὶ τῷ ἀπὸ τούτων ἐν αὐτοῖς γινόμενα πᾶσι τὰς συγκατατίθεται ποιῶνται
ἀγόμενα ὑπὸ αὐτῶν ἢ ἀν' ἐκείνῃ ἀρχῇ. ὁ ἀνθρώπος ὅταν ὡς ἀνθρώπος ποιῶνται τὰς συγκατατίθεται
δὲ τῶν πρὸς τῶν φαντασίαν καὶ ἴσους. ὅν ἔχον περὶ τῆς φύσεως πρὸς τῶν τῶν τοιούτων κείν
ἀνθρώπος ἐστὶν. οὐ γὰρ ἴσους κείναι τὰς φαντασίαν. διὸ καὶ βουλομένης πρὸς τῶν πρὸς τοῖς φαν
τασίαν αὐτῶν μὴ τοιούτων δὲ ὅτι οἷον τῶν ἀρχῶν ἐφάνητο οὐ συγκατατίθεται αὐτῶν. συγκατατίθεται
μὲν αὐτῶν τὸ ὅτι ἐν αὐτῶν τῶν φαντασίαν πᾶσι. καὶ ὅτι προαίρεσις ἢ πᾶσι συγκατατίθεται ὅτι
εἰς οὐκ βουλομένη. γὰρ ἐκ τῆς βουλῆς πρὸς τῶν ἐκ τῶν αἰδιότητων τε καὶ πρὸς αὐτῶν προαίρεσιν ἢ προαί
ρεσις. εἰ μὲν οὐ καὶ βουλομένης ἢ μὲν εἰπετο τῇ φαντασίαν συγκατατίθεται, οὐκ αὐτῶν ὡς ἐφ' ἡμῖν, οὐδ'
καὶ μετὰ τῆς βουλῆς συγκατατίθεται. ἐπὶ δὲ ἀλλοιότερον ἢ μὲν πολλὰς τὸ βουλομένης τῶν συγκα
τατίθεται ποιῶν τῶν φαντασίαν τῶν ἀπὸ αὐτῶν πᾶσι. οὐκ ἐστὶν αὐτῶν τῶν φαντασίαν λεγόμενα
συγκατατίθεται. ἐπὶ δὲ τῶν φαντασίαν συγκατατίθεται. καὶ δὲ τῶν ἐφ' ἡμῖν αὐαίρεσιν τῶν
το, οὐδ' αὐτῶν τὸ ἐφ' ἡμῖν εἶναι τι αὐαίρεσιν. καὶ γὰρ εἰ μὴ εἰπετο πᾶν τῶν ἢ μὲν τῶν βουλομένης αὐτῶν πᾶσι
φαντασίαν, ἴσως αὐτῶν εἶναι αὐτῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ σύμψωμα τῆς φαντασίαν γινόμενον
ὑπὸ αὐτῶν. οὐ περὶ ἐκείνης τὸ εἶναι ἔχοντες, ἐδέχον αὐτῶν ἢ ἐπὶ αὐτῶν συγκατατίθεται καὶ ἐκείνῳ γίνε
σθαι καὶ τῶν καὶ τὸ βουλομένης ἐφ' ὅτι συγκατατίθεται. εἰ δὲ μὴ ἢ φαντασίαν τῶν βουλομένης τὸν ἀν
θρώπον κινεῖ. ἀλλ' ἐστὶν ἐπὶ αὐτῶν καὶ τὸ βουλομένης καὶ τὸ μὴ. πολλὰς γὰρ φαντασίαν χρεῖται τῶν
βουλομένης συγκατατίθεται. τοῖς ἀρχαῖς ζώοις περαπλησίως. οὐδ' αὐτῶν ἢ ποιῶνται συγκατατίθεται
τῆς φαντασίαν ἔργον εἶναι ὑπεναντιομένη ἐν πολλοῖς τε αὐτῶν καὶ πολλὰς. ὅτι δὲ ἡμῖν τῶν βουλομένης
σθαι πρὸς τῶν φαντασίαν κινεῖ. διότι ἐκ τῶν τῶν προσημνοῦ τῶν ἢ μὲν ἔχον τῶν βουλομένης
σθαι καὶ τῶν καὶ μὴ. καὶ μὴ τῶν φαντασίαν εἶναι τούτου κινεῖ. εἰ γὰρ μὴ φαντασίαν, τί αὐτῶν ἀλλοιότερον
περὶ ἢ μὲν τὸ κινεῖν τῶν. οὐ γὰρ ἐπὶ κινεῖν ὅτι γινόμενα φαίνεται ἢ μὲν καὶ τὸ καὶ τὸν ἴσους ὅτι
δέχεται καὶ δέχεται, ἢ δὲ χρῆ φαντασίαν τῶν καὶ αὐτῶν φαντασίαν λέγειν τῶν ποιῶνται συγκατατίθεται. εἴγε ἢ
κινεῖ φαντασίαν ἐστὶν, κινεῖς ὑπὸ τῆς καὶ τῶν ἐν ἔργον αἰδιότητος. ἀλλὰ τὸ ἐπαινεῖται μὲν τῶν βου
λομένων, φέρεται δὲ τῶν μὴ. σιμείον τῶν ἐφ' ἡμῖν εἶναι τὸ βουλομένης. καὶ μὴ τῆς φαντασίαν ἔρ
γον. οἱ γὰρ ἐπαινεῖται καὶ οἱ φόροι αὐτῶν τῶν ἐφ' ἡμῖν. διὸ αὐτῶν τῶν φαντασίαν, οὐτε ἐπαινεῖται οὐτε
φερόμεθα. ἢ μὴ πᾶν αὐτῶν ἢ μὲν αὐτῶν. αὐτῶν τῶν ἐπὶ αὐτῶν συγκατατίθεται ἢ δὲ τῶν τῶν θάτε
ρον. φερόμεθα γὰρ καὶ τῶν φαντασίαν ἐπὶ ἐκείνῃ, ὅσαι γίνονται γὰρ δι' αὐαίρεσιν ἢ μὲν ποιῶνται. ἢ
ἀσκήσεως ἢ μὲν κινεῖ, αὐτῶν τῶν συμβούλους περαλαμβάναν ἢ καὶ τῶν μᾶλλον ἢ αὐτῶν τῶν
ἐφ' ἡμῖν δεικνύει ὡς ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸ βουλομένης τῶν ἀρχῶν. γὰρ ἐφ' ἡμῖν τὸ τῶν δὲ χρῆσθαι συμβούλους, δὲ
ἢ ποιῶνται συγκατατίθεται, ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸ βουλομένης. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ προνοίας ἀμαρτανόμῃ μείζεις αὐτῶν
λάσεις ὡς καὶ τὰ προαίρεσιν πεποιμένων, διότι ὡς καὶ πᾶν τὸ ἐκ προνοίας γινόμενον ἐφ' ἡμῖν.

Επιδρομή τῶν ἐν τῷ περὶ τῶν μετὰ τοὺς λογικῶν ἀπλῶν. ιδ'.

Εἰς τὸν ἐν τῷ διουτέρω πρὸς γένεσεως καὶ φθορῆς. πρὸς τῶν τεσσάρων στοιχείων, πρὸς, αἰρος,
ὕδρος, γῆς, τῶν αὐτῶν ἢ καὶ τῶν αὐτῶν οὐσίας τε καὶ αὐτῶν δεικνύει αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν γένεσιν ὅτι
Alex. Aphr. d 11

ἀλλήλων καὶ πᾶς τῶν ἐδιδιοποιουσῶν ἑαυτὰς διαφορῶν ἡς ἀλλήλας μεταβολῶν, ἐν πύτῳ τῷ ὑδιγραφῷ
 μένῳ μὲν τετάρτῳ μεταωρολογικῶν, ὅντι δὲ μέλλαν οἰκῆω τῇ περὶ γενέσεώς τε καὶ φθορᾶς πραγμα-
 τείας, πρῶτον ὑπέμνησεν τῶν ἡδικοποιουσῶν τὰ σοιχεῖα τὰ τεσσάρων διαφορῶν. αἱ ἦσαν δύο αἱ πρῶται
 τῶν ἀπλῶν ἐκπατώσεων, θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. τοῦτων γὰρ τετραχῶς συνδιαιρομέναν
 ἀλλήλοις ἔχουσιν ὡσὺν ἡδικοποιεῖται. μετ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων τούτων διαφορῶν τὰς μὲν δύο
 ποιητικὰς οὐσας θερμότητά τε καὶ ψυχρότητα πεπνητικὰς δὲ τὰς δύο τὴν τε ξηρότητα καὶ τὴν ὑγρό-
 τητά. καὶ ἐκείνων τῶν σοιχεῶν ὅς ἐκ τέτρων, τῆς ἐκπατώσεως τὴν ἐτέραν ὡς καὶ τὰ ποιεῖν καὶ τὰ παρ-
 ῶν διώμεν ἐν ἑαυτοῖς πάντα. μετ' αὐτῶν προέειπε μὲν εἶπεν τὰ ἔργα, τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν ποιητικῶν
 διώμενων αὐτῶν ὡς ἐρᾷ, πέψις ἀπεψία καὶ τὰ ἐκ τέρων τούτων εἶδη. ἐπὶ δὲ τῶν παρόντων ὑπ' αὐ-
 τῶν πεῦτα δὲ ὅτι ξηρόν τε καὶ ὑγρόν τὰ εἶδη τε καὶ τὰς διαφορὰς καὶ πρῶτον εἰπὼν οὐ οἷς ἐστὶν τε καὶ
 γίνεται ἡ ποιότης μεταβολῇ, ὅτι πεῦτ' ἐστὶν τὰ πεφυκτά καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ τοῦτων μέρη. ὡς δ' ἐκ τῆς
 τῶν τεσσάρων σωμάτων συνόδου τούτων ὄντων τῶν προηγουμένων γινόμενων καὶ τὰ φύσιν. καὶ ὡδὶ
 τοῖς ἀποδοδύς τί ὅστιν ἡ ἀπλήτε καὶ ἡ φυσικὴ γένεσις. ὅτι γὰρ μεταβολῇ ὑπὸ τῶν ποιητικῶν δι-
 ῶμεων θερμότητος τε καὶ ψυχρότης τῆς ὑποκαμένης ὕλης ἐν ἐκείνῃ φύσει καὶ τὰς διώμεναι τὰς
 πεπνητικὰς, ξηρότητα τε καὶ ὑγρότητα ὅταν ἔχουσιν ἔχον πρὸς ἀλλήλας ὡς διώμεται τὰς μὲν ποιεῖν
 τε καὶ μεταβάλλειν. τὰς δὲ μεταβάλλεσθαι τε καὶ πάσχειν. γενῶσι γὰρ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν τὰ
 ὑπ' αὐτῶν καὶ τὰ ταῦτα γεννώμενα κρατῶντα τῆς ὕλης. ὕλη δὲ ὅστιν ὡσὺν ἡ ἐτέρα οὐκ αἰτίας ἢ ὅτι
 τὸ ξηρὸν τε καὶ ὑγρὸν. ὅταν δὲ μὴ κρατεῖ μὴδὲ πύτῳ λόγῳ περὶ τὴν ὑποκαμένην ὡσὺν ἡ ὕλη. ἢ ἢ
 μὲν εἴη καὶ τὰ μέρη τὰς μὴ κρατῶντας τῆς ὑποκαμένης ὕλης καὶ τὰς καὶ ἀπεψία γίνεται. ἐπὶ δ' ἐν
 τῇ γενέσει καὶ θάλλου, γίνονται ἡ ποιότης τῶν ποιητικῶν ἀδούσιαι εἰς σῆψιν. ἡ μεταβολῇ γὰρ καὶ τὰ φύσιν
 πᾶσαν φθορὰ ὁδὸς ὅστιν ἡ σῆψιν. καὶ τὰ φύσιν δὲ ἡ φθορὰ ὁδὸς διὰ γήρας τε καὶ ἀσθενείας. ὡν ἡ
 μὲν ξηρότης τε καὶ ἀσθενεία εἴη ἀπὸ τῶν φυτῶν κυριώτερον λεγόμεν. τὸ δὲ γήρας ὡδὶ τῷ ζῶον, εἴη καὶ ἡ
 τῶν ἐν τοῖς μέρεσιν ἀδούσιαν τῶν ποιητικῶν διώμενων γίνεσθαι τὴν τὸ μάλισιν καὶ ἀπεψία. ὡν μάλισιν ἡ
 πάλιν κυριώτερον ἀπὸ τῶν μερῶν τῶν ζῶων. ἀπέναντον γὰρ καὶ φύσιν γινόμενων καὶ καὶ τὰ φύσιν τέλος σῆ-
 πρότης τε καὶ σῆψις. οὐ γὰρ καὶ τὰ φύσιν ἡ βίαιος φθορὰ. διὰ τῆς γὰρ τὰ καὶ τὰ φύσιν φθειρόμενα, πρῶ-
 τον μὲν ἡς ὑγρότητα μεταβάλλει τῇ μικτῇ κρατεῖν τὴν ἐν ὡσὺν θερμότητά τῆς ὑγρότητος, ὡς πέψιν
 ὡσὺν διώμεται. τέλος δὲ τῷ ὡσὺν ὑγρότητος, ὡς διατμηθείσης καὶ συνεκκενθείσης, ἐκκεννομένης καὶ διακε-
 νομένης τῇ θερμότητι τὰ ὑπολείποντα ξηρὰ γίνονται γὰρ τῶν σηκνομένων τέλος γὰρ ἡ πεῦτα διαλυ-
 θῶα. ὅς ὡν ἐγένετο τε καὶ συνέστη ὁρίζοντων καὶ μνηστῶν τῶν ξηρῶν τὸ ὑγρὸν τῶν ποιητικῶν, ὡς
 τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν γίνεται δὲ ἡ ποιότης φθορὰς τοῦτ' ἐστὶν ἡ καὶ τὰ φύσιν, ὅταν διὰ τὸ περιέχον κρα-
 τῇ τῷ ὁρίζοντος ὁ περὶ τὸ θερμὸν προηγουμένως τὸ ὁρίζον ἐν ὑπὸ ὡσὺν, ἢ ὡν ὑγρὸν τε καὶ ξηρὸν,
 ἀσπαστικόν ἐν τῷ περὶ τὸ περιέχον πλείονος θερμότητος τῆς ἐν τοῖς φθειρομένοις τε καὶ σῆψι-
 μούσι θερμῷ ἢ τῶν παρόντων πλεονεξία γίνεται. καὶ θάλλου γὰρ σῆψις τῶν σῆψις γίνεται διὰ
 τὸν χειρότερον τῆς σῆψις ὅς ὡσὺν. φύσις δὲ καὶ ἐκείνη τῆς σῆψις ἐν θερμότητος ὡσὺν ἡ ἀρχή. ἐστὶν δὲ
 ἐν πᾶσι τοῖς καὶ τὰ φύσιν συνεστῶσι προηγουμένως τοῖς τὸ θερμὸν. μεθ' ἧσαν ἀπέδωκεν σῆψις. φθορ-
 ρὰ ὡσὺν εἰπὼν εἶναι τῆς ἐν ἐκείνῃ περιέχοντι. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ εἶναι θερμῷ ἢ σῆψις. πᾶν δὲ τὸ τῆς
 διώμεως ἐνδεές, ψυχρὸν ἀμφοτέρως ποιητικὰς τῆς σῆψις γίνεται τὸ θερμὸν τε καὶ ψυχρὸν. γὰρ
 νεύει γὰρ ὑπὸ πλείους καὶ τέρων τῆς ψυχροῦ καὶ τῆς θερμῷ. ἀλλὰ ψυχροῦ μὲν οἰκῆον. θερμῷ δὲ
 ἀλλοφίον. διὰ γὰρ τὴν τοιαύτην καὶ τοῦτον τὸν τρόπον γινόμενῳ μεταβολῇ τὰ σῆψις ξηρότε-
 ρα γίνονται. καὶ τέλος γὰρ καὶ ὑγρὸς. γίνονται γὰρ τοῦτο τῷ ὁρίζοντος ὅς ἐκείνου τῶν σῆψις
 τῆς ἐκείνου θερμῷ συνεξατμίζεται καὶ τὸ οἰκῆον ἐν ὡσὺν ὑγρὸν ἀπὸν γίνεται τῆς ξηρότητος τῇ
 μικτῇ ἐν ὡσὺν εἶναι τὸ ἐπεγόμενον καὶ ὡδὶ σῆψις ἐν ὑγρὸν ὡς ἐμφυτός ἐν ἐκείνῳ θερμότη-
 τος σῆψις δὲ ἀφελουθον οὐσαν τοῖς προσημνύσις καὶ τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ὁμοίως ἐν τοῖς φύσει σῆψι-
 σθαι πᾶσι. τῶν γὰρ ἑλᾶπτον τῆς χειμῶνος εἶναι τὸ θερμὸν ἐν τῷ περιέχοντι. οὐχ οὕτως μακρῶνται τε
 καὶ κατεστῆναι τὸ ἐν ἐκείνῳ θερμὸν οἰκῆον. ἀλλ' οὐδὲ τὰ πεπνυγῶτα διὰ ψυχρότητας ὁμοίως σῆψις
 τῶν διὰ ψυχρότητας πλείονος μὴ κρατεῖσθαι ἐν τῷ περὶ τὸ περιέχοντι ἀέρι θερμότητος. ἐπὶ δὲ ὅτι με-
 λαν ὡσὺν κινεῖν τε καὶ μεταβάλλειν τῶν κατεῖν κινεῖν. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ζέονται σῆψις. διὸ καὶ τῆς ἐν
 τοῖς τοῖς θερμότητος ἐλᾶπτον ἢ ἐν τῷ περιέχοντι ὡσὺν ἀέρι θερμότητος. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κινούμενα
 καὶ ῥέοντα ὁμοίως ὑπὸ ὡσὺν ἐν τῷ περιέχοντι θερμῷ κρατεῖται τοῖς ἀκνητίζονσι τε καὶ ἡρε-
 μῶσι. καὶ γὰρ οὕτως ὁ ὁρῶν ἐστὶν γίνονται ἢ ἐν τῷ ἀέρι θερμότητος ἐν τῇ κινουμένη. ἢ γὰρ κινῶ-
 σις συνάγει τὸ ἐν ἐκείνῳ θερμὸν ῥιπίζονσά τε καὶ ὁρῶσιν. τὴν δ' αὐτῇ αἰτίᾳ εἶναι καὶ τοῦ
 το πολὺ ἢ τὸν τοῦλάχιστον μεταβάλλειν τε καὶ σῆψις. πλείον γὰρ καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐν τῷ
 πλείονι διὸ κρατεῖται ταῦτα τῶν ἐν τῷ περιέχοντι διώμενων. αὐτῇ γὰρ αἰτία καὶ τὴν βέλαν καὶ τὸ
 ἄλλο

[illegible]

δοῦναι πινάει ὅτι τὰ πνιγνύουσι· καὶ πινὰ πνιγνύουσι καὶ αἱ δὲ τῶν γινόμενων· ἔλαβον πνιγνύουσι μὲν εἰπὼν
εἶναι θερμὸν πινάει καὶ ψυχρὸν πινάει· πᾶσι δὲ τὰ ὑπὸ τούτων αὐτὸ γινόμενα πῶς σώμασιν τότε θερμὸν
καὶ τὸ ψυχρὸν· ἐφ' οἷς ἐπελθὼν αὐτὸν τὸν περὶ πίξεως λόγον καὶ λαβὼν τὸ πνιγνύουσι ξηραίνεσθαι πῶς
εἶναι· ἐφ' ὧν δὲ πινάει τούτου πρῶτον εἰπὼν καὶ πρῶτον μὲν ἔλαβον πινὰ τὰ ξηραίνόμενα· ὅτι ἥ ὕδωρ
καὶ ὅσα ὕδατος εἰδή καὶ ὅσα ἔχει ὕδωρ ἢ σύμφυτον ἢ πακτόν· ἐφ' οἷς ἐξήλπεν ὑπὸ τίνων ξηραίνεται
καὶ λαβὼν ὅτι πάντα τὰ ξηραίνόμενα ἢ θερμαίνόμενα ἢ ψυχρὰ ξηραίνονται· προσέθηκεν τὸ καὶ
θερμαίνόμενα καὶ τὰ ψυχρὰ θερμῶ ξηραίνεται· τῶν ἐκ τούτων αὐτὸς ὁ ὑπὸ τῆς περικειμένου ξη-
ραίνεται θερμῶ· τὸ δ' αὖτὸς ὅσα ὑπὸ ψυχροῦ· ὑπὸ ἥ τῆς ψυχρῆς ἀναλισκόμενον τὸ εὐπέρχον ἐν τοῖς
ξηραίνουσιν θερμὸν καὶ διαφορῶμενον συνεξατμίζει καὶ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν αἰσίοις· οὐ γινόμενον ξηραί-
νεται· εἰπὼν δὲ τίνα τ' εἴη τὰ ξηραίνόμενα καὶ ὑπὸ τίνων καὶ διατίνος· ὅτι ἥ δια τῆς θερμῆς ἢ τοῦ ἐν
τούτῃ ἢ τοῦ ἐκ τούτου μετὰ τὴν αὐτὴν τὸ περὶ τῶν ὑγρανόμενων λέγει αὐτοῖς ξηραίνουσιν ἐναντίον πάχει
πᾶσιν καὶ λαβὼν τῆς ὑγραίνεται διαφορὰς εἶναι· ὑγραίνεται ἥ τὰ ὑγραίνόμενα, τὰ μὲν καὶ τὰ σύν-
τασιν ὑγραίνεται τὸν αἰέρα πούτεσιν εἰς ὕδωρ μεταβαίνει· οὐ παθητικὸν ὑγρὸν· ψυχρὸν ἥ τὸ
πνιγνύουσι καὶ συνιστάμενον τε καὶ παχυνόμενον καὶ γινόμενον τὴν εἰς ὕδωρ ποιεῖται μετεβαλλόν, πρὸς
πίξεως καὶ τῆς τοιαύτης εἰς ὕδωρ μεταβολῆς εἶπεν ἄμα δὴλον εἶναι καὶ περὶ πίξεως· ἐπεὶ δὲ δὴ καὶ
τὰ πεπληρότα πνιγνύουσι οἷς προσέθηκεν, πινάει τὰ πνιγνύουσι· πάντα τὰ πνιγνύουσι, ἢ ὕδωρ ἢ ὅσα
δακτός εἰδή ὅνα πνιγνύουσι, ἢ γῆς καὶ ὕδατος μένον· οἷς προσέθηκεν τὸ ὑπὸ τίνων πνιγνύουσι· ἢ ἥ ὑπὸ
θερμοῦ ἢ ὑπὸ ψυχροῦ ἢ ὑπὸ ὑγροῦ· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν εὐαίτων λύνεται· τὰ μὲν ἥ ὑπὸ ξηροῦ θερμῶ
παχύνεται ὅ ὅτι πῦρ ὑπὸ ὕδατος λύνεται ὅ ὅτι ὑγρὸν τε καὶ ψυχρὸν· τὰ δὲ ὑπὸ ψυχροῦ παχύνεται ὑπὸ
θερμοῦ λύνεται, πῦρ δὲ ὅς προσέθηκεν ὅτι ὅσα μὲν τὰ πνιγνύουσι δακτός ὅτι· ταῦτ' ὅ πνιγνύουσι ὑπὸ πυ-
ρός· λύνεται ἥ ὑπὸ τούτων· καὶ ἥ πνιγνύουσι ταῦτα ὅτι τὸ ἐν αἰσίοις θερμὸν χωρίζεται δακτόγας αὐτὸ λύνει πε-
ρὶ τῶν τούτων· ἀλλὰ τὸ τούτων πίξεως τὸ ψυχρὸν πνιγνύουσι· διὸ μὲν παχυνόμενα τὰ τοιαῦτα, ὅτι τὴν μὲν
παχύνει γενέσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ πάντων, συνιστάμενα δὲ τὸ ξηρὸν· καὶ τὸ ὕδωρ μὴ δυνάμενον τῶν ὑγρῶν
παχύνεται διὰ τὸ μὴ δύνανται ἐν αἰσίοις ξηρὸν πᾶσι, τὸ μὴ μεμνημένων δὲ ὕδατος τε καὶ γῆς ὑπ' ἀμφοτέρων
πνιγνύουσι καὶ ὑπὸ θερμῶ καὶ ὑπὸ ψυχροῦ· ἐπεὶ δὲ δια τῆς παχυνόμενης ἢ τούτων πῆξις· εἶπεν αὖτ'
τὰ παχυνόμενα μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων τοῦ τε θερμῶ καὶ τῆς ψυχρῆς· οὐ μὲν τὸν αἰσὶν δόκουν· ἀλλὰ ὅτι
τὸ μὲν τῆς θερμῆς τὸ ὑγρὸν ὀρεατμίζοντες· ὑπὸ δὲ τῆς ψυχρῆς τὸ ἐν αἰσίοις θερμὸν ἐκθλίβοντες· μεθ'
οὐ συνεξατμίζεται τὸ ἐν αἰσίοις ὑγρὸν· ἐφ' οἷς προσέθηκεν πινὰ μὲν τῶν μικτῶν παχυνόμενα· πινὰ δὲ
οὐ παχυνόμενα, ἀλλὰ πνιγνύουσι· εἰπὼν δὲ τίνα τὰ πνιγνύουσι· καὶ πῶς καὶ ὑπὸ τίνων· ἐφ' ὧν εἶπεν πρὸς
τῶν λυομένων τε καὶ πνιγνύουσιν τὰ μὲν ὑπὸ ψυχροῦ τῶν μικρῶν παχύνεται ἐν οἷς ὅτι γῆς πλεονὸς ὅσα
μὲν τῶν θερμῶν ὀρεατμίζοντες πνιγνύουσι· ταῦτα λύνεται τε καὶ θίκεται θερμῶ· θιπόντες πάλιν ἐς αὐτὸ
τὰ τῆς θερμῆς ὅς γίνονται ὑπὸ τῆς πεπληρότα πνιγνύουσι ψυχρὰ πινάει· ὅσα δὲ διὰ φύσιν μὲν πέπλη-
οντα οὐτῶν δὲ ὡς τὸ θερμὸν αὐτῶν κεχρησθῆναι μένον· ἀλλὰ ὡς σὺν τούτῳ καὶ τὸ ὑγρὸν ὀρεατμίζεται
ταῦτ' οὐ λύνεται ἢ μὴ ὑπερβαλόντων θερμῶσι· ἀλλὰ ὡς μετὰ πᾶσι καὶ ἐλαύνονται, ὡς σίδηρος καὶ κέ-
ρας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ θίκεσθαι λέγει· διὸ καὶ προσέθηκεν πινὰ καὶ ἀλλὰ θίκεται μὲν ὑπὸ ξηροῦ
καὶ ξηροῦ πνιγνύουσι πούτεσι πύρος, τὰ μὲν ἄλλα μὲν, τὰ δὲ ὑγρὰ λύνεται· κέρας μὲν ἄλλοι, καὶ
λίθοι πνέοντες ἢ γένεσις ὑπὸ πυρός γῆς συγκαυθήσης καὶ σὺν αἰσίοις γίνονται, νίβρον τε καὶ ἄλλοι αἰσίοι
ὑγρὰ ὡς φησι ψυχρὰ λέγων τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ φύσει τε καὶ οἰκίᾳ ἔχοντι τὸ ψυχρὸν· ὁποῖον ὅτι τὸ ὕδωρ
οὐκ εἶπὶ τὸ ἔλασιν ἐν τῇ αἰσίοις φύσει καὶ οὐδὲ τὸ ψυχρὸν ἔχει· διὸ οὐδὲν τοῖς τῆς ὕδατος εἰδὲ πνιγνύουσι
αἰσίοις· οὐκ ἔχει δὲ τὸ ψυχρὸν ἐν τῇ αἰσίοις φύσει ὅτι ἔχει πολὺ αἰέρα· ὅσα ἥ τῶν μεμνημένων ὕδατος
πλεονὸς ἢ γῆς ἔχει· πνιγνύουσι ὅ ὅσα γῆς πλεονὸς· δι' ὧν ἐσάφην ὅτι καὶ τὸ νίβρον καὶ οἱ αἰσίοις γῆς εἰσι μετὰ
πνιγνύουσι γὰρ ὅτι θερμῶ καὶ καὶ λίθος καὶ κεραμῶς· ὅτι καὶ πρὸς ἐλασὶν ἢ πόρην· ὅτι ἥ πνιγνύουσι ὑπὸ ψυ-
χρῶ ὅ ὅτι πᾶσι τὰς τῆς ὕδατος ὄντας, αὐτὸ ὑπὸ θερμῶ πνιγνύουσι ὅ ὅτι πᾶσι τὰς πλεονὸς ἔχοντες γῆς· τὸ ὅ πνιγνύ-
ουσι μὲν ὑπὸ τῆς δακτόρος παχυνόμενα ὅ ὅτι ὑπὸ ἀμφοῖν αἰσίοις ἀπέδωκεν τὸ εἶναι πνιγνύουσι αἰέρα, ὅ σμῆλον παρὲς τοῦ
τὸ ἐποχῆσθαι ὅ ὅτι πνιγνύουσι ὁ αἰρὸν· καὶ ὅσα ἔχει πολὺ αἰέρα ἐν αἰσίοις ὡς τὰ εὐλα· ἐφ' οἷς πῶς μὲν ὑπὸ
τῆς ψυχρῆς παχύνεται ὅ ὅτι ἔλασιν ὅ ὅτι ἐν πῶς ὅ ὅτι ὑπὸ τῆς θερμῆς· τὸ μὲν ἥ ψυχρὸν παχυνόμενα ἀπὸ μετεβαλλόν
τὸν ἐν αἰσίοις αἰέρα ἐν ὕδωρ τῇ φύσει· ἢ ἥ τῆς ὕδατος φύσεως τῶν ἐλασίων παχύνεται ἀπὸ ποιεῖν ὑπὸ τὸ πύρος
καὶ χρὸν παχυνόμενα καὶ λυόμενα μὲν ὀρεατμίζοντες ὅ ὅτι πνιγνύουσι τὸ ὑπολείπον ὕδατος ἐν αἰσίοις
τῶν παχυνόμενων δὲ δια τὸ μετεβαλλόν τὸν αἰέρα τὸν ἐν αἰσίοις εἰς ὕδωρ πούτ' ὅ θερμῶ μεμνημένων
μεμνημένων ἥ ὑπὸ τῆς πλεονὸς θερμῆς ὅ ὅτι ἔλασιν· μεθ' αὐτὸν ἐλασίων ὡς δεσφῆναι ὅ ὅτι μὲν ἥ μὲν
μὴ παχυνόμενα ὑπὸ ψυχρῶ, ἀλλὰ πνιγνύουσι μετὰ ταῦτα ὕδατος εἶναι, ποιεῖται ο

να εἶναι ὑδατός τε καὶ γῆς ὡς περὶ τὸ μέλι· τοῦτα δὲ καὶ τὸ γάλα καὶ αἶμα. τῶ δὲ τὸ γάλα ὅς ἄμφω
 ὄν πλείον γῆς ἔχει· περὶ τοῦ διακτινῶν· τὸ ἐὰν δὴ χωρίσθῃ ὁ ὀρός τῶ γάλακτος ἐφομένου τοῦ γάλακ-
 κτος ἐκκαίεσθαι ὡς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐφομένων ἀπλείον γῆς ἔχει· ἐφ' οὗ τις αἰτίας ἀπεδύκεν τῶ
 πρὸ μὲν λυτὰ τῶν πεπηγμένων εἶναι, τὰ δὲ ἄλυτα· λυτὰ μὲν γίνονται ἀλβὸν· ἄλυτον δὲ κέραμος καὶ τὰ
 μὲν μελακκίτα ὡς κέρα· τὰ δὲ ἀμέλακκτα ὡς κέραμος καὶ λίθος· ἢ δι' αἰτίας ἐπεὶ οὐδ' ἐστὶ τὰ πηκνύ-
 νται ὡς εἴρηται θερμὸν τε καὶ ψυχρὸν· λυεσθαι αὐτὰ ποτὲ ἀνάγκη ψυχρῶτε καὶ θερμῷ· τὰ μὲν ὑπὸ
 θερμῷ παγέντα ψυχρῷ· τὰ δ' ὑπὸ ψυχροῦ, θερμῷ· διὸ τὰ μὲν πυρὶ λύεται τὰ ὅσα ὑδατὶ ἐπάγει· τὰ
 δὲ ὑδατὶ ὅσα ὑπὸ πυρὸς ἐπάγει· ὑπὸ ὑδατος μὲν οὐκ ὑλθίσκονται ὅσα ὑπὸ πυρὸς πέπηγον μένου· ὑπὸ
 δὲ τῶ πυρὸς πάλιν ὅσαν ὑδατος τῆς πύξεως αἰτιον· εἰ δὴ πινὰ ὑπ' ἀμφῶν μὴ πηκνύμενα ταῦτα ἄλυτα
 ἐνεδου μέλισσαι πηκνύνται δὲ ὑπ' ἀμφῶν, ὅσα προθερμὰν θέντα πηκνύσι τὸ ψυχρὸν· οὐ τὴν αἰτίαν
 ἀπέδωκεν· ὅταν γὰρ ὑπὸ τῶ θερμῷ τῶν ὑπὸ ἀμφῶν πηκνυμένων ἔξαίεσθαι τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τῷ πη-
 κνυμένῳ· τὸ ψυχρὸν μετὰ ταῦτα συνθίβει τὸ αὐτὸ καὶ οὕτως πυκνοῖ, ὡς μὴδὲ διδόναι μὴ δι' ὑγρῷ δι' ὅ
 σθ' ὅτι πινὰ καὶ διὰ τῶ τὸ ὑπ' ἀμφῶν ἄλυτα τὰ οὕτω παγέντα· λέγει δὲ καὶ τὸν σιθίρον ὑπ' ἀμφῶν πη-
 κνύσθαι· πρῶτον γὰρ ὑπὸ πυρὸς τακύνει· ἢ γὰρ γένεσις αὐτοῦ διὰ τοῦτον μετὰ ταῦτα ὑπὸ ψυχροῦ πύ-
 κνύσθαι· διὸ καὶ πρὸ ὀλίγου αὐτὸν εἶπεν οὐ τήκεται· ἀλλ' ἐλαύνεται καὶ μελάσσειται· οὐδὲ τὰ ξύ-
 λα δὲ πικτὰ εἶπεν εἶναι, ἀλλὰ καυστὰ· διότι ἐκ γῆς ὅστιν καὶ ἄερος, ἀλλ' οὐκ ὑδατος· οὐ σημείον παρὰ
 τοῦ πάλιν τὸ ἐποχεῖσθαι αὐτὰ τῷ ὑδατὶ· ὁ γὰρ ἀὴρ τοιοῦτος· λείπει πινὰ ὡς προέγραψεν τῇ
 ὑποθετομῇ τῶν εἰρημένων ἐν τῇ τετέρτη τῶν μετεωρολογικῶν ἀριστοτέλους.

Περὶ τῶν οἰομένων ἡμερῶν. ιε'.

Τ Α οἰοῖται ἀμέρῃ ὅτιν ὁμοίαι ἀμερεῖ, οὐκ ἀμερεῖ. ὅτι μὴ δ' ἄλλοι τὸ ὁμοίον πνι ἐκείνῳ πεντὸν ὅτιν,
 ὡς ὅτιν ὁμοίον. ἐπεὶ δ' ὁμοίον ἀμερές τε φαινόμενον ἀμερές, οὐκ ἀμερές. ὥς καὶ ὁ φαινόμενος
 συλλογισμός, οὐ συλλογισμός. ἀλλ' εἰ μὴ ἀμερές, μέρη δὴλλον ὅτι ἔξει. οὐτω δὲ οὐδὲν ἀμερές ἔσται. πᾶν
 ὅτιν λαμβανόμενος μέρος αὐτοῦ. καὶ αὐτὸ οἰοῖται ἀμερές ἔσται τῷ ὅτιν αἰναι τῷ λεγομένῳ ἀμερεῖ. ἐν τῷ
 οἰοῖται ἀμερεῖ εἶναι. εἴγε διὰ τοῦ τοῦ ἀπολλοῦνται τὸ μὴ συγκαθεῖναι ὅς ἀμερῶν τὸ μέγεθος. εἰ δὲ λέγῃ
 τίς αὐτὸ οἰοῖται μέγεθος πάλιν οὐ μέγεθος ἔσται. εἰ δὲ πᾶν μέγεθος μειζόν τὸ οἰοῖται μέγεθος ἀμερές ἔσται
 τῇ αὐτῷ φύσει. εἰ δ' ἀμερές ἐκ τῆς τῶν ἀμερῶν συνθέσεως ἔσται τὰ μεγέθη. εἰ δὲ λέγῃ τίς τὸ οἰον
 ἴσον δύνασθαι τῷ διωάμει, ἔσται τὸ οἰοῖται ἀμερές διωάμει ἀμερές. ἢ δὲ τῷ οὐδὲν ἔσται
 ἐνεργεῖα ὅ ἔσται ἀμερές. εἴγε μὴδὲν τῶν διωάμει τι ὄντων ἐστὶ τῷ οὐ διωάμει.
 ὥς τε ἡ δὲ τὸ οἰον ἀμερές, ἀμερές ὅτιν. ἀλλ' εἰ μὴ ἐνεργεῖα ἀλλὰ διωάμει τὸ
 οἰοῖται ἀμερές ἀμερές ὅτιν. ἀλλ' ὅτι ὄν διωάμει τῷ ἐστὶν. τί ὡς. ὄν ἐστὶ
 διωάμει ἀμερές. καὶ εἰ μέγεθος ἐστὶ τὸ οἰοῖται ἀμερές ἐκ δὲ τοῦ
 τῶν τὸ μέγεθος. ἐκ ὅτι τῶν οἰοῖται ἀμερῶν. ἔσται πᾶν μέγε
 θος ἐκ μεγεθῶν συγκαίμενον καὶ διακρούμενον εἰς
 μεγέθη. οὐτω δὲ καὶ ἐπ' ἀπαρὸν ἡ τομὴ
 προελύσεται. ἐπὶ τὸ οἰοῖται ἀμερές
 ὕλη τῇ ἀμερῶς. πᾶσα δ' ὕλη
 τι νὸς καὶ τίς πῖνα με
 παβολῶν τὸ
 οἰοῖται
 ἀμερές ἀμερές ἔσται. ἐπεὶ ὕλη τῇ ἀμερῶς τὸ οἰοῖται ἀμερές, ἀλλὰ
 ἔσται τῇ ἀμερῶς. ἢ δὲ τῷ, ἢ τοι συνπιθέμενον ποιήσῃ τὸ
 ἀμερές ἢ διακρούμενον. ἐπιταί τε πάλιν τῇ λέγῃ
 γῆν εἰς ἀμερῇ αὐτὸ διακρεῖσθαι τὸ ἐκ
 τῆς τῶν ἀμερῶν συνθέσεως
 ὡς γίνεσθαι τὰ
 μεγέθη.

d 1111

Α ποείαι πρὸς τοὺς τὸ ζῆλον ἀγαθὸν εἶναι λέγοντας.
 Ο πὶ μὴ ὁ μωροὶ αἰεὶ ἡ δὲ νουαί.
 Ο πὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδελφίας, καὶ ὅλων ἀρετῶν καὶ καλίας ἐστὶ τις, ἔξῃς μεταξὺ.
 Α ποείας λυσιπρῆς λεγούσης ὁρᾶν μὴ μὴδὲν εἶναι εὐαίτιον ἀπλοῦ, τῷ δὲ πλοῦτι πενίαν εἶναι εὐαίτιον· οὐ μὴ εἶναι τὸν πλοῦτον ὁρᾶν.
 Α ποείας ὅτι ἡ δὲ νουαί ἡ δὲ νουαί ὡς γένος λαμβανόμεν, οὐτ' ἀγαθὸν ὅτι οὐτ' κακόν, οὐτ' ἀδύνατον.
 Ο πὶ τῇ ἡδονῇ ἢ λυπῇ ἐστὶν εὐαίτιον· ἀλλ' οὐ πόρος.
 Δ ιατὶ ἢ ἡ λυπῇ πᾶσα κακὴ τῇ εὐαίτιᾳ φύσει· οὐ γὰρ ἡ δὲ νουαί πᾶσα ἀγαθὸν ἐστὶ τῇ εὐαίτιᾳ φύσει.
 Ο πὶ ἡ ἀρετῇ, οὐτ' ἐν γένος οὐτ' ὅλον.
 Ο πὶ μὴ πάντες οἱ ἀμαρτάνοντες ἀνομίαι τῶν καὶ καὶ εἶναι καὶ βλαβερά πρὸς τὸν σῶμα, ἀμαρτάνουσιν.
 Ο πὶ ὁ ἀνθρώπος τῶν ἀρετῶν χάριν, ἀλλ' οὐκ ἐμπειλιν.
 Ο πὶ μὴ πολλαὶ χάρις τὸ ἀνθρώπον, ἐπεὶ καὶ βία καὶ δὴ ἀνθρώπων.
 Λ ἐξέως τινὸς ὁρᾶν καὶ τῶν νικημάτων ἡθικῶν ἀειστέλους.
 Ο πὶ οἰκεία ἢ ἡ δὲ νουαί τῇ ἐνέργειᾳ ἐφ' ἣ γίνεται.
 Γ ὡς θηροὶ τὸ εἶναι τὴν μεταξὺ ἡ δὲ νουαί καὶ λυπῇ.
 Ο πὶ ἡ ἀφροσύνη τούτων ἐστὶν ἀνομία· ὡς δὲ τὴν φρόνησιν ἐπιστήμη ποιητέων τῶν καὶ δὴ ποιητέων.
 Ε ὡς ἢ ἡ λυπῇ κακὴ πᾶσα, οὐ γὰρ καὶ ἡ δὲ νουαί πᾶσα ἀγαθὸν.
 Υ πό τὴν ἀγαθὴν ἢ ἡ δὲ νουαί ἀνθρώπων· ὅτι τῶν ἐπιανετῶν ἢ τῶν ὠφελίμων.
 Δ ιατὶ φαρτῶν τούτων εἶπεν εἶναι τοὺς ἐν ἡδονῇ, τὸ τέλος τιθεμένους ἐν αὐτῶν νικημάτων ἡθικῶν ἀειστέλους.
 Ο πὶ μὴ ὁ μωροὶ αἰεὶ ἡ δὲ νουαί.
 Ο πὶ μὴ χρὴ ἐν πάσῃ πράξει καὶ παντὶ μαθήματι τὸ χρῆσθαι ἀπατεῖν.
 Ε εἰ αἰδύς.
 Ο πὶ ἀπολοῦνθαι αἰετῶν.
 Ε ὡς ἢ ἡ δὲ νουαί ὅτι καὶ ἀειστέλους ἐνέργειᾳ τῆς καὶ τῶν φύσιν ἐξέως ἀντιπόδους, οὐκ ἐστὶ καὶ ἡ δὲ νουαί.
 Ε ὡς αἰετῶν, δὴ εὐαίτιος αἰετῶν.
 Ε πλοῦτι πόθεν ἢ τῶν ἀρετῶν δύναμις τε καὶ σύστασις.
 Ο πὶ οὐτ' ἀγαθὸν τῆς ἡδονῆς χάριν, ἀλλ' ἡ δὲ νουαί.
 Δ ιατὶ αἰετῶν ἀρετῶν μεσοπότης ἐστὶν τῇ καλῶν.
 Ε ὅτι οὐτ' ἀρετῇ γένος ἢ ὅλον.
 Ο πὶ καὶ αἰετῶν καὶ αἰετῶν οἱ μωροὶ ἐφ' ἣ μὴ δὴ ἀνθρώπων διὰ λέξεως ἐκ γ' νικημάτων ἡθικῶν ἀειστέλους.
 Ε ὡς οὐκ ἐστὶν δικαιοσύνη μὴ δὲ ἀδελφίας· ἀδελφία δὲ ἐκ δικαιοσύνης εἶται εὐαίτιος ὅς ἀλλήλων γίνεται.

α.
β.
γ.
δ.
ε.
ς.
ζ.
η.
θ.
ι.
ια.
ιβ.
ιγ.
ιδ.
ιε.
ισ.
ις.
ιθ.
ιβ.
κ.
κα.
κβ.
κγ.
κδ.
κε.
κς.
κζ.
κη.
κθ.
λ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΣΧΟΛ.

ΔΙΩΝΑΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Αποείαι πρὸς τοὺς τὸ ζῆλον ἀγαθὸν εἶναι λέγοντας. α.

Ι ΤΟ δὲ πλεον ἀγαθόν· τὸ δὲ κακὸς κακόν· τὸ πλεον οὐτ' ἀγαθὸν οὐτ' κακόν· καὶ ἢ τὸ δὲ ζῆλον ἀγαθόν, καὶ τὸ κακὸς, κακόν· τὸ ζῆλον οὐτ' ἀγαθὸν οὐτ' κακόν· ἢ οὐκ ἀλλήλως τὸ πρὸς διωόμενους τῶν ἀντικειμένων ἀδύνατον εἶναι καὶ μέσους· πρὸς σα γὰρ ποιότητι διωόμενους ἀγαθὸν τε καὶ αἰρετὸν τῷ σκοπῷ ἔχον τὸ βέλτιον ὧν διώκεται· τὸ γὰρ κακόν ἐν τοῖς διωόμενις οὐ γίνεται καὶ κατὰ ἀποτυχίαν πρὸς νά· ὅσα τε γὰρ κατὰ τέχνη τῶν ποιούτων γίνεται τῷ βελτίονος χάριν τῶν διωόμενους ἐν αὐτῷ γινέσθαι γίνεται· ὅσα τε κατὰ φύσιν ὁ μωρός· τὸ γὰρ πλεον ὑπὸ τῆς κυβερνητικῆς τῆς διπλοῦς χάριν δύρεθ· καὶ τὸ πλεον ὑπὸ τῆς τεκτονικῆς τῆς πλείονος καλῶς· διὸ καὶ αἰρετὸν τῇ μὲν τὸ πλεον, τῇ δὲ τὸ πλείον· ὅτι καὶ τῶν οὐχ οἰόν τε καὶ τῶν τῆς προσηκούσης τέλους τυχεῖν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν δι' ἀποτυχίαν τινὸς γινόμενων ἐν τῇ ἡ καὶ τῶν ὑποκειμένων· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὧν χάριν ἐστὶν τε καὶ γίνεται προσηκούσης· ὡς δὲ αὐτῶν κατὰ τὰς τέχνας γινόμενων ἔχον, οὕτως καὶ αὐτῶν κατὰ φύσιν· καὶ γὰρ ἐπὶ ἐκείνων σκοπὸς τῆς φύσεως τὸ βέλτιον τῶν διωόμενων ἀμφω· καὶ τούτων χάριν ἡ φύσις διδίδει αὐτῶν· ὅσα γὰρ μὴ οἰόν τε δύναται ὑπὸ τῆς φύσεως γινόμενα τῶν οἰκείων ἔχον τελειότητα, τούτοις ἡ φύσις διδίδει διωόμενους τῶν τελείων γινέσθαι· ἀδύνατον δὲ τῶν διωόμενων ἔχον πρὸς μὴ καὶ τὸ ἀντικειμένων αὐτῶν διωόμενων· καὶ τῇ γὰρ διωόμενους ἐνέργειᾳ διαφέρει· διὸ ἔστιν μὲν αἰετῶν διωόμενους προσηκούσης τῶν βελτίων· ἐπεὶ αὐτῶν δὲ αὐτῶν δὲ ἀντικειμένων εἶναι πούτοις· ἐπὶ ἡ καὶ τῶν ἐκείνων ἀπὸ τῶν προσηκούσων καὶ ὧν ὅτι· οὐ γὰρ τῇ μὴ περιπατεῖν χάριν ἐν ἡ διωόμενους ἢ περιπατεῖν· καὶ γίνεται ποτε ἐν τῷ τῷ διωόμενους· καὶ ἡ ἐκείνων αὐτῶν· ἢ μὲν αἰρετὸν εἶναι τὸ περιπατεῖν, αἰρετὸν τῇ εὐαίτιᾳ φύσει καὶ τὸ διωόμενους περιπατεῖν· καὶ τὸ διωόμενους μὴ μὴ περιπατεῖν ἔχον· καὶ δὲ ἐκείνων μὴ αἰρετὸν, οὐδὲ τὸ διωόμενους· καὶ τὸ ζῆλον δὴ ἔχον διωόμενους ἐν αὐτῷ τῷ δὲ ζῆλον καὶ τῇ κακῶς δεδωμένον παρὰ τῆς φύσεως ἡμῶν τῇ δὲ ζῆλον χάριν· ἢ γὰρ ὡς οἰόν τε δύναται νομοῦνους ἔχον τὸ δὲ ζῆλον· ἔστιν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς τέλει· πᾶν δὲ ἀτελὲς δύναται τὸ γινέσθαι εἶναι αἰρετὸν τῇ αἰετῶν χάριν τῶν ἐν ἡμῶν γινέσθαι διωόμενων δεδωμένον· αἰετῶν μὲν γὰρ καὶ τέλος τὸ δὲ ζῆλον· τῷ δὲ ζῆλον δὴ οἰόν τε καὶ τῇ ζῆλον γινέσθαι· πᾶς γὰρ δὴ ἀπεμφανὸν τὸ ὁ μωρὸς μὲν λέγειν ἢ μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως πρὸς τῷ οἰκείῳ δίδει, καὶ τῆς εὐαίτιος σωτηρίας χάριν ποιῶν πάντα· ὁ μωρὸς δὲ μὴ λέγειν ἢ μὲν ὡς πρὸς ἀγαθὸν αὐτῷ τῷ φύσιν ἢ μὲν οἰκείῳ· ὅτι γὰρ ὡς πρὸς τὸ ἀγαθὸν τὸ ζῆλον οἰκείῳ μεθεῖ· διὸ καὶ καὶ ἐκ τῆς πλείονος τὸ πλείονος ποιήσας παλιν αὐτῶν εἰσφέρει δίδει ὡς ἐσομένους ἑαυτῶν πινὰ δὲ ἐκείνων· ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πάντας ἀφοβούμεθα φοβούμεθα μολόντας διότι ὑποπτεύεται καὶ θανάτου αἰτία· ἔστι δὲ αὐτῶν· ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς πλείονος τῶν βελτίων διωόμενους ἢ καὶ τῶν μεταξὺ, διὸ καὶ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ μωροὶ γινέσθαι τῶν ἀλλήλων ζώων ἀμείνον ζώων εἶναι· τῷ δὲ διότι τῶν ἀλλήλων οὐδὲν ἀρετῆς δεκτικόν, τῷ οὐδὲν οὐδὲν ἀμείνονος δεκτικόν τῷ τῶν ἐν τοῖς ἀλλήλοις ζώοις γινόμενων αἰρετῶν ἀμείνον εἶναι τούτω βελτίων ὁ ἀνθρώπος· ἐπεὶ ἔχον ἢ ἀπὸ τῶν χειρόνων ἢ καὶ τῶν γίνετο τῶν μεταξὺ· οὐδὲν ἐκώσ λυον· τὸν ἀνθρώπον ἢ καὶ τῶν ζώων λέγειν τῇ κακῶς τῶν οἰκείων τῆς κακῶς ὄντας δεκτικὸν ἢ μὴ δεινὸς τῶν ἀλλήλων ζώων εἶναι αὐτῶν βελτίονα· ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τοῖς αἰρετοῖς τε καὶ φθονοῖς ἐπεσθαι δὴ τὸ τῇ τῇ αὐτοδιδόνος καὶ αἰρετῶν.

Ο πὶ μὴ ὁ μωροὶ αἰεὶ ἡ δὲ νουαί. β.

Δ Εἰκνύοντ' αὐτῶν μὲν ἀπὸ τῆς αὐθιμίας· ἢ γὰρ πᾶσα μὲν αὐθιμία ὁρεξίς ἢ δέος· καὶ ἐν τούτῳ αὐτῇ τὸ εἶναι· καὶ δὲ τῶν αὐθιμιῶν ὁ μωροὶ γινόμενους αἰετῶν αἰρετῶν, αἰετῶν δὲ φθονοῖς· διὸ καὶ νότι μὴ παρ' ἀλλήλων πινὸς αὐτῶν ἢ διαφορὰ ἢ παρὰ τῶν ἡδονῶν· δὴ αἰετῶν, τῷ τούτων τῶν μὲν εἶναι αἰρετῶν, τῶν δὲ φθονοῖς· διότι οὐκ αἰετῶν ἢ δὲ νουαί ἀλλήλων καὶ τῶν αὐτῶν τοῖς αὐθιμίας, εἴ γε παρὰ

τούτων καὶ ἐκείναις αἰ διαφοραί· ἀλλὰ οὐκ οὐκ ὁόν τε ὁ μοσιφῆ ἀλλήλοισι εἶναι τὰ, τῇ αὐτῶν φύσει
 διαφορὰ· διὰ τὸ περὶ αὐτῶν ἐνέργειαν· ἐπεὶ ἥ πᾶσα ἡ δυνάμις ἐνέργεια πνιγμένη· καὶ ὅστις οἰκιστὴς
 τῆς τοῦ ἐνδυνάμει πρὸς τὰς ἐφ' αἷς γίνονται ἐνέργειας· τέλη γὰρ πως ἐστὶν αὐτῶν δηλονότι· ὡς πύργους
 διακρίνει τοὺς ἐνέργειας καὶ αὐτοὺς· ἀλλὰ μὲν τῶν ἐνέργειαν τῶν ἐφ' αἷς αἰ ἡ δυνάμις αἰ μὲν εἰσιν
 αἰρεταί· αἰ δὲ φυλκταί· ἐξουπνιγμένοι καὶ αἰ ἡ δυνάμις τὴν αὐτὴν πρὸς ἀλλήλους διαφορὰν· εἰ δὲ τὸ τοῦ
 οὐκ ὁμοσιφῆ· καὶ ἥ εἰ πλεονάζει ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀδιδυμω πινος, καὶ μὴ δὲ ποῦ ἔχον αὐτὸ
 τὸ τῆς ἐχοντός τε καὶ συνόπτος αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἀδιδυμία πλεονάζει ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἡ δυνάμει τῆς ἐνέργειας·
 ἐφ' ἣν ἡ δυνάμις ἡ μὲν ἥ ἐφ' αἷς ἐστὶν ἡ δυνάμις, τῇ δὲ ἐνέργεια συνέστιν ἡ δυνάμις καὶ παρακλονεῖ· ὥστ' εἰ τοῦς
 ἀδιδυμίας συνδιακρίνεται αἰ ἡ δυνάμις· πολλὰ αὐτῶν μὲν τοῦς ἐνέργειας συνδιακρίνεται· ὁ μολογῆται
 δὲ τῶν ἐνέργειαν ἐφ' αἷς αἰ ἡ δυνάμις τῶν μὲν εἶναι αἰρεταί, δὲ φυλκταί· ὅτι δ' οἰκιστὴς τοῦς ἐνέργειας
 αἰ ἡ δυνάμις ἐφ' αἷς γίνονται καὶ ὁ μοιῶς τοῦς ἐνέργειας, καὶ αὐτοὶ καὶ εἰδὸς ἀλλήλων διαφέρουν
 καὶ οὐ μόνον τῇ αὐτῇ διαφερούσας γίνεσθαι ἐνέργειας ἢ διαφορὰ αὐταῖς ἢ πρὸς ἀλλήλους, δηλονότι
 τῆς μὴ διωκόμεναι τὴν ἐπ' ἀλλαν πνιγμένην ἐνέργειαν ἢ δυνάμις ἐπ' ἀλλαν γενέσθαι· τῇ ἥ σῶφρονι αἰ τῶν ἀνηθ
 λασίων ἐνέργειας, οὐ μόνον εἰς τὴν φυλκταί· ἀλλὰ καὶ ἀνηθῆς ὡς τῆς ἐπ' αὐταῖς ἡ δυνάμις οἰκιστὴς οὐκ οἰκιστὴς
 ἐνέργειας καὶ συνδιακρίνεται αὐταῖς· εἰ ἥ μὴ τῇ τοῦ, οὐδὲν αὐτῶν ἐκώλυνεν τὰς μὲν ἐνέργειας φυλκ
 κταῖς αὐταῖς εἶναι· ἡ δυνάμις μὲν τοῖς σῶφροσι αὐταῖς φέρει· εἰ δὲ αἰ ἐπ' αὐτῶν ἐπ' ἀλλαν ἐνέρ
 γειας ἡ δυνάμις ἐμπόλινουσιν τὰς ἐπ' ἀλλαν γινόμενας· οἱ γοῦν χαίροντες τῇ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡ δυνάμει, εἰ
 ἐπὶ διωκόμεναι ἐπ' αὐτῶν ἀκρόνουσιν αὐτῶν ἡ δυνάμις τοῦς αὐτῶν τῇ μυθολογίᾳ φέρει ἐπ' αὐτῶν γινόμενας· εἰ
 αὐτῶν ἡ δυνάμις φθαρτικῆς· εἰ δὲ αἰ τῇ ἡ δυνάμις ἡ δυνάμις φθαρτικῆς, οὐκ αὐτῶν ὁμοσιφῆς ἐχουσὶ γ
 τῇ τοῦ πρὸς ἀλλήλους, αἰ ἔχον τὴν αὐτὴν πρὸς ἀλλήλους· οὐ ἥ ὡς περὶ αὐτῶν ἡ δυνάμις περὶ αὐτῶν τοῦς
 αὐτῶν ἰαβρῶν μόνις διαφύρας· καὶ οὐδὲν καλῶντας τῶν τῶν αὐτῶν ἔχον ὑφ' αὐτῶν ἀλλοτὸν ἀλλοτὸν ἑαυτοῦ
 πλὴν μόνος· οὕτως δὲ ἔχον καὶ αὐτῶν τῶν ἐνέργειαν τε καὶ τῶν ἐπ' αὐταῖς ἡ δυνάμις· οὐ ἥ ὁόν τε τῶν ἐπ'
 ἀλλαν πνιγμένην ἐνέργειαν ἡ δυνάμις γινόμενῳ καὶ ἐπ' ἀλλαν γενέσθαι· οὐ ἥ ὁόν τε τὰς αὐτῶν σῶφρονικαῖς
 ἐνέργειας ἡ δυνάμις, αὐτῶν τοῖς ἀκρότατοις γενέσθαι ποτὶ.

Οτι δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας καὶ ὅλης ἀρετῆς τε καὶ κακίας ἔστιν τις ἕξις μεταξὺ. γ.

Ο ΤΙ δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας καὶ ὅλων ἀρετῶν τε καὶ κακίας ἐστὶν τίς ἐξίς μεταξὺ, ἡ μέση
ἐστὶν λέγομεν· αἱ δὲ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία διαφέσσης κατ' αὐτούς· αἱ δὲ διαφέσσης ἀπὸ βλα-
ποι, οὐτ' αὖ ὅς ἀδίκῃ γίνονται πρὸς δίκαιος· οὐτε ἐκ δίκαιου ἀδίκος· γίνονται δὲ πᾶν δίκαιοι καὶ ἀδίκ-
οι οὐ πρότερον ὄντες· γίνονται αὐτοὶ ἐκ πινος ἀλλης κατεστάσεως· ἀλλὰ μὲν πᾶν τὸ γινόμενον ἢ ὅς ἐθ-
ναυτίου γίνονται ἢ πινὸς μεταξὺ ὄντος πᾶν εὐαντίων· καὶ ὁ δίκαιος ἀρεῶ καὶ ὁ ἀδίκος ἢ ὅς εὐαντίου γί-
νεται ἢ ἐκ τῆς μεταξὺ· οὐ γίνονται δὲ ἐκ τοῦ εὐαντίου· ἐκ τῆς μεταξὺ ἀρεῶ· ἐξ ἧς, δὲ κατεστάσεως οἱ
δίκαιοι καὶ οἱ ἀδίκοι γίνονται· αὐτὴ αὖ ἐστὶν μεταξὺ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ὁ δ' αὖτος λόγος καὶ αὐτὴ
πάσης ἀρετῆς καὶ κακίας· αἱ δὲ λέγουσι τὰς κακίας μὴ εἶναι διαφέσσης μὴ ἀπὸ βλαπτικῆς ἀλλὰ μεθ-
επαβλάδην πινέας, μὴδὲν καλύπιν ὅς ἀδικίας εἰς δικαιοσύνην· καὶ ὅλων ἐκ κακίας εἰς ἀρετὴν· ἀλλ' εἰς
τὴν κακίαν πῶς ἐν μεταβλάδουσιν· ἢ ἥρ' αἱ ἐν τῇ φύσει τῶ ἀνθρώπου τὴν κακίαν εἶναι· καὶ πάντας
γενεὰς κακούς καὶ εἴη αὖ καὶ φύσιν ἡ κακία τοῖς ἀνθρώποις· δὲ τὸ εὐαντίον καὶ φύσιν πινί, πούτω τὸ εὐαν-
τίον παρὰ φύσιν· παρὰ φύσιν ἀρεῶ τοῖς ἀνθρώποις δικαιοσύνη καὶ ἀρετὴ· αἱ δὲ τῷ, αὐτοὶ ποτὶ αἱ γίνονται
ἀδίκῃ ἀδίκῃ ὡς πρὸ γένεσιν καὶ ὁ δίκαιος· ὅς ἦς τ' ἐξέως εἰς τ' ἀδικίαν καὶ μὴ βολῇ, αὐτὴ αὖ ἐστὶν ἡ μέση· αἱ δὲ
λέγουσι μὴδὲ πῶς τῷ πααδὲς λογικούς εἶναι διὸ μὴδὲ δικαίους μὴδὲ ἀδίκους· λογικὸς ἥρ' αἱ ἐξίς αὐτοῦ·
αἱ δ' αὐτοὶ λογικοὶ, καὶ ἡ μέση· διὸ ὁ πααδὲς ἀλογος ὢν, ἔτ' ἐν ἀρετῇ ὄντιν, ἔτ' ἐν κακίᾳ, ἔτ' ἐν τῷ μὲν
τούτων, ὡς πινὸς δ' ἀλλόποτι τ' ἀλόγων, μὴ βλάδοντας δ' ἦς τὸ λογικὸν δύδους εἶναι κακούς ἀλλ' οὐ γίνε-
σθαι ὁ μολογῶν δια τούτων τῷ λογικῷ καὶ φύσιν εἶναι τὴν τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν κακίαν· εἴη ἐν τῇ εἰς τὸ λο-
γικὸν μεταβολῇ ἀμα καὶ εἰς ταύτη γίνονται· καὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ἦς λογικὸν μεταβλάδην τῇ εἰς κακίαν· παρὰ
φύσιν οὖν τῷ λογικῷ ἡ ἀρετὴ· ἐπὶ τε εἰ ὅλως ἐστὶν ἐκ κακίας ἦς ἀρετὴν μεταβολῇ· τὴν κακίαν ἢ τὴν
δυνάμην καὶ ἀπὸ βλαπτικὴν ἐροῦσιν, ἢ μόνιμον καὶ δυσκίνητον· ἀλλ' αἱ μὲν δυνάμην, τί δὴ ποτε οὐ ῥαε-
σθαι ἢ ἦς τὰς ἀρετὰς ἐκ τῆς κακίας μεταβολῇ· αἱ δὲ δυσκίνητον καὶ μόνιμον, δίκαιον ὡς ἐν τῇ εἰς ἀρε-
τὴν μεταβολῇ· ὅς αὖτις δ' αἱ πρῶτον ἀπὸ βλαπτικῆς τῆς κακίας τὸ δυσκίνητον καὶ μόνιμον, ἦγε διὰ μαθί-
σεως καὶ ἀσκήσεως ἦς τ' ἀρετὴν μετέβαλε καὶ μὴ ὅς ἀφίης, ἀλλ' αἱ πρῶτον δυνάμην γίνεσθαι, ἡ δὲ τὸ εἶναι
αὐτὴν κακίαν οὐ τῷ δυσκίνητῳ ἐν τῷ ὄντι δυνάμην, ἔκ' αὖ ἐν τούτῳ ὡς κακία· εἴη· ἀλλὰ κακίαν οὐδ' ἀρε-
τὴν, τὰς ἀρεῶς ἐστὶν ἐν μέσῃ πινί· ἐξίς ὁ οὕτως ἔχον ἐπ' αἱ καὶ μεταβολῇ ἢ εἰς τὴν ἀρετὴν ἐκ ταύτης τῆς δια-
φέσσης γίνονται· ἐπὶ δ' αἱ καὶ ὅτι μάλιστα οἱ πααδὲς οὐ πῶς εἰσι λογικοὶ καὶ διὰ τὸ οὐτε ἀρετὴν ἔχου-
σιν, οὐτε κακίαν· ἀλλὰ τῷ γίνεσθαι αὐτοὺς ἐκ τῶν οὕτως ἀλόγων λογικούς τε καὶ κακούς, εἴην αὖ ἐν
μέσῃ ἐξίς· οὐ ἥρ' ὁ μάλιστα οὐτοὶ ἀλογοὶ τοῖς ἀλλοις· οὐδὲ ἥρ' αὖ οὐδὲ αὐτοὶ δευκαὶ κακίας ἦσαν ἢ ἀρε-
τῆς

της· εἰ δὲ μὴδὲ τερον ἔχοντες διώκεται· ἐκεί τερον αὐτῶν δέξασθαι, οὐκ εἰσὶ οὕτως ἄλογον· το δὲ ἄλο-
γον τὸ ἀδιδεκτικὸν λόγον· ἀλλὰ ὅν τῷ ἀδιώκοντι ἀδιδέξασθαι ἀλλως ἀἰόλογον εἶναι καὶ οὐχ οὕτω τὸ
κυριῶς ἄλογον· ἡ δὴ καὶ κατὰ τὰς ἡ τῷ οὕτως ἀέχον, εἴη αὐτὸ μὲν ἔξῃς· ἐπεὶ ἀπειτῶ εἰς ἐκεί τερον
τῶν ἐκείνων ἢ μεταβολή· καὶ οὕτως ἐπὶ διωάμεναι ἐκεί τερον τῶν ἀκρῶν ὡς μὴδὲν ὅν ἐν ἐργασίᾳ· ἔστι γὰρ
πῆς καὶ πρὸ τὸν παλαιὸν ἔξῃς τε καὶ κατὰ τὰς ἀφ' ἧς ἡς τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν μεταβολή· ἡ τῆς ἐν
οὐδενὶ τῶν κυριῶς καὶ ἀπλῶς ἀλόγων λεγομένη ἐστίν.

Ἀπορίας λύσις τῆς λεγούσης ὀργάνῳ μὴ μηδὲν εἶναι εὐακτίον. πλούτω
δὲ πενίαν εὐακτίον. διό μὴ εἶναι τὸν πλούτῳ τὸν ὀργανον. δι'.

[illegible]

Απορία ὅτι ἡ κρινὴ ἡ δονὴ ὡς γένος λαμβανόμεναι, οὐτ' ἀμαθὸν ὄξαν
οὔτε κελὸν, οὐτ' ἀδιάφορον. ε'.

Εἢ ἡ κρινὴ ἡ δονὴ ἢ ὡς γένος λαμβανομένη, οὐτ' ἀγαθὸν ὄσιν οὐτε κακὸν, διότι ἡ μὲν, ἀγαθὸν ὄσιν αὐτῆς· ἡ δὲ κακὸν. τὸ γὰρ κρινόν ἔκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὸ κρινόν, οὐτ' ἀδιάφορος ἔσται. εἴγε εἰσὶ πῶς καὶ ἡ δοναὶ ἀδιαφοροί, ὡς περὶ ἡ αἰ μὲν ἀγαθαί. αἱ δὲ, μοχθηραί. ταῦτα δ' αἰ τις ζητήσῃ καὶ ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν. ὡς τέλη πῶς αἰ ἡ δοναί. διό καὶ συνδιαρροῦνται αὐταί. εἰ γὰρ τῶν ἐνεργειῶν αὐ μὲν εἰσιν ἀγαθαί, αἱ δὲ μοχθηραί, αἱ δὲ ἀδιάφοροι, ἡ κρινὴ καὶ ὡς γένος ἐνεργείας λαμβανομένη, οὐτ' ἀγαθὸν, οὐτε κακὸν, ὅτ' ἀδιάφορον ἔσται. ἀλλὰ κινῶ πᾶν τὸ ὄν, αὐτομάχον, ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἢ ἀδιάφορον εἶναι. ἡ πᾶν τὸ ὄν ἐν ὑποστάσει, ἢ τὸ εἶναι καὶ τὸ διωκεῖν. αἱ δὲ τὸ κρινόν εἰν ὑφ' ὃ καὶ πᾶντα εἰσιν, ἐκείνο οὐκέτι οἷόν τε τοῦτων τί εἶναι. τῶν πάντα ἔχον ὑφ' αὐτό. οὐδὲ γὰρ ἐπεὶ πᾶν ζῶον τὸ ἐν ὑποστάσει ὄν, ἡ λογικὸν ὄσιν ἢ ἄλογον, διὰ τῆς τοῦ καὶ τὸ κρινόν, τὸ ὡς γένος κατὰ τῶν ἐν ὑποστάσει κατηγερούμενον, ἐν θετέρῳ τοῦτων ἐστὶ. οὐτε οὖν ἡ κρινὴ ἡ δονὴ, οὐτε ἡ κρινὴ ἐνεργείας ἔσονται ἢ ἀγαθαί ἢ κακὰ ἢ ἀδιάφορα. πάσης ἡ δονῆς καὶ πάσης ἐνεργείας τῆς ἐν ὑποστάσει τοῦτων τί ἐχρῶσι. ἐπεὶ δὲ αἱ ἡ δοναί ταῖς ἐνεργείαις ἐφ' αἷς γίνονται συνδιαρροῦνται. καὶ αἱ μὲν ὑψηλόμεναι τε καὶ ἐπόμεναι ταῖς ἀγαθαῖς ἐνεργείαις ἀγαθαί, αἱ δὲ ταῖς μοχθηραῖς μοχθηραί, ἀδιάφοροι δὲ αἱ ταῖς ἀδιάφοροις. ὑψηλόμεναι τις αὐ πῶς χρὴ πρὸς λυπῆς λέγειν. ἐπειδὴ ἀλλήλ' ἐναντία τῇ ἡ δονῇ. εἰ γὰρ καὶ ταῦτην λέγει τις συνδιαρρεῖ δαί ταῖς ἐνεργείαις ἐφ' αἷς γίνονται, πρῶτον μὲν τίνας ἡ διαίρεσις ἔσται. πότερον ταῖς μὲν ὑπὸ ταῖς ἀγαθαῖς ἐνεργείαις γινόμεναις ἐροῦμεν καὶ καί, τὰς δὲ ὑπὸ ταῖς μοχθηραῖς ἀγαθὰς. τὰς δὲ ὑπὸ ταῖς ἀδιάφοροις ἀδιάφορους, ἢ ἄποπιν τὸ λέγειν ἐν ἀγαθῷ εἶναι, τὸν λυπούμενον ὑπὸ ταῖς μοχθηραῖς ἐνεργείαις ἀς ἐνεργεῖ. ἐν κακῷ γὰρ ὁ ποιότης. πῶς γὰρ οὐκ ἐν κακῷ, ὃ ἐν τοιαύταις ἐνεργείαις

ὡς ἔπαυται ἡ μὲν ἡδονὴ, οὐδ' ὡς ἐδίδκει συνδιαίρειται ταῖς πρὸ αὐτῆς ἐνεργείαις. καὶ οὐκ οἰκοδομήται ἡ
 τὴν πρὸς αὐτὰς ἔχοντι, καὶ ὡς τέλος τὴν αὐτῶν. ἡ δὲ λύπη ἀλλοφροῦ τοῦ ὄντι σημεῖον, τῆς ἐφ' οἷς γίνετα
 τῶν. ἡ δὲ λογὸν δι' αὐτὸ τὴν αὐτῶν ταῖς ἀρεταῖς ἐνεργείαις γινομένῃ εἶναι κακῶς, διότι ἀλλοφρία ἐστὶ
 τῶν ἀρετῶν. καὶ διὰ τοῦτο τὴν αὐτῶν ταῖς κακῶς ἀρεταῖς, ὅτι ἐστὶ τὴν ἀλλοφρίαν τῶν κακῶν. ὅτι τὸ ὁ λέ
 γων τὴν τοιαύτην λύπην ἀρετῶν, οὐ τὰς ἐνεργείας ἐφ' αἷς γίνεται τίθηται ἀρετῶν εἶναι. ἀλλὰ τὴν ἀλλο
 φροῦντα πρὸς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας ἡ περιστάσεις τὴν τύχης, ἡ ὅλως ἀποπνέει τὴν λύπην οὐ τὴν
 διαμεῖν. δοκεῖ γὰρ ἡ λύπη τῇ ἐαυτῆς φύσει κακὴν εἶναι τοῖς ἔχουσιν αὐτῇ. ἀλλ' ἐὰν λύπη κακὴν. τὸ
 δι' αὐτὴν τὴν κακὴν ἀρετῶν ἡ κακὴν δένει καὶ τὴν ἡδονὴν εὐαγέτην οὐσαν τῇ λύπῃ, ἀρετῶν ἡ κακ
 ῶν εἶναι. δοκεῖ δὲ ὅτι πᾶσαι ἀρετῶν οὐσαι, οὐτὲ πᾶσαι κακῶν. καὶ δὲ τὴν καὶ ἀδιόφορος. ἀρ' οὐκ ἡ μὲν
 ἀρετῶν, ὅτι τὰς εἶσαι εὐαγέτην τῇ λύπῃ, ὡς ἀρετῶν κακῶν. ἡ δὲ μοχθηρὰ ὡς κακὴν κακῶς. ἀλλ' ἐῖπω, τί
 χρὴ πρὸς τὴν ἀδιόφορον λέγειν. καὶ γὰρ αὐτῶν ταῖς ἀδιόφοροις ἐνεργείαις γινομένῃ, ἡ τις οὐκ εἶσαι εὐαγέτην
 λύπῃ. εἶσαι γὰρ ὅτι τὴν κακὴν, ὅ μόνον κακὴν καὶ ἀρετῶν εὐαγέτην, ἀλλὰ καὶ ἀδιόφορον. ὅτι τὸ δοκεῖ
 ἡ χρὴ τῶν ἡδονῶν καθεστῆσαι διαίρεισιν ποιησέμενον, λαβεῖν, τὰς μὲν πῖνας αὐτῶν εἶναι καὶ τὰ φύσιν τοῖς
 ἡδοναῖς αὐτῶν. τὰς δὲ περὶ φύσιν. καὶ τὰ φύσιν μὲν τὰς γινομένας αὐτῶν ταῖς καὶ πρὸς φύσιν γινομένας
 ἐνεργείαις. περὶ φύσιν δὲ, ὧν καὶ ἐνεργείαις τοιαύται. ἐκείνῃ γὰρ ὥς, εἰς πᾶσι δικαίαις τὴν καὶ κατὰ
 φύσιν αὐτῶν ἐνεργείαις. καὶ γὰρ ἀνθρώπου εἰσὶν ἐνεργείαις πᾶσι, καὶ τὰ τὴν αὐτῶν γινομένας φύσιν. καὶ
 ἡ τοιαύτη καὶ τὴν τοῦ ἡ τοιαύτην καὶ κακῶν. καὶ τὴν ἀλλὰ ζῶντος ὁμοίως. καὶ καὶ τὴν ἡδονῶν καὶ τὴν
 τὴν, καὶ αὐτῶν χρὴ λέγειν ἐκείνοις. τὰς δὲ αὐτῶν τοῖς ὑπὸ τῶν καὶ καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν αὐτῶν γινομένας
 ἐνεργείαις ἡδοναῖς, περὶ φύσιν. διὸ καὶ ὁμοῦ μὲν ἐκείνας. ὧν τὰς μὲν καὶ τὰ φύσιν ἐκείναις, καὶ ἡδον
 αῖς κακῶν εἶναι ῥητέον. τὰς δὲ περὶ φύσιν, ἐκείνοις, τοῖς ἡδοναῖς αὐτῶν ἡδοναῖς. ὡς πρὶ καὶ ὑμῖν, καὶ
 τὰ μὲν ἀπλῶς, τὰ δὲ τοῖς δε. καὶ τὰς μὲν ἀληθῶς τε καὶ κακῶν ἡδοναῖς, ἀρετῶν εἶναι τοῖς ἡδοναῖς
 αὐτῶν ῥητέον. τὰς δὲ περὶ φύσιν γινομένας τὴν, ὅτι καὶ ἀπλῶς ἡδοναῖς, μοχθηρὰς τε καὶ κακῶν.
 εἰδὴ μάλιστα ἀνθρώπου καὶ κατὰ φύσιν ἔχον μάλιστα ὁ ἀρετῶν, εἰς αὐτὴν καὶ ἀνθρώπου καὶ τὰ φύσιν ἡδον
 αῖς μάλιστα αἱ τοῦ τοιαύτου μὲν καὶ καὶ ἡ δὲ αἱ οἷς ὅτις καὶ καὶ. ὅσοι δὲ τοῦτο διακρίνῃ, τὸν περὶ φύσιν
 τὴν καὶ οὐκ ἀπλῶς ἡδοναῖς. καὶ καὶ ἡδοναῖς πᾶσι αὐτῶν. διακρίνει δὲ καὶ τὴν καὶ τὴν φύσιν ἐκείνῃ
 ἡδονῶν, τὴν αἱ μὲν αὐτῶν μάλιστα, αἱ δὲ ἡ τοῖς οἰκείαις εἶναι. ὅτι δὲ αἱ εἰν τῇ λύπῃ κακῶν ὅτι καὶ κακῶν
 τε καὶ ἀπλῶς ἡδονῶν εὐαγέτην, ὅσοι ἀρετῶν πᾶσαι. εἰ καὶ μὴ ὁμοίως. αἱ δὲ περὶ φύσιν, οὐτὲ ἡδοναῖς ἀ
 πλῶς, ὅτι ἀρετῶν. εἰς αὐτὴν καὶ αὐτῶν ταῖς ἀδιόφοροις τοιαύται, ὅτι γὰρ τὰ ἀδιόφορα ἐν τοῖς καὶ τὰ φύ
 σιν. ἡδονῶν δὲ εὐαγέτην λύπην. ἀλλ' ὅτι πόνος. εἰ καὶ πόνος θλίβειν σωματικῶς δηλοῖ καὶ λύπην πῖνα. ἀλλ' οὐ
 τὴν ἀπλῶς, ἐπὶ αὐτῇ καὶ κακῶν, τὴν τοιαύτην ψυχικῶς ἀδύνατον σημεῖον. εἰτ' αὐτῇ θλίβει γίνονται σω
 ματικῇ, εἰτ' αὐτῇ ἀδύνατον τὴν ψυχικῇ. ὡς πρὶ καὶ ἡδονῶν, οὐ καὶ σωματικῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ ψυχικῇ. τῇ
 κακῇ οὐκ ἡδονῇ λύπῃ κακῇ δὲ εὐαγέτην. ἡ δὲ αὐτῶν περὶ φύσιν ἡδονῶν, φερέμεναι τὴν αὐτῶν ταῖς
 καὶ τὴν φύσιν ἡδονῶν ὅσοι ἀρετῶν, ὁμοίως τῇ οἰκείᾳ λύπῃ εἰς αὐτὴν καὶ αὐτῶν εὐαγέτην ὡς κακὴν κακῶν. ὡς
 ὑπερβολὴ γὰρ ἀλλοφρία. ὡς εἶναι πᾶσαι μὲν λύπῃ κακῶν. τῶν δὲ ἡδονῶν, τὰς μὲν, καὶ τὰ φύσιν τὴν καὶ
 κακῶν ἡδοναῖς, ὡς ἀρετῶν εὐαγέτην εἶναι τοῖς λύπῃ, τὰς δὲ περὶ φύσιν, ὡς κακὴν κακῶν.

Οτι τῇ ἡδονῇ ἢ λύπῃ ἐστὶν ἐναντίον· ἀλλ' ὃ πένος. 5'

Ο Μεν γρ πόνος σωματικῷ πινε θλίψιν ἐμφαίνει· ἡ δὲ λύπη, ψυχικῷ συστολῷ· εἰ μὴ οὐ καὶ ἡ ἡδονὴ πᾶσαι ὡς ἐν σωματικῇ διαλύσει, ὡς αὐτὸς πόνος αὐτῆς ἐναντίας· ἐπεὶ δ' ἔστιν ἡδονὴ διαλύσις τῆς ψυχῆς ὅτι διὰ σώματος, ὅτι αὐτὴ σώματι γινομμένη μένεται, οὐκ αὐτὴ τῆς τοιαύτης ἡδονῆς ἐναντίον πόνος, ἀλλὰ ἡ λύπη· ἡ μὲν γρ λύπη, καὶ αὐτὴ ταῦς θλίψεισι τῶ σώματος, καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐφ' αὐτῇ, ὡς τῇ καὶ ἡ ἡδονή· ὁ δὲ πόνος αὐτὴν σώματι μόνον, διότι εἰν αὐτῇ ἀπλῶς μὲν ἡδονὴ λύπῃ ἐναντίον· πινε δὲ ἡδονὴ, ἡ ὡς πόνος· τῇ γρ σωματικῇ διαλύσει, καὶ τῇ τῶ σώματος δυσθυμίᾳ, καὶ τῇ αὐτῇ τοῦ τοῦ ἡδονῆς, εἰν αὐτῇ τῶ σώματος θλίψις τε καὶ ὁ δυνάμις ἐναντία· ὁ δὲ αὐτὴ τῆς ψυχῆς λεγόμενος πόνος ὡς λέγονται πινδον χωλοποιεῖ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐναντίας ἡδονῇ μετ' ἡδονῆς χωρὶς γίνεται· εἰ δὲ πινε αὐτῇ τῇ πονῶν λυσιπείῳ, ἡ λύπη αὐτῇ οὐχ ὁ πόνος εἰν τὸ ἐναντίον τῆς ἡδονῆς· ὅστις δὲ λύπης τῇ ἡδονῇ ἐναντίας, πᾶσαι μὲν λύπη καὶ ἡδονὴ δὲ λόγως αὐτῇ λέγοιτο· τῇ γρ αὐτῆς φύσει φοβητικῇ· ἡ δὲ ἡδονὴ, ὅτι πᾶσαι ἀγαθόν· ἀλλ' ὅσοι μὲν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐφ' αἷς ἡ ἡδονὴ ὑπερβολῶς ἔχουσιν, ἔξουσιν ὁμοίως καὶ αἱ ἐπ' αὐταῖς ὑπερβολῶς ἡδοναί· τοιαῦται δὲ αὐτῇ σωματικαί· διότι τοῦ τῶν, αἱ μὲν σύμμετροι, αἱ ῥεταί· ὁ πῶτα εἶπ· καὶ αἱ περὶ τὰς ἀναγκαῖας τὰς περὶ τὸ σῶμα· αἱ ῥεταί γρ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· αἱ δὲ ὑπερβάλλουσιν φοβηταί, ὁ πῶτα εἶπ· ἔστιν αἱ τῶν ἀκατάσταν· καὶ εἰν αὐτῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ λύπη, ὡς ἐν τῇ αἱ τῆς καὶ ἡδονῆς· καὶ ἡ ὑπερβάλλουσιν ἡδονῇ, ὡς ὑπερβολὴ τῆς, ἡ δὲ σύμμετρος, ἀγαθόν ἐν μεσότητι πως ὅσα, τῶν προσημενῶν· ὡς δὲ ἡδονῶν μὴ ἔστιν ὑπερβολή, τοιαῦται δὲ εἰν, ὅσαι αὐτῇ ἐνεργείας γίνονται· ὅσων τὸ αἰρετόν ἐκ τῆς αὐτῇ δυνάμεως τε, καὶ προσημενῶν αὐτῇ εἶναι, ὁ πῶτα εἶπ· αἱ γινόμεναι καὶ τὰς αἰρετὰς, αὐτῇ τοῦ τῶν ὅτι τῶν ἐνεργειῶν· εἰ δὲ

πάντες ὁδῶν ἔσται τις ὑπερβολή· διὸ αἱ ποιεῖται αἰρεταί τε καὶ ἀγαθαὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει πᾶσαι.

Διὰ τὴν λύπην πᾶσα κακὸν τῇ ἐαυτῆς φύσει, οὐχὶ καὶ ἡ ὁδὸν πᾶσα
ἀρχθὸν ὅτι τῇ ἐαυτῆς φύσει. ζ'.

Διὰ τί ἐὶ ἡ λύπη πᾶσαι κερκύν τῇ εὐτυχίᾳ φύσει, οὐχ ἡ κερκὴ ἡ δὸνὴ πᾶσαι ἀγαθὸν ὁδεῖ τῇ εὐτυχίᾳ φύσει· ἢ γὰρ πᾶσαι ἔδωκε καὶ τὴν ἡδονὴν κερκύν εἶναι ὁδοῦσαν εὐαντίον τῇ λύπῃ, ὥς κερκὸν κερκῶ· ἢ ἐὰν μὴ ὥς φύλκτον μὴ δὲ κερκὴν ἡ ἡδονὴ ἀλλ' ὥς ἀγαθὸν κερκῶ ἀντίκειται, πᾶσαι ἀγαθὸν εἶναι· ἐὶ γὰρ εἰς τις ἡδονὴν κερκύν, εἴη αὐτῶν λυπῶν, κερκῶν οὐτῶν πασῶν, ἡ δὸνὴν εὐαντία ὁδεῖ τῇ λύπῃ· ἡ μὲν, ὥς κερκὸν κερκῶ εὐαντία· ἡ δὲ ὥς ἀγαθὸν κερκῶ· ἢ οὐτὴ λύπη πᾶσαι κερκύν· ἐὰν καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀρετὴ τῶν μέσων σοφιστικῇ καὶ εἰσὶν οἰκείαι τῷ σπουδαίῳ καὶ λύπηαι τινὲς καὶ πόνοι· εἴη δ' αὖ κερκὸν τερπὸν ὁ πόνος τῆς λύπης· τις γὰρ πόνος ἡ λύπη καὶ γὰρ ὥς πῃ ἡ ἡδονὴ ταῖς εὐεργείαις ἐπομένῃ, καὶ μέρος πῆς ἡ τέλος οὐσαι ὡλῶν, περ' ἐκείνων ἔχει τὸ ἀρετὴν τε καὶ φύλκτον, ἀρεταὶ μὲν γὰρ αἱ ὡδὶ ταῖς ἀρεταῖς εὐεργείαις· φύλκται δ' αἱ ὡδὶ ταῖς μὴ τοιαύταις, οὕτως οὐλοχον καὶ τὰς λύπης ὑπολαμβάνειν ὡδὲ εὐεργείαις πῇ γινομένης, περ' ἐκείνων καὶ ὡλῶς ἔχει τὸ ἀρετὴν τε καὶ φύλκτον, ἔμπλεκιν τῶν ἡδονῶν· τὰς μὲν γὰρ ὡδὶ ταῖς καλὰς γινομένης εὐεργείαις, φύλκταις εἶναι· πῆς δ' ὡδὶ ταῖς ἀκαλοῖς ἀρεταῖς· ἐὶ δὲ εἴη λύπηαι τινὲς ἀρεταὶ καὶ πόνοι, εἰσὶν αὖ καὶ ἡδοναὶ φύλκται, αἱ ταῖς λύπαις ταῖς ταῖς εὐαντία· εὐαντία δὲ ἡδοναὶ λύπαις, αἱ γινόμεναι ὡδὶ ταῖς τοιαύταις εὐεργείαις, καὶ διὰ τὸ οὐ πᾶσαι ἀγαθὸν ἡδοναί, ὅτι μὴ δὲ πᾶσαι λύπηαι κερκύν· ἐλέγετο δὲ πῇ καὶ τοιούτων· ὅτι οὐδὲ τῶν ὑπομεμνημένων πᾶσαι εἶναι λύπην κερκύν, ἀκαλοῦσθαι ἀπ' ἀρχῇ τὸ ἡ πᾶσαι ἡδοναὶ ἀγαθὸν εἶναι, ἡ πᾶσαι κερκύν· καμῖον τῶν τῶν λύπην εὐαντία εἶναι τῇ ἡδονῇ· ἐφ' ὧν γὰρ ἡδονῶν ὑπερβολαὶ πινὲς εἰσι, ἐν τούτοις εἴη καὶ ἀρεταὶ πινὲς ἡδοναὶ καὶ φύλκται· αἱ μὲν γὰρ μέσαι ἀρεταὶ· αἱ δὲ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς, φαυλαί· εἴη δὲ τῶν ἡ χροῦσαι αἱ σωκρατικαὶ τῶν ἡδονῶν· ἐφ' ὧν δὲ μὴ εἰσὶν ὑπερβολαί, τῇ καὶ τὰς ὡδὶ πλείον αὐτῶν γινομένης αὐτῇ τῇ ἀρετῇ μῶναι, αὐταὶ πᾶσαι ἀρεταὶ· διὰ εἰσι, αἱ ὡδὶ ταῖς κατὰ διαλείαν εὐεργείαις· εἴη δὲ πινὲς καὶ περὰ φύσιν ἡδοναί, ὅσαι εἰσὶν αὐθηλαῖς καὶ καὶ νοσημῶν τῶν· πῆς δ' ὡν εἰσονται ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν ἡδονῶν· αὐτῶν καὶ οὐτὴ κερκύναι ἀπὸ τῶν ἡδονῶν αὐτῶν, ὅτι μὴ καὶ φύσιν, οὐτὴ ἀρεταὶ· ὅτω δὲ ἡ χροῦσαι τῶν ἡδονῶν· πᾶσαι μὲν ὡλῶς εὐαντίον ἔσται λύπηαι καὶ κερκύν· τῇ καὶ ὡλῶς πᾶσαι εἶναι λύπην κερκύν· τῶν δὲ ἡδονῶν, ὅσαι μὲν εἰσι περὰ φύσιν, αὐταὶ ὥς κερκύν κερκῶ τῇ λύπῃ ἔσονται· εὐαντία· ἐὶ τις καὶ ταύτας ἐν ταῖς ἡδοναῖς κατὰ ἐλεῖν· ὅσαι δὲ ἔχουσιν ὑπερβολὰν, ὡδὲ τούτων, καὶ μὲν, ὥς ἀγαθὸν ἔσονται τῇ λύπῃ εὐαντία, αἱ ἐν μεσότητι καὶ ὡλεσμένη τῇ ὀρθῷ λόγῳ· αἱ δὲ καὶ ὑπερβολῶν, ἐν οἷς καὶ αἱ τῶν ἀκαλοῦσθαι· αὐταὶ δὲ ὥς κερκύν κερκῶ ὡν δὲ ἔκ' εἰσι ὑπερβολῇ, αὐταὶ αὐτῶν πᾶσαι, ὥς ἀγαθὸν κερκῶ τῇ λύπῃ εὐαντία·

Οτι ἡ ἀρετὴ οὔτε γένος, οὔτε ὄλον. ἡ.

ΟΤΙ ἡ ἀρετὴ οὔτε γένος οὔτε ὅλον· οὐ γένος μὲν, ὅτι τὸ γένος οὐ συναναίρειται ἐνὶ τῶν εἰδῶν· ἀναερουμένη· ἡ δὲ ἀρετὴ συναναίρειται μετὰ· εἴτε γὰρ ἀντακρολουθῇ σὺν ἀρεταῖς ἀλλήλοις, ἢ σπιννοσπῶ ἀναερουμένης, ἀναίρειται καὶ ἡ ἀρετὴ· ἔστι τε καὶ ἐνὶ τῶν εἰδῶν οὕτως, πάλαι εἶδη συναναερῶν· ὃ οὐδὲ αὐτὸ ὑμῖς εἶναι δοκεῖ· εἴτε μὴ ἀντακροτουθῶσι, φρονήσεως ἀναερουμένης, ἀναίρειται καὶ ἡ ἀρετὴ· τῇ κατὰ τὸν ὁρθὸν ἵδρον ἐν πάσαις αἰδέας· ὃ εἶναι· ὃ δ' ὁρθὸς ἵδρος ἀπὸ φρονήσεως· ὅλον δὲ οὐκ αἶψ' εἴη ἡ ἀρετὴ· ὅτι τὸ μέρος οὐκ αὐτὸ δεχέται τὸν τῷ ἔλον ἵδρον ἐν τοῖς αὐτοῖς μετέσθ'· διαφέροισι δὲ ἀλλήλων αἱ ἀρεταὶ καὶ τὸν τῆς ἀρετῆς αὐτὴν δέχονται ἵδρον· ἡ ἐν οἷς τὸ μὲν πρῶτον βῆ, τὸ δὲ ἀδύπερον, ὡς ἀναερουμένην τῷ πρῶτον ἀναίρειται τὸ, τε κρινόν καὶ τὰ ἀλλὰ τὰ μετ' αὐτὸ, καὶ τε τῶν παλαιῶν λεγομένων ἐστὶ· τῶν ἀφ' ἐνὸς ἢ πῶς οὐ λεγομένων· ὥστ' εἰ καὶ ἡ ἀρετὴ, μετὰ πινος ἀναερουμένης ἀναίρειται, εἴη καὶ κατὰ αὐτὴ τῶν οὕτω λεγομένων· ἡ μὲν ὅλον ῥητέον τὸν δοκῶντα συνανῶμας τῶν ἀρετῶν ὅρον καθετηρεῖσθαι τῆς ἀρετῆς, ἡνίοτερον εἶναι καὶ οὐκ ἴδιον τῆς ὅλης ἀρετῆς, ἡς αὐτὴ μετὰ· εἰ δ' οὐκ ἐκείνη ἵδρος, ἡ πάσης λογικῆς ψυχῆς εἰς ἀρίστην, ὅς τις καθεστήτω τῶν ἀρετῶν ἐφαρμόξει· δοκεῖ δὲ καὶ ἀριστοτέλης ὅλον τί λείπον, τὴν τέλειον ἀρετὴν, ἀλλ' οὐ γένος· περὶ τῆς ἀπειρίας καὶ τῆς κατὰ τῶν ἐστέρας εἰρητικῆς τι.

Οτι μὴ πάντες οἱ ἀμαρτάνοντες, ἀγνοοῦν τὴ καὶ καὶ εἶναι καὶ βλαβερὰ
ἀπὸ τοῦ ὅτι οὐκ ἀμαρτάνουσιν. θ'.

ΟΤΙ μὴ πάντες οἱ ἄμαρτάνοντες, ἀγνοοῖα τῷ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ καὶ βλαβερά ἃ πράττουνσι ἄμαρτάνουσι. διόλον ἐκ τῶν πεπαισμένων ὅτι ἄμαρτάνουσι. καὶ μὴ ἀντελόντων ἅλλοις. διὰ μελὰς κίαν καὶ ἀνασκηνάαν. ὧν εἰς καὶ οἱ ἰσοῦτες καὶ τὰ βλάττοντα αὐτοὺς πράττοντες, οὐκ ἀγνοοῦτες ἐπὶ αὐτοῖς. ὅτι γὰρ οὐκ ἀγνοοῦσι, ἅλλοις ὡς καὶ ἐλθόν. πὺς μὴ τὰ ὅμοια ἄμαρτάνοντας ὡς καὶ ἐλθόντες.

[illegible]

ΟΠΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ ΧΑΕΙΝ ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΜΠΕΛΙΝ. 1.

Εἰ ἐν τοῖς φύσει γινομένοις ἔστιν τι οὐ χρεὶν τὰ οὐτὰ γινόμενα γίνεσθαι. τὸ δὲ οὐ χρεὶν γίνεσθαι πᾶς τέλος ἐκείνων ἐν τοῖς φύσει γινομένοις τέλος τί ὅστιν. ἀλλὰ μὲν τὸ τέλος τῶν τῆς τέλους χρεὶν γινομένων ἀμεινον· ὥστε καὶ τῶν φύσει γινομένων τὰ τέλη τῶν ἐκείνων γινομένων χρεὶν ἀμείνω. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀνθρώπος τῶν φύσει γινομένων· ὥστε ἔστιν τι καὶ τοῦ τῶν τέλους καὶ τῶν ἐφ' οἷς τῆς το βέλτιον· τέλος δὲ τῆς ἀνθρώπου τὸ σπουδαῖον ἀνθρώπιν γενέσθαι. τοῦτον χρεὶν ὁ ἀνθρώπος. τὸ δὲ σπουδαῖον γενέσθαι ἔστι τὸ ἔχειν τὰς ἀνθρώπου ἀρετὰς. ἀλλὰ μὲν οὐχ ὁδόν τι εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ τὰς

ἀρετὰς, εἰ μὴ πρῶτον ἀνθρώπου γένοιτο ὁ ἀνθρώπος· ὁ ἀνθρώπος ἀρεὰ τῆς τῶν ἀρετῶν κτήσεως χρεῖν· ἀλλ' οὐχ αἱ ἀρεταὶ τῷ ἀνθρώπῳ· διὸ καὶ ἀμείνων ὁ κεκτημένος πρὸς ἀρετὰς ἀνθρώπος τῶν χειρῶν τοῦ τοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ αἱ ἀρεταὶ γίνονται· οὐ γὰρ ἡμεῖς αὐτοὺς κτάνεμε ὡς χρεῖν ἡ ἀνδράποδον ἢ οἰκίαν· ἀλλ' ἡ τῶν ἐχούσων ἀρετῶν γένεσις ἐν τῇ κτήσει αὐτῶν· εἰ δὲ ἡ γένεσις αὐτῶν ἐν τῇ κτήσει, καὶ τὸ εἶναι αὐτοῖς ἐν τούτῳ· ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος ἡμῶν ἡ κτήσις αὐτῶν· εἰ ἐν αὐτῇ καὶ αἱ ἀρεταὶ τέλη ἡμῶν· καὶ τούτων χρεῖν ἡμεῖς· διὸ καὶ ἀμείνους ἡμῶν αἱ ἀρεταὶ· διότι καὶ τὸ τέλος ἡμῶν ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν παρουσίᾳ τε καὶ κτήσει.

Οτι μὴ πολλὰ χῶς τὸ ἀκούσον· ἐπεὶ καὶ βία καὶ δι' ἄνωσιν. ια΄.

Ως περ οὐ λέγετοι πολλὰ χῶς τὸ ζῶον, ἐπεὶ τὸ μὲν ὄζειν αὐτοῦ λογιζόν, τὸ δὲ ἄλλορον. ἀλλ' οὐδὲ ἡ
 κεκία πολλὰ χῶς, ἐπεὶ ἡ μὲν κεθὺ ὑπερβολῇ, ἡ δὲ κετὰ εὐθείᾳ. οὕτως οὐτε τὸ ἀκρύνσον
 πολλὰ χῶς. ἐπεὶ τὸ μὲν αὐτοῦ βία, τὸ δὲ δι' ἄνωσιαν. μέρη γὰρ ἡ εἶδη τῶ ἀκρύνσον ταῦτα. εἰ δὲ μὴ πολλὰ
 χῶς τὸ ἀκρύνσον, οὐδ' αὖ τὸ τόπος ἔτι διὰ τῶ διαβεβῆται το ἄξιων εἰς τὸ ἕτερον τῶν εὐαντίων πολλὰ
 χῶς καὶ τὸ ἕτερον πολλὰ χῶς. οὐ πολλὰ χῶς δὲ τὸ ἐκρύνσον τῶ ἀκρύνσον τῶ εὐαντίου αὐτῶ πολλὰ χῶ
 χῶς λεγομένου. οὐτε γὰρ ἡ κεκία πολλὰ χῶς. ἐπεὶ ἡ μὲν ὄζειν ἐν ὑπερβολῇ, ἡ δὲ ἐν εὐθείᾳ. πινὸς γὰρ
 πὶ ἡ κεκία ὡς εἶδεν τῇ τε ὑπερβολῇ καὶ τῇ εὐθείᾳ. καὶ ὡς περ, κεκία μὲν ἡ κετέραι καὶ ἡ ἐν ὑπερβο
 λῇ καὶ ἡ ἐν εὐθείᾳ. οὐδὲ γὰρ οἶόν τε ἅμα τὸν κεκὸν κατ' ἅμφω κεκὸν εἶναι. οὐ μὲν τοι καὶ ἀρετὴ ἡ δὴ
 διπλὴ ἡ κατέραι τῶν κεκίων ἰδίᾳ πρὸς αὐτοκτεμὴν οὐ γὰρ αὐτοκτεμὴν πρὸς ἀρετὴν τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑπερ
 βολῇ. ἢ πάλιν τὸ μὴ εἶναι ἐν εὐθείᾳ. ἀλλὰ δὴ εἰ ἀρετὴ ἔσσι το ἐν μηδετέρῳ ἐκείνων εἶναι. οὕτω καὶ τὸ
 ἐκρύνσον ἐν τῇ κατέραι τῶν ἐν οἷς τῶ ἀκρύνσῳ τὸ εἶναι εἶναι αὐτῶ. ἔσσι ἅμα τὸ εἶναι ἔχῃ. διὰ γὰρ τὸν
 ἐκρύνσῳ, πὶ ποιοῦται ἐν αὐτῷ τε τὴν ἀρχὴν ἔχων τῶν πραγμάτων καὶ ἐπ' εἰδέναι τὰ κεθὺ ἔκαστε. ὡς
 τὸ μὲν τῶ βία καὶ αὐαιρετὴν ὄζει, τὸ δὲ τῶ δι' ἄνωσιαν. διὸ ἅμα ἀμφοτέρως τοῖς τῶ ἀκρύνσον μέρεσιν
 αὐτοκτεμὴν τὸ ἐκρύνσον ἐκείνων μηδὲ συνυπάρχειν ἡ δὴ διωαμένων. οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν βία πὶ ποιοῦται ἢ
 πείσῃ καὶ ἀνωοῦται τὰ κεθὺ ἔκαστε ἀμφοτέρων. οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκρύνσῳ ποιεῖν τοὺς βιαζομένους
 οὐκ ὑπὸ πινὼν συντελεῖ ἢ ἄνωσιαι ἢ ἡνώσῃ τῶν κεθὺ ἔκαστε. οὐκ αὐαίρεται δὲ τὸ τόπος οὐδὲ ὡς τὸ πῦρ
 μὲν φιλεῖν πολλὰ χῶς λέγεσθαι, τὸ δὲ μισεῖν εὐαντίον ὃν αὐτῶ μὴ κέτι λέγεσθαι πολλὰ χῶς. εἰ μὲν γὰρ
 ὡς τὸ μισεῖν παντὶ τῶ φιλεῖν εὐαντίον καὶ μὴ πολλὰ χῶς ἐλέγετο, αἰρητο αὖ τὸ τόπος. εἰ δὲ τὸ μισεῖν
 μόνον εἶναι εὐαντίον τῶ φιλεῖν τῶ κετὰ διάθεσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τῶ κετὰ φιλεῖν. οὐ διαβεβῆται ο
 τόπος. πῦτε γὰρ διαβεβῆται το αὖ εἰ παντὶ τῶ σηματομοιῇ ὑπὸ τῶ πολλὰ χῶς λεγομένου ὃν εὐαντίον
 πῆμ' εἶναι αὐτὸ πολλὰ χῶς λεγόμενον. τῶ γὰρ λυκῶ πολλὰ χῶς λεγομένου, τὸ μέλαν εὐαντίον πολλὰ
 χῶς λέγεται. ὅτι πᾶσι τοῖς σηματομοιῇ ὑπὸ τοῦ λυκῶ εὐαντίον εἶναι. καὶ γὰρ τῶ ἐν χρώματι
 πὶ λυκῶ καὶ τὸ ἐν φωνῇ εὐαντίον τὸ μέλαν. ὡς εἴγε μέσον ὡς τῶ ἐτέρῳ αὐτῶν εὐαντίον, οὐδ' αὐτὸ
 αὖ ἐλέγετο πολλὰ χῶς.

Ἡ λέξις ἐκ τοῦ ῥίπου τῶν νηομαχῶν. ιβ'.

[illegible]

διωμον, οὐχ ὅτι κινεῖ τὰς χεῖρας ἐκ τῶν ποιεῖ. ἀλλ' ὅτι προελόμενος τὸ τοιοῦτον οὕτως αὐτὸ ποιεῖ. οὐκ ἐπὶ δὲ οἱ διὰ τὴν ἡθελῶν τι ποιοῦντες, βία, ὅτι αὐτοὶ ποιοῦσιν ἃ ποιοῦσιν διὰ τὴν ἡθελῶν. ἀλλ' οὐκ ἐξώθεν τὸ ποιοῦν ἔχουσιν. τὸ γὰρ ἡθελῶν ὡς τέλος καὶ σκοπὸς αἶπον. ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ποιοῦν.

Гѣлѣ ѿбвѣдѣ. 17'.

[illegible]

Ἔως σωθήσεται τὸ εἶναι τί μετὰ ξὺν ἡδονῇ καὶ λύπῃ. 104.

Π ὧς, ἢ ἡδονὴ ἐνέργεια ἐστὶ τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως ἀνεμπόδιστος ὥς ἔρκεται ἐν τῷ ζ' τῶν νηικομα-
 χίων. αἱ δὲ ἐμπόδιζόμεναι λυπηραὶ διωκόντουσι χωρῆσεται τῆς ἡδονῆς ἡ ἀλυπηρία. ἐν ποίαις ᾗ
 ἐνέργειαι ἔσται. οὐτὲ ᾗ ἐν ταύταις ἀνεμπόδιστοις, οὐτὲ ἐν ταύταις ἃς ἐνερگوῦμεν ἐμπόδιζόμεναι. ἡ δὲ αὐτὴ
 ἀπορία ἔπειται κατὰ τοὺς ἡμετέριους περὶ ἡδονῆς αὐτῶν ἐν τῷ περὶ ταύτης δι' ὧν λέγει. αἰσθησεως δὲ κατὰ
 πάσης πρὸς τὸ αἰσθητὸν ἐνεργούσης. τελείως δὲ τῆς οὗ διακαμείνης πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ὑπὸ τὴν αἰσθη-
 σιν. τοιούτων ᾗ μέλιστα εἶναι δοκεῖ ἡ τελεία ἐνέργεια. αὐτῶν δὲ λέγειν ἐνεργεῖν, ἢ οὐ ᾗ ὅτι μὴδὲν διακα-
 μέρει. καὶ ὅτι καὶ ἐν δὲ βελτίστῃ ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τῇ ἀρίστῃ διακαμείον πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ὑφ' αὐτὴν
 τῶν. αὐτὴ δ' αὖτελοπότητι εἰ καὶ ἡ ἰσότης. κατὰ πᾶσαν ᾗ αἰσθητὴν ὅτιν ἡδονή. ὁμοίως δὲ κατὰ διανοίαν καὶ
 θεωρίαν. ἡ ἰσότης δ' ἡ τελοπότητι. τελοπότητι δ' ἡ τῇ περιέχοντος πρὸς τὸ αὐτοδιδότατον τῶν ὑφ' αὐτὴν
 τῶν. καὶ ᾗ ἐκ τούτων κατὰ τῶν τούτοις ἐφεξῆς λεγομένων ἡ αὐτὴ ἀπορία συνίσταται. τε καὶ μένει. ἀλλὰ
 λαμβάνω δοκεῖ αὐτοῖς μένει τίς εἶναι καὶ πάσης ἡδονῆς τε καὶ λυπῆς. ἡ πρῶτον μένει ἐν ταύταις ἐνεργείαις
 αἱ ἡδοναὶ τε καὶ λυπαὶ ταύταις τῶν αἰσθησέων τε καὶ ταύτης τῆς διανοίας τε καὶ θεωρίας. ὅτιλον ὥς ἐν
 ταύταις ἀνενηρησείας ταύταις κατὰ ταῦτα ἐν οὐδετέρῳ τούτων ἐσθμεθα. ἐπὶ δὲ ὅτι οὐτε κατὰ τὰς αἰσθη-
 σεις οὐτε κατὰ θεωρίας ἐνερگوῦμεν ὥς οἱ τε τοῖς ὑπὸ τοῖς καὶ ἐν ταύταις χωρεῖς ὑπὸ πᾶν ἀναπαύουσιν. ἐν
 πᾶσι δ' ἐν ταύταις βελτίστους ἐνεργείας τὸ ἡδίστον. βελτίστου δὲ ἐνέργειας τῶν ἀρίστων διακαμείοντων ἕξεων
 ὅταν γίνωνται περὶ τὰ κράτιστα τῶν ὑπ' αὐτάς. ὅτιλον ὥς ἢ μὴ οὕτως ἀμφω ἔχει, οὐκ ἔστι ἡδίστος γέ-
 νοιντο αἱ ἐνέργεια. ὀλίγης μὲν οὐκ παρὰ βλάσεως καὶ αἰδέσεως τῆς ἐν ἐκείνῳ πρὸς κρίσιν γινομένης, ἐπὶ
 αὐτῶν μένοιον ἡδίσται ἢ κατὰ μὴ ἡδίσται. ἐν δ' ἐπὶ μέλλον ἀνεθεῖν, ὅτιλον ὥς τὸ χωρεῖς ἡδονῆς τε καὶ λυπῆς
 ἐν ἐνέργειαις οἷαι αἱ τῇ χρησίμῳ χεῖν γινόμεναι ὁψείας τε καὶ ἀεικαὶ καὶ ὁσφρήσας καὶ ἀφάει. οἷον τῶ

φυλάξεσθαι τι

φυλάξαι αὐτὴν καὶ τὴν γνώσεσιν διηγεῖσθαι οὐτε τὸ λυπηρὸν ἔχουσαι· οὐτε τὸ ἡδύ. ὅς αὖτος εἶπεν διὰ τῶν
 10 ποιητῶν· ἐνεργεῖαι μεσαι· δι' ὧν προσεθηκεν λέγων· πῶς οὐ οὐδεὶς συνεχῶς ἡδέεται ἢ καὶ με· πάντες
 20 ἤβ' αὐτὸν κούρω πῶς ἀδυνατεῖ συνεχῶς ἐνεργεῖν· οὐ γίνεται οὐδ' οὐδὲ ἡδονή· ἔπεται ἤ τῃ ἐνεργείᾳ·
 εἰς αὐτὴν δὲ τέρπει καὶ αὐτὴν οὐκ ἔστιν ὁμοίως διὰ παντός· τὸ μὲν ἤβ' πρὸς τὸν παρακλίεται ἡ δὲ αἰ
 νοῖαι καὶ διατεταμένως περὶ αὐτῆς ἐνεργεῖ· ὥς τῃ κατὰ τὴν ὁψιν οἱ ἐμβλεπόντες· μετὰ πῶς αὐτὴν δὲ οὐ γίνεται
 30 ποιῶν τῇ ἐνεργείᾳ· ἀλλὰ περιμελημένη· διότι καὶ ἡ ἡδονὴ ἀμεμυρῶται· οὐ ἤβ' ταῖς τοιαύταις ἐνεργείαις
 καὶ ἀμεμυρώσιν τὴν ἡδονὴν τὸ χωρεῖν ἡδονῆς ἀλυπῶν· ὅτι οὐδὲν· ὅτι δὲ πῶν αἰσθανόμεθα οὐτὴν ἡδόμενοι
 40 ἔτε λυπούμενοι· λέγει καὶ οὐ β' περὶ ψυχῆς· περὶ ἧς ὁ σφρήσεως καὶ τὸ σφρητῶν ἐν αὐτῇ λέγων εἶπεν·
 φαύλως ἤβ' κούρω πῶς ὁσμέεται καὶ ἡδονῆς αἰσθάνει· τὸ σφρητῶν αὐτὴν τὴν λυπηρὰν τῆς ἡδονῆς· ἢ ἤβ'
 50 φαύλως διότι μόνων τῶν ἡδονῶν τῇ λυπηρῶν αἰσθάνει· ὅτι οὐκ ὡς ταῖς ἀλλαις αἰσθάνονται αἰς τοῦ φαύλο
 λως αἰσθανόμεθα, αἰσθάνοιμεν αὐτὴν καὶ ἔτε ἡδονῶν ἔτε λυπηρῶν· ἀλλ' ἢ καὶ τὴν σφρησιν τῶν αἰσθάνων ἡ καὶ ὁ
 60 σφρησιν τῶν οἰκείων αἰσθανόμεθα, ὅτι οὐκ ὡς τούτων αἰσθάνονται μετ' ἡδονῆς ἔτε μὲν λυπῶν γίνονται

Οτι ἡ ἀφροσύνη τούτων ἔσται ἀγνοοία, ὧν ἡ φρόνησις ἀνίστημι. ιε΄.

Εἰ ἡ φρόνησις ἀδύνημι ἐστὶ ποιητέων τε καὶ οὐ ποιητέων, ἢ ἂν καὶ ἀφροσύνη ἀνίσταται τῶν ἀλλῶν, καὶ ἀφρονέει οἱ τοῦτων τὴ ἀνοουότες καὶ περὶ ταῦτα διεφθαρμένοι· ἢ δὲ τίς το οὐ πάντες οἱ φθονοῦντες οἱ τῶν ἄλλων καὶ περὶ ταῦτα ἀφρονέει καὶ ἄνθρωποι οὐ γὰρ πάντες γνώσις ἡ ἀπάτη περὶ τῶν ποιητέων ἢ οὐ ποιητέων ἐστίν· οὐτε γὰρ ἡ περὶ τοῦτων κήρυγμα εἶναι τοῖς δὲ πῶς χάριματες γνώσις ἡ ἀπάτη περὶ ποιητέων ἐστίν· οὐτε περὶ τῆ γενιτὸν ἢ γένετον ἀλλῶν εἶναι· ἢ πεπεραχυμένη ἡ ἀπατη· ἢ οὐαὶ ἡ ἀπειρεῖς· οὐτε τὸν τῶ ἀσπῶν ἀειδόμεν ἢ περὶ τὸν εἶναι ἢ ἀρπῶν· οὐτε τὸ εἶναι τῆ κήρυγμα το μὲν ἀνῶ, τὸ δὲ καὶ τῶ, οὐδ' ὅλως τῶ τῶν ἡς γνώσις τε καὶ θεωρεῖται συντεταγμένων μόνων· ἀλλ' εἰ ἐστίν ἡ περὶ ταῦτα ἀδύνημι, ἄλλης ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ φρονήσεως ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπάτη περὶ ἀλλὰ οὐκ ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ κείνη τις ἀρετή.

Ὡς ἡ λύπη κακὸν πᾶσι, οὐχὶ καὶ ἡ ὁδὸς πᾶσι ἀγαθόν. 15'.

Εἰ ἡ λύπη κακὸν πάσχει· ἐναντίον δὲ τῇ λύπῃ ἡ δόνη, πῶς οὐχὶ καὶ αὐτὴ πᾶσι ἀγαθὸν ἢ πᾶσι κακόν· εἴ γε τῷ κακῷ τὸ ἐναντίον αὐτοῦ ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι· ἢ ὃ μὲν μονοθεὶς ὡς πᾶσι ἡ δόνη πᾶσι ὡς αὐτὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν· ὃ δὲ μὴ οὕτως ἔχει ἀλλὰ συνδιαρρίπτει τοὺς ἐνερθεῖς ἐφ' αὐτὸ γίνεται· αἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῖς ἀγαθοῖς ἐνερθεῖς γινόμεναι ἀγαθαί· αἱ δὲ ὑπὸ τοῖς κακοῖς κακαί· ὥς περ καὶ αἱ ὑποθυμίας· καὶ γὰρ τῶν ὑποθυμιῶν αἱ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀγαθαί, κακαὶ δὲ τῶν φαύλων· οὐδὲν καλύπτει τῇ λύπῃ οὕτῃ κακῷ ἐναντίας εἶναι τῶν ἡδονῶν τὰς μὲν ὡς ἀγαθὰς· τὰς δὲ ὡς κακὰς· τὰς μὲν κατὰ λόγον τε καὶ ὑπὸ τοῖς ἀγαθοῖς γινομένης· ὡς ἀγαθὰς· τὰς δὲ παρὰ τὸν ὀρθὸν γινομένης ἕκγον καὶ ὑπὸ τοῖς φαύλοις ὡς κακὰς· ὡς γὰρ τῷ κακῷ τὸ ἐναντίον ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν· ὃ δὲ πένος οὗ πᾶσι κακόν· ὃ γὰρ τῶν καλῶν χαλεπὸν γινόμενος αἰρετὸς, ἢ χρεῖ, ὁ μάλιστα καὶ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν λέγειν· τὴν λύπην κακόν· καὶ γὰρ ἡ δόνη αἰπὸς αἱ πᾶσι πᾶσι ἀγαθόν· ἀλλὰ τὴν μὲν καὶ ἀπλῶς καὶ τῇ οἰκίᾳ φύσει, ἢ τίς ὅστις ἢ τῶν ἀποδιδάσκων· τὰ γὰρ τοῖς ἀποδιδάσκουσιν ἀγαθὰ καὶ κακὰ τῇ αὐτῶν φύσει ποιεῖται· τῷ δὲ πᾶσι ἀγαθὸν τῷ οὕτως ἔχοντι· ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ἀγαθόν· ποιεῖται αἱ τῶν κακοῦ τῶν ἡδονῶν· ἐκείνοις γὰρ ἀγαθαί καὶ αἰρεταί, οὐχ ἀπλῶς· καὶ λύπαι δὲ αἱ μὲν ὑπὸ τοῖς ὀντως κακοῖς γινόμεναι ἀπλῶς αὐτοῖς κακαί· αἱ δὲ ὑπὸ τοῖς μὴ ποιούτοις ἐκείνοις κακαί· οὐ μὲν καὶ ἀπλῶς· ἔστι δὲ ποτε καὶ ὁ ἀγαθὸς ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ὡς καὶ ἐν πένει καὶ νόσω· τὰ γὰρ ἐφ' οἷς ὁ ἀποδιδάσκων λυπῆσθε καὶ κακῇ·

Υπὸ τῇ πῶν ἀρεθῶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀληθινή. 13'.

ΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΙΜΑΙ, ΤΑ ΔΕ ΠΑΙΝΕΤΑΙ· ΤΑ ΔΕ ΔΙΔΑΚΤΕΑ, ΤΑ ΔΕ ΩΦΕΛΙΜΑ, ΕΞΗΤΗΘΗ ΥΠΟ ΤΗ ΤΟΥΤΩΝ ΧΡΗ· ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΗΘΟΝ. Ή ΜΕΛΗ ΠΑΣΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΠΑΣΑΙ ΜΟΡΑΙΣ ΑΙ ΗΘΟΝΑΙ, ΠΕΙ ΠΑΝΤΟΣ ΤΕ ΧΡΗ ΖΗΤΕΙΝ ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΠΑΣΑΙ· ΕΙ ΔΕ Ή ΠΑΣΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΑΛΛ' ΗΤΟΜΕΝΑΙ ΤΑΙΣ ΑΙΡΕΤΑΙΣ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΘΥΙΝ Η ΗΘΟΝ ΑΛΛΗ ΚΑΘ' ΑΥΤΗΝ· ΑΛΛ' ΑΥΤΗ ΠΙΝΙ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ· Η ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ· ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΕΡΓΕΙΑΝ· Ή ΓΑΡ ΘΥΙΝ Η ΑΠ' ΑΛΛΗΣ ΕΥΕΡΓΕΙΑΣ ΗΘΟΝΗ ΑΛΛΗ ΤΗ ΑΠ' ΑΛΛΗΣ· ΦΘΕΙΡΑ ΣΥΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΙ ΑΠ' ΑΛΛΩΝ ΕΥΕΡΓΕΙΑΩΝ ΗΘΟΝΑΙ ΤΑΣ ΑΠ' ΑΛΛΩΝ· Ο ΨΗΧΑΙΡΩΝ ΤΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΛΑΙΝ ΗΘΟΝ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΙΝ ΤΥΧΗ, ΠΙΝΑΙ ΕΥΕΡΓΕΙΑΝ Η ΘΕΩΣ ΕΥΕΡΓΩΝ ΑΚΕΥΣΤΑΣ ΑΥΛΩΝ ΚΑΤΑΛΙΠΩΝ ΠΝΙΝΤΕ ΕΥΕΡΓΕΙΑΝ· ΤΟ ΕΥΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΗΘΟΝΩ· ΤΟ ΕΠ' ΑΛΛΗ ΤΗ ΑΥΛΑΙΝ ΠΡΟΣΕΧΕΙ· ΩΣ ΤΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΛΑΙΝ ΗΘΟΝΗ ΧΑΙΡΩΝ ΑΛΛΗ ΟΥΝ ΤΗ ΑΥΤΗ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΕΡΓΕΙΟΝ· Ή ΔΕ ΑΛΛΑΙ ΕΠ' ΑΛΛΑΙΣ ΚΗ ΔΙΑΦΕΡΕΤΑΣ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΑΙ ΚΗ ΕΙΣΙΝ ΟΙΚΕΙΑΙ ΤΑΙΣ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙΣ· ΕΦ' ΑΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, ΔΙΛΟΝ ΩΣ ΣΥΝΔΙΑΙΡΟΙΝΤΟ ΑΝ ΑΥΛΑΙΣ ΩΣ ΤΟ ΜΕΛΕΤΕ ΑΙΡΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ· ΦΘΙΝΤΑΣ ΤΟ ΦΘΙΝΗΤΟ ΣΥΝΔΙΑΙΡΟΜΕΝΑΙ ΕΚΑΝΕΙΣ ΔΙΛΟΝ ΩΣ ΚΗ ΥΠΟ ΤΟ ΕΙΘΟΣ ΤΩ ΑΓΑΘΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝ ΕΚΑΝΟ ΥΦ' Ο ΚΑΙ ΑΙ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙ· ΑΙΣ ΕΙΣΙΝ ΟΙΚΕΙΑΙ· Ή ΜΕΛΗ ΨΗ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΕΥΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΙΝΕΤΩΝ· ΩΝ ΨΗΝ ΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΕΙΣΙΝ ΤΟΙ ΚΑΙ ΑΥΛΑΙ ΠΙΝΑΙ· Ή ΔΕ ΤΩΝ ΩΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΘΩΝ Ο ΠΙΝΑΙ ΨΗΝ ΑΙ ΠΕΙ ΤΡΟΦΗΝ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ, ΚΑΙ ΑΥΛΑΙ ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΧΑΙΡΑ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΕΙΣΙΝ ΤΟΙ.

Alex. Aphr.

e

σὺ τῷ α' τῶν ἠθικῶν νικομαχείων, ἡ'.

Η Διά τι τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖς παραπικαῖς ἀπολαύσει τι γίνεται ἐν αἷσι καὶ τὰ ἀνδράποδο καὶ κατὰ βοσκὰς καὶ ἐπὶ φορτικῇ. διότι καὶ ἔστι ἡ μὲν ἡδονὴ αἰρετὴ καὶ ὁ πόνος δι' αὐτὸν φθονήσας οὐτὲ καὶ καλὸν δι' αὐτὸν αἰρετὸν, οὐτὲ καὶ αἰσχρὸν δι' αὐτὸ φθονήσας. ἔτι ἡ μὲν ἡδονὴ αἰρετὴ καὶ πάντας τὰς ἡδονὰς ποιητικῇ ὥστε καὶ ἐκείνη ἔσται ἀγαθὴ καὶ ἡ πόνον ποιητικῇ φθονήσας. ἔτι δὲ ποτε καὶ ὁ πόνος ποιητικῇ ἔσται καὶ ὁ πόνος φθονήσας, ὁ ποῖα εἶσιν καὶ αἱ κατ' ἀνδράς ἐν ἐργασίᾳ. ἔτι καὶ ἔστι μὲν τῇ ἁλῶσι φύσει καλὸν ὅτιν, μὲν δὲ αἰσχρὸν. φαίνεται δὲ πῶς ποιοῦται διὰ τὰς προληψίας τὰς τῶν ἀνθρώπων. δι' αἷς οὐκ ὦν τῇ ἁλῇ φύσει καὶ αἰσχρὸν αἰσχρὸν ὡς κακὸν φυλασσόμεθα εἴη μὲν ἀνθρώποις ἔστι τὰς ἡδονὰς καὶ μέγιστον τῶν φυλασσόμενοι καὶ αἰσχρὸν ἀπέχεσθαι ἁλῶν. ὁ δὲ ἐν τῶν ἀλόγων ποιεῖ ὥστε εἴη καὶ ἡ μὲν πρὸς κακὸν καὶ λογικῶς εἶναι καὶ δὲ λέγειν ὅτι μὲν αἰσχροῦ ἡδονὰς ἀφ' ἑξέμου αἰρετέσθαι. καὶ μὲν ἔτι καὶ διὰ τὸ τοῦ λόγου διότι καὶ αἰσχρὸν δι' αὐτὸ φθονήσας. καὶ ὡς μὲν ἀνθρώποις. καὶ ἐπὶ μὲν πᾶσι φυλασσόμενοι καὶ μόνον τὸν πόνον εἶναι φθονήσας δι' αὐτὸν. ὁ δὲ μὲν διὰ τὸ αἰσχρὸν ἁλῶν. ἀλλ' ὅτι ὡς τοῖς ποῖσι ποῖσι καὶ ζῴωνται πᾶσι τῶν νομοθετῶν οὐκ ἔστιν. καὶ μὲν καλῶς εἶναι καὶ τῇ ἁλῇ πάλιν φύσει καὶ αἰσχροῦ καὶ καλῶς. καὶ δὲ μὲν καλῶς τὸ ἐπὶ τὸ λέγειν ζῴωνται εἶναι τοῖς ἀνθρώποις καὶ λογικῶς εἶναι. εἶγε διὰ τὸν λόγον καὶ μὲν καὶ καὶ ὁ πολυμερὴς ἀποστρέφεται δι' αἷας τὸ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸν καὶ δὲ λέγειν πᾶν ὁ αἰρούμεθα ὡς ἡδὴ ἡ μὲν αἰρετέσθαι καὶ τούτω χρῆσθαι ἔστι πᾶσι τῶν ἡδονῶν εἶναι καὶ μέγιστον ἀγαθόν, καὶ ἀληθῆς εἶγε αἰρούμεθα ἑκατέρωθεν αἰρούμεθα ἡ ὡς καλὸν ἡ ὡς συμφέρον ἡ ὡς ἡδὴ καὶ δὲ λέγειν καὶ τὸ συμφέρον ἡδὴ εἶναι φθονήσας. πολλὰ καὶ φανερώς αἰσχροῦ ὅτιν ἀνθρώποις αἰρούμεθα καὶ ἐπὶ συμφέρον καὶ τῇ καλῇ, ἡ καλὸν ὅτι καὶ ἡδὴ εἶναι. ἀλλ' οὐ διότι ἡδὴ αἰσχροῦ εἶναι. καὶ τοῦ αἰσχρὸν πολλὰ καὶ ὅτιν ὁ ἀποστρέφεται καὶ φθονήσας. καὶ δὲ τὸ διὰ τὸ αἰσχρὸν φθονήσας καὶ αἰρούμεθα καὶ διὰ τὸ καλὸν καὶ ἡδὴ. ἀλλὰ καὶ τὸ λέγειν μὲν εἶναι τῇ ἁλῇ φύσει καλὸν μὲν δὲ αἰσχρὸν. ἀλλὰ πρὸς ἰδίαν προληψίαν λέγειται καὶ ἀπατεῖν διὰ λόγον πινὸς διακρίνωμεν καὶ καλὸν αἰσχροῦ, ὁμοῖον τῷ ἀπατεῖν ἵππον καὶ εἶναι τὸ λυθὲν. ὅθεν καὶ τὸ αἰσχρὸν τῇ αὐτῇ φύσει εἶναι τῷ ἐκ τῶν λόγων πᾶσι καὶ αἰσχροῦ δὲ πᾶσι τοῖς μὲν πεπαιρημένοι καὶ ὁμοῖον τῷ τῷ ψυχῆς ὡς καὶ τῶν γυναικῶν καὶ εἶναι τὸ καλὸν καὶ αἰσχρὸν ὅτι ἐκ φύσεως ἡ μὲν καὶ γυναικῶν πᾶσι αἰσχροῦ καὶ τὸ καλὸν, ὅτι καὶ ὡς τοῖς αἰσχροῖς καὶ γυναικῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ λεγομένοις ἐρυθραίνεσθαι ὡς τὸ πᾶσι καὶ τῷ τῷ ἵππῳ καὶ ἐν τοῖς μικροῖς γινόμενον ἐπὶ παιδίοις καὶ τῷ τῷ ἐρυθραίνεσθαι πολλὰ καὶ ὡς ὡς αἰσχροῖς πᾶσι.

Οτι μὴ ὁ μωτισθεὶς αἰὶ ἡδοναί. 16.

[illegible]

Οτι μὴ γρη̄ πενταχοῦ ᾧ χρησιμεῖν ζητεῖν. κ'.

Ο Εν πάσι πράξει ης παντί μετέμικται το χρήσιμον ἀπαιτῶν ης μηδὲν ἀξιώων μεταβαίνει ἢ ποιεῖν ὁ μὴ ὄξει χρήσιμον, ἔστος αἰρετῶν τοῖς εἶναι τὸ δι' αὐτὸ ἀγαθὸν τε ης αἰρετῶν, ἔχει τοῖς χρήσιμον ἀλλὰ πινὸς χάριν μίαν. πρὸς ὁ χρήσιμον ὄξει, τοῖς ἀλλὰ πινὸς γινώμῃ χάριν παρ' ἐκέναν τοῖς αἰρετῶν ἔχον ἔχει, αἰ, παρ' ἐκέναν, ης τοῖς ἀγαθὸν εἶναι. πᾶν τὸ χρήσιμον, ἐστὶ τοῖς ἀγαθὸς πινος ποικιλικόν, ης γινώμῃ διότι ἐκέναν ἐστὶ ποικιλικόν. ἀλλὰ τὸ δι' αὐτὸ ἀγαθὸν τε ης αἰρετῶν, μετὰ ἀγαθὸν τὸ παρ' ἀλλὰ τοῖς ἀγαθὸν ἔχοντος. ὁ τὸ χρήσιμον οὐ πᾶσιν ἀπαιτῶν αἰρετῶν τοῖς εἶναι τὸ ἀγαθὸν κυρίως τε ης καὶ αὐτὸ. ἐπὶ ὁ τὸ χρήσιμον μόνον ἀγαθὸν εἶναι λέγων, ης αἰρετῶν, αἰρετῶν τοῖς εἶναι τὸ χρήσιμον. ἢ γὰρ τὸ χρήσιμον ὡς ἀγαθὸς ποικιλικόν ὄξει αἰρετῶν, ης τοῖς εἶναι ἀγαθὸν ἔχει παρὰ τὸ γινόμενον πρὸς αὐτὸ. μηδὲν δὲ ἐστὶ τοιοῦτο καὶ ὅς μόνον αἰρετῶν ἐστὶν ἔκ ἐκείνου τὸ χρήσιμον αἰρετῶν μετὰ τὸ δι' ὁ γινώμῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ χρήσιμον τοῖς αἰρετῶν, ἔχει. ἢ γὰρ εἴη τὸ χρήσιμον χρήσιμον διότι χρήσιμος πινὸς ἐστὶν ἀγαθὸς ποικιλικόν, ἔστος πᾶν τοῖς ὑπὸ τὸ χρήσιμον γινώμῃ χρήσιμον ὁ τῶν εἶναι χρήσιμον ἐπ' ἀλλὰ πάλιν ἔξει τὴν αἰρετῶν. οὕτως δὲ ἐπ' ἀπαιτῶν πρὸς αὐτὸ, αἰ μὴ τὸ χρήσιμον, διότι ποιεῖν τὸ ὄντος χρήσιμον. παντὸς δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ χρήσιμον γινόμενον ὄντος καὶ αὐτοῦ χρήσιμον. πούτου δι' οὕτως ἔχοντος. οὐδ' αὖ τὸ χρήσιμον ἐπὶ μετὰ χρήσιμον οὐκ ὄντος ἐχάπτου πινὸς ὅτι δι' αὐτὸ αἰρετῶν τε καὶ ἀγαθὸν εἶναι καὶ ταῖς ἔς αὐτὸ συντελοῦσιν καὶ οὐσι πρὸς αὐτὸ χρήσιμους τοῖς εἶναι τοιοῦτοι παρὰ χεν. ὡς γὰρ μὴ ὄντος αἰρετῶν τοῦ γινόμενον, οὐδὲ τοῖς πρὸς πούπου χρήσιμα

μον αὖ

[illegible]

Περὶ αἰσθῆσεως· καί.

[illegible]

Οτι ἀν' τακτουβοῦσιν αἱ ἀρεταί. κβ'.

ΟΤΙ ἀνταποκρίθῃσιν αἱ ἡθικαὶ ἀρεταί, διακτείνον καὶ ἀπὸ τῆ προαιρέσεως. ἡ γὰρ ἡ ἀρετὴ μέλιστα τῇ προαιρέσει κείνῃ. ἡ δὲ ὁρθὴ προαίρεσις ἐκ φρονήσεως ἐπιπρὶν τῇ βουλούεσθαι τὴ φρονήσεως καὶ ἡθικῆς ἀρετῆς. εἴη δὲ μὲν τῶ καλῶς βουλομένου τὸ σκοπὸν ὁρθὸν καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ συντηλάντων. εἰς αὐτὴν βουλούει, οὐδέ τι τὸ σκοπὸς ὑπὸ τῇ ἡθικῆς ἀρετῇ. ἡ γὰρ ἐπιμέλεια, πρὶν τὰτα βουλομένου. ἡ δὲ τῇ προσκλήντων ἐφεσις ἀπὸ τῇ ἡθικῆς ἀρετῇ ὡς πρὶν εἶπεν ἀριστοτέλης ὅτι ἐστὶν ἡ προαίρεσις ὁρθὴ αὐτοῦ φρονήσεως, ὅθεν αὐτὴ ἀρετῇ. ἡ μὲν γὰρ τὸ τέλος. ἡ δὲ πρὶν πρὸς τὸ τέλος ποιεῖ περὶ τῶν. ἐπὶ τῇ αἰάμην μὲν ἡντινοῦ ἀρετῇ καὶ ἡθικῶς ἔχοντα φρόνησιν ἔχον. εἴη ἐστὶν ἡθικῇ ἀρετῇ περὶ αὐτὴν τῇ ὡρίσμεναι φρονήσας καὶ καὶ τῶ ῥηθὲ λόγῳ. αἰάμην δὲ καὶ τὸν φρόνησιν ἔχοντα ἔχει ἡθικῶς ἀρετῇ. εἴη οὐκ αὐτὴ τῇ φρονήσας καὶ ἡντιν

Alex. Aphr.

e 11

πῶς οἶόν τε τυχαῖν τε δέοντος σκοποῦ· ὃν τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς ὀλέσσει· ὡς δὲ ἔξ τῆς ὀρεκτικῆς διαφύλαξης ἀρετῆς· ταύτη ἔξ φρόνησις τε καὶ δεινότης διαφέρουσιν· ἢ ἢ μὲν φρόνησις τῶν πρὸς τὸν ὁρὸν σκοποὺν φερόντων ἐστὶν ὀρεκτικὴ τε καὶ ζητητικὴ· ἢ δὲ δεινότης τῶν πρὸς τὸν τυχόντα.

Ὡς ἡ ἡδονὴ ὄσῃ κατὰ ἀριστοτέλην ἐν ἐργείᾳ τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως ἀνεμπόδιστος οὐκ ἔσται καὶ ἡ διδασκαλία κατὰ Ἀλβὸν ἡδονή. κγ'.

[illegible]

νῶ ἐφ' ὧν συνυπέρχεται καὶ ἄμα ἐστὶν ἀλλήλοισι. ἃ ᾔδειν ταυτὸν αὐτοῖς ὅτι εἶναι καὶ αὐτοὶ πρὲς φαν αὐτῶν
 ἀλλήλοισι, ἀνέστη ὡς πᾶν ὁ κελὸν ἐν τῷ κελῶν εἶναι καὶ ὃ ἡδὺ εἶναι ἔχον· καὶ πᾶν ὁ ἡδὺ ἄμα τὴν ἡδὺ
 εἶναι καὶ κελὸν. ἃ δὲ ψαύσας ὁ λέγειν πᾶσαν ἡδονὴν εἶναι κελὸν τῷ μηδὲν ἔλαττον ὁρᾷ τὰς ἡδονὰς
 γινομένης ἐπ' αἰχραῖς ἐνεργείας. ἃ δ' αὖ ὑπὸ ταῖς κελαῖς ἐνεργείαις ἡδοναὶ γινόμεναι αἱ αὐαὶ εἶναι
 ταῖς ἐφ' αἷς γίνονται ἐνεργείαις. ὁ ᾔδ' ὁ μὲν μὲν λέγειν τὰς ἡδονὰς μόνας εἶναι δι' αὐτὰς αἰρετάς. τῶν
 δι' ἄλλα ἀερετῇ ἔχοντες ἐφ' ὅσον ἔς ἡδονῶν τι συντελεῖ ὑπὸ τοσούτων καὶ ὁ αἰρετὸν ἔχον. ὁ μὲν δὲ ὁ μὲν
 κελὸν αἰρετὸν εἶναι λέγειν ὡς ποιητικὸν ἡδονῆς· μικρὸν δὲ καὶ ὁ αἰχρὸν φάσκειν αἰρετὸν γινεσθαι διὰ
 πᾶν γινομένην ἡδονῶν ὑπ' αὐτῶν, ὅχ' ὁ μολογούμενα λεγόντων. ἀλλ' ἀπθανῶς ἀνὰ μὲν· οἷς συγχωροῦσι
 διὰ τὴν αἰρεσάν ὅπως ἔχον· ὁ δὲ τῶν μὴ τῶν παρεκασμῶν τον ῥόπον ὅπως ἀπόπου προῖσται διὰ
 τῆς· ὁ ᾔδ' ἡδονὰς τὰς μὲν ὑπὸ ταῖς κελαῖς ἐνεργείαις γινομένης ἡδονὰς εἰλικρινεῖς τε εἶναι καὶ ἀμύκτες
 ταῖς ἐναντίας λύπαις· καὶ διὰ τὸ καὶ τὰς ποιητικὰς αὐτῇ ἐνεργείας ἔχον· ὁ αἰρετὸν. τὰς δὲ ὑπὸ ταῖς
 αἰχραῖς ὀλίγον ἔχοντας ὁ περπνὸν πολλὰ ἔχον καὶ πλείω τὰ λυπηῶν τε· διὸ μηδὲ τὰς ἐνεργείας εἶναι
 τὰς ποιητικὰς αἰρετάς ὅσας ποιητικὰς λύπης μᾶλλον ἢ ἡδονῆς ὁπωστω διακρίνεται ἐστὶ ταῖς ἐνεργ
 γείαις ἐφ' αἷς γίνονται τὰς ἡδονὰς καὶ ὅχ' ὁ μολογούμενα φυλακασόντων. ἃ ᾔδ' αἱ μὲν ὑπὸ ταῖς κελαῖς ποιῶνται
 αἱ δ' ὑπὸ ταῖς αἰχραῖς ποιῶνται, εἴη αὖ τὰ κελὰ καὶ τὰ αἰχρὰ αἰτιατῇ τῇ ἡδονῶν διαφορᾷ. ἃ ᾔδ' ἀπὸ τῇ
 ἡδονῶν ταῖς ἐνεργείαις ἐστὶ ὁ αἰρετὸν. ἀλλ' ἀπὸ τῇ ἐνεργείᾳ ταῖς ἡδοναῖς· καὶ εἶναι αὐτὰ ἄλλα μὲν τῇ
 διακρίσει ἀπὸ τῇ κελῶν ἄλλα καὶ ἐπ' αὐτῶν τῇ αἰχρῶν· εἴη πᾶσαι μὲν αἱ ἀπὸ τῇ κελῶν καθαροὶ τε καὶ ὅμα
 κτοι· καὶ μεμειᾶς μὲν τῶν καὶ λύπης αἰτίας ἡδονογόμεναι ταῖς τοῖς ταῖς ἐνεργείαις· περσῶν δ' αἱ ἀπὸ τῇ
 αἰχρῶν, λυπηραὶ τε καὶ οἱ μὲν μεμειᾶς ὅπως ἔχουσιν τῇ ἡδονῶν πρὸς ταῖς ἐνεργείαις, πρὸς δὲ ὅσον ὅτι μὴ πε
 ρα τῶν ἡδονῶν ταῖς ἐνεργείαις ὁ αἰρετὸν. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐνεργείων ταῖς ἡδοναῖς, ταῖς μὲν ὁ αἰε
 ρετὸν, ταῖς δὲ ὁ φυλκτὸν· εἴη φυλκτὸν αἱ πλείον τοῦ ἡδοντος ὁ λυπηῶν ἔχουσαι· ποιῶνται δὲ πᾶς
 σαι αἱ ὑπὸ ταῖς αἰχραῖς ἐνεργείαις.

Ῥῶς αἰ ἀρετοὶ δι' αὐτὰς αἰρετοί. καὶ.

[illegible]

σὶν τῶν ἰσίων νομήτων τὲ καὶ παθῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ καὶ ἐκ τῆς μὲν ἐπ' ὀλίγον διώματι ζῶει αὐτὸ
 θῶρον μόνον γενόμενον· διό τι δὲ εὐ κρινανία τῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι καὶ ὁ ἥχος τοῦ πυρὸς χεῖν· αἰεὶς
 δὲ καὶ παλαιότητι τῶν κατὰ ἥχον γινομένων κρινανίων ἡ πολιτικὴ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀρίστων ἡ τῶν κατὰ
 φύσιν ἐκείνη κελεύει εἶναι αὐτὸ ἀνθρώπου λογικόν· οὗτοι δὲ καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ σώζειν δὲ τὴν ποιότητος
 κρινανίαν αὐτῷ μέλῃ κατὰ φύσιν τὴν καὶ αἰρετὸν δι' αὐτὸν· τοιοῦτον δὲ ἡ δικαιοσύνη.

Ἐπίδρομὴ πόθεν ἢ τῶν ἀρετῶν δι' ῥεσὶς τε καὶ σύστασις. κε'.

[illegible]

ρημοσύνη· οὐχ ἁπλῶς οὐδ' ὡς ἔτυχεν τῷ ἐν τούτοις μέσῳ λαμβανόμενος· ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ὠρισμένου καὶ
τὸν ἐκφορησάσας τε καὶ ὀρθὸν ἔχον· καὶ εἰ καὶ τὸ κατὰ τὸν ὀρεκτικὸν ψυχικὸν διδασμονίας μέρος κάμε-
νον ἐν ταύτῃ ἀπὸ τῶν ἀρετῶν περὶ τὰ πάθη καὶ τὰς πράξεις δι' ἰννομενίας ἐνεργείας· ἐπὶ δὲ ἡ τῆς ἀν-
θρώπου ἀρετῆς ὅστις ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἄνθρωπος γίνεται· καὶ ἥρ' αὖτ' ὧν ἄλλων ἀπάντων ἔκαστος ἀγαθόν
ἐστὶ τε καὶ γίνεται κατὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ· ἀγαθὸς δὲ ἄνθρωπος γίνεται τε καὶ ὅστις οὐ μὴτε ἐν τοῖς
πάθεσις ἀμέλειος μὴτε ἐν ταύτῃ περὶ ταῦτα πράξειν, εἰ καὶ καὶ ἐκ τούτου διακρίνεται τὸ τὴν ἀρετὴν τὴν
ἠθικὴν ἐν μέσότητι εἶναι τῶν προσηρμοσίων· αἱ ἥρ' ἐνεργεῖαι περὶ πάθη τε καὶ τὰς πράξεις οὐκ ἀπὸ τῶν
ἐθῶν παιδευομένων οὕτως ὡς τῷ ἐπιθυμίας ἢ ὁδοῦ μὴ αὖτ' ὧν ἐνεργείας ταύτας καὶ λαμβάνει, ἀλλὰ
ὁδοῦ δὲ αὖτ' ὧν ἐκαστίας· ὁ γίνεται ἐν τῇ αἰρέσει τε καὶ δι' ἑρῆσει τῇ ἐν αἰσίοις μέσῳ τῆς ἀρετῆς ἡσι-
ποινητικῆς· διὸ καὶ λέγεται τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς ἕξαι ἐν μέσότητι οὐσίας, παθῶν καὶ τῇ πράξει ὠρισμέ-
νας τῷ ὀρθῷ λόγῳ· καὶ τοιαύτη μὲν περὶ ταῦτα ἡ σύστασις τῇ ἠθικῶν ἀρετῶν· τῆς δὲ διανοητικῆς τε καὶ
αὐτῶν λογικῆς ψυχῆς, ἐπεὶ ἡ μὴ ὅστις περὶ τὴν γνώσιν τῇ αἰσίοις τε καὶ αἰεὶ ὁμοίως ἔχοντων· ἡ δὲ περὶ τῇ
τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἄλλως ἔχοντων ὁ μὲν πρῶτον αὐτὴν σημειόν· τὸ δὲ δεύτερον λογισμὸν τε καὶ
λῆξιν καὶ βουλευτικόν· ἔστι καὶ περὶ ἑκατέραν ἐνεργεῖαν τῶν ἀρμενίων τότε δι' καὶ τὸ κατὰ ἀρετὴν.
ἐστὶ δὲ ἀρετὴ γνώσεως ἀληθείας ἢ δὲ καὶ ἑκατέραν διδάσκειν τῆς λογικῆς ψυχῆς ἀρετὴ αὖτ' ἡ τῆς ἀ-
ληθείας γνώσιν ἔστι τῶν θεωρουμένων ὑπ' αὐτοῦ· ἡ μὲν περὶ τὴν βουλευτικὴν τε καὶ ἐνδεχόμενα ἄλλως
ἔχον ἐπομένῃ τῇ ὀρθῇ ὁρέσει· ἡ ἥρ' ὁρέσεις τε καὶ γνώσεις τῶν συντελουμένων πρὸς τὸ ὀρεκτικόν, τῇ ὀρθῇ ὁρέ-
σει ἀρετὴ τὴν τοιαύτην ἔξιν τε καὶ ἀρετὴν, καὶ λῆξιν φρόνησιν· ἡ ἥρ' φρόνησις δι' ἑρῆσιν τῶν πρὸς τὸν
ὀρθὸν σκοπὸν συντελουσάν πράξεων· διὸ καὶ τὴν φρόνησιν πρακτικὴν ἀρετὴν φασί· ἐπεὶ ἡ γνώσις
αὐτὴ περὶ τῶν ἡς ὀρθότητι πράξεων συντελουμένων· ἡ δὲ περὶ τὴν γνώσιν τῶν αἰσίοις ἐνεργοῦσα ἔχει
μὲν τὸ δι' ἐν τῇ τῶν ἐν τούτοις ἀληθῶν δι' ἑρῆσει τε καὶ γνώσει οὐσία θεωρητικὴ, ἀλλὰ οὐ πρακτικὴ· οὐδὲν
ἥρ' τῶν ἐν τούτοις ἀληθῶν ἡς πράξειν τινα τὴν ἀναφορὰν ἔχει· διὸ ὅστις αἰσίοις τέλος ἡ γνώσις τῶν ἐν τοῖς
αἰσίοις ἀληθῶν· καὶ εἰν ἐν τούτοις τὸ μὲν δι' τε καὶ ἀγαθόν καὶ ἀληθές· τὸ ψῦδος δὲ τὸ ἐν αἰσίοις καὶ
κόν· καὶ ἀρετὴν αὐτὴν καὶ λῆξιν καὶ λῆξιν ὅστις ἐξιν ἀποδρακτικῶν· καὶ ἐπεὶ ἡ ἀποδρακτικὴ διὰ πινῶν πρῶτον
τῇ διακρίσει καὶ οὐκ αὐτῶν καὶ ἀληθῶν· καὶ οὐκ ἐπ' ἀπειρον οὐ αἰσίοις τὸ πρῶτον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν καὶ κινεῖται
ἐν αἰσίοις πρῶτον ἡ τῆς οὐσίας πρῶτον γνώσις τε καὶ δι' ἑρῆσιν καὶ καὶ λῆξιν· σοφία δὲ ἡ ἀμφὸς ἔχουσα
τὴν τε τῶν ἀρχῶν δι' ἑρῆσιν· καὶ τὴν διὰ τῇ ἀρχῶν τῶν μετ' αἰσίοις δι' ἑρῆσιν τε καὶ δι' ἑρῆσιν ὡς τε ἐν αὐτῶν πάλιν
αἰσίοις διανοητικὴν ἀρετὴν οὐσία τῆς δι' τῆς ἐν ταύτῃ προσηρμοσίας ἐνεργείας δι' ἑρῆσιν τε καὶ δι' ἑρῆσιν καὶ
τὸ κινεῖται τε τῆς ἡς διδασμονίας συντελείας ἔχουσα τῇ τῶν κινεῖται τε διδασμονίας τῆς λογικῆς ψυ-
χῆς τὰς ἐνεργείας τὸ δι' παρὰ τούτων ἔχειν εἶναι αὐτὴν ἡ ἀρετὴ, τὴν μὲν ἀρχικὴν λαμβάνουσα ἀπὸ
τῆς ἡς διδασμονίας συντελείας· τὸ δὲ εἶναι ἔχουσα ἐν ταύτῃ καὶ ἑκατέραν λογικὴν διδάσκειν ψυχῆς
ἐνεργείας τῆς δι' τῆς ἐν ταύτῃ οὐσίας δι' ἑρῆσιν τε καὶ ἀποδρακτικῆς.

Οπου ὁ καλὸν τῆς ἡδονῆς χάριν αἰρετόν· ἀλλ' ἡ ἡδονὴ τῆ καλοῦ. κς'.

Ὁ γὰρ κελεύων τῆς ἡθονῆς χάριν αἰρετὸν, ἀλλ' ἡ ἡθονὴ τῆ κελεύ. διήλθεν ἐκ τῆ ἐλπίδος τῆς ἡθονῆς χάριν αἰρετὸν τὸ κελεύον ὡς ἐκείνης μὲν ὅσης τέλος τὴ καὶ δι' αὐτὴν αἰρετῶν ὡς ποιητικῆς δὲ τῆς ἡθονῆς τῆ κελεύ τὸ αἰρετὸν ἔχοντος ὁμοίως τῇ κελεύ τὸ αἰχρὸν αἰρετὸν γίνεσθαι. ἐπεὶ καὶ τὸ ποιητικὸν ἡθονῆς οἱ γὰρ αἰρετὸν ὡς ποιητικῆς, τοῦ τοῦ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τῆς αἰρέσεως μέριον. ἢ γὰρ χρὴ λέγειν, ὅτι γίνεσθαι πῖνας καὶ ἐπ' αἰχρῶν πρᾶξεσιν ἡθονῆς. ἀλλ' ὡδὶ μόνως τοῦς κελεύ. ἢ γὰρ τὸ αἰχρὸν αἰρετὸν ἔσται καὶ ἐπ' αἰχρὸν ὁμοίως τῇ κελεύ. ἢ γὰρ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν ἡθονῆς τῆς αἰρέσεως αὐτῶν αἰτία. ἢ γὰρ ὅτι ποιοῦν προξενουῖ μὴν πᾶσαν πρᾶξιν ἐχρὸν ὡς ὁδὸν ἔλαττον τῆ κελεύ αἰρετὸν ἢ καὶ κελεύ. ἢ κελεύ αὐτὴ καὶ πᾶσαν παρασκευάζει τῆς ἡθονῆς. ὁδὸν τὸ κελεύ ἐν διατλή ἡθονῶν αἰρετὸν ὡς ἐκείνης ποιητικῆς. ἢ δὲ διατλή εἶναι ἢ διατλή ἡθονῶν τὸ κελεύ αἰρετὸν ἢ διατλή τὸ κελεύ τῆς ἡθονῆς. καὶ ἐστὶ δὲ τὸ κελεύον διατλή ἡθονῶν εἶναι αὐτὴ ἡθονῆς τὸ αἰρετὸν παρὰ τῆ κελεύ λαμβάνουσα. ὁ γὰρ δὴ ταυτὸν οἶον τε λέγειν εἶναι τὸ κελεύον τε καὶ τῆς ἡθονῆς. ἐφ' ὧν συνυπάρχει τὴ καὶ ἄμα ἐστὶν ἀλλήλοις. ἢ γὰρ εἰν ταυτὸν αὐτοῖς τὸ εἶναι ἀντιστρέφειν αὐτὰς ἀλλήλοις. ἀνάγκη ὡς πάντε κελεύον ἐν τῇ κελεύ εἶναι. καὶ τὸ ἡθονῶν εἶναι ὡς κελεύ. καὶ πᾶν τὸ ἡθονῶν ἄμα τε ἡθονῶν εἶναι καὶ κελεύ. ἢ τὸ φούδος τὸ λέγειν πᾶσαν ἡθονῶν εἶναι κελεύον τῇ μὴδὲν ἔλαττον ὁρᾶν τῆς ἡθονῆς γινόμενῶς ἐπ' αἰχρῶν ἐνεργείας. ὁδὸν αὐτὴ τῶς κελεύς ἐνεργείας ἡθονῶν μόνος αὐτὸν αὐτὴ εἶναι τοῦς ἐφ' αἷς γίνοντες ἐνεργείας. ὁ γὰρ ὁμὸς μὲν λέγειν τῶς κελεύς ἐνεργείας αὐτὴ γινόμενῶς δι' αὐτὴς αἰρετῆς. τὸ δὲ ἀλλὰ αἰρετὴν ἔχουσαν ἐφ' ὅσον τῆς ἡθονῆς τὴ συντελεῖν, ὡδὶ ποσὶ ποσὶ καὶ τὸ αἰρετὴν ἔχειν. ὁμὸς δὲ τὸ μὲν κελεύον αἰρετὸν εἶναι λέγειν ὡς ποιητικὸν ἡθονῆς. καὶ ἐστὶ δὲ καὶ τὸ αἰχρὸν φάσκον αἰρετὸν γίνεσθαι διὰ τῶν γινόμενον ἡθονῶν ὑπ' αὐτῶν οὐχ ὁμοιογούμενα λεγόντων ἀλλ' ἀπιδανῶς ἀνάγκη οἷς συγχωρεῖσιν διὰ τῶν αἰρέσεων ὅπως ἔχον. ὁδὸς γὰρ καὶ τὸν παρασκευάζει τῶν ὁδόν, ὅπως ἀποπρᾶξις τῶν ὁδόν. ὁ γὰρ λέγειν τῶς μὲν αὐτὴ τῶς κελεύς ἐνεργείας γινόμενον ἡθονῶν.

λικεῖναι τε εἶναι καὶ ἀμικτοὺς τοὺς ἐναντίαις λύπαις· καὶ διὰ τὸ καὶ τοὺς ποιητικὰς αὐτῶν εὐεργετίας ἔχον· τὸ αἰρετόν· τὰς δ' αὖθις τοὺς αἰχρῶς ὀλίγον ἔχουσας τὸ περὶον, πολλὰ ἔχον καὶ πλείω τὰ λυποῦντα· διὸ μὲν τὰς εὐεργετίας εἶναι τὰς τοιαύτας αἰρετὰς οὐσας ποιητικὰς λύπης μάλλον ἢ ἡσυχίας· πῶς οὐ συνδιασπάρωντων αὐτὰς τοὺς εὐεργετίας ἐφ' αἷς γίνονται τὰς ἡδονὰς καὶ οὐχ ὁμοσπείδεις φύλασσόντων· ἢ ὅτι αἱ μὲν αὖθις καλὰς τοιαύτου· αἱ δὲ αὖθις αἰχρῶς τοιαύτου· εἴη αὖτ' ἐπεὶ καὶ αἱ τὰς αἰχρῶς τῶν ἡδονῶν διαφοράς αὐτάς· ὅτι ὅσοιο τῶν ἡδονῶν τοὺς εὐεργετίας ἐστὶ τὸ αἰρετόν· ἀλλ' ὅσοιο τῶν εὐεργειῶν τοὺς ἡδοναίς· αἷς γε διὰ ταύτας καὶ τὸ εἶναι τοιαύτους· καὶ εἶεν αὖτ' ἄλλα μὲν τῶν εἰσῆαι αἱ ὅσοιο τῶν καλῶν ἄλλα καὶ δὲ αἱ ὅσοιο τῶν αἰχρῶν· εἴη πέσαι μὲν αἱ ὅσοιο τῶν καλῶν καὶ εἶναι αὐτὰς καὶ ἀμικτοὶ καὶ μηδεμίαν μετανοίας ἢ λύπης αἵτις· εἰδοποιούμεναι τοὺς τοιαύτους εὐεργετίας· πέσαι δὲ αἱ ὅσοιο τῶν αἰχρῶν μὲν μετανοίας καὶ καὶ ὅτι μεταμελεία· οὗτω δὲ ἔχουσιν τοὺς ἡδονῶν περὶ τὰς εὐεργετίας αἱ, περὶ ὅλων ὅτι μὴ περὶ τῶν ἡδονῶν τοὺς εὐεργετίας τὸ αἰρετόν· ἀλλὰ περὶ τῶν εὐεργειῶν τοὺς ἡδοναίς, τοὺς μὲν τὸ αἰρετόν τοὺς δὲ τὸ φοβικτόν· εἴη φοβικτοὶ αἱ πλείον τῶν ἡδονῶν τὸ λυποῦν ἔχουσιν· τοιαύτου δὲ πέσαι αἱ αὖθις τοὺς αἰχρῶς εὐεργετίας·

Διατὶ αἱ ἡθικαὶ ἀρεταὶ μεσότητες. κζ'.

Η οπι πᾶσαι ἀρεταὶ οὐ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ, πότε δὲ ἔχον ἄσπο τελευτᾷ, καὶ τὸ ἔργον αἰδιού δι' ἀσποδιδόσιν. ἥ τε
 ἥ τῃς ὀφθαλμοῦ ἀρετῇ τὸν τε ὀφθαλμὸν σπονδαῖον ποιεῖ καὶ τὸ ἔργον αἰδιού. τῇ ἥ τῃς ὀφθαλ-
 μοῦ ἀρετῇ δι' ὁρῶμεν. ὁ δὲ αὐτὸς ἴσχυος καὶ αἰδιὸ τῶν ἀλλων μερίων τῷ σώματι. ἀλλὰ καὶ ἡ τῇ ἴστω
 ἀρετῇ ἴστωπὸν τε σπονδαῖον ποιεῖ καὶ ἀγαθὸν διαρραμῖν καὶ εὐεργετῖν αἰδιόβαν, καὶ μέναι τοὺς πολλο-
 μίους. ὁ δὲ αἰδιὸς ἴσχυος καὶ αἰδιὸ τῶν τεχνῶν τε καὶ αἰδιόσημῶν οὕτως ἔχει. τῇ ἥ τῃς γυμναστικῆς ἀρετῇ
 πότε σώμα τῶν ἀνθρώπων δι' ἔχον γένεσται, καὶ τὰς οἰκείας εὐεργείας δι' ἀσποδιδόσιν. ὁ δὲ αἰδιὸς ἴσχυος
 καὶ αἰδιὸ ἰατρικῆς. τῇ ἥ τῇς ταύτης ἀρετῇ ὑγιάνομεν τε πὲρ σώματος καὶ τὰς ὑγιάνους εὐεργείας εὐεργου-
 μεν. ὁ μοῖσις ὁ ἴσχυος καὶ αἰδιὸ οἰκοδομικῆς καὶ πλαστικῆς καὶ αἰδιὸ τεκτονικῆς. καὶ αἰδιὸ πασῶν τῶν τεχνῶν.
 ὅντος δὲ ἀληθοῦς τῷ πᾶσι ἀρετῇ οὐ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ αἰδιὸ δι' ἔχον ἄσπο τελευτᾷ καὶ τὸ ἔργον αἰδιού δι' ἀσπο-
 διδόσιν. διήλον ὡς καὶ τῇ ἀνθρώπου ἡ ἀρετὴ, ἐν αὐτῇ αὐτὸς αἰδιὸς τε ὁ ἀνθρώπος δι' ἔξει καὶ τὸ ἔργον τὸ οἰ-
 κείον ὡς ὅτι ἀρίστη ἀσποδιδόσι. τί ποτ' αὖτις τοιοῦτον ἐφεξῆς ἰδεῖν. καὶ ἥ δι' ἐρεθῆ ἐν αὐτῇ ἡ ἀρετὴ.
 ἐπεὶ ποίνω ὁρῶμεν ἐν παντὶ ποσὶ καὶ πρὸ οὐρα καὶ ἀφάρσειν διαχομένω τὸ μὲν ὑπερβάλλον καὶ τὸ
 ἐλάττω ἐν αὐτοῖς φυικτέα ὄντα. τὸ δὲ ἴσον καὶ τὸ σύμμετρον καὶ τὸ μέσον αἰρετέα τε καὶ ἐν τῷ τῷ οἰ-
 κείαν ἀρετῇ ἔχοντα. αἰδιὸ τε ἥ τῃς τῶν σωμάτων δι' ἐξίας τε καὶ ἀρετῆς τῷ σώματι. πὲρ μὲν ὑπερ-
 βάλλοντα καὶ ἐνδεόντα γυμνάσσει καὶ γένεσθαι καλῶς τὴν δι' ἐξίαν, καὶ φέρει γινόμενῳ. τὰ δὲ σύμ-
 μετρα τε καὶ μέσα καὶ σώζει καὶ ποιεῖ. ἀλλὰ καὶ τῷ ὑγίαν τὰ μὲν ὑπερβάλλοντα τε καὶ ἐνδεόντα
 σπία διαφθέρει. σώζει δὲ οὐσαν καὶ μὴ οὐσαν ποιεῖ τὰ μέσα τε καὶ σύμμετρα. ἀλλὰ καὶ αἰδιὸ πλαστικῆς
 ἰδεῖν ὅτι ἐν τῇ φυλικῇ τῇς ὑπερβολῆς τε καὶ ἐλάττωσιν ὃν τὸ γινόμενον κατ' ἀρετῇ ἐν αὐτῇ. ὡς δὲ
 αἰδιὸ τούτων οὕτω καὶ αἰδιὸ τῶν ἀλλων πάντων ἔχει. ἐν δὲ ἡ ἡθικὴ ἀρετὴ πρὸ πάντων τε καὶ πρὸς ἐξίας. ὁ
 αἰδιὸ πρὸ οὐρα καὶ ἀφάρσειν διέχεται. διήλον οὖν ὡς ἐν αὐτῇ τὰ αἰδιὸ καὶ ἡ πρὸ τὰ αἰδιὸ ἀρετῇ καὶ μεσότη-
 τητι τούτων. ὡς πρὸ δὲ αἰδιὸ τῶν ἀλλων τὸ μέσον ὡρίετο ὑπὸ τῇ κατὰ τὴν τέχνην ἴστω. ἔστω καὶ αἰδιὸ τῷ
 πνεύματι τε καὶ τῶν πρᾶξεων, ἐν αὐτῇ οὐρίομεν τὸ μέσον τε καὶ σύμμετρον ὑπὸ φρονήσεως τε καὶ τῷ ὁρῶ-
 θού λόγῳ. καὶ ὃν ὁρῶσιν τε καὶ πρᾶξι μὲν αὐτῇ ἐν τῷ ἄκρον ἔχει. διὸ καὶ φανερὸν εἶναι ἴστω τῇς
 ἡθικῆς ἀρετῆς ἔξιν διακερτικῶν διὰ τῆς μεσότητος τῆς πρὸς ἡμᾶς τῆς πρὸ τῶν πάντων τε καὶ τὰς πρᾶξεις
 τῆς ὡρίσεως τῷ ὁρῶ λόγῳ τῷ ἐν τοῖς ἄκροις δι' τε καὶ καλοῦ τυγχάνουσιν. ἔπ δὲ οὕτως ἔχει, διή-
 λον ἐκείνη τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν προχαλίζομεν. ἡ τε ἥ αἰδιὸ τὰς ὑπερβολὰς τῷ θεοῖς καὶ
 τῶν φόβῳ, ὁ μοῖσις δὲ καὶ τὰς ἐλάττω φυλασσόμεν τῷ δι' τούτοις ἐν τυγχάνει. τῶν δὲ πρὸ τῶν ὑ-
 περβολὰς τε τούτων καὶ τὰς ἐνδεείας. ὅς ὃν ἡ μὲν ὁρῶσιν, ἡ δὲ διαίαν καὶ οὐσα αὐτῶν ἐκεί-
 τερα. ἀλλὰ καὶ ἡ σωφροσύνη τῷ αἰδιού πρὸ τῶν σωματικῶν τε καὶ δι' ἀφῆς γινόμεναις ἡθικαῖς τε καὶ
 λυπῶν τυγχάνει φυλάττομεν ἡ μὲν τὰς κατ' αἰδιὸ ὑπερβολὰς τε καὶ ἐνδεείας. αἰρεῖται ἡ δὲ πρὸ κατὰ
 τὸν ὁρῶν ἴστω μέσον ἐν αὐτοῖς. τῶν δὲ ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς τούτων καὶ ἐνδεείας ὅς ὃν ἡ μὲν κατὰ
 τῷ ὑπερβολῶ ὡσπία. ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐνδεείαν αἰετοδότησιν. ὁ μοῖσις δὲ ταῖς ἔξει καὶ τοῖς ἔχουσιν καὶ
 πρὸ τῶν ἀλλων πρᾶξεις καὶ τὰ ἐν αἰδιού πάντων, αἰτε ἀρετῇ μεσότητος οὐσα καὶ αἰ κατὰ τὰς ὑπερ-
 πολὰς τε καὶ τὰς ἐνδεείας κατέλπει. τῶν δὲ οὐ φασιόντων τὰς ἀρετὰς εἶναι μεσότητος, ἡ δὲ ἀρῶσαν ἔ-
 ἔρμεναι ἡ δὲ φιλοτιμίαν τῇ καὶ πρὸς τούτω δοκῇ. τί λέγαν. ὁ μὲν οὐ φασιόντες δι' αἰετοδότη μεσ-
 οτήτητα τὴν ἀρετῇ εἶναι διὰ τὸ δῆν μὲν τὸν μέσον ὁρῶσιν. τῶν ἀκρῶν καὶ ἀσπο τούτων ἴσον ἀφάρσει
 ναί. καὶ εἶναι δὲ μήτε οὐ τοῖς πᾶσι μήτε ἐν ταῖς πρᾶξι μήτε τὰς ὑπερβολὰς μήτε τὰς ἐνδεείας ὡς
 εἰσμεν. οὐτε ἥ τῇ θεοῖς ἀμερία μέχρι τίνος προσηνὴ ὅτι ὡρίετο. οὐτε ἡ τῇ φοβέσθαι.
 πρὸς δὲ τούτοις λέγοιτο αὐτῇ μὴ ἐνόησαν τὸ ἐν τῷ ὁρῶσιν προσηνέμενον τῇ μεσότητι. ἐπὶ δὲ τῷ τὸ
 πρὸς

πρὸς ἡ μὲς· καὶ τοι σαρφῶς ὡς οὐ διόρυσαντος ἀριστοτέλους καὶ δέξαντος ὅτι τὸ μὲν πρὸς τὸ πρῶτον
 μέσον δίνεται τῶν τῶν ἀκρῶν ὅρου· εἴ γε τὸ οὗτω μέσον ἴσον ἀπέχει τῶν ἀκρῶν· τὸ δὲ πρὸς τὸ δεύτερον
 οὐτὲ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ αὐτὸ πᾶσι, οὐτὲ διέσκειται ἐν τῇ ἴσῃ τῶν ἀκρῶν ἀποστάσει· τοῦ αὐτοῦ γὰρ ἡ ὁρίσας
 τῶν οὐτῶν μέσον γνωρίζον γιγνόμενος ἐποίησεν καὶ τὰς ἐφ' ἐκείνους ἐκβάσας τῶν μέσων· ὡς γὰρ αὐτὸ τῶν
 τεχνῶν ὁρίζον τὸ κατ' ἐκείνων τ' ἐρημικῶν μέσων τε καὶ σύμμετρον τῶν τῆς τέχνης λόγῳ τὰς ἐκφρασεῖς
 καὶ παραβάσεις δεικνύουσιν τὰς ἐφ' ἐκείνους τῶν μέσων· οὗτω δὲ ἔχει καὶ αὐτὸ τῶν παθῶν τε καὶ πράξεων·
 ξειῶν· ὁρίζον γὰρ τὸ κατ' αὐτὸν σύμμετρον ἐκείνων ὑπὸ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἵκνον πέρας
 τὰς πούτου παραβάσεις ποιεῖ γνωρίζουσιν· οὐδὲν δεομένου τῆς προσόδου τῆς αὐτῆς πέρατος αὐτῶν· ἀλλ'
 αὐτοῦ καλῶς αὐτὰς τῶν ταῖς πρώτοις αὐτῶν ἐκφρασεῖς οὐκ αὐτὰς ταῖς γινομένων παρὰ τὸ
 μέσον τε καὶ σύμμετρον· ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων μὴ εἶναι τὴν ἀρετὴν μέσον διὰ καμίων τῶν ἐκείνων· καὶ
 αὐτῆς· μὴ γὰρ ἐπαδὲς αὐτῇ καὶ αὐτῇ τῶν τῶν μέσων κινδύον· τῶν ἐφ' ἐκείνους τῶν ἀκρῶν πλῆθον
 εἰσφύονται· αὐτὰς δὲ εἶναι τὰς τῶν αὐτῶν γένεσι πλῆθον ἀλλήλων διεσώτα· οὐδὲ οὐτος εἰν αὐτῶν μὲν τῶν
 καμίων· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν ἡ ἀρετὴ αὐτὰς τὰς μέσων πᾶσι καὶ αὐτὰς αἰ μέσαι πράξεις, ἔλεγον αὐτῇ· νῦν δὲ οὐ
 ταῦτα ἡ ἀρετὴ, ἀλλὰ περὶ ταῦτα· τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν ἀρετὴν ἐν τῶν ὁρίσας τῶν ὁρῶν λόγῳ καὶ συμμετρίας
 τὸ εἶναι ἔχον· ταῦτα δὲ ὑπερβολαῖς καὶ ἐνδείαις τὸ καμίας εἶναι παρὰ τῆς ἡμερημεῖον ἵκνον καὶ τῆς
 ἀσυμμετρίας καὶ ὅσον ἡ μὲν κατὰ τὸν ὁρῶν ἵκνον ἀπείκει, πρῶτον καὶ ἐστὶν συμμετρία· ἡ δὲ κατὰ
 τὸν ἡμερημεῖον ἵκνον καὶ ἐστὶν ἀσυμμετρία ἡ ἐνδεία αὐτῶν· ἐπεὶ κατὰ τῆς αὐτῆς τὰ πᾶσι καὶ τὰς
 πράξεις καὶ τὸ ἐν τούτοις ποδὸν αὐτῶν ὑπερβολαῖς ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν εἶναι ἐνδεία· καὶ ὁ
 λέγων δὲ μὴ εἶναι τὴν ἀρετὴν μεσότητι· δεῖσθαι γὰρ τὸν τὴν ἀρετὴν ἔχοντα τῶν μέσων μὴ μεσότητι· ἀλλ' οὐ
 τὸ ἀκρῶς· ἀλλ' οὐτος μὴ δὴ νόστος τὰς ἐρημικῶν λέγει· ἐρημικῶν γὰρ ὅτι ἐστὶν ἡ περὶ τὰ πᾶσι καὶ τὰς πράξε-
 ρεις μεσότης κατὰ τὸν προεξημεῖον ὁρῶν ἐν τῶν ὁ ἀκρότης· ἀκρῶς γὰρ ὅτι ἔχει τὸ γινόμενον ἐν ἐκείνοις,
 αἰ μέσων τε καὶ συμμετρίας· οὐδὲν γὰρ καλῶς τὸ ἀκρῶν πινῶν ἐν μεσότητι ἀκρῶν πινῶν εἶναι· διὸ ἄτοπος
 καὶ ὁ λέγων ἡ ἡ ἀρετὴ ἀκρότης ἐστὶν φυγῆς λογικῆς μὴ δυνάσκει αὐτὴν εἶναι μεσότητι τῶν μὴ οἶον τε
 πινῶν εἶναι αἰ μέσων τε καὶ μέσων· εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ πινῶν ἡμεῖον· ἔλεγον αὐτῇ· ἐπεὶ δὲ οὐ τῶν λέ-
 γεται, εἰν αὐτῶν ἀπώμενοι τὰς ἀνείκας· ἀλλ' οὐδὲ ὁ λέγων ἡ ἡ ἀρετὴ μέση διὰ καμίων εἶναι καὶ συγ-
 μῶν ἐκ τούτων, τῶν τὰς μέσων τῶν ἐνδείων ἐκ τῆς μέσων τῶν ἐνδείων ἔχον τὴν σύστασιν ὡς αὐτὸν χρῶ-
 μάτων καὶ ὁσμῶν καὶ χυμῶν οἷς ἐν τῶν περὶ αὐτῶν εἰρηκεν· οὐδὲ οὗτος δὴ ἀπείκει πινος τῶν καμίων
 πιν· οὐ γὰρ ἡ τὰς προεξημεῖον τοιαῦτα ἡ δὴ καὶ πέντε μέσων ἐνδείων πινῶν ἐκ τῆς ἐκείνων μέσων τῶν
 ναι ἔχει· οὐδὲν γὰρ τὸ κατὰ ποσότητι τινος μέσων ἐκ τῶν ἐνδείων ἔχει τὴν σύστασιν· ἀλλὰ πᾶν πούαντιον
 ἐν τῇ πρὸς τὰς ἀκρῶς ἀποστάσει· τὸ εἶναι αὐτοῖς μέσων· αὐτὸν γὰρ τῶν κατὰ τὰς τέχνας γινομένων τὸ μέ-
 σον τε καὶ σύμμετρον οὐκ ἐκ τῆς συστάσεως τῆς ὑπερβολῶν καὶ τῆς ἐνδείων· ἀλλ' ἐν τῇ φυγῇ
 πούτων· οὐ γὰρ ἐκ μέσων τῶν ὑπερβολῶν καὶ ἐνδείων γινόμενων διέξαι καὶ πιν οὐσα ἐν με-
 σότητι αὐτῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἡ ὑγίαι τῶν γίνονται τὸν ὁρῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἡ πινῶν τῶν ὑπερβολῶν καὶ τῶν
 ἐνδείων συντίθονται· οὐδὲ τὸν κέντρον δὲ πιν κύνων ἐκείνων πινῶν εἶναι, ὡς ἀφείκει πλῆθον· ἀλλ'
 οὐδὲ τὰς μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν καμίων ὅς ἐκείνων μέσων· ἀλλ' οὐδὲ τὸν προεξημεῖον πιν
 καὶ αὐτὸν ἐκ καμίας τε καὶ ἀρετῆς φήσας τῶν αὐτῶν· οὐδὲ ἐκείνων ὑγίαι τὸ λέγων αἰ μεσότης ἡ ἀρετὴ δεῖσθαι
 ἀπὸ τῆς ἐνδείας ἡ τὴν ὑπερβολῶν προοίοντα πινῶν ἐν ἀρετῇ γενέσθαι· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ τὰς μέσων πᾶσι
 καὶ αἰ μέσαι πράξεις αἰ ἀρεταί· ἴσως αὐτῇ αὐτὸν λέγομενον· ἡ δὲ εἶναι ἀρετὴ ἐν τῶν ὁρίσας πινῶν τῶν ὁρ-
 ῶν λόγῳ· οὐ πέντως ὁ ἐν μέσων πᾶσι πιν γινόμενος ἡ δὴ γίνονται ἐν αὐτῶν ὡς κατὰ τὸν ὁρῶν ἵκνον αὐτῶν
 τὸ πᾶσι τὴν μέσων πρῶτον πρῶτον ὁμοίως· οὐδὲ ἄλλως δὲ τῶν τῶν αὐτῶν πινῶν συμβαίνει τὸν
 ὁρῶν· οὐ γὰρ ἐκ τῆς διὰ ὑπερβολῶν πινῶν τῶν μερῶν ἀλλήλων· ἡ δὲ κατὰ αὐτῶν τῶν καὶ ἔλαττον μετὰ
 βῶλλον πινῶν γίνονται καὶ ἄλλως· ἀπὸ πιν δὲ καὶ τὸ λέγων καὶ οὐς μεσότητες αἰρεταί κατὰ τούτους
 γίνονται καὶ καμίας μέρος ἀρετῆς· τῆς γὰρ θρασυτητος ἡ δὲ ὑπερβολῶν ἀφαιρεθείη τὸ κατὰ πινῶν
 νον αὐτῆς μέρος αὐτῶν αὐτῶν· εἰν· ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῶν αὐτῶν ἀφαιρεθείη μέρος πιν καὶ τῆς διαίτης ὑπερ-
 χει γίνονται τὸ κατὰ πινῶν αὐτῶν μέρος διαίτης· ἡμεῖον γὰρ περὶ πινῶν καὶ αὐτῶν εἶπεν, διαίτης
 ὅτι πᾶν τὸ τῆς καμίας μέρος, καμίας· καὶ πᾶν ἀρετὴ τὸ τῆς ἀρετῆς· ἡ γὰρ οὐ ταῦτα αὐτὸν τὸν
 τῆς λέξεως τῆς οὐ πᾶσι δὲ αὐτῶν δέχεται πρῶτον, οὐδὲ πᾶν πᾶσι τὴν μεσότητι· οὐτῶν γὰρ οὐδὲν ὡς
 συναλημμέα μετὰ τῆς φαυλότητος· οἷον αὐτῶν καμίας· ἀναμῶν· φθόνος· καὶ αὐτῶν πρῶτον
 μοιχείας· κλοπῆς· ἀνδροφονίας· πᾶσι γὰρ πινῶν καὶ τῶν τοιούτων λέγειται τῶν φαυλῶν εἶναι· ἀλλ' οὐ καὶ
 ὑπερβολῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ αὐτῶν· εἰν οὐ αὐτ

ἡ λαΐφης διαὶ τὸ μέσον εἶναι πως ἄκρον· οὐτως οὐδὲ ἐκείνων μεσότης οὐδὲ ὑπερβολὴ ἔδδ' ἔλαφης· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸς ἤνιται ἀμικρτένετοι· ὅλας γὰρ οὐτε λαΐφας καὶ ὑπερβολῆς μεσότης εἶναι· οὐτε μεσότης ὑπερβολῆς καὶ ἔλαφης· διαὶ γὰρ πῦντων οὐ μόνον τιω προσηκμένω λάλυκεν ἀπυρεῖναι, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ πρὸς τιω δόξαν ἀπυρεῖναι διωάμενα.

Πότερον ἢ ὡς γένος ἢ ὡς ὅλον τῶν ἀρετῶν ἡ ἀρετή. κή.

Ερεί τοῖς μὲν ὡς γένος τῶν ἀρετῶν τὴν ἀρετὴν κατηγορεῖται λέγονσιν, εἰπετο ἄποπον τὸ μὲν
ἀειραυμύνει, ἀειρεῖται πάσας. τῆς γὰρ φρονήσεως ἀειρεθείσης, οὐδ' ἄλλω οἷον τε ἔχον ἀρεθ
τῇ. οὐχ οὕτω δὲ τὸ γένος ἔχον πρὸς τὰς εἰδὴς ὡς εὐδὲς εἰδὸς ἀειρεῖται, συναειρεῖται αὐτὸ τε καὶ τ' ἄλ
λα εἰδὴ. τοῖς δὲ τὸ ὡς ὅλον μερῶν, εἰπετο τῶν μὲν ὅλων τῶν μὴ ὁμοιομερῶν ἁλῶ μερῶν μὴ κατηγο
ρεῖται συνωνύμως. οὐ γὰρ κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀσθενέως καὶ ὁ ἥμος ἁλῶ. οὐστὺν δὲ γε
τῶν ἀρετῶν διαφερόσων ἀλλήλων ἡ ἀρετὴ καὶ κατὰ πᾶσιν συνωνύμως κατηγορεῖται. ἢ δ' ὅλον τὸ
ὁμοιομερὲς τῶν μερῶν συνωνύμως κατηγορεῖται. πᾶσαι δὲ αἱ ἀρεταὶ ὁμοίαι ἀλλήλαις, εἴ γε ἡ αὖ
λάβη ὡς τελειῶν ὁμοίως ἐκπᾶσιν σύγκειται εἴη αὖ ὡς ὁμοιομερὲς ὅλη κατηγορουμένη ἐκείνης συ
νανύμως. ὃ γὰρ ἔχον τὴν τελειάν ἀρετὴν, ὁμοίως πάσας ἔχει. ἔχον δὲ ὁμοίως πάσας, λέγεται ποτὲ μὲ
κατὰ ἀσθενείαν, ποτὲ δὲ κατὰ σωφροσύνην ἐνεργεῖν τῇ περὶ αὐτὴς εἰδὸς ἐστὶν ἡ σωφροσύνη περὶ ταῦτα πᾶ
σαις ὁμοίως ἐνεργεῖν, ὡς γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν τοῖς ἐκ διαφερόντων μεγνυμένοις πῶν τὸ μὴ δὲν ὁμοιο
μερὲς παντὶ γίνεται. οὕτω καὶ ἡδὲ τῶν ἔξωθεν τε καὶ τῶν ἀρετῶν γίνεται. αἱ γὰρ διαφέρουσαι ἀλλή
λων ἀρεταὶ τῇ τῇ μὲν ἁλῶν περὶ τὴν δὲ πινὰ εἶναι, τῷ δὲ δὲ περὶ τὰ δὲ ὡς ἔχον ἡδὲ τῶν φυσικῶν ἀ
ρετῶν ὁρώμεν, αὐταὶ γὰρ ἐν τῇ τελειώσει ἡ γίνεται ἐν τῇ ἐκείνῃ ἁλῶν πρὸς τὰς ἀλλὰς μίξις, τὸ πᾶν
ὁμοιομερὲς ποιοῦσιν. ὡς γίνεται μὲν δοκεῖν καὶ ἐκείνῃ ἁλῶν ἐνεργεῖν ὅταν περὶ ταῦτα γίνονται
περὶ αὐτὴν ἀτελεῖ τε καὶ φυσικὴ ἀσθενεία φέρει πᾶν τὸ εἶναι. οὐ μὲν κατὰ ἐκέναν μόνον ἐνεργεῖ περὶ
ἁλῶν διὰ τὴν ποιαντὴν μίξιν ὁμοίως οὐστὺν ἀλλήλαις. εἰκότως ἡ ἀρετὴ συνωνύμως κατηγορεῖ
ται. ταῦτα γὰρ καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν φαίνεται.

Ἀλλῆς λέξεως ὀξὺ γῆσις ἐκ τῆ γ' τῶν νικομαχείων ἠθικῶν ἀριστοτέλους· δι' ἧς δέεικνυται ὅτι πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς ἀρετῶν ὁμοίως ἐφ' ἡμῖν. κθ'.

ΕΙ δὲ πρὸς λέγει οὗτοι πάντες ἐφίεσθαι τοῖς φαινομένοις ἀγαθοῖς τῆςδε φαντασίας οὐ κρύβει· ἀλλ' οἷος ποῦρ' ἐκαστος ὅστι τοιοῦτο κατὰ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ· εἰ μὲν οὖν ἐκαστος τῆς ἑξέως αὐτῷ ἐστὶ πρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς φαντασίας ἔσται πῶς αὐτὸς αἰτίας· εἰ δὲ μηδεὶς αὐτῷ αἰτίας τῆς καὶ κατὰ ποιῆν, ἀλλ' ἡ δὲ ἀνίσταται τῆς τέλους ταύτης παρά τινος διὰ τοῦτων οἰόμενος αὐτῷ τὸ ἀείρειν ἐστὶ δοκεῖν· ἡ δὲ τῆς τέλους ἐφεστὶν αὐθαίρετος ἀλλὰ φῶμα δ' αἰὲς ὡς τῆς ἐξέως ἔχονται· ἡ δὲ κενὴ καλῶς κατὰ τὸ κατὰ ἀληθείαν ἀγαθὸν αἰρήσεται· καὶ ἐστὶν οὐ φῶμα ὡς τῆς καλῶς πέφυκεν· τὸ γὰρ μέγιστον καὶ καλλίστον καὶ ὁ παρ' ἐτέρων μὴ οἶόν τε λαβεῖν μὴδὲ μεθεῖν· ἀλλ' οἶόν ἐστι τοιοῦτον ἔχει καὶ οὐ καλῶς τῆς τοῦ πεφυκέναι ἡ τελευτῆ καὶ ἀληθείᾳ εἶναι οὐ φῶμα· ἡ δὲ μὲν πάντες ἐφίεσθαι τοῖς φαινομένοις αὐτοῖς ἀγαθοῖς ἀληθές· οὐκ ἀληθές δὲ τὸ τῆς φαντασίας, μὴ κρύβειν ἢ μάς πως εἶναι· οἷος μὲν γὰρ ποτε ἐκαστος ὅστι, τοιοῦτον αὐτῷ καὶ τὸ τέλος φαίνεται· τῆς δὲ ἑξέως κατὰ τὸ ἐκαστος ἡ μὲν ὅστι τοιοῦτος αὐτοῖς ἐστὶν συνάπτοι· εἴγε ἐκ μὲν τῶν εὐεργετῶν αἰ ἐφίεσθαι, αἰ δὲ οὐ ἐργασαί· ἐφ' ἡ μὲν, εἴ γὰρ ἀνθρώπων τὸ τε βίαι καὶ διὰ τὴν τῶν κατὰ ἑκαστα ἀνθρώπων γινόμενα· διόλουται· γὰρ οὐ ἀγνοῦντες παρά τινος τῆς καὶ ἀμάρτανον ὡς ἀνθρώποις αὐτοῖς αἰτίαι· ταῦτα δ' ἐστὶ ἀκρυσσασθαι τὴν ἀρχὴν δι' ἀνθρώπων γίνεσθαι· διὰ τούτων γοῦν ἡ αἰτία συνδεδεμένη πρὸς τὴν μέθω ἀμάρτανον ἀκρυσσασθαι καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀμάρτανον ταῦτα τίθεται· πῆλιν γοῦν ὁ μυτυλλωαῖος διπλαῖ αὐτῶν ἡ μὲν ὡς ὅταν τῶν παρὰ τὴν μέθω ἀμάρτανον μὲν· αἰ γὰρ αἰτία ἔχει τῶν ἀμάρτανον μὲν ἐκρυπτόν τε καὶ ἐφ' ἡ μὲν εἶναι αὐτὰ καὶ αὐτὰ ἀκρυσσασθαι καὶ ἐφ' ἡ μὲν· ὡς δὲ τῶν παρὰ τὴν μέθω ἀγνοουμένων οἱ μεθύνοντες αἰτίαι· οὐτω καὶ τῶν δι' ἀνθρώπων τῶν καλῶν τε καὶ ἀκαρῶν ἀμάρτανον μὲν οἱ ἀγνοῦντες αἰτίαι· εἴγε ἐφ' ἡ μὲν ἡ γνώσις τῶν βελτιῶνων τε καὶ χαρῶν· οἱ γὰρ οἱ ἀμέλειαι ἀγνοοῦντες, πότε ἐπὶ τῶν νόμων ὡς ἐκαστος καὶ πρὸς τῶν ἐπαινονομῶν αὐτῶν γινόμενα, τῆς ἀγνοίας αὐτοῖς αἰτίαι· εἴγε τὸ ἀμελεῖν ἐφ' ἡ μὲν· ἡ γὰρ τῶν καλῶν τε καὶ συμφερόντων ἀγνοία κατὰ θόλον οὐ τῆς ἀκρυσσούσης· ἀλλὰ τῆς μοχθηρίας αἰτία· ἐφ' οἷς γὰρ οἱ φύγει τε καὶ ἀπολασάσθαι, ταῦτα ἐκρυπταῖ· αὐτὸ δὲ τῆς τῶν τοιοῦτων ἀγνοίας ἀφίσταται· τε καὶ ζημιώσεται· οὐ γὰρ οὐ ταῦτα τῶν ἀγνοουμένων ἀκρυσσάσθαι, οὐτε τῶν βίαι γίνεσθαι λεγομένων ἐφ' ἡ μὲν ἡ ἀρχή· οἱ γὰρ ὅταν ἡδονῆς βίαιος μὲν τε καὶ ἡ πόλεμος, ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ὡς αὐτὰ ταῦτα μανθάνει διὰ τὴν ἡδονὴν ποιεῖ· οὐκ ἔξωθεν τῆς τοιαύτης βίαιος τὴν αἰτίαν, ζητήσας ὡς καὶ διὰ τῆς τῶν κατὰ ἑκαστα εὐεργείας ἐπίστας αὐτὸν ἡπείσθαι τῆς ἡδονῆς εἴγε βίαι γίνεσθαι ὧν ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ αἰτία ἔξωθεν μὴδὲν ἢ μὲν πρὸς τὰς δι' αὐτὴν γινόμενα συντελοῦντων· οὐ δὲ ἐπ' αὐτῶν γε τι

[illegible]

πάντες ἔχουσιν διὰ τοῦτο καὶ τὴν μὲν ἀνθρωπίνην φύσιν ἢ μὴ φύσιν πνεύματος οὐδ' αὖτε κτήσαντο ἄλλω πνεύματι. ἀλλ' ὁ πνεύματος καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ φύσεως οὐ φωνάζουσιν· οἱ δὲ τὴν δὲ τὴν φύσιν ἀλλὰ φωνάζουσιν· οἱ δὲ ξαύσαντες διωκόμενοι ἄλλω. καὶ δὲ ἔχουσιν ἄλλω παρ' ἄλλων πειράσσαντες λαμβάνει καὶ ἐστὶν οὐ φωνῆς οὐχ ὁ ἡδὴ τὴν ἀρετὴν ἔχον καὶ τὸ ὁ μὲν τῷ πνεύματι ὁ δὲ ὁ πνεύματος ἀλλὰ λαβεῖν ἄλλω διωκόμενος, ὁ γὰρ πνεύματος καὶ τῷ πνεύματι ἔχον ἐσείχθη.

Εὖως δ' ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία γίνονται οὐκ ἔστι, ἐκ μὲν δικαιοσύνης ἀδικία· ἐκ δὲ ἀδικίας δικαιοσύνη καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀρετῶν τε καὶ κακῶν ὁ αὐτὸς λόγος. λ'.

Η καὶ πάντα οὗτα γίνονται· ὅ γὰρ δίκαιος γινόμενος ἥτοι ὅς ἀδικίας μεταβάλλει ὡς δικαιοσύνη
 νῦν, ἡ ἐστὶν ἐναντία τῇ δικαιοσύνῃ· ἔξισ καὶ ἐκ τῆς μεταξὺ κραταιώσεως καὶ τὰ ἐκ τῶν μεταξὺ δὲ
 μεταβάλλονται ὡς ὅ ἐτερον ἄκρον ὡς ὅς ἐναντία τῆς μεταξὺ μεταβάλλει· τῶν γὰρ ὅ μεταξὺ τῶν ἀμφο
 τέρων πῶς μετέχων τῶν ἄκρων καὶ τὰ μὴ δέτερον ὁλοκληρώς, οἷον ἐναντίον ἐστὶ, τῶν ὧν ἐστὶ μεταξὺ· καὶ
 ὅταν ὡς ὅ ἐτερον ἁλῶν μεταβάλλει ὡς ὅς ἐναντίον ἁλῶν μεταβάλλει τῶν ἐκ τούτων μεταβάλλει
 ἰσθύνει τῶν μεταξὺ ἐκάλυψε ἁλῶν ἡ δὴ εἶναι ἐν τούτῳ ὡς ὁ μεταβάλλει, εἰ δὲ πᾶν ὅ μεταβάλλει ἐκ
 τινος ἔξιν ἐκ τῆς σερήσεως τῆς ἔξω ἐκείνης μεταβάλλει· ἐναντίον δὲ ἡ τοιαύτη σερήσις τῆς ἔξω ὡς
 μεταβολή· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτὴ καὶ ἡ ἀδικία ὅς ἐναντίων γίγνεται· ἐκ γὰρ τῶν σερήσεων· τό τε γὰρ δίκαι
 ος καὶ γινόμενος ἐν σερήσει τῆς δικαίου καὶ καὶ ὅς ἀδικον ὁμοίως τῆς ἀδικου· καὶ μὴ οὐκ ἡ ἕλη ὅς ἡς ἡ
 εἰς γένεσις· ἁλῶν δὲ ὅταν ἡ τῶν οὐσιῶν, κατ' αὐτὴν καὶ ὑφ' ἑαυτῶν αὐτῶν τῶν εἶναι σὺν εἰδήσιν πᾶσι ἀπλῶς
 αὐτὸ γινόμενα κυρίως ἐκ τῆς ἕλης αὐτῆς γίγνεται καὶ ἐκ τῆς σερήσεως, τῆς μὴ ἕλης ὡς ὑποκειμένης καὶ καὶ ὑποφ
 ορούμενης· τῆς δὲ σερήσεως ὡς ἐναντίον τῆς ἔξω, ὡς καὶ ἡ μεταβολή· ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον εἶναι τὴν ἕλην ἐν
 ὑποστάσει χωρὶς· εἰδὼς τινός· τῶν γὰρ λόγῳ χωρὶς τῆς τῶν ἡδὼν καὶ τῶν παρὰ μέρος δεχέσθαι τὰ ἐναν
 τία· ἐπεὶ ἡ γὰρ ὑπόστασις ἁλῶν αὐτῆς μετὰ τινος τούτων ὡς ὁ μεταβάλλει παρὰ μέρος ὅταν εἰς τὴν εἰδὼς με
 ταβάλλει, δὴ καὶ μὴ ὅτι ἐν σερήσει οὐσα ἁλῶν ὡς ἁλῶν μεταβάλλει· ἐπεὶ δὲ ἡ οὐσα ἐν σερήσει τούτου
 ὡς ὁ μεταβάλλει ἐν ἀλλῇ τινὶ εἰδήσιν ἐστὶ, δηλονότι τούτῳ ὡς ὁ μεταβάλλει ἐναντίον εἰδὼς ἔχει· καὶ ὅτι καὶ
 ἁλῶν ἡ μεταβολή ἁλῶν γίγνεται· ἐν ᾧ γὰρ ἀδύνατον μὲν μεταβάλλουσα ὡς ὁ μεταβάλλει καὶ τὰ τῶν
 πο μεταβάλλει καὶ καὶ ἀμέλει τὰ εἰδὼς· τοιαύτα δὲ τὰ ἐναντία εἰδήσιν ὡς ἐστὶ καὶ εἶναι ἀδύνατον ὅ
 ὅν, τινῶν ἐν σερήσει καὶ διὰ τῆς προηγούμενης καὶ ἐκ τῆς σερήσεως καὶ τῆς ὡς σερήσεως ἐναντιώ
 σεως ἡ κυρίως γένεσις· ἡ δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων ἡδὼν ἐφ' οἷς οὐσα πρὸς τῆς εἰς τὰ ἐναντία αὐτῶν
 τοῖς μεταβολῆς οὐ δύναται μὴ μεταβάλλουσα ὡς ἁλῶν μεταβάλλει ὡς ὁ εἰδὼς εἰς ὁ
 μεταβάλλει· ὅταν μὴ οὐκ ὡς αὐτῶν αὐτῶν οὐ μεταβολῆ καὶ ἐναντιότητος ὡς ἀλλή
 λας καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων εἰδὼν ἡ μεταβολή γίγνεται τοῖς εἰς τὴν μεταβολή
 λουσι· ὡς πᾶσι καὶ ἐκ τῆς σερήσεως τῆς εἰς ὁ μεταβάλλει· ὅταν δὲ ἡ τὰ
 ἐναντία τοιαύτα ὡς μόνιμά τε εἶναι καὶ μὴ ῥαδίως μεταβάλ
 λει, αὐτὴ γένεσις τοῖς τοιοῦτοῖς ἐκ τῆς σερήσεως γί
 νεται καὶ ἐκ τῶν μεταξὺ ἀμφὶν ὡς ἀπὸ ἐκ
 τῶν καὶ ἁλῶν τοῖς εἰδὼσιν ὡς ὁ μεταβολή
 γίγνεται· μεταβάλλει δὲ τὰ γινόμε
 να· ἡ μὴ τῶν κατ' ἀλλή
 σιν καὶ αὐξήσει καὶ μείω
 σιν καὶ κατὰ
 τόπον
 με
 ταβολή γινόμενα γένεσις οὐσα τῆς γένεσις, ἀλλ' οὐκ ἀπλῶς
 γένεσις ὡς ἐναντίων· ἡ δὲ κατ' οὐσίαν οὐκ ἐπὶ ὡς
 ἐναντίων· ἀλλὰ ἐκ τῆς κατὰ αὐτὴν φασ
 σιν αὐτῆς σερήσεως ὅτι μὴδὲν ἐστὶ
 τῆς οὐσίας ἐναντίον·

ΙΝ μὲν δὲ οὗτος μοι μέγιστο ἄλλοκράτορον σεβῆρε καὶ ἀποτίνει, ἅλφ' ἡγενομένη παρ' ὑμῶν, ἰδὼν τε ἡμᾶς καὶ προσπαθῆναι, καὶ ἔχοντες καθεσθαι καὶ ἡμεῖς, καὶ ὡς ἐπαθόντες παρ' ὑμῶν πολλὰ λάμψας, αἰεὶ τυχεῖν, πάντων δὲ ἡγεῖσθαι, μετὰ μακροχρόνιαι, ὧν δίκαιος εἶναι τυχεῖν. ἔν, πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μόνος, ἐπεὶ δὲ ἐφάπτεται καὶ ἡμῶν παρὼν τις, τοῖς ἡγεροῖς οὖν ἡ δίκαιος, τὸ εἶναι αὐτὸν τοῖς πανταρχοῦν τε καὶ πανταρχοῦ, καὶ πέμπειν ἀναθήματα, ἃ μὴ κλέμνουν ἄλλος οἷός τε, ἐθαύρησε πρὸς ὑμᾶς, τῇ πρὸς τὸ θεῖον ὀφεισθεῖς καὶ πινὰ ἀπαρχῆς ὑμῶν τῶν ἡμετέρων κρατῶν ἀνάθημα πέμψαι οὐκ ὀκνῶν τὸν ἡμῶν ἀναθήματα ἀπέναντον. τί γὰρ οὐ δικαιοτέρον τοῖς γινώσκουσιν φιλοσοφίαν τιμῶσιν τε καὶ προάγουσιν ἀνάθημα γένετο βιβλίον ὑπαρχόντων μόνου θεοῦ φιλόσοφον περὶ ἑαῖν τε καὶ βιβλίον τῷ δόξαν τῷ ἀριστοτέλους, ὃ ἔχει τὸ περὶ τὴν εἰμαρμένην καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν. ἡ τῆς φιλοσοφίας προῖσται ὑπὸ τῆς ὑμετέρας μακροχρόνειας διδασκαλίας ἁλῆς κληρυγμένης. ἐστὶ δὲ οὐδεὶς οὐδὲτερον τῶν κρατῶν φιλοσοφίαν διδασκῶν τούτῳ τὸ διδασκῶν. ἡ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χρεῖα πανταρχοῦ τε καὶ ἡμῶν πάντα διατένει. οὐ γὰρ ὁμοίως περὶ τὰς προάξεις ἔχοντι οἷα πάντες ὅς ἀνάγκης τὴν καὶ καὶ εἰμαρμένην γίνεσθαι πιστοῦς καὶ οἷς δοκεῖ γίνεσθαι πινὰ ἃ καὶ μὴ τῶν πάντων ὅς δοκεῖ προκρατεβλημένης αἰτίας ἔχουσιν, ἥτε οὐρεσὶν τῆς ἀληθείας, τῆς οὐ αὐτῇ, χαλεπωτάτη δοκεῖ, τῇ δοκῇ τῶν δόξαν ἐκ τῆρας πολλὰς αὐτῇ μακροχρόνιαι, τῶν οὐρανῶν, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲτερον κρατῶν φιλοσοφίαν, διὰ τῶν πρὸς τοὺς μὴ ὁμοίως λέγοντας, αὐτολογίαν γίνεσθαι φανερώτερας. ὧν οὐ τοῖς μέγιστοι κατ' αὐτὸν, τί εἴην μετ' ἡμῶν καὶ τῶν ἀριστοτέλους δόξαν εἶπεν. ποιήσομαι τὸν λόγον πρὸς τοὺς οὐκ ὁμοίως ἐκείνῳ περὶ τούτων εἰρηκότας. ὁποῦς οὐ τῇ τῶν λεγομένων παραθέσει φανερώτερον ἡμῶν τὰ ληϊστὰς γένεσθαι. ἐστὶ δὲ ἡ τῶν λόγων ἡ ἡμετέρων προαίρεσις, οὐ πρὸς ἡμῶν ἀπὸ τῆς νεοδοκίμης. ἀλλὰ πρὸς ὅς ἐστιν τε καὶ διδασκαλίας τῶν προδοκῶν ἀκριβεστέραν. καὶ καὶ ὑμῶς πᾶσιν οἷς προάσεται οὐρανὸν εἴσιν ἐξηλασμένους. οὐδεμίαν γὰρ προάξιν ὑμῶν ὅσιν οὐρανὸν εἴη τῶν φαντασίων πρὸς τῆς ἀληθείας σκοπὸν πεποιμένους. ἡ δὲ καὶ τὸ χολῶν οὐ τυγχάνουσιν ἡμῶν τῇ βιβλίῳ δόξαν ῥηθῶναι γινώσκοντες περὶ ἀξίῳ τιμωμένοι καὶ ταύτην τῇ μὲν περὶ ὑμῶν. ἡ γινώσκοντες μοι περὶ τῶν γινωσκόντων, οὐδὲ γὰρ ῥόδιον πάντων γινώσκον ποιήσας δι' οὗς βιβλίον, ἅλφ' ἐπὶ τὴν προδοκίμην καὶ οἷς πιστῇται πρὸς τῶν μὴ μὴνσιν ἁλῶν. καὶ μὲν οὐκ εἶναι τῶν εἰμαρμένην, καὶ αἰτίας εἶναι τῆς γίνεσθαι πινὰ κατ' αὐτὸν, ἡ καὶ ὧν ἡ τῶν ἀνθρώπων συνίσκωσι πρόληψις. οὐ γὰρ οὐκ οὐδ' ἄσχετον τὰ ληϊστὰς ἡ κληϊνῇ τῶν ἀνθρώπων φύσις καὶ τῶν περὶ πινὰ ὁ μαρτυροῦν ἀλλήλοις ὅσιν γε ἁλῶν μὴ διὰ πινὰς προκρατεβλημένης δόξαν ὑφ' αὐτῶν διὰ τὸ σάξιν βούλεσθαι τῶν πρὸς ἁλῶν ἀκρολουθίαν. ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζονται λέγειν δι' ἁλῶν αἰτίας οὐδὲ ἀναξαγόρας ὁ κλαυζομένης καὶ τοῖς τὰ ληϊστὰς ὧν οὐ τοῖς τῶν φυσικῶν φιλοσοφίαν φιλοσοφίαν οὐκ ἀπερρίμμενος. οὐκ ἀξιόπιστος αὐτῇ μακροχρόνιαι τῇ κληϊνῇ τῶν ἀνθρώπων πίνῃ περὶ εἰμαρμένης. λέγει γὰρ οὐτὸς γε τῶν γινωσκόντων, μηδὲν γίνεσθαι καὶ εἰμαρμένην. ἀλλὰ εἶναι κληϊνὸν τῶν πινῶν. τί δὲ πινῶν ὅσιν ἡ εἰμαρμένη καὶ οὐ πινῶν. οὐκ ἐπὶ οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἀλλήλοις ἀπέναντες. ἀλλὰ οὐδὲ ἡ τῶν ἀνθρώπων κληϊνὴ πρόληψις ἡ κληϊνὴ τῶν μὴ μὴνσιν. ἡ γὰρ ἀλλήλοις ἀπέναντες. ἀλλὰ οὐδὲ ἁλῶν ἁλῶν τῆς περὶ ἁλῶν αἰεὶ τὰ ἁλῶν δόξαν. πρὸς γὰρ τοὺς κληϊνούς τε καὶ τὰς περὶ τῶν πινῶν πίνῃ καὶ τῶν περὶ τῆς εἰμαρμένης δόξαν μεταφέρουσιν. ὅστις μὲν γὰρ ἁλῶν πάντες καὶ εἰμαρμένην γίνεσθαι λέγουσι τῶν εἰμαρμένην ὑπολαμβάνουσιν ἀπαράβατον πινὰ αἰτίας εἶναι καὶ ἀπὸ τῶν πινῶν. εἰσὶν δὲ οἷς οὐ πάντες τὰ γινώσκοντες γίνεσθαι δοκεῖ καὶ εἰμαρμένην. ἀλλὰ εἶναι πινὰς ὑπολαμβάνουσι τῶν γινωσκόντων καὶ ἀλλὰ αἰτίας. ἀλλὰ οὐ τῶν εἰμαρμένην ἁλῶν. καὶ πινῶν τε καὶ ἀπαραβάτων ἔχον τίθενται. ἀλλὰ γίνεσθαι πινὰ καὶ τῶν καὶ εἰμαρμένην γίνεσθαι πεφνησίων οὐ κατὰ ταύτην, ἀλλὰ παρὰ μῆκεν ὡς οἱ ποιητοὶ φασὶν καὶ παρὰ τῶν εἰμαρμένην. ἐστὶ δὲ οἷς ποτε πάντες γίνεσθαι τὸ γινώσκοντες δοκεῖ καὶ εἰμαρμένην. καὶ μετὰ τὴν αὐτῶν τὴν φωνὴν αὐτῇ πινῇ. καὶ τορβούτῃς δὲ οὐ τοῖς προδοκῶν, αὐτοὺς αἰτίας εἶναι τῶν καὶ τορβούτῃς τῶν ὑπολαμβάνουσιν. ὅς οὐκ αὐτῶν ἀπέναντων τῶν πινῶν ἀπέναντων, ἡ μὴ αὐτοὶ τὰς μετὰ τὴν αὐτῶν τῶν πινῶν, ὡς ἔχοντες καὶ τῶν μὴ πινῶν αὐτῶν τὰ τῶν ὅς ἐστιν, δι' ἁλῶν διαφωνίαν, ἀναγκάζει πινῶν φιλοσοφίαν ἡ ζήτησις περὶ τῆς εἰμαρμένης. καὶ εἴ δὲ, ἀλλὰ τί ποτ' ἐστὶ καὶ οὐ πινῶν τῶν γινωσκόντων τε καὶ ὄντων ἐστὶν ἡ τοιαύτη φύσις. Οἱ μὲν οὐκ αὐτῶν πινῶν τῶν εἰμαρμένην τοῖς γινωσκόντες εἶναι λέγουσι πάντες οἱ περὶ εἰμαρμένης λέγοντες, γινώσκοντες, ταύτην γὰρ ἀποδοῦναι τε καὶ φασὶν αἰτίας εἶναι τῆς γίνεσθαι τὰ γινώσκοντες ὄντων γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ πλεοναχῶς λέγειται τὰ αἰτία ἀναγκάζει τοῖς οὐ τῶν τῶν πινῶν μετὰ τῶν λαβεῖν ὑπὸ τῶν καὶ ὄντων τῶν αἰτιῶν χρὴ πινῶν τῶν εἰμαρμένην. οὐδὲ γὰρ τῶν πολλὰ καὶ λεγομένων γινώσκοντες καὶ

[illegible]

διὰ τοῦ τῆς αἰτίας ἀδύνατον οὕτω γίνεσθαι λεγόμενα· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀναγκαίου τῆς προηγουμένης τῆς καὶ
 εἰς αἰτίας· καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ τῆς τύχης ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα· καὶ οὕτω τοις καμνοῖς συνέ-
 ρηται· ὅτι δὲ καὶ τὸ εὐδεχόμενον καὶ τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν γίνεσθαι· πᾶσι ὑπὸ τῶν πάντων ὅς ἀνάγκης
 γίνεσθαι λεγόντων ἀναρῶται· ἀλλ' ὅθεν πρόδηλον· εἴγε ταῦτα μὲν κρείως εὐδεχομένως γίνεσθαι λέ-
 γεται· ἐφ' ὧν καὶ τὸ εὐδεχέσθαι μὴ γένεσθαι χωρὶν ἔχει· ὡς καὶ ἀλλοῦ τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν λεγόμενον ποιεῖ
 γνωρίζον· τὰ δὲ ὅς ἀνάγκης γινόμενα, οὐκ εὐδεχέσθαι μὴ γένεσθαι· λέγω δὴ τὸ ἀναγκαῖον οὐκ ὑπὸ τῆς
 βίας γινόμενον μηδὲ κατὰ τοῦτον τίς δύναται τοῦτο μὲν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως γινόμενόν ὑπὸ τινῶν· ὧν τὰ
 αἰτιακόμενα ἀδύνατον εἶναι μὴ γένεσθαι· καὶ τοι πῶς οὐκ ἄτοπον καὶ παρὰ τὰ εἰρηρῇ καὶ μέχρι· τούτων
 τὴν ἀνάγκην προεληλυθέναι λέγειν ὡς μήτε κινήσασθαι τινα δυνάσασθαι κινήσασθαι τινα, μήτε κινήσασθαι τί τ'
 αὐτοῦ μερῶν· καὶ κινήσασθαι καὶ μὴ κινήσασθαι ποτε οἷον τὸ λεῖψ· ἀλλὰ τὴν τυχοῦσαν τῆς βραχύτης περιεργον-
 καὶ τὸ δεκτικὸν τινὸς ἔκτασιν καὶ τὸ ἐπέραι τὰ βλεφαρῶν ἢ τῶν τοιούτων προηγουμένων πιστὴν αἰ-
 τίαν ἐπόμενον· ἀλλ' ὡς φησὶ μὴ μὴ δυνάσασθαι γένεσθαι ποτε καὶ ταῦτα ὁρῶντας ἐν τοῖς οὐδὲν καὶ κα-
 νομένοις πολλὰ οὐκ ἀποφαντὶν διαφορὰν τῶν πραγμάτων· ὅς τις ῥάειδον λέγει μὲν ὅτι μὴ πάντες εὐδεχόμε-
 νους τοιαύτους αἰτίας· ὁρῶμεν γὰρ τῶν ὄντων τὰ μὲν πᾶσι δυνάμει εἶχοντα δύνανται τῆς ἑς τοῦ ἀ-
 πικέμεν τῆς ἐν φ' ὅτι μὴ βολῆς· τὰ δὲ οὐδὲν μάλλον αὐτῶν ἐν τῇ ἀπικεμένῃ ἐν φ' ὅτι· εἶναι δυνάμει·
 πῦρ μὲν γὰρ οὐκ οἶον τε δέξασθαι ψυχρότητα ἢ τῆς ὅτι ἐναντία αὐτοῦ τῆς συμφύτου θερμότητος· ἀλλ'
 οὐδὲ χεῖρον δέξασθαι τὴν θερμότητα χεῖρον μόνον· ὅθεν δὲ καὶ ἡ ψυχρὸν, οὐκ ἀδύνατον ἀπὸ βλάστην ταῦ-
 τιν δέξασθαι τὴν ἐναντίαν αὐτῇ θερμότητα· ὁμοίως δὲ καὶ τούτω δυνάτον καὶ τὸν κατεξομῶν σῆ-
 νοι καὶ τὸ κενὸν ἢ ἡρεμισαί· καὶ τὸ λαλεῖν τε σῆσαι· καὶ ὑπὸ μνείων οἱ τοῖς αὐτῶν δυνάμει ἐνυπάρχον-
 σιν ἐναντίων δεκτικῶν· ὧν δὲ τὰ ὅς ἀνάγκης ὄντα εὐθετέρως οὐκ εἶναι δυνάμει τὸ δέξασθαι τὸ ἐν φ' ὅτι τὸ
 ἐναντίον· οὐκ ὅς ἀνάγκης αὐτῶν ἐν οἷς ὅτιν τὰ καὶ τὸ ἐναντίον αὐτοῖς δεκτικῶν· καὶ μὴ ὅς ἀνάγκης, εὐδεχομέ-
 νους· τὸ ὅς εὐδεχομένως ἐν τινὶ ἔσται ἐστὶν ἐν αὐτῷ ὡς οὐκ ὅς ἀνάγκης ἀλλ' ὡς εὐδεχομένως ἐν αὐτῷ γε-
 νοσέτω· τὸ ὅς εὐδεχομένως γενοῦν ἐν τινὶ, καὶ μὴ γενοῦν ἐν αὐτῷ οἷον τὸ λεῖψ· εἰ μὴ γὰρ ἔκαστον καὶ τούτων
 ἐν φ' ὅτι τυχερὸν· διότι τὸ λεῖψ εὐδεχόμενόν εὐθετέρως αὐτῶν καὶ τὸ ἐν φ' ὅτι νῦν οὐκ ὅς ἀνά-
 κης ἀπὸ τῶν ὄντων τούτων διὰ τὸ πρὸς τὰ ἀπικεμένους δυνάμει· ἀλλὰ ἐν τῇ φύσει ὄντα καὶ τῶν ἐν φ' αἰ-
 τῶν πρὸς τὸ κατεβλημένους ὅς ἀνάγκης ἔσται καὶ ἀνάγκης ἐν αὐτοῖς εὐδεχομένον ὅτιν· ὡς τὸ πᾶν
 τὰς ὁμοίως τοῖς ἀπικεμένους ὧν δεκτικῶν εὐδεχομένως τὸ ὅτιν ἐν οἷς ὅτι, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν οἷς οὐκ ἐστὶν, μὴ
 εἶναι αὐτῶν τὰ εὐδεχομένως ὄντα τε καὶ γινόμενα· ἀτοπον γὰρ ὁμοίως ὅς ἀνάγκης εἶναι λέγειν ἐν τινὶ τὰς
 τε ἀπὸ πρὸς τῶν ἐναντίων πᾶσι ἐν οἷς ὅτι· καὶ τὰ μηδὲν μάλλον καὶ ὁπότερ' ἔτυχεν τούτων ἢ
 τῶν ἐναντίων αὐτοῖς δεκτικῶν μὴ τῶν ἐναντίων· οὐκ ὅς ἀνάγκης αὐτῶν ἐν φ' ὅτιν εἶναι· τὸ δὲ λέγειν· καὶ γὰρ τὰ ὅς
 ἀνάγκης ὄντα ἐν τινὶ, ἀπὸ πρὸς τῶν ἐναντίων αὐτῶν, τὰ ὑπὸ δεκτικῶν ἀναρῶντων πάντων γινόμενων καὶ
 εἰ μαρτυροῦν τὸ δυνάτον τε καὶ εὐδεχόμενον, τῷ δυνάτον μὲν εἶναι γένεσθαι τῶν ὅς ὑπὸ οὐδενός κω-
 λυζέται γένεσθαι μὴ γένεσθαι τὸ καὶ εἰ μαρτυροῦν γινόμενων οὐ κεκώλυται τὰ ἀπικεμένους γένεσθαι· διό
 καὶ τοι μὴ γινόμενα ὁμοίως ἐν δυνάτει· καὶ τῶν μὴ κεκώλυται γένεσθαι αὐτῶν ἀπὸ πρὸς τῶν ἐν φ' ὅτιν
 κωλύοντα αὐτὰ ἀγνοῦναι εἶναι· πάντως μὲν πᾶσι ὄντα· ἀλλὰ ὅτιν αἰτία τῶν γένεσθαι τὰ ἀπικεμένους αὐ-
 τοῖς καὶ εἰ μαρτυροῦν· ταῦτα καὶ τῶν μὴ γένεσθαι τούτοις αἰτία· εἴγε ὡς φασὶν ἀδύνατον τῶν αὐτῶν
 περιεργῶν γίνεσθαι τὰ ἀπικεμένους· ἀλλ' ὅτι μὴ ἡμῖν ὅτι γινώσκοντες τὰ ὅτι· διὰ τῶν ἀκώλυτον αὐ-
 τῶν τὸ μὴ γίνεσθαι λέγουσιν· τὸ δὴ ταῦτα λέγειν πῶς οὐ παύζοντων ἐστὶν ἐν τῇ περιεργῇ καὶ δεομέ-
 νοις· τὸ γὰρ ἢ μὴ ἀγνοεῖν ὁδὸν πρὸς τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τὰ πράγματα· διήλθοι γὰρ ὅτι οἱ λέγοντες ἔστω ὡς
 τῇ ἐμετέρῃ γνώσει τὸ δυνάτ' ἔσται κατ' αὐτῶν· τοῖς γὰρ γινώσκουσιν αὐτὰ τὰ αἰτία δυνάμει, οἱ δὲ
 εἶναι οἱ μὲν τῶν ἔσται δυνάτ' ὄντα δυνάτ' ὅτι μὴ αὐτὰ κεκώλυται ἀγνοεῖν τὸ ὑφ' ἡμῶν κωλύοντες·
 σῶζοντες δὲ τὸ τῶν δυνάτ' φύσιν ἔστω ὡς ἔρηκα μὲν, διὰ τὸ φασὶν μηδὲν τὰ γινόμενα καὶ εἰ μαρτυροῦν·
 καὶ τοι ἀπαρβαλέτως γινόμενα, ὅς ἀνάγκης γένεσθαι· ὅτι ἐστὶν αὐτοῖς δυνάτ' γένεσθαι καὶ τὸ ἀπικέμεν δυνά-
 τὸν ἔστω ὡς προῆρται· ἀλλὰ ταῦτα μὲν παύζοντων ὡς πρὸς ἐπὶ ὄντα· ἀλλὰ τὰ περιεργῇ ὁμοίως
 ἐν τούτῳ καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ ἀξίωμα ὅς ἔσται αἰετον ναυμαχία ἀληθὲς μὲν εἶναι δυνάτ'· ἐμὲν τοι καὶ ἀ-
 ναγκαῖον· ἀναγκαῖον μὲν γὰρ τὸ ἀπὸ ἀληθὲς· τὸ τὸ ἀπὸ ἀληθὲς μὲν παρὰ τὸ ὅτι ναυμαχία γένεσθαι, ἀ-
 ληθὲς· καὶ δὲ μὴ τῶν ἀναγκαῖων· ὁδὸν τὸ ὑπὸ τῶν σημαίνοντων τὸ ὅς ἀνάγκης ἐστὶν· ναυμαχία· καὶ
 δὲ ἔσται μὲν οὐκ ὅς ἀνάγκης ἀληθὲς· ἀληθὲς ὄντος τὸ ἐστὶν δὲ ναυμαχία· οὐκ ὅς ἀνάγκης, εὐδεχο-
 μέως δηλοῦν· καὶ δὲ εὐδεχομένως οὐκ ἀναρῶται τὸ εὐδεχόμενόν ὡς πᾶσι γένεσθαι ὑπὸ τῶν πάντων γίνεσθαι
 καὶ εἰ μαρτυροῦν· πάντων γὰρ καὶ τὸ ὁμοῦ παύζοντων ἐστὶν, ὁμοῦ δὲ ἀγνοῶντων περὶ ὧν λέγουσιν· οὐτε
 γὰρ πᾶν τὸ ὅς ἀνάγκης γινόμενον ἀναγκα

[illegible]

ζητεί δι' ὧν αὐτὸν πούνηται· καὶ ἡ ἀδωάτω πινὴ ζητῶν τὴν χύλην, τῇ μὲν ὡς πικρῶνται· ἀποτίναται δὲ ὁμοίως καὶ τῶν δωάτων μὲν, οὐκ ὄντων δὲ ἐπ' αὐτῶν· ἢ δὲ ἐν τῇ περὶ τῆς προκειμένου ζητήσει, ἕως αὐτὸν τυχὴ πινὴ οὐ τὴν ὀξουσίαν αὐτὸς ἔχον πεπίσδυται, μεθ' ὃ παντούμενος τῆς βουλούμεναι ὡς αἰαγαλῶν τὴν ζήλοισιν ἐφ' αὐτὸν ὃ ὅστις ἀρχὴ τῶν πράξεων, ἀρχέται τῆς πρὸς τὸ προκειμένον πράξεως· γίνεται δὲ καὶ ἡ ζήτησις αὐτῶν, ὡς ὀξουσίαν ἔχοντι τῆς πράξεως καὶ τὰ ἀντικείμενα· καὶ ἔκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ τὴν βουλήν ἢ ζήτησιν βουλούμεναι γίνεται· πότερον τὸ τοιοῦτον ἀντικείμενον αὐτῶν προκείμενον μὲν· καὶ πάντες λέγει γίνεσθαι καὶ εἰ μαρτυροῦν· ἐλέγχει γὰρ ἡ ἐν τοῖς προκείμενοις ἀλήθεια τὰς περὶ αὐτῶν ἡ μαρτυρίας ὁμοίας, ὡς πάλιν καὶ ὡς πάντες ἀνθρώποις ὑπὸ τῆς φύσεως πεπλησυνόμενοι, πῶς οὐκ αὐτοὶ πινόμενοι· ὅτι γὰρ ταῦτα ἔχον τὴν ὀξουσίαν ἐν τοῖς προκείμενοις προσηλφόμενοι, ὡς δωάτω διακριθεὶς ἀντικείμενον, καὶ μὴ πᾶν ὁ αἰετὸς μεθ' ἑαυτοῦ ἔχειν προκρεταβεβλημένους αἰτίας, δι' αἷμα ὅσον τε ἡ μᾶλλον τὸ αἰετὸς, ἔκαστον δὲ αἰετὸς καὶ ἡ ὑπὸ τοῖς αἰετῶσι γινομένη πλάσκει μετάνοιαν· ὡς γὰρ ἐν ὧν ἡμῖν καὶ τὸ μὴ ἡρεῖσθαι, καὶ μὴ πεπραχέναι τὸ τοιοῦτον, μετνοοῦμεν τε καὶ μεμφομένους αὐτοῖς τῆς περὶ τὴν βουλήν ὀλιγοψύχειας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἴδωμεν, καὶ καλῶς περὶ τῶν προκείμενων διαλαμβάνοντες, καὶ κείνους ὑπὸ καλοῦμεν οἷς εἰμαρτέον νοσοῦν· αἰετοῦ μὲν δὲ συμβούλοις τοιοῦτον χρῆσθαι, ὡς ἐφ' ἡμῖν ὅν τοι τε παραλαμβάνειν αὐτοὺς συμβούλους ὄντας ἢ μὴ παραλαμβάνειν, τοὺς πρᾶξι αὐτῶν τὴν τῶν ποιούντων παρούσαν ἀλλά καὶ πιναι καὶ μὴ πινῶν αὐτοὺς πρᾶξι· ἀλλὰ ὅτι μὲν τὸ ἐφ' ἡμῖν ὑπὸ τούτων κατηγορεῖται ὧν ἐν ἡμῖν ἡ ὀξουσία τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀντικείμενης γνώσεως ὅν καὶ ὅς αὐτοῦ ἔκαστον ὑπομνήσκει καὶ τὸ προσημειῶναι τοῖς πινούσιν ὅντος αὐτοῦ, τὸ μὲν δεικνύει καὶ τὸ πᾶσι μὲν καὶ τῶν πάντων λέγοντας γίνεσθαι καὶ εἰ μαρτυροῦν· οὐδὲ ἀντικρεταβεβλημένη τὴν ἀρχήν· ἴσκει γὰρ γὰρ φανερὰν τὴν ἀδωάτω· καὶ ὅτι τῆς πύχνης ἀλλὰ τὸ πινόμενον ὑπομένει τῇ τῆς πύχνης ὀνόματι, περὶ τὴν πινόμενον τοὺς ἀκούοντας αὐτῶν οὗς σῶζοντες καὶ αὐτοὶ τὸ ἀπὸ τῆς γίνεσθαι πιναι· οὗτω δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐφ' ἡμῖν ποιούσης· αἰετοῦ γὰρ τὸ ὀξουσίαν ἔχον τὸν ἀνθρώπον τῆς αἰρέσεως τε καὶ πράξεως τῶν ἀντικείμενων, λέγουσι ἐφ' ἡμῖν εἶναι τε γινόμενον καὶ δι' ἡμῶν· ἐπεὶ γὰρ φασὶ τῶν ὄντων τε καὶ γινόμενων αἰ φύσεις, ἔπειτα τε καὶ διὰ διαφορᾶς· οὐ γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἐμφύλων τε καὶ τῶν ἀφύλων, ἀλλὰ οὐδὲ τῶν ἐμφύλων ἀπέναντων αἱ αὐταὶ πάλιν, αἱ γὰρ κατ' εἶδος τῶν ὄντων διαφοραὶ, τὰς τῶν φύσεων αὐτῶν διαφορὰς δεικνύουσιν· γίνεται δὲ καὶ ὑφ' ἐκείνων γινόμενα καὶ τὰ τῶν οὐκ αἰτίας φύσιν· τὰ μὲν ὑπὸ λίθου καὶ τὰ τῶν λίθου· τὰ δὲ ὑπὸ πυρὸς καὶ τὰ τῶν πυρὸς· καὶ τὰ ὑπὸ ζώου καὶ τὰ τῶν ζώου· οὐδὲν μὲν τῶν κατὰ τὴν οὐκ αἰτίας φύσιν ὑφ' ἐκείνων γινόμενων, δωάτω φασὶν ἀλλὰ ἔχον· ἀλλὰ ἔκαστον τῶν γινόμενων ὑπ' αὐτῶν γίνεσθαι καὶ τὴν κατὰ φύσιν, καὶ τὴν ἀντικείμενην οὐ τὴν οὐκ αἰτίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς μὴ δωάτω τὸ μὴ πεφυνκῆς· οὕτως ὄντων τῶν περιεσῶτων ποιούντων, ἀδωάτω αὐτῶν, καὶ περιεσῶται καὶ ἀδωάτω τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ πῶς καὶ μὴ οὕτω κινηθῶναι· μήτε γὰρ τὸν λίθον ἢ ἀπὸ ὑφ' αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι πινός, δωάτω καὶ μὴ φέρεσθαι καὶ τὸ μὴ φέρειν ἐμπόδιον· τῇ βαρύντικῃ μὲν ἔχον αὐτῶν ἐν αὐτῶν, καὶ τὴν δὲ εἶναι τῆς τοιοῦτης κινήσεως καὶ τὴν φύσιν· ὅταν καὶ τὰ ἐξωθεν αἰτία τὰ πρὸς τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν τῇ λίθου σιντελωτῇ παρὰ· ὅς αὖ ἀντικείμενος τὸν λίθον οὐκ ἐφύκε φέρεσθαι· πάντως δὲ αὐτῶν καὶ ὅς ἀντικείμενος παρὰ τὴν αἰτία, δι' αἰετῶν τὸ τοιοῦτον· οὐ μόνον μὴ δωάτω μὴ κινεῖσθαι τούτων μὴ παρόντων· ἀλλὰ καὶ ὅς αὐτῶν καὶ ὅς αὐτῶν καὶ τὸ τοιοῦτον· καὶ γίνεσθαι τὸ τοιοῦτον κίνησιν ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης, διὰ τῆς λίθου· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἵστος· ὡς δὲ ὑπὸ τῶν ἀφύλων ἔχει, οὕτως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ζώων ἔχει φασὶν· εἶναι γὰρ πιναι καὶ τοῖς ζώοις κίνησιν καὶ τὴν φύσιν· καὶ τὴν δὲ εἶναι τὴν κατὰ φύσιν· πᾶν γὰρ ζῶον ὡς ζῶον κινούμενον, κινεῖσθαι καὶ ὁρμυλὴν κίνησιν ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης διὰ ζῶον γινόμεναι· οὕτως δὲ πυντῶν ἐχόντων, καὶ γινόμενων ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης κινήσεως τε καὶ εὐεργειῶν ἐν τῇ φύσει, τῶν μὲν διὰ τῆς αὐτοῦ τύχης· τῶν δὲ δι' αἰετος· τῶν δὲ διὰ πυρὸς· τῶν δὲ δι' ἄλλου πινός· γινόμενων δὲ πινῶν καὶ διὰ ζῶον· τοιοῦτον δὲ αἰ καὶ ὁρμυλὴν κινήσεως· τὰς διὰ τῶν ζῶων ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης γινόμεναι, καὶ τοῖς ζώοις εἶναι λέγουσιν· ὁμοίως δὲ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῖς ἄλλοις γινόμεναι ἀπασιν· τῇ δὲ καὶ τοῖς ὅς ἀντικείμενος τὰ ἐξωθεν αἰτία παρῆναι τὸ τοιοῦτον· ὡς τε αὐτῶν τῶν καὶ κατὰ ὁρμυλὴν κίνησιν ὅς ἀντικείμενος πιναι εὐεργεῖν· ὅτι δὲ αὐτοῦ μὲν δι' ὁρμῆς τε καὶ συγκαταθέσεως, ἐκείνων δὲ αἰ μὲν διὰ βαρύντικα γίνονται· αἱ δὲ διὰ θερμώτικα, αἱ δὲ κατὰ ἄλλω πινῶν, καὶ τὴν μὲν αὐτῶν τοῖς ζώοις λέγοντες, οὐκ ἐπὶ δὲ ἐκείνων ἐκείνων τὴν μὲν αὐτῶν τῶν λίθου τὴν δὲ αὐτῶν τῶν πυρὸς· καὶ τοιοῦτον μὲν αὐτῶν ἢ περὶ τῆς ἐφ' ἡμῖν ὁμοίας ὡς δι' ὀλίγων ἔπεται· Ἐνταῦθα δὲ ὁρμῶν ἢ κατὰ φύσιν λέγοντες, σῶζουσιν τὰς κοινὰς αὐτῶν τῆς ἐφ' ἡμῖν πάντων ἀνθρώπων προλήψεως· οἱ γὰρ ἀπασιν τῶν αὐτῶν, πῶς οἶον τὸ πᾶν τῶν ὄντων καὶ εἰμαρμένην· ἐν ἐφ' ἡμῖν σῶζονται, οὐκ ὄνομασιν ὅσον τῆς ἐφ' ἡμῖν πινόμενης, τὸ τὸ ἀπασιν τῶν· ἀλλὰ καὶ ὅς ἀντικείμενον ὅσον τὸ αὐτῶν οἶον· οἱ γὰρ τὸ μόνον εἶναι τὸ ἐφ' ἡμῖν πινόμενον, οὐδὲν οὐδὲν τὸ πᾶν τῶν καὶ κατὰ φύσιν τῆς καὶ περὶ ἔχεται τὰς αἰτίας, ἐπεὶ τὸ ἐξωθεν παντὶ πινῶν ἀπὸ τῶν ὄντων· καὶ πᾶσι τῶν καὶ αὐτ

τῆς ὁμοιότητος παρὰ κρινοῦσαι τὸν ἀκούοντα, ἡ γὰρ οὐτοι φθόγῃ τὰ ἀποποδοῦν ἐπέτοι τοῖς μὲν δὲ
 ἐφ' ἡμῖν εἶναι λέγουσι. ταῦτα δὲ λέγοντας ἄλλους, πρῶτον μὲν αἰ ἀπατήσας τις ὁλόγῳ, τὴ δὲ ποτὶ
 ἄλλου δι' ἄλλων γινομένων ὑπὸ τῆς εἰς μαρμύνης, καὶ διὰ τῆς οἰκείας φύσεως τῶν ὄντων ἐκείνου τῆς εἰς
 μαρμύνης ἐνεργούσης. καὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐδένος τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἶναι κατηγοροῦσι. καὶ δὲ τῶν ζώων
 μόνον. δι' αὐτὸν λέγουσι καὶ τῶν ζώων τὰ διὰ τῶν ζώων γινόμενα, ταῦτ' ἐν εἴς καὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνου
 λέγειν. καὶ δὲ οὐκ ἄλλως γένοιτο τὰ διὰ τῶν ζώων γινόμενα, μὴ ὁρμήσαντος τῶν ζώων, ἀλλὰ διὰ τὸ
 συγκαταπείθεσθαι μὲν τὸ ζῶον καὶ ὁρμήσαι γίνεσθαι. μὴ συγκαταπείθεσθαι δὲ οὐ γίνεσθαι. ταῦτα καὶ
 τῶν ζώων φασι εἶναι. ὅς αὐτῶν μὲν ἐσόμενα ὑπὲρ αὐτοῦ. ἢ ὅτι οἶον τε ἄλλως. τῶν δὲ μὴ διώκοντες δι' ἄλλο
 λου πινός, ἢ διὰ τοῦτου γενέσθαι. μὴ δὲ ἄλλω ἢ οὕτω διὰ τοῦτου τῶν εἶναι ἄλλα καὶ τῶν ζώων οἰσθέντες.
 ἀλλὰ τὸ τὸ καὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνου λέγειν εἶναι. οὐτὲ ὅτι διὰ τῶν πυρὸς γινόμενον ὑπὲρ ἄλλου
 πινός αὐτὸ γένοιτο, οὐτ' ἄλλως διὰ τῶν πυρὸς, ἢ διὰ τῶν θερμῶν. ὡς τ' ἐπεί μὴ δὲ ἄλλως γένοιτο τὰ διὰ τῶν
 πυρὸς γινόμενα, ἢ θερμῶν τῶν πυρὸς, καὶ θερμῶν μὲν αὐτοῦ εἶναι. μὴ θερμῶν δὲ οὐκ
 εἶναι, εἴη αὐτὸ καὶ τῶν πυρὸς. τὰ δὲ ἄλλα καὶ ὑφ' ἐκείνου τῶν ἄλλων εἶναι λέγειν. τὴ ὅτι μακρολο
 γεῖν, γεγόνος τῶν λεγομένων γνωστέων. ὁνομάτων μὲν οὐδ' οὐδὲ φθόγῳ. τὸ δὲ ἡγεῖσθαι πλεονεχίαι
 ζώοις διδόναι, ἐν ταῖς γινομένοις δι' αὐτῶν παρὰ τὰ ἄλλα δι' ὧν τις καὶ αὐτῶν γίνεσθαι, μὴδὲν πλεονεχίαι
 αὐτοῖς ὁνομάτων παρὰ τῶν αὐτοῖς, τῶν αὐτῶν αὐτοῖς, ὡς αὐτῶν ἀπατήσας, διὰ τὴν τὴν ὁνομάτων
 κρινόμενα. ἢ ὡς τῶν ἄλλων ἀπατήν προαπορροῦσιν. καὶ τούτω δὲ, ἐκείνου αὐτῶν αὐτῶν ἐνεργούσας, τὴ
 παρὰ τῶν ἐν τῇ ὁρμῇ τῇ καὶ συγκαταπείθεσθαι τὸ ἐφ' ἡμῖν φασι εἶναι. διὸ καὶ ὁμοίως ἐν πᾶσι τοῖς ζώοις
 παρὰ τῶν αὐτοῦ. οὐ γὰρ τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐν τῶν φαντασίαις προαπορροῦσας εἶναι τὸ ὅς ἐκείνων τῶν φαντασίαις καὶ
 ὁρμήσας καὶ τὸ φανέν. ἀλλὰ τὸ τὸ μὲν αὐτῶν εἶναι τῶν ἐκείνων κατηγοροῦσας τῶν δὲ φαντασίαις. οὐ μὴ
 πέντον τὸ τε ἐκείνων καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν. ἐκείνων μὲν γὰρ, τὸ ὅς αὐτῶν γινόμενον συγκαταπείθεσθαι. ἐφ' ἡμῖν
 μὲν δὲ τὸ γινόμενον μετὰ τῆς καὶ ἵκον τε καὶ κείνῃ συγκαταπείθεσθαι. διὸ καὶ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τῶν καὶ ἐκείνων
 σπον. οὐ μὲν πέντον τὸ ἐκείνων ἐφ' ἡμῖν. ἐκείνων μὲν γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ὅσα καὶ τῶν ὁρμῶν καὶ τῶν συγ
 καταπείθεσθαι τὴν ἐν αὐτοῖς ποιεῖ. τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν πείθεσθαι τῶν γινόμενων ὑπὲρ τῶν, ἵδιον αὐτῶν. τῶν γὰρ
 ὅτι αὐτῶν τὸ εἶναι λογικῶν, τὸ ἔχειν ἐν αὐτῶν ἵκον τῶν προαπορροῦσας φαντασίαις καὶ ὅλως τῶν προ
 κτεῶν τε καὶ μὴ, καὶ τῶν καὶ ὁρμήσας. διὸ καὶ μὲν ἄλλα ζῶα αὐτῶν φαντασίαις μόναις. καὶ τὸ αὐτῶν
 πέντον τῶν συγκαταπείθεσθαι τὴν καὶ τῶν καὶ τῶν προαπορροῦσας ὁρμῶν αὐτῶν. ὁ δὲ αὐτῶν ἔχει τῶν προ
 πείθεσθαι ἐξωθεν αὐτῶν φαντασίαις, πέντον τῶν προαπορροῦσας, καὶ τῶν τῶν ἵκον. φαντασίαις ἐκείνων αὐτῶν
 ὅς αὐτῶν, μὴ μόνον εἰ φαίνεται τοιαύτη ὅτι φαίνεται. ἀλλὰ καὶ ἔστι. καὶ ὁρμήσας τῶν καὶ τῶν ἵκον
 ἄλλοιον αὐτῶν τῶν φαίνεται τοιαύτη ὅτι φαίνεται, οὐδὲ τὸ τὸ αὐτῶν τῶν φαίνεται τοιαύτη ὅτι φαίνεται. ἀλλὰ ὅτι καὶ καὶ
 ἔστι τοιαύτη ἐν εἴς τοις αὐτοῖς. οὐτῶν γὰρ καὶ ἵκον πέντον φαντασίαις ποιεῖται, καὶ τοῖς
 ἔχειν ὁρμήσας αὐτῶν, ὅτι καὶ τῶν φαντασίαις συνάσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ συμπερόντα φαντα
 σία πέντα περὶ τῶν. τῶν λόγῳ τῶν ὅλως. εἰ δὲ τὸ ἐφ' ἡμῖν ὅτι καὶ τῶν λογικῶν συγκαταπείθεσθαι. ἢ τῶν διὰ
 τῶν βουλούσας γίνεσθαι. οἱ δὲ ἐν τῶν συγκαταπείθεσθαι καὶ ὁρμῶν φασι εἶναι ὅτι καὶ ὁλόγῳ γίνεσθαι
 διὰ τὸ δι' ὧν λέγουσι φαντασίαις τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν φαντασίαις. οὐτὲ ὅτι ποτ' ἐπὶ αὐτῶν, οὐτὲ καὶ
 πέντον γίνεσθαι λέγουσι. τὸ γὰρ εἶναι λογικῶν ὅτι αὐτῶν εἶναι, ἢ τὸ ἀρχὴν προαπορροῦσας εἶναι. ὡς γὰρ ἄλλως ἄλλο
 λω τὸ εἶναι, τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν ὁρμῶν. τῶν δὲ πέντον ἐν τῶν φαντασίαις καὶ φαντασίαις, ἀλλὰ δὲ ἐν
 ἄλλω, οὕτω δὲ τῶν αὐτῶν τῶν λογικῶν. ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἔχειν, τῶν καὶ ἔχεισθαι καὶ μὴ. καὶ
 τὸ αὐτῶν ἀμφω. ὡς τὸ τῶν αὐτῶν αὐτῶν τὸν αὐτῶν. εἰ καὶ δὲ παρὰ τῶν τῶν ἵκον ἐν τῶν
 ὁρμῶν τὸ ἐφ' ἡμῖν τῶν εἶναι. ὅτι καὶ τῶν βουλούσας λέγουσι αὐτοῖς τὸ ἐφ' ἡμῖν εἶναι, προχωρεῖ τὸ
 σὺν τῶν καὶ μὲν καὶ τῶν ὁρμῶν ἔχειν λέγειν, τὸ καὶ τοῖς ζώοις εἶναι τὰ γινόμενα καὶ ὁρμῶν. ὅτι καὶ
 οἱ αὐτῶν καὶ ὁρμῶν τὰ δι' αὐτῶν γινόμενα ποιεῖν. εἰ δὲ ἐν τῶν βουλούσας τὸ ἐφ' ἡμῖν, οὐτὲ οὐκ ἐν αὐτῶν
 τοῖς εἶπε τὸ μὴ διώκεσθαι τὰ δι' αὐτῶν γινόμενα ἄλλως γενέσθαι. τῶν τῶν αὐτῶν ὄντα βουλού
 σαι, μὴ πάντα τὰ γινόμενα δι' αὐτῶν, βουλούσας ποιεῖ. οὐ γὰρ πάντα αὐτῶν βουλούσας ποιεῖ
 μεν. ἀλλὰ ποιεῖ μὲν οὐ συγχωροῦν τῶν καὶ τῶν παρὰ τῶν δέοντων τῶν βουλούσας ὅτι καὶ
 νον, καὶ μὴ βουλούσας πέντα ποιοῦμεν. τοιαύτης δὲ καὶ δι' ἀρχῶν ἢ πέντα ἄλλω αὐτῶν. εἰ δὲ τὰ μὲν
 βουλούσας ἢ μὲν, τὰ δὲ καὶ μὴ βουλούσας γίνεσθαι, οὐκ ἐν χώρῳ ἔχειν τὸ λέγειν τὸ τὰ διὰ τῶν
 βουλούσας γινόμενα καὶ τῶν αὐτῶν εἶναι. τῶν μὴ διώκεσθαι ἄλλως τὴν δι' αὐτῶν γίνεσ

[illegible]

[illegible]

μνήφ,

μέν, οὐκ ἔστι πησάει πνι, οὐκ ἔστι πανάσαι πινά. οὐ συμβουλεύσάει πνι, οὐ προῖε φασάει πινά. οὐκ ὀφεί
 ξαι δέαι θεοῖς. οὐ χρεῖν ἀλλοῖς γνῶναι περὶ πινῶν. οὐκ ἄλλο τι ποιῶν ὅδιν τε τῶν ὀφθαλμοῦν δολόγος
 γίνεσθαι ἐπὶ τῶν καὶ τῶ ποιῶν ἔχουσιν ὧν ποιοῦσι τὴν ὀφθαλμοῦν πεπιστευμένων. ἀλλὰ μὲν ἔξω τῶν
 πινῶν, ἀβίωτος ὁ τῶν ἀνῶν βίος. καὶ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀνθρώπων ἐπὶ μὲν ἔκαστο δὲ ἡμῖν αἰετίζοντας πα
 ραλειπέσθαι. ἐπὶ τῶν πόθων μὲν μαλακὸν ἀληθὲν εἶναι. τοῦτο δὲ οὕτως ἐφ' ἡμῖν, ὥς ἡμεῖς τε αἰετίζομεν
 καὶ ἡ τῶν παραμύθων φύσις ἔχειν μαρτυρεῖ, τοῦ πάντα ὅς ἀνέγκης τε γίνεσθαι καὶ καὶ εἰ μαρμύ
 νω. ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης καὶ τερον, ἢ πῖσιν ἢ ἀφίλον ἀλλο. ποτέρα δὲ εἴη πείθεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἀσφα
 λέςτερον τε καὶ ἀκινδυνότερον. καὶ τοῖον φούδους αἰρετώτερον. ποτέρον τὸ πάντων γινομένων καὶ εἰ
 μαρμύνω, ἢ μὴ οὕτως ἔχειν ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡμῶς τῶν τι πρᾶξαι ἢ μὴ πρᾶξαι κύριους
 ἢ ὄντος πινός καὶ ἐφ' ἡμῖν οὕτως ὥς προσηρκαμεν, πεπεισμένοι τοῦτο μὲν φούδους εἶναι. πάντα δὲ
 καὶ τὰ ἐφ' ἡμῶν προσηρκαμεν καὶ τὰ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμοῦν γίνεσθαι καὶ πναγκασμένως. ἢ γινώσκον
 ὅτι, οἱ μὲν ἀπάντων γινομένων καὶ εἰ μαρμύνω αὐτοὺς πείθοντες, ὥς ὀφθαλμοῦν ἔχοντας πινῶν, τοῦ
 τε προσηρκαμεν ἀλλὰ καὶ μὴ, οὐδὲν αὖ πρὸς τὴν δὲ τῶν πῖσιν ἐν τοῖς προσηρκαμένοις, εἰ μαρμύνω. τῶν μὲν τὴν
 ἀρχὴν τῶν γινομένων πινός ἐφ' αὐτῶν εἶναι κύριοι. ὥς δὲ κινδυνῶς τῆς καὶ τὰ τῶν διαμαρτυ
 ρίας πρόσει μέγχι ρημάτων. εἰ δὲ γε ὄντος πινός καὶ ἐφ' ἡμῖν καὶ μὴ πάντων γινομένων ὅς ἀ
 νέγκης πείθεσθαι μὲν μὲνδὸς ὄντας κύριους πολλὰ παραλείπομεν τῶν δέοντως αὖ παραμέν
 τῶν ἐφ' ἡμῶν. καὶ διὰ τὸ βουλεύσασθαι περὶ ἀλλῶν, καὶ διὰ τοῦ τῶν ἐπὶ τοῖς προσηρκαμένοις καὶ μὲν
 τοῖς προσηρκαμένοις ὑπὸ πινῶν. ἀρχὴ γὰρ γινόμενοι, πρὸς τὸ δὲ αὐτῶν τι ποιῶν. διὰ τῶν πῖσιν, τοῦ καὶ μὲν
 δὲν ἡμῶν παραμύθων καὶ τῶν πινῶν καὶ τῶν ἀφίλων γινόμεσθαι. οὕτω δὲ τῶν πινῶν ἐχόντων, πρὸς
 ἀφίλον ὥς αἰρετώτερον τοῖς ἀφίλων πινῶν ὅδιν ἀλλοῖς τε αἰρετέσθαι. καὶ τοὺς ἀλλο
 λους ἀνῶν. οὐ χρεῖν δὲ τῶν πινῶν προσηρκαμένων, καὶ ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰ μαρμύνης ὑπὸ τῶν λεγόμε
 νων προσηρκαμένους ἰδῆναι εἰ πινὰ τοιαύτην ἔχει βίαν ὥς ὀφθαλμοῦν εἶναι, διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀληθὲς οἰκεί
 οῦσθαι, καὶ τῶν εἰσπράων οὕτως ὑπὸ πινῶν. ἔσται δὲ, ἢ μὲν καὶ ὁ περὶ τῶν πινῶν ὀφθαλμοῦν τοῦτο, ἐφόσον
 εἰς χρημῶν πρὸς τὴν προσηρκαμένη φασὶν δὲ τὸν ὀφθαλμοῦν τὸν δὲ εἶναι ὄντα, καὶ πάντα τὰ ὄντα ἐν ἀλλῶ
 εἰς χρεῖν, καὶ ὑπὸ φούδους δεικνύμενον ζατικῆς τὴν καὶ λογικῆς, καὶ νοεῶς, ἔχων τὴν τῶν ὄντων διό
 κησιν αἰδῶν καὶ τὰ εἰρήνην πινὰ καὶ τῶν πρῶτον. τῶν πρῶτον τοῖς μετὰ ταῦτα γινομένοις αὐτῶν
 γινομένων. καὶ τοῦτο τῶν ὀφθῶν συνδεμένων ἀπάντων ἀλλήλοις. καὶ μὴτε οὕτω πινός, ἐν ἀλλῶ
 γινόμενός, ὥς μὴ πάντως ἐπικουλοῦνται αὐτῶν καὶ συνῆσθαι ὥς αὐτῶν ἔτερον πιν. μὴτ' αὖ τῶν ἐπὶ γινόμε
 νων πινός ἀπολελυμένοι δεικνύμενοι τῶν προσηρκαμένων, ὥς μὴ πινῶν ὅς αὐτῶν ἀφίλων ὥς πιν
 δέοντες. ἀλλὰ πῶν τε τῶν γινόμενῶν ἔτερον πιν ἐπικουλοῦνται ἡρκαμένους ἀλλοῦ ὅς ἀνέγκης ὥς αἰ
 τῶν. καὶ πῶν τὸ γινόμενον ἔχειν τὴν πρὸς αὐτοῦ, ὥς αὐτῶν συνῆσθαι. μὲν γὰρ αἰετίζοντας μὴτε εἶναι
 μὴτε γίνεσθαι τῶν ἐν τῶν ὀφθαλμοῦν. διὰ τὸ μὲν εἶναι τῶν ἐν αὐτῶν ἀπολελυμένων τε καὶ κεχωρισμέ
 νων τῶν προσηρκαμένων ἀπάντων. διασπᾶσθαι γὰρ καὶ διαμερῆσθαι, καὶ μὴκί τὸν ὀφθαλμοῦν εἶναι
 αἰετίζοντας, καὶ τὰ μὲν τῶν τε καὶ οἰκονομῶν δεικνύμενον. εἰ αἰετίζοντας πιν ἐπικουλοῦνται. καὶ αἰετίζ
 οῦσθαι, εἰ μὴ πάντα τὰ ὄντα τε καὶ γινόμενα ἔχει πινὰ αἰετίζοντας προσηρκαμένους. οἱς ὅς ἀνέγκης ἐπικου
 λοῦν τε εἶναι φασὶ καὶ ὁ μὲν αἰετίζοντας τὸ αἰετίζοντας τῶν γινόμενῶν πιν ἐν μὴ ὄντος. τοιαύτην δὲ οὕτω
 τὴν τοῦ πινῶν δεικνύμενον ὅς ἀπείρον. εἰς ἀπείρον εἰσπράων τε καὶ ἀφίλων πινῶν γίνεσθαι. οὕτως δὲ
 πινός διαφορῶς ἐν τοῖς αἰετίζοντας καὶ ἐκπινῶντες, μὲν ὅς γὰρ αἰετίζοντας καὶ πινῶν. τὰ μὲν προσηρκα
 καὶ, τὰ δὲ συνῆσθαι. τὰ δὲ ἐκπινῶν. τὰ δὲ συνῆσθαι, τὰ δὲ ἀλλο. οὐδὲν γὰρ δὲ τὸν ὀφθαλμοῦν
 πάντα τὰ λεγόμενα, παραπινῶντες τὸ βούλημα αὐτῶν δεικνύει τοῦ περὶ τῆς εἰ μαρμύνης ὀφθαλμοῦν
 ὄντων δὲ πινῶν αὐτῶν αἰετίζοντας, ἐπὶ πάντων αὐτῶν ἀληθὲς φασὶν εἶναι καὶ ἀφίλων εἶναι, τῶν αὐ
 τῶν ἀπάντων περὶ πινῶν περὶ τε τὸ αἰετίζοντας ἢ ὅδιν αἰετίζοντας. ὅτε μὲν ὅτε δὲ μὴ οὕτω συμβαίνει. ὅτε
 δὲ οὕτως. ἔσται δὲ γὰρ εἰ οὕτω γίνοιτο, αἰετίζοντας πινὰ κινῶν. τὴν δὲ εἰ μαρμύνω ἀλλῶ καὶ τὴν φύσιν
 καὶ τὸν ὀφθαλμοῦν, καὶ τὸν δεικνύει τοῦ πινῶν, θεὸν εἶναι φασὶν, οὕτω δὲ τοῖς οὕτω τε καὶ γινομένοις ἀπασιν.
 καὶ οὕτω χρωμένους ἀπάντων τῶν ὄντων τῶν οἰκείων φύσιν πρὸς τῶν πινῶν οἰκονομῶν. καὶ τοιαύτη μὲν
 διὰ βραχέως, οὐ λόγῳ πινῶν, οὐδὲ ἐλέγχον ἔξωθεν δέοντες. ἀλλὰ ἀλλοῦ γινώσκοντες. γὰρ ἐλέγχος λό
 γον φανερώτερος τοῦ μὴ ἐφαρμύζοντος πινῶν περὶ ὧν λέγεται. καὶ τοῦ πινῶν ἐρκαμένους. ὥς πιν
 ὄντων αὐτῶν πινῶν γινόμενός μετὰ ταῦτα. καὶ πινῶν τὸν ὀφθαλμοῦν ἐρκαμένους ἀλλήλων τῶν παραμύθ
 ων, τῶν δεικνύει αἰετίζοντας τοῖς πρῶτοις συνῆσθαι τὰ δεικνύει ὥς πινῶν οὕτω τῆς εἰ μαρμύνης ὑπὸ τῶν
 δεικνύει, πῶς ἀπείρα τῶν παραμύθων. εἰ γὰρ τῶν πινῶν οἱ πατέρες αἰετίζοντας καὶ δεικνύει καὶ τὸ οἰκεί
 οῦσθαι ἀπασιν, ὥς ἀνθρώπου μὲν ἀνθρώπου αἰετίζοντας εἶναι, ἵππου δὲ ἵππου, π

Alex. Aphr.

f. iii

μνησὶ τῷ κατὰ τὴν ὑπέρχουσαν διωαμένη αὐτοῖς αἰτία· τίνος δὲ ἐροῦσιν αἶτια τὰ ἐν πρὸς μέρεσι τῆς σῶ-
 ματος φούμνου περὶ τῶ μακτα· τίνος δὲ τὰ τέρατα τε καὶ γινόμενα παρὰ φύσιν· ἃ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ
 διαμενομένη αἶα τε, δι' ὃ μὲν φλοῖος ἐν τοῖς φυτοῖς εὐεχεῖ τῆς περιεκαρπίου, καὶ δὲ περιεκαρπίου τ' ἡ καρπὸς
 ἔχειν, καὶ ἀρδούβη μὲν ἵνα φρέφει· φρέφει δ' ἵνα καρποφορῇ, ἀλλ' ἐστὶ γὰρ πολλὰ ἐν αὐτοῖς οὐ ρεῖν, καὶ μὴ τῶ
 τον γινόμενα τὸν ῥόπον· τίνος γὰρ αὖτις εἴποι τὰ οὐκ ἐπὶ τὰ καὶ τὰ ἐν τῷ καρπῶν αἶτια· τ' μὲν ταῦτα·
 τίνος δὲ τὴν πύων φύλων διδιδόμενται· ὅς ὧν φανερόν τοῖς ὁρῶν τέλῃσιν βουλομένοις τὴν καὶ διωαμένη
 οἰαί· ὅτι ὡς πρὶ οὐ πάντες διωατὸν εὐεργεῖν, οὕτως οὐδὲ πᾶν ὁ αὖ γίνεται αἶπιον, καὶ ἐστὶν αἶπιον ἡ δὴ, ἢ γέ-
 ροντι ἢ γενήσεται· ἀλλ' ὅδε πᾶν τὸ γερονδὸς οὐθὺς τῷ εἶναι ἡ δὴ καὶ αἶπιον ὅστις ἐσόμενός τις, καὶ δὲ οὐ μὲν
 χωρῶντας μὴν λέγειν καὶ ταῦτα, καὶ ταφύλῃν δὲ αὐτὸν τὸ ἀδελφον εἶναι πινος αἶτια, ὡς πρὶ ἀμέλει καὶ αὐτὸ
 τῆς προοίας τῆς κατὰ αὐτὸς ἀναγκάζονται ποιεῖν πολλὰς, οὐ περὶ αἶμα ἐν τοῖς ἀπὸ τοῖς μηχανομακρῶν
 πούτω γὰρ χρωμαῖοις, εὐεργεῖται πάντων τῶν ἀποποτῶν λέγειν, ὡς καὶ ὄντων καὶ δὴλοῖς ἐχόντων
 πινος αἶτιας· ἡ μὲν δὲ ἀδελφὸς ἐπὶ ἀρ' οὐ πούτων ὅπως ἐχόντων αἰατίας τί γενήσεται καὶ τῶν ἡμῶν
 ὁ ἵσως προερεῖ ἢ διωατοῦ σώζοντος τὸ μὴδὲν αἰατίας τ' γινόμενων γίνεσθαι· καὶ τῶν τὸν ῥόπον ἐχόν-
 των ὡς ἡμῶν λέγονται τ' περὶ αἶμα· καὶ γὰρ παυσάμενοι τῆς ἀναλύσεως τ' αἶπιαν, καὶ τῆς τοῖς πρώτοις
 γινόμενοις λέγειν ὅς ἀνάρχης ἐπὶ αἶπιος φησὶν ὁ φέλλαν γίνεσθαι· ὡς ἐν τῇ διακ' αὐτῶν τὸ αἶπιον πε-
 ρεῖ χροσιν ἀπὸ τ' γινόμενων τὴν καὶ ὑστέρων τὴν ἀπὸ ὄντων αἶπιαν ποιάμεθα· ἐπὶ τῇ γ' γινόμενός
 ζῆται μὲν τὸν αἶμα, οὐτὴν αἰατίας τ' τ' γινόμενός γενήσθαι, ὅτι αἶμα τῶν ὅς ἀνάρχης γενήσθαι καὶ δὲ ἀν-
 αρχῶν τοῦ αἶμα τὴν πᾶν τὸν γινόμενον εἶσαι· καὶ ὅς ἀνάρχης γὰρ ὁ σαρφονίος τῶν εἶναι, καὶ ἡ πατὴρ ὅστις
 καὶ αἶπιος πινι τ' μετ' αὐτὸν· ἡ μὲν τοι σωκράτης εἴη ὅς ἀνάρχης αὐτῶν τῆς γενέσεως σαρφονίος, ὅς ἀ-
 νάρχης αἶπιος· ὡς γὰρ θεμελίον μὴν ὄντος οὐκ ἀναρχῶν οἰκίας γένεσθαι· οἰκίας δὲ οὐκ οὐκ προερεῖται
 βλῆσθαι τὸν θεμελίον ἀνάρχης, ὅπως ἔχον ὑποκαταλέγειν καὶ ἐν τοῖς γινόμενοις φύσει τὰ αἶτια ὅς ἀν-
 αρχῶν· καὶ αὐτοῖς πρώτοις, ὅς ἀνάρχης ἐπὶ μὲν τὸ αἶπιος εἶναι πινῶν· ἀλλὰ τοῖς ὑστέραις γινόμενοις τὸ ὅς ἀ-
 νάρχης ἔχον τί τ' περὶ αὐτῶν αἶπιον ἐπὶ δὲ πιναι τ' γινόμενων καὶ τοιαῦτα, ὡς ἔχον μὴ αἶπιον πιν· οὐ μὴν
 οἰκῶν οὐδὲ προηορῶμεν· ἀλλ' ὡς ἡμῶν ἔθος λέγειν καὶ συμβεβηκός· ὁ γὰρ ὁυρεθεῖς θοσινυρὸς ὑπὸ τ' δια-
 καὶ φυτοῦσιν σκάπτοντος, ἔχει μὲν τὸ σκάπτον αἶπιον· ἀλλ' οὐκ οἰκῶν· οὐδὲ γινόμενον δι' αὐτὴν· τὰ μὲν γὰρ
 κνέως αἶτια, ἢ ὅς ἀνάρχης μόνον ὡς τούτοις δοκεῖ, καὶ ὡς αὐτὸ τὸ πολὺ ἐπόμενον ἔχει τὸ αἶπιον, τὰ δὲ
 καὶ συμβεβηκός οὕτως αἶτια σκαπίας γίνεσθαι τῶν τοιῶντων αἶτια· ὡς τε τοῖς τῶν τὸν ῥόπον λέγοντι,
 ἀμα μὲν ἐπετεῖ τὸ μὴδὲν αἰατίας γίνεσθαι λέγειν· ἀμα δὲ τὸ σώζειν, τότε ἀπὸ τῆς καὶ αὐτομακρῶς γί-
 νεσθαι πινος· καὶ εἶναι καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἐν τοῖς περὶ αἶμασιν, ἀλλ' οὐ φωνῶ μόνον· πῶς
 γὰρ οὐ φανερώς τὸ λέγειν φούμνου, πᾶν τὸ ἐπόμενον πινι ὅς ἐκείνα τ' αἶπιαν τ' εἶναι ἔχον, καὶ πᾶν τὸ προη-
 ορῶμενός πινος, αἶπιον ὑπέρχον ἐκείνων ὁρῶμεν γὰρ ὅτι τὰ ἐφεξῆς ἀδελφῶν ὄντα τῷ χρόνῳ, οὐ πάντες
 διατὸ ἐμπροσθεν καὶ πρὸ αὐτῶν γερονδὸς γίνεσθαι· οὐτε γὰρ τὸ βασιλεῖσαι διατὸ ἀνασθῆναι, οὐτὴν νῦν διατὸ
 ἡμέρας, οὐτὸ τ' ἰσμήναν ἀνῶν, διατὸ τὸ ὀλυμπίων· ἀλλ' οὐδὲν διατὸν χειμῶνα τὸ ἔρος· ὁ δὲν καὶ θαυ-
 μάσκειν αὖτις αὐτῶν, τὴν τ' ἰσμήναν ἀπὸ ὄντων τὸν ποικιμῶν ἐν τῷ ῥόπον· ὡς αἶμα τὸ πρῶτον γερον-
 δὸς αἶμασθαι τῆς μὲν τῶν καὶ ποιεῖν αὐτὸν δέσιν πιναι καὶ συνεχῆσαν τῶν αἰπιῶν καὶ ταῦτα τῶν μὴδὲν αἰα-
 τίως γίνεσθαι φέρονται τ' αἶπιον· ὁρῶμεν γὰρ αὐτὸν πολλῶν αὐτὸ καὶ τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς ὑστέραις γινόμενοις
 ὄν αἶπιον· τῶν γερονδὸς ἀνασθῆναι καὶ τῶν περιπατήσων, καὶ αὐτὸ αἶπιον· οὐ γὰρ τὸ ἀνασθῆναι τῶν περιπατήσων·
 ἀλλ' ἀμφοτέρων ὁ ἀνασθῆναι καὶ περιπατῶν αἶπιος· καὶ ἡ τοῦτου προερεῖς· ὁρῶμεν δὲ ὅτι καὶ νυκτὸς καὶ ἡ
 μέρας τᾶν πιναι ἔχουσι περὶ ἀδελφῶν ἐν καὶ ταῦτον αἶπιον· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς τῶν καρπῶν μεταβολῆς·
 οὐ γὰρ ὁ χειμῶν αἶπιος τῆς ἔρος· ἀλλ' ἐκείνων τὴν καὶ τοῦτον, τῆς θεοῦ σώματος κινήσεως καὶ περιφοράς καὶ
 ἢ καὶ τὸν λοφὸν κύκλον ἐκκλῆσις· καὶ δὲ ὁ ἡλῖος κινούμενος, ἀπὸ πάντων ὁμοίως τ' προσηρημένων αἶπιον· καὶ
 ὅτι μὴ νῦν τῆς ἡμέρας αἶτια, ἢ ὁ χειμῶν τῆς ἔρος, μὴδὲ ἐμπλέκεται ταῦτα ἀδελφῶν ἀλύσεως δίκλῳ
 αὐτῶς ταῦτα γίνεσθαι, ἢ καὶ μὴ οὕτω γίνονται, διασαωθήσεται ἢ τῶν ὁμοίως καὶ καὶ τ' ἐν αὐτῶν γινόμενων τῶν
 καὶ ὄντων οὐκ οὐκ· ἐκείνα γὰρ τὰ θέα καὶ ἡ τοῦτων περιφοράς, τὴν τ' γινόμενων ἐν τῷ ἡρώσῳ συνεχῆσαν φυ-
 λάσκειν· ἀλλ' οὐδὲ τὸ περιπατεῖν αἰατίον· ἐπεὶ μὴ ἐκ τῆς ἀνασθῆναι τὴν αἶπιαν ἔχει· ὡς οὐκ οὕτως αἰ-
 πῶν εἰρμὸς ὑπὲρ αὐτῶν λεγόμενος, δὴλοῖς αὐτῶν μὴδὲν αἰατίας γίνεσθαι φέροιτο τὴν αἶπιαν· ὡς γὰρ αἰ-
 κινήσεως καὶ ὁ χρόνος, ἔχουσι μὲν πιναι αἶπιαν, οὐ μὴν οὐτὴν καὶ κινήσεως τὴν περὶ αὐτῶν, οὐτὴν ὁ χρόνος τὸν περὶ
 αὐτῶν χρόνον, οὕτως ἔχῃ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τ

[illegible]

τῶν αὐθρόων πρὸς τὰ ἄλλα ζωὰ φυσικῶς πλεονεξίαν· δι' αὐτὸν προσπίπτει τὸ ἀναγκασθὲν εὐδένῃ
 ἢ μὴν τῇ φύσει, διὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν τε ὅτιν ἢ τῶν ἀρετῶν κτήσης· καὶ οὐκ ἀχρηστοὺς οὐδὲ μάτην, οὐτε οἱ
 ἔπαινοι, οὐτε οἱ φόβοι, οὐτε πρὸς βελτίων προφοραί· οὐδ' ἡ διὰ τῶν βελτιόνων ἔδωκεν κατὰ τοὺς νόμους
 ἀγαθῶν τῶν μὲν ἔφ' φύσιν πῶς ὑπερχόντων, οὐδὲν οἶόν τε ὑπὸ πινος ἔθους ἀλλοίον γενέσθαι· ὅχι
 οὕτω πολλὰς τὸ βάρος ἔχον ἀναρρίφθησεται, ὥς ἐβιβλῶμαι κατὰ τὴν αὐτὴν φύσιν αὐτὰ φέρεσθαι·
 τὰ δὲ ἦν τῶν αὐθρόων ποιά καὶ ποιά διὰ τῶν διαφερόντων ἔδωκεν γίνεσθαι· καὶ ἡ μὲν τῶν φύσεων
 πρῶται τὰς ἕξεις κησάμενοι, οὕτως ἐνεργοῦμεν κατ' αὐτάς· ὅς ἴδυντες πολλὰς τὴν ὁρατικῇ ἔξιν
 κτῶμεθα· ἀλλ' ἔχοντες ἄλλην οὕτως ὁρῶμεν· ἡ δὲ τῶν οὐ φύσεων, ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τὰς ἕξεις κτῶμεθα·
 οὐ γὰρ ἄλλως τέκτων τις αὐτὴν γένοιτο, μὴ πολλὰς ἐνεργήσας τὰς τῆς τέκτονος ἐνεργείας κατὰ τὰς
 ὑποθέσεις τῆς διδασκαλίας· ὥς τ' ἐπ' αὐτὰς ἀρετὰς οὕτω κτῶμεθα· ἐνεργῶντες γὰρ καὶ τὰ σωφροσ
 νικῶν γινόμεθα σώφρονες, οὐκ αὐτὴν ὑπερχοίμεν φύσιν· οἱ δὲ φάσκοντες δὲ ἀναγκασθῆναι μὲν εἶναι τε
 καὶ γίνεσθαι τοιοῦτοι, καὶ μὴ κατεκλιπόντες ἡμῖν τὴν δόξουσαν, τῆς ταύτης πρᾶξις τὴν καὶ μὴ δι' ὧν
 αὐτοῖσι γίνονται γινόμεθα· καὶ διὰ τὸ μήτε τοῖς κακοῖς γινομένους δέξασθαι μὴ ταύτης πρᾶξις ἀπὸ τῆς
 πέντης γίνονται τοιοῦτοι, μήτε τοῖς ἀγαθοῖς, πῶς οὐχ ὁ μολογῆσεν καὶ μὴ γινόμενος γινόμενος τῶν ζώων ἅθ
 πάντων ὑπὸ τῆς φύσεως τὸν αὐθρόων· δι' ὃν φασι πάντες τὰ ἄλλα γενέσθαι· ὥς συντελέσαντες πρὸς τὴν
 τοῦτον σωτηρίαν· ἢ γὰρ ἡ μὲν ἀρετὴ καὶ ἡ κακία μόναι κατ' αὐτοὺς, ἡ μὲν ἀρετὴν ἡ δὲ κακίαν, καὶ
 οὐδὲν τῶν ἄλλων ζώων οὐδέτερον τούτων ἐστὶν ἡδὲ κτηνῶν, τῶν δὲ αὐθρόων οἱ πλεῖστοι κακοὶ, μέλ
 λον δὲ ἀγαθοὶ μὲν εἰς ἡ δὲ δόξαι ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενοι, μὴδὲ βέλτε· ὥς τ' ἡ περὶ δόξαι ζῶον καὶ πε
 ρὸ φύσιν, ὡς κωλύει τὸν τῆς φύσεως τῆς περὶ αὐτοῦ· οἱ δὲ πάντες κακοὶ καὶ ἡδὲ σὺν ἀλλοῖς τοιοῦτοι,
 ὥς μὴδὲν διαφέρειν ἄλλον ἄλλῳ· μαίνεσθαι δὲ ὁμοίως πάντας ὅσοι μὴ σοφοί, πῶς οὐκ αὐτὴν ἡδὲ
 ζῶον πάντων ὁ αὐθρόων ἐστὶν· ἔχον τὴν τε κακίαν καὶ τὸ μαίνεσθαι, σύμφυτα αὐτῇ καὶ συγκακίαν
 μόναι· ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν τὰς ἐν τοῖς δόξαισι βέλτεσθαι δι' ὧν πρὸς τὴν ἡδὲ
 διαφωσθῆναι, πλεῖστον παρακινεῖ τὴν ἡδὲ ἐκπαινεῖν δὲ ὅτιν βέλτεσθαι μὲν· ἐδιδάσκοντες δὲ οἱ οὕτως
 ἐπ' αὐτῶν τῶν φρονίμων τὸ εἶναι τοιοῦτον, ὅτι τῆς τοιαύτης βέλτεσθαι καὶ τῆς κακίας ἀλλῆς, αὐτοὺς ἅθ
 πῶς· τῇ καὶ τὴν μὴ γενέσθαι τοιοῦτον, ἔχον πρότερον τὴν βέλτεσθαι· τὴν μὲν οὖν ἡ κακία ἔχον ὥς ἐπ'
 αὐτῶν, ὥς τ' οὐδὲ τῶν αὐτῶν ἅθ ὑφ' αὐτοὺς ἀφ' οὗ τὸ εἶναι· καὶ τὸ τῆς βέλτεσθαι καὶ μὴ τὴν βέλτεσθαι ἔχοντι·
 ἐπ' αὐτῶν δὲ τ' ἐνεργειῶν, ὧν τὴν ἔξιν ἔχον ἐνεργεῖ καὶ μὴ ποιοῦσαι τίνα· καὶ γὰρ ὅτι μάλιστα δόλοισιν
 τὸν φρόνιμον καὶ τὸν ἄφρονον καὶ τὴν φρόνησιν ἐνεργείας ἐνεργεῖν, πρῶτον μὲν οὐκ ὡς ἐκείνους αὐτὸν
 τοιοῦτον, ἢ μέχρι τῆς ἐνεργουμένης· ἀλλ' ἐστὶν ἐν πλάτῃ τινι, πάντες τὰ γινόμενα τῶν τὸν φρόνιμον,
 καὶ τὸ παραμικρὸν ἐν τοῖς οὐκ ἀναρεῖς τὸ προκείμενον· ἐπειτα δὲ ὁ κατανεγκασμένος ὁ φρόνιμος·
 ὧν ἀρετὰς τὴν πρᾶξιν· ἀλλ' ὥς καὶ τὴν μὴ πρᾶξις τὴν τοῦτον αὐτοῦ ὧν κύριος· δόλοισιν γὰρ αὐτὸν δόξαι ποτὶ
 τῶν φρονίμων, καὶ ὑπὲρ τῆς δόξαις τὴν ἐνεργεῖαν ἐλδοῦσθαι, καὶ μὴ ποιοῦσαι ποτὶ τὸ λεγόμενον αὐτὸν δόλο
 γως ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ προεῖποι τις αὐτῶν μάντις δὲ ἀνάγκης αὐτὸν τῶν πρᾶξεων, τῶν τοι καὶ οἱ μάντις εἶναι
 λέγονσι τὴν ὑφορώμεται φύλοντες τοὺς περὶ τοὺς ἐλέγχους, ὅθεν τοιοῦτον λέγονσι τοῖς ἐλέγχει δι
 ναμένους· ἀλλ' ὥς τ' ὅτι τοὺς χροῖνους ὁρίζει τὴν προλεγομένων ὑπὲρ αὐτῶν ὥς ἐσομένων ὥς δὲ ἐλεγκτὸν φυ
 λάσσοντες, οὕτω φύλοντι καὶ τὸ λέγειν τὴν μαντεύσθαι, τοῖς διναμένους παρακινεῖ καὶ τὸ ἀντικείμενον
 ποιοῦσαι τῆς μαντεύματος· τὸ γὰρ λέγειν δόλοισιν εἶναι τοὺς θεοὺς καὶ ἐσόμενα προσηνέειν, ὅτι ποινὴ γὰρ τὸ
 λέγειν ἐκείνους ἀγνοεῖν τὴν ἐσομένων, καὶ τῶν λαμβάνοντες κατεκλιθέμενοι πείρασθαι δι' αὐτῶν, τὸ πέν
 τα δὲ ἀνάγκης τὴν γίνεσθαι καὶ κατὰ ἐμαρμύνω, οὐτε ἀληθές, οὐτε δόλοισιν· τῆς μὲν γὰρ φύσεως τῆς τ'
 πραγματικῶν τῶν χωρὶς οὐδὲνα μάλλον, δόλοισιν τῶν δόξαι μάλλον τῶν θεῶν καὶ μέλλοντα·
 ἀδωάτων δι' οὐσίας τὴν τοιαύτην πρόσρπον καὶ πρόρπον δέχεται, οὐδὲ τοὺς θεοὺς δόλοισιν ἐπὶ γίνε
 σθαι τὸ δέξασθαι τὴν ἀδωάτων· τὰ γὰρ ἀδωάτων τῇ αὐτῶν φύσει, καὶ περὶ τοῖς θεοῖς τὴν αὐτῶν φυλάτ
 τα φύσιν· ἀδωάτων γὰρ καὶ τοῖς θεοῖς, ἢ τὸ τὴν διαμέτρον ποιοῦσαι τῇ πλὴν ἀδωάτων, ἢ τὴν διὰ τὴν
 πέντε εἶναι· ἢ τῶν γεγονότων πὴν γινόμενοι· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν βούλονται ἡδὲ τὴν ἀδωάτων· οὐ γὰρ
 τῶν γὰρ ὡς οὐ τοῖς λεγομένοις συκωῶται οἱς ὁμοίως ἀδωάτων καὶ τὸ ἐν τῇ οἰκῇ φύσιν ἔχον τὸ δόξαι
 σθαι γένεσθαι τὴν καὶ μὴ, ὥς ἐσόμενον πάντως ἢ ὥς μὴ ἐσόμενον οὐ τὸν προσηνέειν· ἢ γὰρ ἡ περὶ αὐτῶν
 πρὸ αὐτῶν πρόρπον ἀναρεῖ, τὸ ἐν αὐτοῖς οὐδὲ χόρπον, δόλοισιν ὥς ὁ πᾶσι τὸ τῶν, ἀδωάτων αὐτὴν ἢ περὶ
 αὐτῶν πρόρπον εἶναι· ὅτι γὰρ καὶ ἡ κατὰ τοῦ πᾶσι τῶν οὐ τῶν γὰρ, δόλοισιν ἐκ τῶν λαβόντας αὐτοὺς ὅτι
 οἱ θεοὶ προγνώσκουσιν τὰ μέλλοντα, δι' αὐτοὺς κατεκλιθέμενοι, τὸ δὲ ἀνάγκης αὐτὰ γίνεσθαι, ὥς οὐκ
 αὐτὴν· μὴ οὕτω γίνονται προγνωσμένων· ἢ δὲ τῇ τῶν θεῶν προγνώσσει καὶ προσηνέει τὸ ἀναγκ
 αῖον ἔσται καὶ κατ' αὐτοὺς, ἢ μὴ τὸ ἀναγκασθὲν ἐν τοῖς γινομένοις εἶναι, οὐ γὰρ κατ' αὐτοὺς οἱ θεοὶ προ
 γνώσκουσιν τὰ μέλλοντα· ὥς τε καὶ αὐτοὶ

πραγματέων τοιαύτην ἵστέγουσιν. οὐδαμῶς ἀβύλουθα καὶ συναδῶ, τοῖς γινομένοις τὴν καὶ εὐαγγελί-
αζοντες. τούτων γὰρ προσηγοριῶν, εἴς τε πάντα τὰ ἀδύατα διακινῶμαι. τῷ ὅλῳ λογὸν εἶναι μὴ ἀ-
νοῖν ἁλλὰ τοὺς θεοὺς. διώκεται γὰρ τις λαβὼν τὸ αὐτοπὸν εἶναι τοὺς θεοὺς μὴ ἰδεῖν τὸ ἄπειρον,
πόσων ἐστὶ θεῶν μετῶν. τοῦτω προσηγορεύειν τὸ ἀδύατον εἶναι γινώσκεσθαι τὸ ἄπειρον πό-
σων ἐστὶ μετῶν. ἡ δὲ τῷ ἀδύατον εἶναι τὸ ἄπειρον ὠραιομένῳ πινὼν μετῶν. ἡ γὰρ μὴ λῶ εὐ-
τως οὐδ' αὖ οἱ θεοὶ ἰδεσθῶν, ἀλλ' οὗτως ἐστὶ μετῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ τὸ προγινώσκον τὰ μέλλοντα ὅτι καὶ
ὁ πῶς ὅτι τοιαύτα ἁλλὰ γνωρίζει ὅντα, ἄλλο γὰρ τὸ προγινώσκον τῶ ποιῶν, δι' ὃν ὅτι τὰ εὐδεχό-
μενα προγινώσκον ὡς τοιαύτα προγινώσκει. οὐ γὰρ πρόγνωσης, τὸ εὐδεχόμενον ὡς εὐόμενον ἀ-
ναγκάως ἐστὶν αἰετῶν. ὥστε καὶ οἱ θεοὶ τὰ εὐδεχόμενα, ὡς εὐδεχόμενα αὐτοπρογινώσκουσιν. ὅ-
πεν τὴν ἀκλουθήσῃ τὸ ἀναγκάων, διὰ τὴν τοιαύτην πρόγνωσην. οὗτω δὲ καὶ προλερόντων ἀκούο-
μεν. οἱ γὰρ μετὰ τῶ συμβουλοῦντι πῶς αἰρεῖσθαι τε καὶ πράττειν αὐτῶν προλερόντες οὐχ ὡς ὅ-
νάγκης ἐσόμενον περὶ ὧν προλεροῦσιν. καὶ ὅλον δὲ ἡ μὲν πάντα τὰ διωκτὰ τοῖς θεοῖς διωκτὰ φα-
σιν εἶναι, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἀδύατα ἐκείνοις διωκτὰ. οὐ μὴ διακινῶται διὰ τῆς ἐκείνων περὶ τῶ με-
λόντων προγνώσεως τὸ πάντα ὅς ἀνάγκης τὰ γινόμενα γίνεσθαι. ἡ δὲ συγχωροῦσι τὰ ἀδύατα καὶ
τοῖς θεοῖς εἶναι τοιαύτα, πρῶτον μὲν αὐτοὺς καὶ διακινῶμαι διωκτὰ εἶναι τὴν τοιαύτην προγνώσιν.
εἰδ' οὕτως ἁπλῶς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεοῖς. οὐτε γὰρ εὐαγγέλιος. οὐτε ὑπὸ τῶν γινομένων ὁ μολογούμενον
τὸ τοιαύτην τὴν περὶ τῶν μελόντων πρόγνωσην ποιῶν τοὺς θεοὺς. ἡμεῖς μὲν οὐδ' οὐτε αἰαροῦ-
μεν μετανικῶν, οὐτε τὴν πρόγνωσην τῶν θεῶν. ὡς ἔχει φύσεως τὰ πράγματα, οὕτως αὐτοὺς περὶ αὐ-
τῶν προλερῶν λέγοντες. ἀλλ' οὐδὲ ἀφαιροῦμεθα τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀπὸ μετανικῆς χρήσιμον. ὅτι γί-
νεσθαι τῶν διωκτὰ πῶς καὶ φυλάξασθαι πῶς φυλάξασθαι αὐτῶν, μὴ συμβουλοῦσιν τοῖς θεοῖς δι-
ὕμνωτες τὴν μετανικῶν καὶ κατὰ τὸν αὐτοῦ λόγον μόνον σωθῆναι λέγοντες ἁπλῶς, καὶ ταύτην πίστιν τῶ
πάντα καὶ εὐαγγελίῳ γίνεσθαι χρώμενοι, πρὸς τῶ μὴδὲν ἀλλοθὺς λέγειν. προσέτι καὶ αὐτοὶ πῶς καὶ
ἀλλοθὺς πάντες πῶς θεῶν περὶ αὐτῶν πολῶσι λέγειν. πῶς γὰρ οὐκ αὐτοὶ τὰ περὶ αὐτῶν ὑπὸ αὐτῶν
λερόμενα ἀπαρῶντων γὰρ πῶν πρὸς αὐτοὺς τὸ δὴ ποτε ἡ πάντα τὰ γινόμενα ὅς ἀνάγκης γίνεσθαι,
αὐτοὶ πῶν θεῶν μετανικῶν μὲν γίνονται συμβουλοῦντες εὐοκίμους ὡς διωκόμενων διὸ ἡκονσαν καὶ φη-
σὶν λέξασθαι τὴν καὶ πῶς αὐτοὶ τὸν ἀκλουθῶν. καὶ δὴ καὶ τὸν τῶ καὶ φησὶν χρῆσθαι, παραδεχό-
μενον διὸ οὐ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ πύθιος περὶ τῶ μὴδὲν παιδοποιεῖσθαι, ἡ φησὶν πῶς αὐτῶν, ἀπὸ
κτενέσθ' ὁ πῶς, καὶ πῶς οὐδὲν οἷος βῆσθαι διὰ αὐτῶν φασιν. ὡς κηρύττειν τὰ συγράμματα αὐτῶν, οὐ-
τως αὐτῶν χρῆσθαι, ὡς οὐκ ἴδεται ὅτι μὴ παιδοποιεῖ. πάντες γὰρ μετὰ ὧν ἴδεται. ἀλλ' ὅτι μὴδὲν ἴ-
αὐτοὶ τοῖς
τον χρῆσθαι, οὐδὲν ἔμελλε τῶ κατὰ τὴν περιπέτειαν τὴν περὶ τὸν λαῖόν τε καὶ τὸν οἰδίπῳ γινο-
μένων γίνεσθαι. οὐτε γὰρ αὐτὸς ἐβέβαιον ὁ λαῖος τὸν γενόμενον αὐτῶν παῖδα ὡς ἐβέβαιον, οὐτ' αὐτοὶ
ὁ πῶς ὑπὸ τῶ βουκόλου καὶ δὴ πρὸς τῶ πῶς πῶς τῶ μετανικῶν πολὺν, αὐτοὶ δὴ πρὸς τῶ περι-
τῶ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀνοῖν τε καὶ ἀνοῖν μετὰ ἀπέκτανεν αὐτόν. οὐ γὰρ αὐτοὶ ὡς ἴδεται οὐδὲν
περὶ αὐτῶν φερόμενος ἡγόησε τοὺς γονεῖς, ὡς τὸν μὲν αὐτῶν ἀπακτεῖναι. τὴν δὲ ἀναγὰρ πρὸς γὰρ
μον. ὅπως οὐδ' αὐτοὶ πάντα σωθῆναι καὶ πληρωθῆναι, τὸ τῆς εὐαγγελίῳ δὴ αὐτῶν, φαντασθῶν ὁ θεὸς διὰ τῶ
χρησθῆναι τῶ καὶ περὶ ὡς ὡς διωκόμενους φυλάξασθαι τὰ λερόμενα. καὶ ἐπεὶ μετὰ τῶ ἐπαιδοποιῶ
σατο, ἐβέβαιον τὸ γενόμενον παιδίον, ὡς διαφθερῶν. ἡ τῆς ἐκείνου αὐτῶν τῶ αὐτοῦ μύθων ἐγένετο. εἰ-
πὶς τῶν λέγων, πῶς ἡ σῶσις μετανικῶν, ἡ περὶ θεῶν ὁσεβείας διδόντες, ἡ χρησίμῳ πῶς
κινῶν ἐχρυσαν τὴν μετανικῶν. ἡ μὲν γὰρ μετανικῶν, δοκεῖ τῶν μελόντων προσηγορεύεσθαι. οἱ δὲ τὸν
ἀπὸ λαῶ ποιητὴν ὧν προσηγορεύει ποιῶν. ὁ γὰρ οὐκ αὐτὸς ἐγένετο μὴ τῶ τὸν τὸν φρόπον χρῆσθαι
τῶ θεοῦ, καὶ διὰ τῶ οὕτως ἐχρυσαν ὅπως γένετο τὰ ἐπ' αὐτοῖς γινόμενα, πῶς οὐκ ἔργα τῶ χρῆσθαι
πρὸς ἀλλ' οὐ μὴ νοῖς τῶ ἐσόμενον. ἀλλ' ἡ καὶ δὴ πλέον τι τῶ ἀλλαν μετῶν ἔχον τοὺς θεοὺς, ὡς καὶ συμ-
πράσσειν τοῖς ἐσόμενοις πρὸς τὸ γινεσθαι συνεργούμενον. καὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ τῶ περὶ θεῶν ὑμῶν
διατελέσιν, ὅτι αὐτῶν ὁ δὴ πρὸς ἐκείνων. κατὰ δὲ τὰ ὑπὸ τούτων λερόμενα, ὡς ἀναθὼν ἴ-
θιος τῶ καὶ συντελεῖ ἀγωνίζεσθαι καὶ πάντα πράττειν, πρὸς τὸ μὴδὲν τῶ ἀνοσιωπῶν τὰ καὶ ἀσε-
βῶντων περιελεῖν τὸν αἶον αὐτοῦ. ὧν ἀκλουθῶν τῶ, οὐκ αὐτὸς ἐβέβαιον εἶποι τὴν λερομῶν ὑπὸ τῶ
περὶ αὐτοῦ ἀπονοήσαν τῶ τοιαύτης θεοῖς οἰας. πῶς δὲ συναδῶ ἀλλοθὺς, τὸ ὁ μὲν θεὸν λέ-
γαν τὴν εὐαγγελίῳ, καὶ χρῆσθαι τοῖς οὐκ ἐπὶ καὶ γινομένοις αὐτῶν τῶ σωθῆναι αὐτοῦ τῶ
ἡκον. καὶ τῶ τῶν οὐκ αὐτῶν τῶ αὐτῶν. ὁ μὲν δὲ ποιητὴ περὶ αὐτοῖς λέγειν ὡς παρακαλεῖται πρὸς
πρὸς πρὸς τῶ ἀνοσιωπῶν τῶ διὰ τὴν περὶ αὐτῶν ἀνοσιωπῶν καὶ τὸν πύθιον συνεργόν. αὐτῶν τῶν γὰρ
σωθῆναι ἐροῦσι χρῆσθαι τὴν εὐαγγελίῳ πατέρων μὲν ὑπὸ παιδὸς ἀνοσιωπῶν. καὶ γὰρ μὴ πρὸς καὶ
παιδὸς ἀνοσιωπῶν. καὶ γένεσι παιδῶν ἀδελφῶν καὶ πατρί. τῶ τῶν οὐκ ἐπὶ διοικήσεως ἐκ τούτων
ἔχον ὅλῳ τὴν σωθῆναι. ὡς καὶ τὸν ἀπὸ λαῶ φοβεῖσθαι, μὴ τι παρὲν τούτῳ ἀπεκτείν. π

[illegible][illegible]

[illegible]

πᾶν τὸ καὶ μὴ· τὸ γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης γνώσεως, τοῖς μὲν δὲ ὦν πρᾶξι οὐσι φυλάττειν οὐδὲν διωκεμένους·
 ἃ δὲ μὲν δὲ ἢ τούτων αἰδήσιμῃ χρησίμουν, αἰετοῦσι αὐτὴν φρόνησις, ὡς εἶναι τὸ ἀκροαθῆναι ἀλλήτεσσιν, ἢ
 ἢ εἶναι ἐμμελῆ, μὴ εἶναι φρόνησι· καὶ ὅν γὰρ ἴσον ὁ νόμος αἰνεῖται, καί τις τὸ εἶμελές, καὶ τὸ
 αἰετοῦσι οὐδὲν καὶ φρόνησις, ἢ αἰετοῦσι οὐδὲν, δὴλον ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἔχουσιν, αἰετοῦσι αὐτὴν, καὶ τὸ
 τὴν ἀκροαθῆναι τὴν πρὸς τὴν φρόνησι πειθεμένων· ὅπ δὲ μὴ δὲ οἱ ἐκ τῆς δεικνύουσι τὴν καὶ ὁρμῶν καὶ
 σιν τοῖς ζώοις μένουσιν πάντων γινόμενων καὶ εἶμελές τὸ σωζομένον· ἐφ' ἡμῶν· ἢ μὴ βούλοισι τῆς
 πλῶς, τὸ ὑπὸ τινος καὶ τὴν οἰκίαν γινόμενον φῶς ἐπ' ἐκείνῳ λέγει· ἀλλὰ πῶς σημαίνει τὸ ἐφ' ἡμῶν
 μὴν εἰσάγων παρὰ τὸ πεπιδυμένον τὸ καὶ προσηλημένον· ὅφαι μὲν εἶναι, διὰ τὸ ἔχειν ἡμῶν ὄχον·
 τῶν ἐν τοῖς πρᾶξι μὲν αὐτῶν, φῶς διὰ τῶν πρῶτων πλεονάσις εἶρησθαι σε καὶ δεῖσθαι·
 παρὰ πᾶσι δὲ τοῖς, καὶ ὅσους ἄλλους ἔς σῶσιν τῶν δὲ τὸ βήματος ἴσως παρὰ τῆς· αὐτὴν πᾶσι
 καὶ μέχρι ῥήματων τῶν καὶ φῶς ἔχοντες, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς πρὸς τὰ πράγματα περὶ ὧν λέγονται συμφω
 νίας τὴν πίσιν λαμβάνοντες· καὶ τὸ ἐμὲν ὡς θεοῦ τοῦ αἰσχροκράτορος τῆς ἀριστοτέλους διδῆς περὶ τῆς
 μερῶν καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὸ ἐμὲν ὡς θεοῦ τοῦ αἰσχροκράτορος τῆς ἀριστοτέλους διδῆς περὶ τῆς
 μερῶν καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὸ ἐμὲν ὡς θεοῦ τοῦ αἰσχροκράτορος τῆς ἀριστοτέλους διδῆς περὶ τῆς

περ' αὐτῶν, ὡς ὄντων καὶ τῆ δουλείᾳ καὶ τῆ μὴ, κλείουσ' ἐσόμεθα δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἡμῖν ὁ
μοίους ἀρχοντας δι' χάριτος. ταῦτα πράττειται ἕως ἡμῶν τε καὶ ἡ πρὸς τοὺς οὐκ ἔχοντες
προκίρεσις πράττειν ἡ μᾶς αἰρέσει τῆ βασιλείας καὶ τῆ πρὸς τὴν κλείσιν αὐτῶν,
φροντίζειν ποιῶντας ἅ ποιεῖ τε. ἀλλ' οὐ προκίρεσις βασιλείας οὐκ ἔχοντες
αὐτοῖς ἐπομένους, οἷς ἀναγκᾶν ἔπειθ' ἢ ἀν' ἐκείνους ἀρκ. ποιῶν
σόμεθα δὲ καὶ ἀρ' ἐπὶ τῇ μέλει. ὡς ὄντες αὐτοὶ κύριοι
τῆ βασιλείας ἡ χάριτος γενέσθαι. τούτων γὰρ μὴ
νων κύριος τις ὢν, ἢ τῆ μὴ πράττειν αὐτοῦ
τὸς ἔχει τὴν ὀξυνοσίαν. καὶ τὰ ἄλλα
λα δὲ ὅσα πράττομεν καὶ
τὰ τὸν βίον, ὅτι μὴ
νως διόλογος
πράττει
τὸς
μεν αὐτὸ δουλοῦμεν. ἢ καὶ τὰ τὴν ἀριστοτέλους
δύξαν πρὸς αὐτῶν ἀποσίνδυνον.
τὰς ἀτίμους, διὰ παντὸς, ἐκ
πράξιόν ἡμῖν παρὰ
σῆσαι τοῦ
χίου.

γράμματα
ἐγράψεν
γραφίδι
τεχνικός

a
P. fa

ἔγραφε
κατέχευ
μέτρον
ἀχρον

a
2. fa

ἀπασιν
ἀνταρσιν
ἰακίς
ἀπασιν
ὁμαρσιν
φύσιν

a
3. fa

En loar me Señor tanto
aueys hecho yo os auiso
grand torre de chico canto
de poco golpe grand llanto
de nō donayre grand riso
de una apalla haZeyz tres
de hablilla grande historia
del roble tornays cypres
con el bien q me greys
hinchis me de uanagloria

